

กลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครูเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของ

นักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2

Mechanisms for driving the Teacher Network to develop English Listening and Speaking Skills
of Students in the Nikom network

Phetchaburi Primary Educational Service Area Office 2

อารีรัตน์ จันทระจิตร

Areerat Chanchit

วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

Master of Education Thesis in Education Administration

Phetchaburi Rajabhat University

2563

วิทยานิพนธ์เล่มนี้เป็นลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ชื่อวิทยานิพนธ์ กลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครู เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง – พุทธภาษาอังกฤษของ
นักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
เพชรบุรีเขต 2
ผู้วิจัย นางสาวอารีรัตน์ จันทร์จิตร
สาขาวิชา การบริหารการศึกษา
ปี พ.ศ. 2563

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

.....ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อภิชาติ เสนะนันท์)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. กาญจนา บุญส่ง)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อภิชาติ เสนะนันท์)

.....กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
(ดร. ไพรัช มณีโชติ)

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี อนุมัติให้บัณฑิตวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษา ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปัญญา ทองนิล)
คณะบดีคณะครุศาสตร์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เสนาะ กลิ่นงาม)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ชื่อวิทยานิพนธ์ กลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครู เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง – พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 **ผู้วิจัย** นางสาวอารีรัตน์ จันทระจิตร **สาขาวิชา** การบริหารการศึกษา **พ.ศ.** 2563 **อาจารย์ที่ปรึกษา** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิชาติ เสนาะนันท์

บทคัดย่อ

การพัฒนาครูโดยใช้เครือข่ายถือว่าเป็นวิธีการพัฒนาที่มีประสิทธิภาพที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ซึ่งผู้เรียนในสถานศึกษาของศูนย์เครือข่ายนิคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 พบว่า มีปัญหาด้านทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ทำให้ไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันได้อย่างมีคุณภาพ ผู้วิจัยจึงสนใจทำวิจัยเรื่องกลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครู เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง – พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษากลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครู เพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายนิคม อำเภอชะอำ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 2) ศึกษากลไกการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายนิคม อำเภอชะอำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 3) ศึกษาผลการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายนิคม อำเภอชะอำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ครูเครือข่ายในศูนย์นิคมจำนวน 7 คน และนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในศูนย์เครือข่ายนิคม จำนวน 137 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ คู่มือกลไกการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 และแบบประเมินทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. กลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครู เพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายนิคม อำเภอชะอำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ที่ใช้ในการดำเนินกิจกรรม มี 5 ขั้นตอน 1) ประสานความร่วมมือหน่วยงานหลักในการสร้างเครือข่าย 2) ประชุมกำหนดกลุ่มเป้าหมายในการสร้างกลไกการขับเคลื่อนเครือข่าย 3) ศึกษาความต้องการจำเป็นของโรงเรียนเครือข่ายในการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน 4) พัฒนาครูเครือข่ายเพื่อพัฒนาเพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน และ 5) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของผู้บริหาร ครู และนักเรียนของโรงเรียนในศูนย์เครือข่าย

2. ผลการใช้กลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครู เพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายนิคม พบว่า ครูในเครือข่ายร่วมกันพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response) และการใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้

3. ผลการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม อำเภอชะอำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 หลังการใช้กลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครู เพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน อยู่ในระดับดี และมีร้อยละของความก้าวหน้าเท่ากับ 32.65

ข้อค้นพบจากการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า กลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายจะประสบความสำเร็จ จำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากผู้บริหารสถานศึกษาและครูในการนำกระบวนการไปพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ส่งผลให้นักเรียนมีระดับคุณภาพทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

คำสำคัญ: กลไกการขับเคลื่อนเครือข่าย ทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษ

Thesis title Driving Mechanism Teacher Network for Development English Listening and Speaking Skills of Students in the Nikom Network Phetchaburi Primary Educational Service Area Office 2 **Researcher:** Miss Areerat Chanchit, Department of Educational Administration, 2020 **Advisor** Dr. Apichat Lenanan

Abstract

Teacher development using the network it is an effective development method affecting the development of learners quality. In which the students in the Nikom network Phetchaburi Primary Educational Service Area Office 2 had the problems about English listening and speaking skills so they could not use English for communication in their daily routine efficiently. Researcher is interested in doing this research. The purposes of this research were to study 1) for driving mechanism teacher network for development English listening and speaking skills of students, 2) the driving mechanism development English listening and speaking skills of students, 3) the result of developing English listening and speaking skills of students in the Nikom Network Phetchaburi Primary Educational Service Area Office 2. The target group in the research were 7 teacher networks and 137 of primary 6 students in the Nikom Network Phetchaburi Primary Educational Service Area Office 2. The instruments used for research were the manual of mechanisms for driving the teacher network to develop English listening and speaking skills of students in the Nikom network Phetchaburi Primary Educational Service Area Office 2 and the English listening and speaking skills assessment form. The statistic used for data analysis were percentage, mean, and standard deviation.

The research result were as follows:

1) Driving mechanism of teacher network to develop English listening and speaking skills of students consisted of 5 steps: 1) collaborate with the main sectors for creating networks; 2) organize a meeting to determine the target group for creating a network driving mechanism; 3) study the needs of the school networks; 4) develop teacher networks; and 5) exchange knowledge between school administrators, teachers and students of network schools.

2) The mechanisms for develop English listening and speaking skills of students in the Nikom network Phetchaburi Primary Educational Service Area Office 2 was teaching English listening and speaking skills using total physical response, Team - Games – Tournament (TGT), video material and using situation based learning.

3) The result of developing English listening and speaking skills of students in the Nikom network Phetchaburi Primary Educational Service Area Office 2 revealed that the quality of English speaking and listening skills of students after using the driving mechanism of teacher network was at a good level with the progress percentage at 32.65.

This research findings revealed that the success of network driving mechanism depends on the cooperation of school administrators and teachers that use process development of English speaking and listening skills of students and this caused the quality of English speaking and listening skills of students after studying was higher than before studying.

Keywords: network driving mechanism, English listening and speaking skills

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ขึ้นมาได้ด้วยความกรุณาเป็นอย่างสูงจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิชาติ เลนะนนท์ อาจารย์ที่ปรึกษาหลักวิทยานิพนธ์ ที่ให้คำปรึกษา ข้อชี้แนะ และความช่วยเหลือหลายสิ่งหลายอย่างตลอดการทำวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาและขอขอบพระคุณท่านอาจารย์ทั้งสองเป็นอย่างสูง ไว้ ณ ที่นี้ ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. กาญจนา บุญส่ง ประธานสอบวิทยานิพนธ์ และ ดร. ไพรัช มณีโชติ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ที่กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องในการทำวิทยานิพนธ์ ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปัญญา ทองนิล คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อัญชนา พานิช อาจารย์ผู้สอนประจำสาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี และนางอรพินธ์ ประดับมุข ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านต้นเกด จังหวัดเพชรบุรี ในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ พร้อมทั้งให้คำแนะนำ ตลอดจนข้อคิดที่เป็นประโยชน์ต่อการทำวิทยานิพนธ์ ขอขอบคุณกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งประกอบไปด้วย ครูเครือข่าย และนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนนิคมสร้างตนเองเขื่อนเพชร โรงเรียนชาวไร่ โรงเรียนบ้านร่องระกำ โรงเรียนบ้านหูกะพง โรงเรียนบ้านหนองยาว โรงเรียนบ้านดอนขุนห้วย และโรงเรียนบ้านหนองเผ่าถ่านที่ได้กรุณาให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการดำเนินกิจกรรม ตลอดจนการให้คำปรึกษา คำแนะนำ และการสร้างเครือข่ายที่ตีร่วมกัน ขอขอบคุณเพื่อน ๆ สาขาการบริหารการศึกษา รุ่นที่ 22 มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ที่ได้ให้กำลังใจที่ตีมาตลอด และที่ขาดเสียไม่ได้ขอขอบคุณครอบครัวที่ได้สนับสนุนทุนการศึกษา ให้ความรักความเข้าใจ และเป็นแรงใจสำคัญจนทำให้งานวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

อารีรัตน์ จันทร์จิตร

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	(3)
Abstract.....	(4)
กิตติกรรมประกาศ.....	(6)
สารบัญ	(7)
สารบัญตาราง.....	(10)
สารบัญรูปภาพ	(12)
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	4
ขอบเขตการวิจัย.....	4
กลุ่มเป้าหมาย.....	5
ตัวแปรที่ศึกษา.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
หลักการ แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับกลไกการขับเคลื่อนเครือข่าย.....	10
แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการฟัง - พูดภาษาอังกฤษ.....	25
บริบทของศูนย์เครือข่ายนิคม.....	47
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	56
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	62
ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับกลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครูเพื่อพัฒนา ทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน.....	64
ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยกลไกการ ขับเคลื่อนเครือข่ายครูเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน....	65
ขั้นตอนที่ 3 การนำกลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครูเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและ พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน.....	67
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	68
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	69
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	70
ตอนที่ 1 ผลการศึกษากลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครู เพื่อการพัฒนาทักษะการ ฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายนิคม.....	71

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ตอนที่ 2 ผลการศึกษากลไกการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายนิคม.....	90
ตอนที่ 3 ผลการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายนิคม.....	93
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	129
สรุปผลการวิจัย.....	129
อภิปรายผลการวิจัย.....	136
ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย.....	139
ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป.....	140
บรรณานุกรม.....	141
ภาคผนวก.....	163
ภาคผนวก ก.....	148
- คู่มือกลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครู เพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม อำเภอชะอำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2	150
- รายชื่อกลุ่มเป้าหมายในการวิจัย	255
- ประมวลภาพการดำเนินกิจกรรม	258
- ผลคะแนนการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคมก่อนและหลังเรียน	264
- ผลคะแนนการพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคมระหว่างการดำเนินกิจกรรม	269
ภาคผนวก ข.....	279
- รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบประเมินทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน.....	280
- รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคู่มือที่ใช้ในงานวิจัย.....	281
- ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน.....	282
- ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของคู่มือที่ใช้ในการวิจัย.....	283
ภาคผนวก ค.....	284
- หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย.....	285
- หนังสือขออนุญาตให้นักศึกษาเก็บข้อมูลการวิจัย.....	288
- บัญชีลงเวลาการอบรมเชิงปฏิบัติการสำหรับครูเครือข่ายงานวิจัย.....	295

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
- บัญชีลงเวลาการนำเสนอผลการพัฒนาทักษะการฟังและพูด ภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยครูเครือข่ายงานวิจัย.....	296
ประวัติย่อผู้วิจัย	297

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1	แสดงจำนวนและร้อยละสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม 74
4.2	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการประเมินสภาพความ ต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนของ ครูโรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย..... 76
4.3	สรุปประเภทกิจกรรมการพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษ..... 91
4.4	จำนวนร้อยละของกลุ่มเป้าหมาย..... 93
4.5	เปรียบเทียบผลคะแนนการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ในภาพรวมทั้ง 7 โรงเรียน ก่อนและหลังเรียน..... 94
4.6	เปรียบเทียบผลคะแนนการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนนิคมสร้างตนเองเขื่อนเพชร ก่อนและหลังเรียน..... 95
4.7	เปรียบเทียบผลคะแนนการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนชาวไร่ก่อนและหลังเรียน..... 96
4.8	เปรียบเทียบผลคะแนนการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนบ้านร่องระกำก่อนและหลังเรียน..... 97
4.9	เปรียบเทียบผลคะแนนการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนบ้านหุบกะพงก่อนและหลังเรียน..... 98
4.10	เปรียบเทียบผลคะแนนการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนบ้านหนองยาวก่อนและหลังเรียน..... 99
4.11	เปรียบเทียบผลคะแนนการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนบ้านดอนขุนห้วยก่อนและหลังเรียน..... 101
4.12	เปรียบเทียบผลคะแนนการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนบ้านหนองเผาถ่านก่อนและหลังเรียน..... 102
4.13	ผลคะแนนการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในภาพรวม ทั้ง 7 โรงเรียน ระหว่างการดำเนินกิจกรรม..... 103
4.14	ผลคะแนนการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนนิคม สร้างตนเองเขื่อนเพชรระหว่างการดำเนินกิจกรรม..... 105
4.15	ผลคะแนนการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียน ชาวไร่ระหว่างการดำเนินกิจกรรม..... 109
4.16	ผลคะแนนการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนบ้าน ร่องระกำระหว่างการดำเนินกิจกรรม..... 112
4.17	ผลคะแนนการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนบ้าน หุบกะพงระหว่างการดำเนินกิจกรรม..... 115

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.18	ผลคะแนนการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองยาวระหว่างการดำเนินกิจกรรม.....	118
4.19	ผลคะแนนการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนบ้านดอนขุนห้วยระหว่างการดำเนินกิจกรรม.....	123
4.20	ผลคะแนนการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองเผ่าถ่านระหว่างการดำเนินกิจกรรม.....	126

สารบัญรูปรภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
3.1 สรุปขั้นตอนการดำเนินการวิจัย.....	63
4.1 กลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครูเพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายนิคม.....	71
4.2 แสดงการประชุมวางแผนการดำเนินงานการจัดตั้งเครือข่าย วันที่ 1กรกฎาคม 2563 ณ ห้องประชุมโรงเรียนนิคมสร้างตนเองเขื่อนเพชร.....	72
4.3 แสดงการประชุมกำหนดกลุ่มเป้าหมายการสร้างกลไกการขับเคลื่อนเครือข่าย ครูเพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน.....	73
4.4 แสดงการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ “การพัฒนาครูเครือข่ายเพื่อพัฒนาทักษะ การฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม.....	78
4.5 แสดงการปฏิบัติกิจกรรมการตั้งประสบการณ์นำความคิดเป็นกระบวนการใน ขั้นตอนเตรียม.....	79
4.6 แสดงการปฏิบัติกิจกรรมเรียนรู้ จดจำ สร้างสรรค์ความคิด จากการทำ ศึกษาค้นคว้า เป็นกระบวนการในขั้นค้นพบความจริง.....	79
4.7 แสดงการนำเสนอกิจกรรมจากกระบวนการในการเพาะความรู้.....	80
4.8 แสดงกิจกรรมขยายความรู้ ในขั้นสื่อสารและเผยแพร่ผลงาน.....	80
4.9 กลุ่มไลน์เครือข่ายการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ใน แอปพลิเคชันไลน์ LINE.....	81
4.10 การนิเทศ ติดตาม ให้คำแนะนำกับครูเครือข่ายโรงเรียนนิคมสร้างตนเองเขื่อน เพชร.....	82
4.11 การนิเทศ ติดตาม ให้คำแนะนำกับครูเครือข่ายโรงเรียนบ้านหนองเผาถ่าน.....	82
4.12 การนิเทศ ติดตาม ให้คำแนะนำกับครูเครือข่ายโรงเรียนบ้านดอนขุนห้วย.....	83
4.13 การนิเทศ ติดตาม ให้คำแนะนำกับครูเครือข่ายโรงเรียนชาวไร่.....	83
4.14 การนิเทศ ติดตาม ให้คำแนะนำกับครูเครือข่ายโรงเรียนบ้านหนองยาว.....	84
4.15 การนิเทศ ติดตาม ให้คำแนะนำกับครูเครือข่ายโรงเรียนบ้านหุบกะพง.....	84
4.16 การนิเทศ ติดตาม ให้คำแนะนำกับครูเครือข่ายโรงเรียนบ้านร่องระกำ.....	85
4.17 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของผู้บริหาร และครูของโรงเรียนในศูนย์เครือข่าย.....	89
ก.1 แสดงการประชุมเพื่อวางแผนการดำเนินงานการจัดตั้งเครือข่ายการพัฒนา ทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน.....	259
ก.2 แสดงการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ “การพัฒนาครูเครือข่ายเพื่อพัฒนาทักษะ การฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม.....	259
ก.3 แสดงครูเครือข่ายประเมินทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Pre-test).....	260

สารบัญรูปร่างภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า	
ก.4	แสดงนักเรียนจับคู่ฝึกสนทนาเกี่ยวกับอาชีพ.....	260
ก.5	แสดงนักเรียนทำกิจกรรมโดยการจัดการเรียนรู้ใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้.....	261
ก.6	แสดงนักเรียนทำกิจกรรมใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้.....	261
ก.7	แสดงนักเรียนนำเสนอขั้นตอนการทำแฮมเบอร์เกอร์เป็นภาษาอังกฤษ.....	262
ก.8	แสดงนักเรียนจับคู่ฝึกสนทนาเป็นภาษาอังกฤษ.....	262
ก.9	แสดงนักเรียนดูวิดีโอหลังทำกิจกรรมจากสื่อวีดิทัศน์.....	263
ก.10	แสดงครูเครือข่ายประเมินทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Post-test).....	263

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันสภาพโลกาภิวัตน์ได้เชื่อมโยงทุกประเทศรวมเข้าเป็นประชาคมโลก ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายมากที่สุด เนื่องจากเป็นภาษากลางที่ใช้สื่อความหมายได้เกือบทั่วโลก ที่ชนชาติต่าง ๆ ในประชาคมโลกใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน เพื่อดำเนินกิจกรรมทางการศึกษา การทำธุรกิจ การลงทุน การท่องเที่ยว และการใช้ชีวิตประจำวัน เป็นแหล่งวิทยาการต่าง ๆ ตลอดจนเป็นเครื่องมือค้นคว้าความรู้ใหม่ ๆ เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในสังคม และยังเป็นภาษาที่ใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสืบค้นข้อมูลด้านต่าง ๆ อีกด้วย ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงเป็นที่ยอมรับว่ามีสถานะเป็นหนึ่งในภาษาโลก (Global Language) ที่สำคัญ (ฉันทวิมล วุฒิมงศา 2557 : ออนไลน์) บุคคลที่รู้ภาษาอังกฤษก็ย่อมจะสามารถเข้าใจความคิด ทักษะ และวัฒนธรรมอื่น ๆ ได้อย่างดี ประเทศไทยเป็นอีกประเทศหนึ่ง ที่ได้รับผลกระทบจากความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศ ข้อมูลข่าวสารจากนานาประเทศได้ไหลเข้าสู่ประเทศไทย ตลอดเวลาอย่างรวดเร็ว ทำให้ภาษาอังกฤษทวีความสำคัญมากขึ้น รวมถึงประชาชนส่วนใหญ่ของโลก ใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่ประเทศไทยต้องพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ

การเรียนภาษาอังกฤษทำให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกล ดังนั้นการมีความรู้ ทักษะและความสามารถในการใช้ภาษาที่ดีของประชาชนพลเมือง จะมีบทบาทและเป็นตัวจักรสำคัญที่จะช่วยให้ประเทศนั้นมีศักยภาพในการพัฒนาได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก โดยมุ่งใช้ความก้าวหน้าของสังคมฐานความรู้ และนวัตกรรมทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งเป็นปัจจัยชี้้นำในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศไทย หากประชาชนคนไทยมีความสามารถในทางภาษาอังกฤษในระดับที่สามารถติดต่อสื่อสาร แสวงหาความรู้ สร้างความร่วมมือเจรจาต่อรอง และสร้างความสัมพันธ์อันดีได้ก็จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการพัฒนาความร่วมมือและขีดความสามารถในการแข่งขันกับนานาประเทศในโลก

ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น การที่ผู้เรียนจะใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมนั้นขึ้นอยู่กับทักษะการใช้ภาษา ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนภาษาที่ดี ผู้เรียนต้องมีโอกาสได้ฝึกทักษะในการใช้ภาษาให้มากที่สุด ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน การจัดกระบวนการเรียนการสอนต้องสอดคล้องกับธรรมชาติและลักษณะเฉพาะของภาษา การจัดการเรียนการสอนภาษาควรจัดกิจกรรมให้หลากหลาย ทั้งกิจกรรมการฝึกทักษะทางภาษา และกิจกรรมการฝึกผู้เรียนให้รู้วิธีการเรียนภาษาด้วยตนเองควบคู่ไปด้วย อันจะนำไปสู่ผู้เรียนที่พึ่งตนเองได้และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต

รัฐบาลตระหนักถึงการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของคนไทย และพยายามที่จะให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับที่สามารถติดต่อสื่อสารได้ คือสามารถและรับส่งสาร มีความรู้ความเข้าใจสารสนเทศต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาความรู้แล้ว รัฐบาลยังต้องการให้คนไทยสามารถใช้ภาษาอังกฤษสำหรับพัฒนาประเทศไปพร้อม ๆ กัน ดังนั้นหลักสูตรการศึกษาระดับขั้นการศึกษาพื้นฐาน ไม่ได้มองข้ามความสำคัญและความจำเป็นของภาษาอังกฤษ มีการกำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานซึ่งนักเรียนทุกคนต้องได้เรียนรู้ เพื่อให้มีความรู้ความสามารถในการฟัง พูด อ่าน เขียน เข้าใจความแตกต่างของภาษา การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง และวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี และสามารถสื่อสารกับชาวต่างชาติได้ จึงได้มีการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรการเรียนภาษาอังกฤษ จะเห็นว่าได้ว่าในบ้านเรา แม้รัฐบาลบังคับให้ทุกคนเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน แต่ก็ยังมีคนไทยจำนวนมากที่พูดภาษาอังกฤษ หรือไม่สามารถสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้ทั้ง ๆ ที่รวมเวลาในการเรียนภาษาอังกฤษแล้ว ส่วนใหญ่ไม่ต่ำกว่า 10 ปี หรือแม้แต่ผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือแม้กระทั่งปริญญาโทยังมีจำนวนไม่น้อยที่ไม่สามารถสื่อสารกับชาวต่างชาติได้ (ฟาฏินา วงศ์เลขา 2553 : ออนไลน์)

และในปัจจุบันการศึกษาได้วางแนวทางปฏิรูปในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อแก้ปัญหา ปรับปรุง และพัฒนางานการศึกษา ภายใต้กรอบยุทธศาสตร์ชาติ ให้การศึกษาเป็นรากฐานสำคัญต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อยกระดับคนในทุกมิติ และในทุกช่วงวัย ให้เป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพ พร้อมขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปข้างหน้าได้อย่างเต็มศักยภาพ โดยมี โครงการอบรมครูด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (Boot Camp) “ร่วมกับ British Council จัดอบรมครูภาษาอังกฤษแบบเข้มข้นเป็นเวลา 3 สัปดาห์ ครูผ่านอบรมแล้วกว่า 17,000 คน พร้อมขยายผลต่อเนื่องด้วยศูนย์พัฒนาครูระดับภูมิภาค (Regional English Training Centre) ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ 15 ศูนย์ทั่วประเทศ” กระทรวงศึกษาธิการให้ความสำคัญในการยกระดับขีดความสามารถในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ จึงมีการลงนามบันทึกความเข้าใจ (MOU) กับ British Council ขยายผลโครงการด้วยการจัดตั้งศูนย์พัฒนาครู ด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (Boot Camp) ระดับภูมิภาค (Regional English Training Centre) ครอบคลุมทั้ง 4 ภูมิภาค จำนวน 15 ศูนย์ทั่วประเทศ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของครูผู้สอนภาษาอังกฤษชาวไทย กระทรวงศึกษาธิการ (2560 : ออนไลน์)

ดังนั้นวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่สำคัญที่รัฐบาลกำลังให้ความสำคัญในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ซึ่งจะเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ข้อมูล ข่าวสาร และความรู้ รวมทั้งใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสารด้วย จึงจำเป็นต้องพัฒนาคนให้มีความพร้อมในโลกปัจจุบันที่มีทั้งความร่วมมือและการแข่งขันไปพร้อม ๆ กันเพื่อให้เกิดการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล รวมทั้งการพัฒนาครู โดยจะเน้นการสอนภาษา ที่เน้นให้สามารถสื่อสารและใช้หาความรู้ได้ ยกตัวอย่างการสอนของประเทศสวีเดน เป็นตัวอย่างประเทศที่ประสบความสำเร็จในการสอนภาษาอังกฤษเป็นอันดับต้น ๆ ของโลก ที่เริ่มสอนเด็กเล็ก ๆ โดยสอนการฟังกับการพูด ยังไม่สอนอ่านหรือเขียน และประสบการณ์การสอนอ่านหรือเขียนสำหรับภาษาแม่ในภาษาใดก็ตาม หากเด็กได้เรียนฟังพูดมาแล้วทุกวันๆ ละ 16 ชั่วโมง คนละ 6-7 ปี จะได้ผลดีมากในการเรียนวิชาพื้นฐาน

ต่าง ๆ ต่อไปในอนาคต ดังนั้น การจัดห้องเรียนสำหรับการสนทนา จึงเป็นเรื่องสำคัญจำเป็นที่จะต้องสอนให้เด็กสื่อสารได้ หรือจัดการเรียนการสอนแบบเข้มข้น เพราะการเรียนภาษาแบบเจือจาง ไม่มีทางประสบความสำเร็จได้ ซึ่งสถานศึกษาอาจจะต้องปรับแนวปฏิบัติดังกล่าวด้วยความพร้อมที่แตกต่างกัน ถือเป็นเรื่องธรรมดา แต่สิ่งสำคัญคือ จะทำอย่างไรให้การสอนภาษาอังกฤษมีมาตรฐานใกล้เคียงกัน มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในสภาพที่แตกต่างกันได้ และปัจจุบันหนังสือภาษาอังกฤษบางเล่ม เปิดออกมามีแต่การสอน Grammar ล้วน ๆ ไม่สามารถใช้สอนเพื่อการสนทนาได้ แต่ละสถานศึกษาจึงต้องพิจารณาด้วยว่าหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ มีพอเพียงและครอบคลุมการสอนหรือไม่อย่างไร (บัลลังก์ โรหิตเสถียร 2557 : ออนไลน์)

รัตนา ศิริลักษณ์ (2563 : ออนไลน์) ทักษะที่เป็นพื้นฐานของการสื่อสาร คือ ทักษะการฟัง-พูด กล่าวว่าทักษะการฟัง-พูด เป็นการสื่อสารทางวาจาของบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป ซึ่งต่างมีจุดประสงค์ที่จะสื่อสารของตนเอง ผู้ฟังจะต้องตีความในสิ่งที่ผู้พูดต้องการสื่อความหมายและสามารถโต้ตอบได้ด้วยภาษาที่ผู้ฟังสามารถเข้าใจได้ตรงกับความต้องการสื่อความหมายของผู้พูด ดังนั้น การพูดภาษาอังกฤษ จึงหมายถึง การสื่อสารระหว่างบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป โดยมีการเลือกใช้สำนวนถ้อยคำ ภาษา ถูกต้องตามหลักภาษา สามารถสื่อความได้ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์และวัตถุประสงค์ในการสนทนา ซึ่งในการสื่อสารของเราใช้ทักษะการฟัง 45 % ทักษะการพูด 30 % ทักษะการอ่าน 16 % และทักษะการเขียน 9 % จะเห็นได้ว่าทักษะ ฟัง พูด เป็นทักษะที่มีบทบาทสำคัญต่อการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวันอย่างมาก (Byrne, D. อ้างใน กุลกันยา สิมารักษ์ : ๒๕๔๕)

จะเห็นได้ว่าความสามารถหรือสมรรถนะทางภาษาอังกฤษของคนไทยในภาพรวมยังอยู่ในระดับที่ยังไม่เป็นที่น่าพอใจ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อศักยภาพในการพัฒนาและการแข่งขันของประเทศไทยในปัจจุบันและในอนาคตอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ รัฐบาลไทยจึงจำเป็นต้องเร่งดำเนินการแก้ไขปัญหานี้ โดยท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการพลเอกดาวพงษ์ รัตนสุวรรณ มีนโยบายยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษ โดยมีเป้าหมายคือยกระดับความสามารถด้านภาษาอังกฤษ ให้คนไทยสามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในชีวิตประจำวันได้จริง ให้มีวิชาสนทนาภาษาอังกฤษและการสนทนาแบบเข้มข้นในช่วงเวลาและในห้องเรียนที่มีความเหมาะสม ตลอดจนการรวบรวม คัดเลือกสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศที่จะเกิดประโยชน์แก่ครู นักเรียน เช่น การใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ในการออกเสียง ซึ่งในความเป็นจริงสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นแล้วในหลายโรงเรียน เช่น การเพิ่มคาบเรียนจาก 4 คาบต่อสัปดาห์ เป็น 6 คาบต่อสัปดาห์ หรือบางโรงเรียนมีวิชาสนทนา มีการเรียนภาษาอังกฤษแบบเข้มข้น มีชมรมภาษาอังกฤษ รวมทั้งการจัดค่ายภาษาอังกฤษในช่วงปิดภาคเรียนของ สพฐ. ฯลฯ ย้ำว่าในการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ศธ. จะยอมรับความแตกต่างของโรงเรียน เนื่องจากแต่ละโรงเรียนมีหลักสูตรการเรียนการสอนและมีผลสัมฤทธิ์ที่แตกต่างกัน ทั้งโรงเรียนที่สอนหลักสูตร English Program หรือ Mini English Program หรือโรงเรียนนานาชาติ รวมทั้งโรงเรียนที่มีครูต่างชาติและโรงเรียนที่ไม่มีครูต่างชาติ หรือโรงเรียนที่มีครูต่างชาติแต่สอนไม่ถูกวิธีหรือไม่ได้ผล และโรงเรียนส่วนใหญ่ที่ไม่มีครูต่างชาติและไม่มีความพร้อม ซึ่งจำเป็นที่จะต้องพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยอาศัยสื่อและแบบเรียนที่เหมาะสมและสอดคล้องกับแนวคิดนี้มากขึ้น ฉะนั้น ไม่ว่าจะการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในแต่ละสถานศึกษาจะแตกต่างกันอย่างไร แต่สิ่งที่ต้อง

เกิดขึ้น คือ มาตรฐานและคุณภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น กระทรวงศึกษาธิการ (๒๕๕๘ : ออนไลน์)

จากการวิเคราะห์งานวิจัยและเอกสารต่าง ๆ ของผู้วิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้โดยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางและการใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ เป็นนวัตกรรมที่จะช่วยพัฒนานักเรียนให้มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อทักษะการฟังและพูดได้ดีขึ้น เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่มีความสนุกสนาน เหมาะสมกับวัยของ ผู้เรียน ผู้เรียนมีความชื่นชอบ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างรวดเร็ว

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษในด้านทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ เพราะภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลและเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการสื่อสารกับประชาคมโลกได้อย่างไร้ขีดจำกัด และภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและความรู้ในแขนงต่าง ๆ ทั้งนี้นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ศูนย์เครือข่ายนิคมอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 พบว่ายังคงมีปัญหาด้านทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาไกลไกลการขับเคลื่อนเครือข่ายครู เพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนเพื่อตอบสนองความต้องการปัญหาในอดีต ปัจจุบัน และในอนาคตที่จะก้าวสู่สังคมแห่งโลกาภิวัตน์ซึ่งภาษาอังกฤษจะถูกใช้เป็นภาษากลางการสื่อสารกับกลุ่มประเทศต่าง ๆ และภาษาราชการต่อไปในอนาคต เพราะฉะนั้นผู้บริหารสถานศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญในการที่จะพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียนอีกทั้งยังสามารถแก้ปัญหาด้านทักษะภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตของประชาชนชาวไทยได้อย่างมีศักดิ์ศรีได้อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างภาคภูมิใจและมีคุณภาพและเพื่อรองรับการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันของประเทศต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาไกลไกลการขับเคลื่อนเครือข่ายครู เพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายนิคม อำเภอชะอำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2
2. ศึกษาการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายนิคม อำเภอชะอำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2
3. ศึกษาผลการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายนิคม อำเภอชะอำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2

ขอบเขตการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัย เรื่องไกลไกลการขับเคลื่อนเครือข่ายครู เพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย

1.1 ครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนบ้านร่องระกำ 1 คน โรงเรียนบ้านหนองยาว 1 คน โรงเรียนนิคมสร้างตนเองเขื่อนเพชร 1 คน โรงเรียนบ้านดอนขุนห้วย 1 คน โรงเรียนบ้านหนองเผาถ่าน 1 คน โรงเรียนบ้านหุบกะพง 1 คน และโรงเรียนชาวไร่ 1 คน

1.2 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านร่องระกำ 10 คน โรงเรียนบ้านหนองยาว 45 คน โรงเรียนนิคมสร้างตนเองเขื่อนเพชร 25 คน โรงเรียนดอนขุนห้วย 16 คน โรงเรียนบ้านหนองเผาถ่าน 13 คน โรงเรียนบ้านหุบกะพง 15 คน และโรงเรียนชาวไร่ 11 คน

รวมจำนวนกลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วย ครูเครือข่ายจำนวน 7 คน และนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 137 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ กลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครู และการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะการฟัง – พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

ทักษะการฟัง

- 1) ความเข้าใจในการฟัง
- 2) การจับใจความสำคัญ
- 3) การบอกความหมายของคำศัพท์
- 4) การปฏิบัติตามคำสั่ง

ทักษะการพูด

- 1) เนื้อหา
- 2) ความคล่องแคล่ว
- 3) การถ่ายทอด

3. ระยะเวลาที่วิจัย

ระยะเวลาในการวิจัยในช่วงภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563

นิยามคำศัพท์เฉพาะ

กลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครู หมายถึง การที่บุคลากรของศูนย์เครือข่ายนิคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 ซึ่งประกอบด้วย ผู้อำนวยการและครูในศูนย์เครือข่าย ร่วมกันการวางแผน ดำเนินงานกิจกรรมที่คาดว่าจะนำการทำงาน ไปสู่ความสำเร็จและบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

การพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 หมายถึง การพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ได้แก่ การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางและการใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้

ทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 หมายถึง ทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษ ของ

นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มศูนย์เครือข่ายนิคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เพชรบุรี เขต 2 ได้แก่

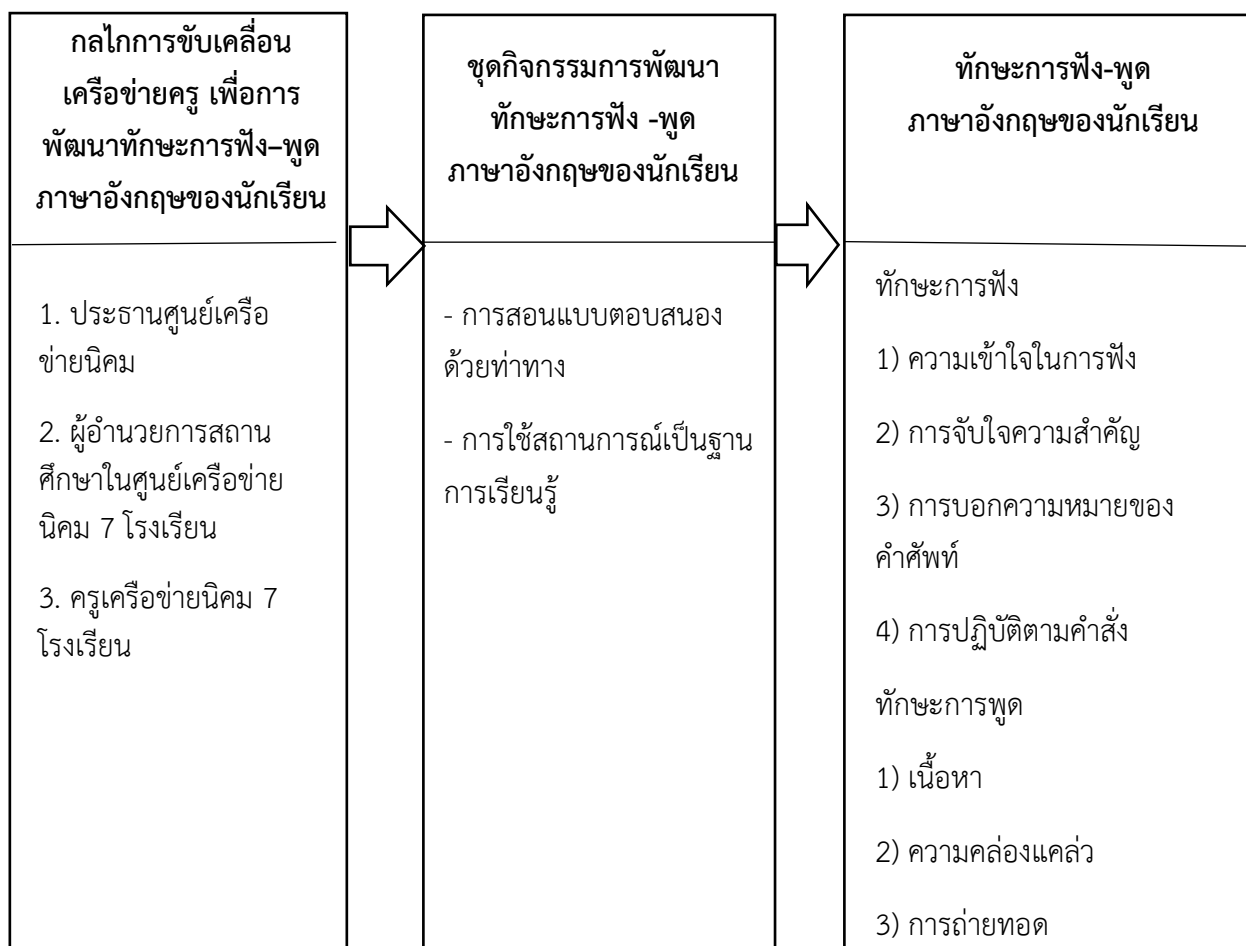
1. ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ซึ่งประกอบด้วย ความเข้าใจในการฟัง การจับใจความสำคัญ การบอกความหมายของคำศัพท์และการปฏิบัติตามคำสั่ง
2. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งประกอบด้วย เนื้อหา ความคล่องแคล่ว และการถ่ายทอด

เครือข่ายครู หมายถึง ครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวนทั้งสิ้น 7 โรงเรียน ได้แก่ ครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนบ้านร่องระกำ จำนวน 1 คน ครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนบ้านหนองยาว จำนวน 1 คน ครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนนิคมสร้างตนเองเขื่อนเพชร จำนวน 1 คน ครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนบ้านดอนขุนห้วย จำนวน 1 คน ครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนบ้านหนองเผาถ่าน จำนวน 1 คน ครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนบ้านหุบกะพง จำนวน 1 คน ครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนชาวไร่ จำนวน 1 คน รวมครูเครือข่ายทั้งหมด จำนวน 7 คน

นักเรียน หมายถึง นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวนทั้งสิ้น 7 โรงเรียน ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านร่องระกำ จำนวน 12 คนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองยาว จำนวน 48 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนนิคมสร้างตนเองเขื่อนเพชร จำนวน 26 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนดอนขุนห้วย จำนวน 15 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองเผาถ่านจำนวน 12 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหุบกะพง จำนวน 12 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชาวไร่ จำนวน 12 คน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัย เรื่องกลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครู เพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 โดยกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

ประโยชน์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัย เรื่องกลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครู เพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 ซึ่งผลที่ได้รับจะเป็นประโยชน์ดังนี้

1. ครูในเครือข่ายได้มีส่วนร่วมริเริ่มโครงการ วางแผน ดำเนินการ ประเมินผลและรับผลประโยชน์ร่วมกัน

2. ครูได้ค้นคว้าความรู้ที่เป็นองค์ความรู้สำคัญของการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน และสามารถเป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในด้านอื่น ๆ ต่อไป

3. นักเรียนได้รับการพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งสามารถนำไปใช้ใน
ชีวิตประจำวันได้

4. ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำข้อมูลไปปรับปรุงพัฒนารูปแบบ
การจัดการเรียนการสอน เพื่อดำเนินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักเรียนต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง กลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครู เพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. หลักการ แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับกลไกการขับเคลื่อนเครือข่าย
  - 1.1 ความหมายของกลไก
  - 1.2 ความหมายของเครือข่าย
  - 1.3 องค์ประกอบของเครือข่าย
  - 1.4 ประเภทและรูปแบบของเครือข่าย
  - 1.5 โครงสร้างของเครือข่าย
  - 1.6 บทบาทของเครือข่ายในการทำงานร่วมกัน
  - 1.7 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของเครือข่าย
  - 1.8 การพัฒนาความเข้มแข็งของเครือข่าย
  - 1.9 ผลสัมฤทธิ์ของการเป็นเครือข่าย
2. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการฟัง - พูดภาษาอังกฤษ
  - 2.1 ความหมายของทักษะการฟังภาษาอังกฤษ
  - 2.2 ความหมายของทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
  - 2.3 การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ
  - 2.4 การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
  - 2.5 การวัดและประเมินผลทักษะการฟังภาษาอังกฤษ
  - 2.6 การวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
  - 2.7 การใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้
  - 2.8 การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง
3. บริบทของศูนย์เครือข่ายนิคม
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. หลักการ แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับกลไกการขับเคลื่อนเครือข่าย

ความหมายของกลไก

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2557 : 15) ได้ให้ความหมายของกลไกว่า กลไก หมายถึง สิ่งที่ทำให้ระบบมีการขับเคลื่อนหรือดำเนินอยู่ได้ โดยมีการจัดสรรทรัพยากร มีการจัดองค์การ หน่วยงาน หรือกลุ่มบุคคลเป็นผู้ดำเนินงาน

พจนานุกรมไทย (2561 : ออนไลน์) ได้ให้ความหมายของกลไกว่า หมายถึง บุคคลผู้เป็นเจ้าของหน้าที่ปฏิบัติงานในระดับต่าง ๆ ระบบหรือองค์การที่บุคคลผู้เป็นเจ้าของหน้าที่ในระดับต่าง ๆ ปฏิบัติงานร่วมกันเป็นระบบที่จะให้งานสำเร็จตามเป้าหมายขององค์การ

สำนักงานราชบัณฑิตยสภา (2561 : ออนไลน์) ได้ให้ความหมายว่า กลไก หมายถึง บุคคล ผู้อยู่ในตำแหน่งต่าง ๆ ซึ่งสัมพันธ์กันเป็นระบบ เช่น พนักงานทุกระดับเป็นกลไกสำคัญในการดำเนินงานขององค์การ การบริหารงานจะไม่เป็นปัญหาหากกลไกทุกภาคส่วนทำหน้าที่ของตนอย่างมีประสิทธิภาพ

อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า กลไก หมายถึง การที่บุคลากรของหน่วยงานที่มีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์เดียวกันร่วมกันปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งต่าง ๆ เพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ขององค์กร

ดังนั้น กลไกการขับเคลื่อน จึงหมายถึง การที่บุคลากรของหน่วยงานร่วมกันปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ และประสบความสำเร็จ หัวใจสำคัญของการขับเคลื่อนต้องให้ความสำคัญกับปรัชญาพื้นฐาน 4 ประการ คือ 1) การมีส่วนร่วมของพนักงาน (top down and bottom up) 2) การสนับสนุนให้ผู้ปฏิบัติงานมีความสามารถในการบริหารจัดการ (manageability) 3) การพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง (Continuous improvement) และ 4) การสร้างแรงจูงใจอย่างเหมาะสม (rewarding) เพื่อเป็นการกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมที่องค์กรต้องการอย่างต่อเนื่อง (จรรยา บุญยะประภัศร, 2561 : 1)

สำหรับกลไกการขับเคลื่อนถือว่าเป็นระบบการบริหารผลการปฏิบัติงาน เพื่อขับเคลื่อนให้บุคลากรในองค์กรมีผลการปฏิบัติงานให้สอดคล้องตามเป้าหมายที่องค์กรกำหนดไว้ เป็นกระบวนการที่เชื่อมโยง โดยเริ่มจากขั้นตอนต่าง ๆ 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) ขั้นตอนการวางแผน (plan) ผลลัพธ์ที่ต้องการจากตำแหน่งงาน 2) ขั้นตอนการติดตาม (monitor) เพื่อทราบว่าเป้าหมายที่กำหนดกับผลที่ปฏิบัติได้จริงเป็นอย่างไร 3) ขั้นตอนการพัฒนา (develop) ไม่ว่าจะโดยวิธีการสอน (coaching) หรือการให้คำปรึกษา 4) ขั้นตอนการประเมินผลการปฏิบัติงานตามระยะเวลาที่กำหนด (appraise) และ 5) ขั้นตอนการให้ผลตอบแทนตามผลงาน (reward) อย่างเหมาะสม (จรรยา บุญยะประภัศร, 2561 : 1)

สรุปได้ว่ากลไกการขับเคลื่อน หมายถึง บุคลากรในตำแหน่งต่าง ๆ ของหน่วยงานร่วมกันปฏิบัติงานในหน้าที่เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ และประสบความสำเร็จ โดยมีปรัชญาพื้นฐานสำคัญ 4 ประการ คือ 1) การมีส่วนร่วมของบุคลากร 2) การ

สนับสนุนให้ผู้ปฏิบัติงานมีความสามารถในการบริหารจัดการ 3) การพัฒนาปรับปรุงงานอย่างต่อเนื่อง และ 4) การสร้างแรงจูงใจอย่างเหมาะสม ระบบการบริหารผลการปฏิบัติงาน ภายใต้ระบบการบริหารงานที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่องค์กรกำหนดไว้ เป็นกระบวนการที่เชื่อมโยงกัน 5 ขั้นตอน คือ 1) การวางแผนกำหนดผลลัพธ์ที่ต้องการจากตำแหน่งงาน 2) การติดตาม เพื่อตรวจสอบว่าผลการปฏิบัติงานจะบรรลุเป้าหมายขององค์กรหรือไม่อย่างไร 3) การพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร 4) การประเมินผลการปฏิบัติงานตามระยะเวลาที่กำหนด และ 5) การให้ผลตอบแทนตามผลงานอย่างเหมาะสม

ความหมายของเครือข่าย

กาญจนา แก้วเทพ (2538 ; อ้างถึงใน ไพฑูรย์ นิยมนา และคณะ, 2552 : 7) ได้ให้ความหมายของคำว่า “เครือข่าย” ไว้ว่า หมายถึงรูปแบบหนึ่งของการประสานงานของบุคคล กลุ่มหรือองค์กรหลาย ๆ องค์กรที่ต่างก็มีทรัพยากรของตนเอง มีเป้าหมาย มีวิธีการทำงานและมีกลุ่มเป้าหมายของตนเอง บุคคลหรือกลุ่มเหล่านี้ได้เข้ามาประสานงานกันเป็นระยะเวลายาวนานพอสมควร แม้อาจจะไม่มีกิจกรรมร่วมกันอย่างสม่ำเสมอก็ตามแต่ก็มีการวางฐานเอาไว้ เมื่อฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีความต้องการที่จะขอความช่วยเหลือหรือขอความร่วมมือจากกลุ่มอื่น เพื่อแก้ปัญหา ก็สามารถติดต่อได้ ในการเข้าร่วมเป็นองค์กรเครือข่ายแม้ว่าองค์กรเหล่านี้จะมีบางสิ่งบางอย่าง ร่วมกัน เช่น มีเป้าหมายการทำงานร่วมกัน มีผลประโยชน์ร่วมกัน องค์กรเหล่านี้ก็ยังคงความเป็นเอกเทศอยู่ เพราะว่าการเข้าร่วมเป็นเครือข่ายเป็นการเข้าร่วมเพียงบางส่วนขององค์กรเท่านั้น

ชนัญญา กาญจนรังษิณนธ์ (2542 ; อ้างถึงใน ไพฑูรย์ นิยมนา และคณะ, 2552 : 9-10) กล่าวว่า เครือข่าย คือ กลุ่มของคนหรือองค์กรที่สมัครใจแลกเปลี่ยน ข่าวสารข้อมูลระหว่างกันหรือทำกิจกรรมร่วมกัน โดยมีการจัดรูปหรือจัดระเบียบโครงสร้างโดยคน หรือองค์กรสมาชิกยังมีความเป็นอิสระ ในความหมายนี้สาระสำคัญ คือ ความสัมพันธ์ของสมาชิก ในเครือข่ายต้องเป็นไปโดยสมัครใจ กิจกรรมที่ทำในเครือข่ายต้องมีลักษณะเท่าเทียมหรือ แลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน และการเป็นสมาชิกเครือข่ายไม่มีผลกระทบต่อความเป็นอิสระหรือ ความเป็นตัวของตัวเองของคนหรือองค์กรนั้น

สนธยา พลศรี (2550 : 207) ได้ให้ความหมายของเครือข่ายว่า หมายถึง ความสัมพันธ์ที่เชื่อมโยงระหว่างสมาชิกซึ่งอาจจะเป็นบุคคลต่อบุคคล บุคคลต่อกลุ่ม กลุ่มต่อกลุ่ม เครือข่ายต่อเครือข่าย กลายเป็นเครือข่ายย่อย ภายใต้เครือข่ายใหญ่ ในการเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายไม่ได้เป็นเพียงการรวมตัวกันโดยทั่วไป แต่มีเป้าหมายในการทำกิจกรรมร่วมกัน ทั้งที่เป็นครั้งคราวหรืออาจเป็นกิจกรรมที่ต่อเนื่องจึงเป็นการเชื่อมโยงคนที่มีความสนใจร่วมกัน พบปะสังสรรค์และพัฒนาไปสู่การลงมือร่วมกัน ทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยเป้าหมายและจุดประสงค์เดียวกัน ดังนั้นเครือข่ายจึงไม่ใช่เป็นเพียงการรวบรวมรายละเอียดบุคคลที่เป็นสมาชิกเท่านั้น แต่มีการจัดระบบให้สมาชิกสามารถดำเนินกิจกรรมร่วมกัน เพื่อบรรลุจุดหมายที่สมาชิกเห็นพ้องต้องกัน สิ่งที่เชื่อมโยงสมาชิกเข้าด้วยกัน คือ วัตถุประสงค์หรือผลประโยชน์ที่ต้องการบรรลุผลร่วมกัน การสนับสนุนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

สุภาวณี ทรงพรพาณิชย์ (2546 : 19) ได้อธิบายถึง การสร้างเครือข่ายว่า คือการที่ปัจเจกบุคคลหรือสถาบันมารวมกันเป็นกลุ่ม มีความสนใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งร่วมกัน มีความร่วมมือกันมีการ

ติดต่อสื่อสารด้วยความเต็มใจที่จะประสานงานกัน ข้อสำคัญสมาชิกต้องมีการยอมรับที่จะทำกิจกรรมร่วมกัน ไม่ใช่เพียงแลกเปลี่ยน ความคิดเท่านั้น พร้อมทั้งกล่าวถึงหลักปฏิบัติสำคัญในการเสริมสร้างเครือข่ายว่า

1. ระบุกลุ่มหรือบุคคล ที่สามารถทำหน้าที่กระตุ้นหรือทำให้เครือข่ายดำเนินไปได้
2. การจัดการเครือข่ายที่ดีต้องมีศิลปะในการประสานประโยชน์ ทำให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียแต่ละฝ่ายได้ประโยชน์ร่วมกัน
3. ในการพัฒนา การปฏิบัติและติดตามผลของกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ ของเครือข่ายจะต้องมีการติดต่อสื่อสารกันอย่างใกล้ชิดระหว่างสมาชิกเครือข่ายผู้ได้รับผลประโยชน์ และผู้ให้ทุน
4. จำเป็นจะต้องมีความสนใจร่วมกัน วัตถุประสงค์และทัศนคติร่วมกัน และมีวิธีการทำงานที่จะอำนวยความสะดวกให้เกิดการติดต่อสื่อสารระหว่างสมาชิก

การร่วมกิจกรรมของเครือข่าย ควรรู้ถึงประโยชน์ที่ได้รับด้วย ประโยชน์อย่างแรกที่จะได้คือ แทนที่จะต้องทำงานคนเดียวหรือกลุ่มย่อย ๆ ก็ให้มาทำงานร่วมกัน มาร่วมกันกำหนดประเด็นสำคัญทั้งในระดับท้องถิ่น ภูมิภาค หรือระดับชาติ ซึ่งอาจจะมาจากการประชุมเครือข่ายประโยชน์ อีกอย่าง คือ การได้รับข้อมูลใหม่ ความรู้ใหม่ ทำให้เกิดความเข้าใจ ความเชื่อถือซึ่งกันและกันมากขึ้น

Paul Starky (1997 ; อ้างถึงใน พัทรินทร์ จันทาพูน, 2555 : 50) ได้ให้ความหมายของเครือข่ายว่า คือ กลุ่มของคนองค์กรที่สมัครใจแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูลระหว่างกันหรือทำกิจกรรมร่วมกัน ในลักษณะที่บุคคลหรือองค์กรสมาชิกยังคงมีความเป็นอิสระในการดำเนินกิจกรรมของตน การสร้างเครือข่ายเป็นการทำให้บุคคลและองค์กรที่กระจัดกระจายได้ติดต่อกัน แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และการร่วมมือกันด้วยความสมัครใจ อีกทั้งให้สมาชิกในเครือข่ายมีความสัมพันธ์กันฉันเพื่อนที่ต่างก็มีความเป็นอิสระมากกว่าสร้างการคบค้าสมาคมแบบพืงพิง

Wheatley (1999 ; อ้างถึงใน ศิริพร ดันตียมาศ, 2550 : 59) กล่าวว่า สรรพสิ่งต่างก็มีการพึ่งพาอาศัย มีการดำรงอยู่รวมกันเป็นกลุ่มก่อนเป็นสายใยแห่งความสัมพันธ์มีความเป็นอิสระต่อกันและมีตัวตนที่แท้จริงกล่าวคือสิ่งต่าง ๆ เป็นเครือข่ายที่เชื่อมโยง มีการขยายผลและเติบโตอย่างต่อเนื่อง สามารถปรับเปลี่ยนรูปร่าง รูปทรงและเปลี่ยนพลังงาน เพื่อการเข้าสู่สภาวะที่เหมาะสม เครือข่ายความสัมพันธ์เชิงระบบ จัดเป็นความสัมพันธ์ในมิติของความเป็นเครือข่าย ที่เชื่อมโยง และได้ถูกนำมาอธิบายในรูปแบบของแนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ ที่มองถึงกระบวนการของสรรพสิ่งว่า มีการประสานสอดคล้องกันอย่างเป็นระบบ เพื่อกำกับความเป็นไปของการทำหน้าที่ตามระบบนั้น ๆ ให้มีความสัมพันธ์และมีความเป็นปกติยิ่งขึ้น ซึ่งความเป็นปกตินี้มีได้หมายถึงความสมดุลที่หยุดนิ่ง แต่เป็นองค์การที่สามารถจัดการตัวเองได้ และมีความสิ้นไหลเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องและ รวดเร็ว การเข้าไปจัดการและแก้ไขปัญหาอย่างเป็นองค์รวมและมองสรรพสิ่งอย่างบูรณาการ

กล่าวโดยสรุป คำว่า เครือข่าย หมายถึง การเชื่อมโยงบุคคล กลุ่ม องค์กรให้มาร่วมกัน ดำเนินกิจกรรมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ร่วมกันโดยไม่สูญเสียเอกลักษณ์ของตนเองและอยู่บน

พื้นฐานของความรัก ความเอื้ออาทร ความสมานฉันท์ต่อกัน ภายใต้การดำเนินงานที่มีเป้าหมายและวิธีการทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ

องค์ประกอบของเครือข่าย

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2543 : 12-14) กล่าวว่า องค์ประกอบของเครือข่าย มีดังนี้

1. การรับรู้มุมมองร่วมกัน (Common Perception) สมาชิกที่เข้ามาอยู่ในเครือข่าย ต้องมีความรู้สึกนึกคิดและการรับรู้ร่วมกันถึงเหตุการณ์เข้าร่วมเป็นเครือข่าย เช่น มีความเข้าใจในปัญหาและต้องการแก้ไขปัญหาร่วมกัน มีประสบการณ์ในปัญหาร่วมกัน มีความต้องการความช่วยเหลือในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน เป็นต้น ซึ่งจะส่งผลให้สมาชิกของเครือข่าย เกิดความรู้สึกผูกพัน ในการดำเนินกิจกรรมบางอย่างร่วมกันเพื่อแก้ปัญหาความเดือดร้อนที่เกิดขึ้น การรับรู้ร่วมกันถือเป็นหัวใจของเครือข่ายที่ทำให้เครือข่ายมีความต่อเนื่อง เพราะถ้าสมาชิกไม่มีความเข้าใจในการเข้าร่วมเป็นเครือข่ายจะทำให้การประสานงาน และการดำเนินการเป็นไปอย่างยากลำบากเพราะต่างคนต่างก็ใช้กรอบการมองโลก คนละกรอบเหมือนใส่แว่นตากันคนละสี ย่อมมองปัญหาหรือความต้องการที่เกิดขึ้น ไปคนละทิศทางแต่ไม่ได้ความหมายว่าสมาชิกของเครือข่ายไม่สามารถจะแสดงความคิดเห็น แตกต่างกันได้ เพราะมุมมองที่แตกต่างย่อมมีประโยชน์ช่วยให้เกิดการสร้างสรรค์ในการทำงาน แต่ความคิดเห็นที่แตกต่างนี้ สมาชิกเครือข่ายยอมรับกัน มิฉะนั้น ความแตกต่างที่มีอยู่จะนำไปสู่ความแตกแยก ในที่สุด

2. การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน (Common Vision) วิสัยทัศน์ร่วมเป็นการมองเห็นภาพของ จุดมุ่งหมายในอนาคตร่วมกันระหว่างสมาชิกในกลุ่ม การรับรู้เข้าใจถึงทิศทางเดียวกันและการมีเป้าหมายที่จะไปด้วยกันจะช่วยทำให้กระบวนการเคลื่อนไหวมีพลัง เกิดเอกภาพและช่วยบรรเทา ความขัดแย้งอันเกิดจากมุมมองความคิดที่แตกต่างลงไปได้ในทางตรงข้าม เมื่อใดที่วิสัยทัศน์หรือเป้าหมายส่วนตัวขัดแย้งกับวิสัยทัศน์หรือเป้าหมายของเครือข่ายพฤติกรรมกาปฏิบัติของสมาชิกก็จะเริ่มแตกต่างจากสิ่งที่สมาชิกเครือข่ายกระทำร่วมกัน ดังนั้น แม้ว่าวิสัยทัศน์ร่วมกันเป็นสิ่งที่ต้องใช้เวลา ในการสร้างให้เกิดขึ้นไปก็จำเป็นต้องสร้างให้เกิดขึ้น ให้ได้และสมาชิกของเครือข่ายก็ควรมีวิสัยทัศน์ ย่อยส่วนตัว ที่สอดคล้องไปด้วยกันกับวิสัยทัศน์ของเครือข่าย แม้อาจไม่ได้ซ้อนทับอย่างแนบสนิทกับ วิสัยทัศน์ของเครือข่าย แต่อย่างน้อยก็ควรสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน

3. การเกิดผลประโยชน์และความสนใจร่วมกัน (Mutual interests/Benefits) เครือข่ายเกิดจากที่สมาชิกแต่ละคนก็มีความต้องการของตนเอง แต่ความต้องการเหล่านั้น จะ ไม่สามารถบรรลุผลสำเร็จได้หากสมาชิกต่างคนต่างอยู่ ความจำกัดังนี้ทำให้เกิดการรวมตัวกัน บนฐานของ ผลประโยชน์ร่วมที่มากเพียงพอจะดึงดูดใจให้รวมเป็นเครือข่าย ดังนั้นการรวมเป็น เครือข่ายจึงต้อง ตั้งอยู่บนฐานของผลประโยชน์ที่มีร่วมกัน ซึ่งผลประโยชน์ในที่นี้ครอบคลุมทั้ง ผลประโยชน์ที่เป็นตัว เงินและไม่ใช่ตัวเงิน อาทิ เกียรติยศ ชื่อเสียง การยอมรับโอกาสใน ความก้าวหน้า ความสุขความพึงพอใจ ฯลฯ กล่าวโดยสรุป ก็คือ การที่จะดึงใครเข้ามามีส่วนร่วม ในขบวนการเครือข่ายจำเป็นที่ จะต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ ที่เขาจะได้รับจากการเข้าร่วม และ ในหลายกรณีอาจเป็นการพิจารณา ล่วงหน้าก่อนที่เขาจะร้องขอด้วยซ้ำแม้ผลประโยชน์ที่แต่ละคน ได้รับอาจมาน้อยแตกต่างกัน แต่ทุก

คนได้รับผลประโยชน์ เมื่อใดสมาชิกได้รับประโยชน์ร่วม หรือ เมื่อเขาคิดคำนวณแล้วเขาเสียมากกว่าได้ เขาก็จะเริ่มถอยตัวเองออกจากเครือข่ายไปหรือเมื่อเขา ได้รับการสนองต่อความต้องการที่มีอย่างสมบูรณ์แล้ว เขาก็จะออกไปจากเครือข่ายในที่สุด ประเด็นสำคัญอีกประการ ก็คือ ผลประโยชน์ที่เขาจะได้รับต้องเพียงพอสำหรับเขาในการที่จูงใจ ให้เข้ามีส่วนร่วมในทางปฏิบัติจริง โดยไม่ได้มีส่วนร่วมแบบประดับที่มีเพียงตำแหน่งหรือรายชื่อใน เครือข่ายแต่ไม่มีการเข้าร่วมปฏิบัติจริงในเครือข่าย

4. การมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่ายอย่างกว้างขวาง (All Stakeholder Participation) การมีส่วนร่วมของสมาชิกในเครือข่าย นับเป็นกระบวนการที่สำคัญมากในการพัฒนาความเข้มแข็ง ของเครือข่าย เพราะกระบวนการมีส่วนร่วมทุกฝ่ายในเครือข่าย (All Stakeholders in Network) ย่อมเป็นเงื่อนไขที่ทำให้เกิดการร่วมรับรู้ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจและร่วมลงมือกระทำอย่างเข้มแข็ง ดังนั้น สถานะของสมาชิกในเครือข่ายจึงควรเป็นไปในลักษณะของความเท่าเทียมกัน (Equal Status) ในฐานะของ “หุ้นส่วน (Partner)” ของเครือข่าย ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ในแนวราบ (Horizontal Relationship) ที่เท่าเทียมกันแทนความสัมพันธ์ในแนวตั้ง (Vertical Relationship) หมายความว่า หากการรวมตัวเป็นเครือข่ายเกิดขึ้นระหว่างรัฐกับชุมชนท้องถิ่นหน่วยงานภาครัฐ ก็ต้องวางสถานะของตนเองเทียบเท่ากับประชาชนในฐานะของสมาชิกเครือข่ายมิใช่การวางตัวเป็นเจ้านายเหนือประชาชน อย่างไรก็ตามแม้จะยากในทางปฏิบัติในหลายๆ กรณีเพราะต้องอาศัย การเปลี่ยนกรอบความคิดของสมาชิกในเครือข่ายและการสร้างบริบทแวดล้อมอื่น ๆ เข้ามา ประกอบด้วย แต่ก็ยังเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องกระทำหากต้องการสร้างเครือข่ายที่เข้มแข็ง

5. การเสริมสร้างซึ่งกันและกัน (Complementary Relationship) องค์ประกอบที่จะทำให้เครือข่ายดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง ก็คือ การที่สมาชิกของเครือข่ายต่างก็ต้องเสริมสร้างซึ่งกัน และกันโดยที่จุดแข็งของฝ่ายหนึ่งไปช่วยเสริมจุดอ่อนของอีกฝ่ายหนึ่ง ซึ่งจะทำให้ผลประโยชน์ ที่เกิดขึ้นจากการรวมตัวเป็นเครือข่ายมากกว่าการไม่สร้างเครือข่ายแต่ต่างคนต่างอยู่ ตัวอย่างเช่น นักวิชาการที่เข้าใจสภาพท้องถิ่นเข้าไปทำการวิจัยร่วมกับประชาชนในท้องถิ่น ก็จะช่วยให้เกิด การระดมองค์ความรู้ของท้องถิ่นอย่างเป็นระบบอันเป็นประโยชน์ต่อชุมชน ในขณะที่ประชาชนใน ท้องถิ่นก็ให้ข้อมูลและความร่วมมือในการศึกษาวิจัย หรือการที่มูลนิธิขององค์กรธุรกิจช่วย สนับสนุนด้านเงินแก่องค์กรประชาชน ขณะเดียวกันความสำเร็จขององค์กรประชาชนก็สร้าง ชื่อเสียงแก่องค์กรธุรกิจนั้นด้วย

6. การพึ่งพิงอิงร่วมกัน (Interdependence) เนื่องจากธรรมชาติความจำกัดของสมาชิกในเครือข่ายทั้ง ด้านทรัพยากร ความรู้ เงินทุน กำลังคน ฯลฯ สมาชิกของเครือข่าย จึงไม่สามารถดำรงอยู่ได้อย่างสมบูรณ์ด้วยตัวเอง การจะทำให้เป้าหมายร่วมสำเร็จได้นั้น สมาชิกต่างจำเป็นต้องพึ่งพาซึ่งกันและกันระหว่างสมาชิกในเครือข่ายเพื่อให้เกิดการเสริมสร้างซึ่งกันและกันการจะทำให้สมาชิกหรือหุ้นส่วนของเครือข่ายยึดโยงกันให้แน่นหนาจำเป็นต้องทำให้หุ้นส่วน แต่ละคนรู้สึก ว่าหากเอาหุ้นส่วนคนใดคนหนึ่งออกไปจะทำให้เครือข่ายล้มลงไปได้การดำรงอยู่ของหุ้นส่วนแต่ละคนจึงจำเป็นต้องการดำรงอยู่ของเครือข่าย ซึ่งการพึ่งพิงอิงร่วมกันนี้จะส่งผลทำให้ สมาชิกต้องมีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันโดยอัตโนมัติ

7. การปฏิสัมพันธ์เชิงแลกเปลี่ยน (Interaction) สมาชิกในเครือข่ายต้องทำกิจกรรมร่วมกันเพื่อให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกด้วยกัน เช่น มีการติดต่อกันผ่านทาง การเขียน หรือ การพบปะพูดคุย การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน หรือมีกิจกรรมประชุมสัมมนา ร่วมกัน เป็นต้นซึ่งผลของการปฏิสัมพันธ์นี้ ต้องก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในเครือข่ายตามมา ด้วยปฏิสัมพันธ์ดังกล่าวจะเป็นลักษณะความสัมพันธ์เชิงแลกเปลี่ยนระหว่างกัน (Reciprocal Exchange) มิใช่ปฏิสัมพันธ์ฝ่ายเดียว (Unilateral Exchange) ยิ่งสมาชิกมีการปฏิสัมพันธ์กัน มากเท่าใดก็จะยิ่งเกิดความผูกพันภายในระหว่างกันมากขึ้น เท่านั้นซึ่งจะช่วยให้เกิดการเชื่อมโยง ในระดับที่แน่นแฟ้นมากยิ่งขึ้น (Highly Integrated) นอกจากนี้การปฏิสัมพันธ์ยังช่วยให้เกิด การเรียนรู้ระหว่างกันมากขึ้น จะช่วยให้เครือข่ายเข้มแข็งยิ่งขึ้น

รุ่งโรจน์ เพชรบุรณิน (2546 : 22) กล่าวว่า องค์ประกอบของเครือข่ายมีดังต่อไปนี้

1. สมาชิก เครือข่ายจะต้องเริ่มต้นจากสมาชิก ซึ่งหากเครือข่ายมีสมาชิกมากต้องมีการจัดแบ่งหน้าที่เป็นคณะกรรมการ เพื่อทำหน้าที่ในการจัดการ การประสานงาน

2. กรรมการ ผู้ประสานงาน เพื่อให้เกิดการนำเครือข่ายจำเป็นต้องมีผู้ประสานงาน เพื่อให้เกิดการจัดการที่ดีต่อกระบวนการที่ทำให้สมาชิกสามารถนำพาเครือข่ายขับเคลื่อนไปด้วยพลังร่วม

3. เป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ต้องมีความชัดเจนของเป้าหมายเพราะมีความสำคัญต่อการเข้าร่วมและคงอยู่ของสมาชิก ตลอดจนสามารถสนองตอบความต้องการหรือภารกิจของ ตนเองหรือองค์กร

4. กิจกรรม เครือข่ายต้องมีกิจกรรมอย่างต่อเนื่องและเน้นการมีส่วนร่วมของสมาชิก

พระมหาสุทิตย์ อากาศโร (2547 ; อ้างถึงใน พิสิฐ เทพไกลวัล, 2554 : 39) กล่าวว่า จุดร่วมที่เป็นองค์ประกอบสำคัญของความเป็นเครือข่าย ได้แก่

1. หน่วยชีวิต หรือสมาชิก ซึ่งถือเป็นองค์ประกอบเบื้องต้นของความเป็นเครือข่ายและเป็นองค์ประกอบหลักที่ก่อให้เกิดความเป็นเครือข่าย

2. จุดมุ่งหมาย เป็นองค์ประกอบที่สำคัญ เพราะความเป็นเครือข่าย หมายถึง การร่วมกันอย่างมีจุดหมาย เพื่อทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยมีวัตถุประสงค์และกระบวนการ เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายนั้น

3. การทำหน้าที่อย่างมีจิตสำนึก สิ่งที่จะยึดเหนี่ยวสิ่งต่าง ๆ เข้าด้วยกัน คือการทำหน้าที่ต่อกัน และกระทำอย่างมีจิตสำนึกต่อส่วนรวม

4. การมีส่วนร่วมและการแลกเปลี่ยน ในองค์ประกอบของความเป็นเครือข่ายจะต้องมีการพึ่งพาอาศัย การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ

5. ระบบความสัมพันธ์และการสื่อสาร เป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อเครือข่าย ได้แก่ ข้อมูลและการสื่อสารระหว่างกันทั้งการสื่อสารระหว่างปัจเจกบุคคล กลุ่มกับกลุ่ม และระหว่างเครือข่ายกับเครือข่าย รวมทั้งระบบความสัมพันธ์ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

ปารีชาติ สถาปิตานนท์ และ ชัยวัฒน์ ธีระพันธ์ (2546 : 12) กล่าวว่า องค์ประกอบของเครือข่าย ประกอบด้วย

1. การเรียนรู้ (Learning) ได้แก่ การเรียนรู้เกี่ยวกับความจำเป็นและความต้องการของตนเองและผู้อื่น
2. การลงทุน (Investing) ได้แก่ การลงทุนด้านเวลา และพลังงานในการติดต่อและเชื่อมประสานกับบุคคลต่าง ๆ
3. การดูแล (Nurturing) ได้แก่ การดูแลสัมพันธ์ภาพระหว่างสมาชิกของเครือข่ายอย่างใกล้ชิด ทั้งในเรื่องของการทำงานและความสัมพันธ์ภาพส่วนตัว
4. การรักษา (Keeping) ได้แก่ การรักษาทิศทางการบรรลุเป้าหมาย โดยเฉพาะการตรวจสอบความต้องการของสมาชิกและการเปิดใจรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

กล่าวโดยสรุป องค์ประกอบของเครือข่ายคือ การรวมตัวกันเป็นเครือข่ายโดยมีจุดมุ่งหมายเดียวกัน มีการรับรู้มุมมองร่วมกัน มีวิสัยทัศน์ร่วมกัน มีผลประโยชน์และความสนใจร่วมกัน มีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่ายอย่างกว้างขวาง มีการเสริมสร้างซึ่งกันและกัน มีการฟังฟังอิงร่วมกัน และการปฏิสัมพันธ์เชิงแลกเปลี่ยน

ประเภทและรูปแบบของเครือข่าย

อรุณพ พงษ์วาท (2544 ; อ้างถึงใน พิสิฐ เทพไกลวัล, 2554 : 36) ได้เสนอแนะรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารจัดการสถานศึกษาไว้ 6 รูปแบบ ได้แก่ 1) รูปแบบสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของรัฐรวมตัวกันเป็นเครือข่าย 2) การรวมตัวกันเป็นเครือข่ายของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของรัฐแห่งใดแห่งหนึ่งหรือหลาย ๆ แห่ง กับภาคส่วนอื่น ได้แก่ บุคคล ครอบครัวยุติธรรม องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพสถาบันศาสนา สถานประกอบการและสถาบันสังคมอื่นที่จัดการศึกษาในรูปแบบที่หลากหลาย 3) รูปแบบเครือข่ายสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ องค์กรบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์กรบริหารส่วนตำบล หรือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบอื่น ๆ 4) รูปแบบเครือข่ายสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของรัฐกับสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของเอกชน 5) รูปแบบเครือข่ายสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของรัฐกับเอกชนและภาคส่วนอื่น ๆ ที่ระบุไว้ในรูปแบบที่ 2 และ 3 6) รูปแบบเครือข่ายที่อาจเกิดจากการริเริ่มระหว่างสถานศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งของรัฐและของเอกชน หรือระหว่างสถานศึกษาขั้นพื้นฐานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคส่วนอื่น ๆ ในเขตพื้นที่การศึกษาโดยไม่มีการขึ้นกำกับหรือครอบงำจากการจากหน่วยงาน หรือองค์กรทางการศึกษาใด ๆ และยังให้ข้อเสนอแนะไว้ว่า รูปแบบของเครือข่ายโรงเรียนควรตั้งอยู่บนหลักการความสมัครใจ ความเสมอภาค การฟังฟังฟังพาวาศัยกัน ความสัมพันธ์ที่แนบแน่นและแนบแน่นและต้องลดความเป็นราชการลง (Less Bureaucratic Model) บนพื้นฐานของการไม่รวมศูนย์ที่จะเป็นอุปสรรคในการก่อตัวและการดำรงอยู่ ตลอดจนการดำเนินงานของเครือข่าย

รุ่งโรจน์ เพชรบุรณิน (2546 ; อ้างถึงใน พระดาวเหนือ บุตรสีเทา, 2557 : 25) กล่าวว่า รูปแบบเครือข่ายพิจารณาจากลักษณะความสัมพันธ์ของสมาชิกและแกนกลางประสานเครือข่ายมี 3 รูปแบบคือ 1) รูปแบบรวมศูนย์เป็นเครือข่ายที่องค์การหรือกลุ่มบุคคลที่เป็นสมาชิกมีความร่วมมือประสานงานและมีความสัมพันธ์กับกลุ่มแกนสูงความเป็นเครือข่ายกันระหว่างสมาชิกมีน้อยมาก หรือไม่มีเลย 2) รูปแบบกระจาย เป็นเครือข่ายองค์การแกนหรือกลุ่มแกนกลางประสานตลอดจนสมาชิกการติดต่อสื่อสาร ประสานงาน ร่วมมือซึ่งกันและกัน กระจายการประสานงานเชื่อมประสานสัมพันธ์กัน ในระหว่างสมาชิกด้วยกันและกับกลุ่มแกน ซึ่งกลุ่มแกนจะคอยทำหน้าที่เอื้ออำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้แก่สมาชิก 3) รูปแบบกระจายเชิงซ้อน เป็นเครือข่ายกระจายที่สมาชิกเครือข่าย สามารถติดต่อประสานงานร่วมมือซึ่งกันและกัน และขยายการติดต่อไปยังกลุ่มหรือองค์การอื่น ๆ ซึ่งกลุ่มหรือองค์การต่าง ๆ เหล่านั้นเป็นเครือข่ายซึ่งกันและกัน มีลักษณะเป็นเครือข่ายเชิงซ้อนโดยกลุ่มแกนหรือองค์การแกนจะมีผู้ประสานงาน หรือเลขานุการเครือข่ายหลายคน

สหทยา วิเศษ (2547 ; อ้างถึงใน พิสิฐ เทพไถลวัล, 2554 : 36-37) ได้แบ่งประเภทของเครือข่ายออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ ได้แก่

1. เครือข่ายที่แบ่งตามลักษณะการเกิดของเครือข่าย โดยเครือข่ายประเภทนี้อาจแบ่งเป็นเครือข่ายในด้านต่าง ๆ คือ 1) เครือข่ายที่เกิดขึ้นจากการจัดตั้งของภาครัฐ เช่น เครือข่ายกองทุนหมู่บ้าน เครือข่ายอาสาพัฒนาชุมชน เป็นต้น ซึ่งเป็นเครือข่ายที่มีกระบวนการทำงานและโครงสร้างที่ค่อนข้างเป็นทางการมีระเบียบกฎเกณฑ์ที่กำหนดมาจากภาครัฐ และได้รับการสนับสนุนจากภาคภาครัฐในด้านต่าง ๆ 2) เครือข่ายที่เกิดขึ้นจากการสนับสนุนขององค์การพัฒนาเอกชน ซึ่งมีการรวมกลุ่มเครือข่ายตามประเด็นปัญหาสาธารณะที่เกิดขึ้น เช่น ด้านแผนทรัพยากรธรรมชาติ ด้านการเงินชุมชน ด้านสุขภาพ ด้านเกษตรกรรม โดยที่ลักษณะของเครือข่ายประเภทนี้จะเห็นกลุ่มเครือข่ายที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติมีลักษณะไม่เป็นทางการมีการจัดโครงสร้างทั้งง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน ซึ่งอยู่ในลักษณะแนวนราบ (Horizontal) ไม่มีประธาน มีการเปลี่ยนแปลงบทบาทในการนำเพื่อพัฒนาศักยภาพของตน 3) เครือข่ายที่เกิดขึ้นจากการก่อตัวของภาคประชาชน หรือเครือข่ายภาคประชาชน โดยเป็นเครือข่ายที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้การสั่งสมประสบการณ์ที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตและเชื่อมโยงกระบวนการนั้นเป็นเครือข่าย เช่น เครือข่ายวัฒนธรรมพื้นบ้าน เครือข่ายปราชญ์ท้องถิ่น เป็นต้น

2. เครือข่ายที่แบ่งตามลักษณะของกิจกรรม ได้แก่ เครือข่ายที่ดำเนินการโดยยึดภารกิจหรือกิจกรรมที่เกิดขึ้นในแต่ละช่วงเวลาเป็นเกณฑ์ในการแบ่งเครือข่าย โดยเป็นการรวมตัวกันเพื่อทำกิจกรรมเป็นครั้งคราวตามสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น เช่น เครือข่ายการเรียนรู้ เครือข่ายผู้ได้รับผลกระทบจากโครงการพัฒนาของภาครัฐ เป็นต้น

กล่าวโดยสรุป ประเภทและรูปแบบของเครือข่ายคือ การจัดรูปแบบหรือประเภทของเครือข่ายนั้นขึ้นอยู่กับกิจกรรมและโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงเครือข่ายขององค์กรนั้น ๆ ที่แบ่งประเภทรูปแบบก็เพื่อสร้างความเข้าใจและมองเห็นภาพความเคลื่อนไหวของกลุ่มได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งประเภทและรูปแบบของเครือข่ายจึงมีความแตกต่างกันไปตามนิยาม และกิจกรรมที่แต่ละกลุ่มหรือผู้ใช้กิจกรรมเครือข่ายกำหนดขึ้น

โครงสร้างของเครือข่าย

เสรี พงศ์พิศ (2548 ; อ้างถึงใน สรรยัญญา จุฑานิล, 2556 : 23) กล่าวว่า โครงสร้างของเครือข่ายนั้น ประกอบด้วย เครือข่ายเป็นทางการก็ได้ ไม่เป็นทางการก็ได้ โดยมีข้อแตกต่างอยู่ที่ว่า เครือข่ายเป็นทางการมีโครงสร้างการประสานงานอย่างเป็นทางการ ขณะที่เครือข่ายไม่เป็นทางการไม่มี โครงสร้างเป็นอย่างไรขึ้นอยู่กับเป้าหมายทรัพยากร (เวลา เงิน คน) และขึ้นอยู่กับสมาชิกเครือข่าย ว่าต้องการให้มีการจัดองค์กรอย่างไร ถ้าหากสมาชิกอยากแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารอย่างเดียวก็น่าจะ แต่เครือข่ายจำนวนมากต้องการมีโครงสร้างที่เป็นทางการเพื่อบรรลุเป้าหมาย โดยเฉพาะถ้าหากว่า ต้องการประสานกิจกรรมของสมาชิกด้วย เพื่อที่จะได้หลีกเลี่ยงการทำงานซ้ำซ้อน

อย่างไรก็ดี เครือข่ายไม่ใช่อะไรที่เคร่งครัดเข้มงวด สามารถเปลี่ยนแปลง บางเครือข่าย อาจจะเริ่มต้นแบบหลวม ๆ นานเข้าก็เริ่มเป็นระบบและเป็นทางการมากขึ้น บางเครือข่ายอาจจะ ตรงกันข้าม คือเริ่มต้นอย่างเป็นทางการ และค่อย ๆ เป็นเครือข่ายหลวม ๆ และไม่เป็นทางการในที่สุดขึ้นอยู่กับสมาชิกว่าต้องการแบบไหน

Boissevain (ม.ป.ป.; อ้างถึงใน ต่วนเปาซี กุจิ, 2554 : 25) ได้กล่าวถึงลักษณะของโครงสร้างของเครือข่าย ดังนี้

- 1) ขนาดของเครือข่าย ประกอบด้วย บุคคลที่มีความสัมพันธ์กันจริง รวมถึงบุคคลที่มีแนวโน้มว่าจะมีความสัมพันธ์กันภายหลังเข้าไว้ด้วย
- 2) ความหนาแน่นภายในเครือข่าย หมายถึง ระดับซึ่งสมาชิกหรือบุคคลในเครือข่ายมีความสัมพันธ์และแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน ในเชิงการติดต่อสื่อสารทั้งในด้านปริมาณและชนิดของข้อมูล
- 3) ความเกี่ยวพันกันภายในเครือข่าย สามารถวัดได้จากความหนาแน่น หมายถึง สายสัมพันธ์ของบุคคลที่อาจเกิดขึ้นหรือได้เกิดขึ้นจริง และการเข้าถึง หมายถึง จำนวนบุคคลภายในเครือข่ายโดยประมาณที่เชื่อมบุคคลทั้งสองคนเข้าด้วยกันในระยะใกล้ชิดที่สุด
- 4) ตำแหน่งและสถานภาพของบุคคลในเครือข่ายจะแสดงให้เห็นถึงระดับและโอกาสของการติดต่อกับบุคคลที่เป็นจุดศูนย์กลาง
- 5) กลุ่มของความสัมพันธ์ของบุคคลในเครือข่าย โดยสมาชิกภายในกลุ่มมี ความสัมพันธ์กันค่อนข้างสูง มีความใกล้ชิดกันเป็นพิเศษมากกว่าบุคคลที่เหลือในเครือข่าย กลุ่มจึง เป็นส่วนหนึ่งของเครือข่ายซึ่งมีสัดส่วนของความสัมพันธ์ภายในสูงกว่าความสัมพันธ์ภายนอกกลุ่ม

ขณะที่ ทิพวรรณ หล่อสุวรรณรัตน์ (2556 : 80-86) ได้กล่าวว่า โครงสร้างแบบเครือข่าย (network structure) หรือองค์การแบบเครือข่าย ซึ่งมีลักษณะที่สำคัญ คือ ไม่มีชั้นการบังคับบัญชา มีความยืดหยุ่นสูง ควบคุมโดยกลไกทางการตลาดมากกว่ากระบวนการทางการบริหาร โครงสร้างแบบเครือข่ายจะอยู่บนพื้นฐานของการใช้ความสามารถหลัก (Core Competencies) ขององค์การ และ จะ ได้รับทรัพยากรมาจากพันธมิตรภายนอกและมีการจ้างเหมาบุคคลภายนอกในการทำงาน โครงสร้าง แบบเครือข่าย จะมีรูปแบบการปฏิสัมพันธ์ในลักษณะที่ไม่หยุดนิ่ง โดยเกิดจากความ ต้องการใน ช่วงเวลานั้นมากกว่าการวางแผนล่วงหน้า ปฏิสัมพันธ์นี้บางครั้งก็เกิดขึ้นอย่างช้า ๆ บางครั้งก็เกิดขึ้น อย่างรวดเร็ว และเมื่อไหร่ที่มีปฏิสัมพันธ์เกิดขึ้น การติดต่อจะเป็นแบบตัวต่อตัว หรือระหว่างบุคคล หรือกลุ่มที่ต้องการทำงานไม่จำเป็นต้องผ่านสายการบังคับบัญชา

ดังนั้นค่านิยมขององค์การแบบเครือข่ายจึงมีลักษณะการแลกเปลี่ยนและร่วมมือมากกว่า ความเป็นเจ้าของ มีความไว้วางใจมากกว่าการระวางสงสัย อำนาจมาจากความรู้มากกว่า ตำแหน่ง หน้าที่ในการทำงาน องค์การแบบเครือข่ายจะสามารถจัดการกับปัญหาและโอกาสได้อย่างรวดเร็วและ ไม่ว่าการดำเนินงานจะประสบความสำเร็จหรือความล้มเหลว องค์การจะมีการเรียนรู้เพิ่มขึ้นองค์การ แบบเครือข่ายจะเริ่มจากหน่วยงานขนาดเล็กซึ่งจะเป็นส่วนหนึ่งของเครือข่ายของแต่ละหน่วย มีการ ออกแบบซึ่งเริ่มจากภายในก่อน มีฝ่ายบริหารให้น้อยที่สุด และจะเน้นที่การออกแบบ กระบวนการ การทำงานไม่ใช่โครงสร้างองค์การ โดยนำเทคโนโลยีมาใช้ในการทำงานแบบอัตโนมัติ มีการใช้ทีมงานเป็น พื้นฐานในการทำงาน องค์การแบบเครือข่ายเหมาะสมสำหรับองค์การต้องการ ความยืดหยุ่นสูง และ ต้องตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมอย่างรวดเร็ว ซึ่งอาจ จำเป็นต้องมีการจ้างเหมารับช่วงในการทำงาน

ลักษณะโครงสร้างขององค์การเครือข่าย อธิบายได้ดังนี้ (ทิพวรรณ หล่อสุวรรณรัตน์ 2556 : 437-440)

1) ความสัมพันธ์ในเครือข่าย (relational embeddedness) ได้ให้ความหมายของคอนเนกชันแน่นของความสัมพันธ์ (tie strength) ว่าเป็นการผสมผสานของระยะเวลาในการสร้างความสัมพันธ์ ความเข้มข้นหรือความผูกพันของอารมณ์ ความใกล้ชิด (intimacy) และการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ความสัมพันธ์ในเครือข่ายแบ่งเป็น 2 แบบคือ สายสัมพันธ์ที่อ่อนแอ (weak tie) และสายสัมพันธ์ที่แข็งแกร่ง (strongtie) สายสัมพันธ์ที่อ่อนแอ มีลักษณะความสัมพันธ์ที่ห่างเหินและไม่ได้ติดต่อกันบ่อย ซึ่งเป็นประโยชน์ในกรณีที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ ๆ ไม่ใกล้กัน และมีการถ่ายโอนความรู้ที่ชัดเจนแบบง่าย ๆ ส่วนสายสัมพันธ์ที่แข็งแกร่ง หมายถึง สายสัมพันธ์กับคนหรือหน่วยงานที่ไว้วางใจกัน ซึ่งน่าจะมีความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนกับคนกลุ่มเดียวกัน เป็นการจัดการที่มีความเสมอภาค เช่น กิจการร่วมค้า (joint venture) การวิจัยและพัฒนาาร่วมกัน (joint R&D) ความสัมพันธ์ที่แข็งแกร่งต้องการการประสานงานไม่มากนัก มีการแบ่งปันสารสนเทศ และมีความเข้าใจระหว่างหุ้นส่วน การมีความสัมพันธ์ที่แข็งแกร่งมีประโยชน์สองประการ คือ ทำให้หุ้นส่วนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน อันทำให้ยังมีการพึ่งพากันและกันมากขึ้น และทำให้มีการพัฒนาความไว้วางใจกัน นอกจากนี้ยังมีความเข้าใจที่ลึกซึ้ง มีสารสนเทศที่มีคุณภาพ และมีการแบ่งปันความรู้แบบไม่ชัดเจน (tacit Knowledge) ที่พร้อมถ่ายโอนข้ามองค์การ และยังช่วยให้สมาชิกในองค์การที่มีความสัมพันธ์ที่แข็งแกร่งยืนหยัดในช่วงเวลาที่มีวิกฤตได้

2) ความใกล้ชิดในเครือข่าย (closure & holes) ตามทฤษฎีของ Burt ในเรื่องหลุมโครงสร้าง (theory of structure holes) เสนอว่าการมีหลุมในโครงสร้างระหว่างคน 2 กลุ่ม หมายถึง การที่แต่ละกลุ่มมุ่งทำกิจกรรมของตนเอง โดยไม่สนใจกลุ่มอื่น องค์การจะสามารถสร้าง ความได้เปรียบในการแข่งขันถ้าสามารถขยายเครือข่ายให้ครอบคลุมหลุมนั้น หากในเครือข่ายมี สมาชิกบาง คนมีข้อมูลอยู่ในเครือข่ายที่มีหลุมโครงสร้างจะต้องเสียค่าใช้จ่ายต่อหน่วยสูงในการได้มาซึ่ง ข้อมูล หรือไม่มีประสิทธิภาพในการได้มาซึ่งข้อมูลแต่องค์การที่อยู่ในโครงสร้างที่มีหลุมมากจะได้รับ ประโยชน์จากการควบคุม

3) ปฏิสัมพันธ์ภายในเครือข่าย (embedded interactions) ปฏิสัมพันธ์ภายในเครือข่ายเป็นการมองโอกาสสำหรับระบบที่มีการโต้ตอบกันและคุณค่าที่จะได้รับ การเปรียบเทียบ

หลุมของโครงสร้างและความใกล้ชิดของเครือข่ายเป็นการชี้ให้เห็นถึงลักษณะขององค์การเครือข่าย การทำความเข้าใจกับองค์การว่ามีความสามารถในการแข่งขันในระดับองค์การหรือระดับเครือข่าย จะต้องพิจารณาจากเงื่อนไขที่ได้รับประโยชน์จากการมีความสัมพันธ์ที่เหนียวแน่นหรือความหนาแน่นของเครือข่าย

บทบาทของเครือข่ายในการทำงานร่วมกัน

บางเครือข่ายอาจมีบทบาทเป็นผู้กระทำหรือเน้นการทำงานในระดับกิจกรรมและพื้นที่ บางเครือข่ายก็มีบทบาทและหน้าที่เป็นผู้ประสานงานเพื่อให้เกิดกิจกรรมความเคลื่อนไหวบางเครือข่ายมี หน้าที่ให้การสนับสนุนในด้านทุน ทรัพยากรและการให้คำปรึกษาแก่เครือข่ายย่อยอื่น ๆ ซึ่งบทบาท และหน้าที่ของเครือข่ายในสังคมไทย อาจจะจำแนกออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ พระมหาสุทิตย์ อากาศโร, 2547 ; อ้างถึงใน สรัญญา จุฑานิล. 2556 : 28)

1) ระดับกิจกรรม/การทำงาน (ทีมทำ) ได้แก่ เครือข่ายที่เน้นกระบวนการทำงานในระดับพื้นที่หรือในประเด็นปัญหานั้น ๆ เป็นสำคัญ โดยเป็นเครือข่ายที่มีโครงสร้างความสัมพันธ์ไม่ซับซ้อน มีแบบแผนการปฏิบัติงานที่เป็นลักษณะคล้ายงานประจำ มีกระบวนการจัดการและการทำงานที่เน้นการพึ่งพาอาศัยคนและทรัพยากรในพื้นที่ เช่น เครือข่ายกลุ่มออมทรัพย์ เครือข่ายแม่บ้านเกษตรกร เครือข่ายประชาคมตำบล ฯลฯ ที่มีการรวมตัวกันเพื่อทำงานในกิจกรรมนั้นอย่างจริงจัง

2) ระดับการสนับสนุนและประสานงาน (ทีมนำ) ได้แก่ เครือข่ายที่ทำหน้าที่เป็นศูนย์ประสานงานระหว่างเครือข่ายและภาคีต่าง ๆ มีบทบาทในการส่งเสริมการทำกิจกรรมของเครือข่ายย่อยในพื้นที่ มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และให้ข้อมูลทางเลือกในกระบวนการทำงานซึ่งเครือข่ายในระดับนี้ อาจเป็นทั้งเครือข่ายเชิงพื้นที่ ที่มีการทำงานครอบคลุมในระดับจังหวัดหรือภูมิภาค และเครือข่ายเชิงประเด็นที่ทำงานเฉพาะด้าน ตัวอย่างเช่น การรวมตัวของเครือข่ายกลุ่มฮักเมืองน่าน ในจังหวัดน่าน เป็นต้น

3) ระดับส่งเสริม/และการให้คำปรึกษา (ทีมหนุน) ได้แก่ เครือข่ายขององค์กรสถาบัน และหน่วยงานหลักทางสังคมที่เป็นผู้ให้การสนับสนุนให้เกิดกระบวนการพัฒนาและพัฒนาเป็นเครือข่าย เช่น การสนับสนุนและการเกิดขึ้นของเครือข่ายภายใต้การสนับสนุนของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) สำนักงานกองทุนสนับสนุนการเสริมสร้างสุขภาพ (สสส.) สถาบันพระปกเกล้า สถาบันที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นต้น ซึ่งการส่งเสริมของเครือข่ายดังกล่าวจะเป็นลักษณะของการให้คำปรึกษาและให้แนวทางการปฏิบัติแก่เครือข่ายอื่น ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายในการพัฒนาประเทศ ดังนั้น ลักษณะความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นจึงเป็นไปในลักษณะของการให้คำปรึกษาเพื่อให้เกิดผลสำเร็จมากกว่าการมีส่วนร่วมและการทำงานในเชิงลึก

สรุปได้ว่าบทบาทและหน้าที่ของกลุ่มและเครือข่ายดังกล่าวมีระดับการมีส่วนร่วมและมีบทบาทในการทำงานที่แตกต่าง เครือข่ายย่อยในพื้นที่หรือเครือข่ายเชิงประเด็นเล็ก ๆ อาจพึ่งพาอาศัย เครือข่ายในระดับจังหวัดที่ทำหน้าที่เป็นศูนย์ประสานงาน และเครือข่ายในระดับจังหวัดนั้นก็อาจให้ การสนับสนุนทุน ข้อคิดเห็นตามกิจกรรมและประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้น รวมทั้งทำหน้าที่ประสานงาน กับองค์กร สถาบันที่ให้การสนับสนุนทุน ซึ่งเป็นภาคีในระดับประเทศ และทุก ๆ เครือข่าย ทุกระดับ กิจกรรม และระดับการมีส่วนร่วม อาจจะมีการประสานเชื่อมโยงความร่วมมือใน

มิติอื่นก็ได้ ซึ่งการ กำหนดบทบาทและหน้าที่ที่ชัดเจนจะช่วยให้กระบวนการทำงานของเครือข่าย บรรลุผลสำเร็จตาม เป้าหมายที่วางไว้ได้รวดเร็วยิ่งขึ้น

ปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จของเครือข่าย

ธนา ประมุขกุล (2547 ; อ้างถึงใน พิสิฐ เทพโกมลวัล, 2554 : 41-42) ได้กล่าวถึง ลักษณะบ่งชี้เชิงคุณภาพความเข้มแข็งของเครือข่ายไว้ดังนี้

1. สัมพันธภาพ คือ ความใกล้ชิดสนิทสนม กลมเกลียว เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันและมีความอะลุ่มอล่วย ยืดหยุ่น ที่เป็นไปตามธรรมชาติของกลุ่มที่มีความเข้าใจ และความตั้งใจเป็นพื้นฐาน

2. ความชัดเจนของเป้าหมาย ซึ่งมาจากความคิดเห็นของสมาชิก เป็นเสมือนเข็มทิศนำทางให้สมาชิกในเครือข่ายได้เข้าใจตรงกัน และเดินทางไปในทิศทางเดียวกัน โดยไม่หลงใช้เวลาและทรัพยากรกับภารกิจที่ไม่สอดคล้องกับเป้าหมายของเครือข่าย

3. กระบวนการเสนอความคิดเห็นและตัดสินใจ เครือข่ายต้องมีความเป็นประชาธิปไตย ให้สมาชิกเสนอความคิดเห็น ให้สิทธิในการตัดสินใจอย่างเป็นอิสระเต็มที่ ย่อมบ่งบอกถึงความเข้มแข็งของเครือข่าย

4. ลักษณะกิจกรรมและความต่อเนื่อง ดำเนินกิจกรรมด้วยสมาชิกในเครือข่ายเอง ไม่ใช้การพึ่งพิงจากภายนอก นอกจากนี้ความสม่ำเสมอต่อเนื่องของกิจกรรม ก็เป็นสิ่งช่วยบ่งบอกถึงความเข้มแข็งของเครือข่ายด้วยเช่นกัน

5. แหล่งของทรัพยากร/ศักยภาพ การที่เครือข่ายสามารถแสวงหาและดึงศักยภาพ/ทรัพยากรที่มีอยู่ภายในเครือข่ายมาใช้ เป็นความเข้มแข็งของเครือข่ายที่สามารถพึ่งตนเอง แต่ไม่ได้หมายความว่า เครือข่ายจะปฏิเสธการสนับสนุนจากภายนอกโดยสิ้นเชิง

6. การเรียนรู้และนวัตกรรม ความหลากหลายที่มารวมกันของสมาชิก ควรก่อให้เกิดการเรียนรู้ใหม่ สามารถนำไปสู่การพัฒนาจนเกิดการสร้างสรรค์นวัตกรรมตามมา คุณภาพใหม่ที่เกิดขึ้นนี้ จึงอาจเป็นสิ่งที่เหล่าสมาชิกเกิดเป็นการเรียนรู้ขึ้นในตนเอง อันเป็นผลจากการมีปฏิสัมพันธ์ในกลุ่ม หรืออาจเป็นผลปรากฏรูปธรรม ในกิจกรรมที่มีการพัฒนาการไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งถึงการเป็นนวัตกรรมต้นแบบให้กับผู้อื่นต่อไป

ธีระพงษ์ แก้วหาวงษ์ (อ้างถึงใน ศักดิ์สิทธิ์ หมั่นกุล, 2545 : 30-3) ได้กล่าวถึง แนวทางการเสริมสร้างและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือที่จะนำไปสู่ความเข้มแข็งขององค์กร หรือการเกิดประชาคมต่าง ๆ ต้องเป็นไปตามขั้นตอนและพัฒนาการตามลำดับ คือเริ่มด้วยการร่วมกันกำหนดจุดมุ่งหมายของเครือข่ายการตั้งเป้าหมายและวัตถุประสงค์รวม การสร้างและพัฒนาแผนปฏิบัติการ ส่งเสริมบทบาทและกระบวนการตัดสินใจของแต่ละกลุ่ม พัฒนาระบบการติดต่อสื่อสาร พัฒนาโครงข่ายความร่วมมือ พัฒนาทรัพยากรและแหล่งทุนของเครือข่ายนั้นคือแต่ละกลุ่มองค์กรที่เข้ามา ร่วมกันเป็นเครือข่ายต้องคำนึงถึงองค์ประกอบที่เป็นปัจจัยต่อความสำเร็จของเครือข่าย ได้แก่

1. กระบวนการติดต่อสื่อสาร ต้องมีความสม่ำเสมอ มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน มีการสรุปความก้าวหน้าและขยายผลของเครือข่าย
2. การพิจารณาถึงความต้องการของมวลสมาชิกเครือข่าย มีการแลกเปลี่ยนทัศนะ มุมมองและประสานความร่วมมือกัน
3. องค์กรความร่วมมือและการปรับโครงสร้างเครือข่ายให้มีประสิทธิภาพสามารถ ปกป้องการแทรกแซง (Donate) จากองค์กรใดองค์กรหนึ่งและการลดปัญหาความขัดแย้งในองค์กร
4. ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมบทบาทของสมาชิก เพื่อสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ ๆ และสร้างบรรทัดฐานความร่วมมือที่ดี
5. มีการพัฒนาและระดมทรัพยากรอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนมีแผนการจัดการ ทรัพยากร อย่างมีประสิทธิภาพ
6. มีการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์บทบาทของเครือข่ายและระดมความร่วมมือให้ ประชาชนทั่วไปได้เข้าใจและสนับสนุนการดำเนินงานของเครือข่าย

Scheuing Eberherd (อ้างถึงใน สุทธิชัย อากาศโร, 2547, :151-152) กล่าวถึง ความสำเร็จของการทำงานแบบเครือข่ายว่าไม่ได้ตัดสินเพียงการหาเครือข่ายเท่านั้น แต่ต้องมอง ให้ไกลถึงผลสำเร็จของงานจากองค์กรเครือข่ายด้วย สิ่งสำคัญต่อความสำเร็จในการทำงานได้แก่

1. การมีพันธสัญญาที่หนักแน่นระหว่างกัน หมายถึง การมีอุดมการณ์และ ความสัมพันธ์ ที่ดี เหนียวแน่น แล้วยังหมายถึงการมีมิตรภาพที่ใกล้ชิดมีสายสัมพันธ์ระหว่างกัน ด้วย การมีมิตรภาพ และสายสัมพันธ์นั้นมีใช้สิ่งที่จะสร้างได้ข้ามคืน แต่ยังหมายถึงการผ่าน กระบวนการทำงาน ความสำเร็จ ความล้มเหลวร่วมกันและร่วมปรึกษาหารือกันอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ
2. การพัฒนาอยู่ตลอดเวลา เครือข่ายการทำงานจะมีประโยชน์อย่างเต็มศักยภาพก็ ต่อเมื่อแต่ละองค์กรที่มาร่วมเป็นเครือข่ายมีการปรับปรุงพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา
3. การรักษาพันธกรณีระยะยาว คือการสร้างพันธกรณีระยะยาวมีความเกี่ยวข้องกับ องค์กรประกอบในข้อแรก เพราะการปรับปรุงพัฒนาอยู่ตลอดเวลาต้องการข้อผูกพันระยะยาว เพื่อที่จะ สามารถแลกเปลี่ยนทรัพยากรการทำงานร่วมกัน และสร้างผลงานที่เป็นประโยชน์ รวมถึง การระดม ทุนในระยะยาว นอกจากนี้ การติดต่อสื่อสารที่เป็นเครื่องมือที่จะรักษาความสัมพันธ์ในการสร้าง มิตรภาพ การร่วมทุกข์ร่วมสุขและประวัติศาสตร์
4. การเสริมพลังการทำงาน ได้แก่ การสนับสนุนให้องค์กรเครือข่ายได้มีโอกาสแสดง ความสามารถตลอดจนพิจารณาญาณของตนในสถานการณ์ต่าง ๆ ร่วมคิด ร่วมแก้ปัญหาต่าง ๆ เช่น การหาทุน การจัดกิจกรรมเสริมสร้างความสัมพันธ์ ขณะเดียวกันต้องมีการเสริมทักษะการ สร้าง เครือข่ายให้ผู้ปฏิบัติงาน และสร้างความสัมพันธ์กับหน่วยงานวิชาการต่าง ๆ ด้วยการเสริม พลังในการ ทำงานยังหมายถึงความสามารถในการจัดการทรัพยากรในลักษณะต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการทำงาน

5. ภาวะผู้นำ เป็นสิ่งที่มีความสำคัญไม่น้อยกว่าองค์ประกอบใด ๆ ภาวะผู้นำหมายถึง การสร้างวิสัยทัศน์ในเชิงกลยุทธ์ รวมทั้งการชักจูงที่โน้มน้าวให้ผู้อื่นเห็นความสำคัญของสิ่งที่จะต้องทำงานร่วมกันและยังหมายถึงการจัดการทรัพยากรที่จำเป็นต่อการทำงานเพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเครือข่ายและผลสำเร็จของงาน นอกจากนี้ ผู้นำจะต้องมีความซื่อสัตย์ โดยสุจริต ขยัน เสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม

สรุปได้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของเครือข่าย ได้แก่ การมีผู้นำเครือข่ายที่เข้มแข็งเครือข่ายมีการดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง มีการติดต่อสื่อสารกันสม่ำเสมอ และมีการเปิดโอกาสให้สมาชิกเครือข่ายทุกคนมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมของเครือข่ายอย่างอิสระ และมีการเปิดโอกาสให้สมาชิกเครือข่ายทุกคนมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมของเครือข่ายอย่างอิสระ มีการดำเนินกิจกรรมที่ตอบสนองความต้องการของสมาชิก ตรงตามวัตถุประสงค์ เป้าหมายหรือแผนที่กำหนดไว้

การพัฒนาความเข้มแข็งของเครือข่าย

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2543 : 37-43) ได้กล่าวถึง ภาพรวมของการพัฒนาการ ขององค์กรชุมชนเกี่ยวกับการพัฒนาเครือข่าย ควรคำนึงถึงขนาดที่เหมาะสม การแบ่งขอบเขต ความรับผิดชอบ และความจำเป็นที่ต้องทำให้กลุ่มย่อยมีความเข้มแข็ง นอกจากนี้ควรดำเนินงาน ภายใต้หลัก 4 ประการ คือ

ก. การถ่ายทอดการแลกเปลี่ยน การกระจายความรู้

ในส่วนของวิทยากร และภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อปรับปรุงและสร้างองค์ความรู้ ใหม่ โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับชุมชน เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ของบุคคลและชุมชน

ข. การกระตุ้นความคิด

การแสวงหาความรู้ การมีจิตสำนึก และการมีส่วนร่วมในการพัฒนา จะอยู่บน พื้นฐาน การวิเคราะห์สภาพปัญหา ความต้องการและเงื่อนไขของตนเองและชุมชน

ค. การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร

สามารถทราบความเคลื่อนไหวของกันและกันในการพัฒนาชุมชนของตน รวมทั้ง ใน ภาครัฐ เอกชน หรือหน่วยงานอื่น ๆ ที่อยู่ภายในเครือข่ายเพื่อการเรียนรู้

ง. การระดมและประสานการใช้ทรัพยากรบุคคล วัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่ และ เงินงบประมาณ เพื่อให้หน่วยงานต่าง ๆ สามารถใช้ทรัพยากรเหล่านี้ร่วมกัน เพื่อการพัฒนาชุมชน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และลดความซ้ำซ้อนให้มากที่สุด

ผลสัมฤทธิ์ของความเป็นเครือข่าย

ในกระบวนการทำงานของเครือข่ายนั้น สิ่งหนึ่งที่ได้รับนอกจากผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายที่กำหนดไว้ คือ ความร่วมมือและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ในที่นี้ จะกล่าวถึงผลสัมฤทธิ์ ของความเป็นเครือข่ายที่ก่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้และการพัฒนาที่ต่อเนื่อง ดังนี้ (พระมหาสุทิตย์ อาภากรโ, 2547 ; อ้างถึงใน สรัญญา จุฑานิล, 2556 : 33)

1) เกิดกระบวนการเรียนรู้ ไม่ว่าจะป็นปัจเจกบุคคลและผู้เข้ามาดำเนินงานร่วมกับเครือข่าย สิ่งหนึ่งที่ถือว่า เป็นกระบวนการเรียนรู้และเป็นทุนภายในตัวเอง คือ ทุกคนมีความรู้ความสามารถ และมีประสบการณ์มากขึ้น หลังจากที่ได้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และมีการทำงานร่วมกัน โดยกระบวนการเรียนรู้นั้นจะช่วยให้บุคคลและองค์กรได้มีการปรับตัวในการแสวงหาความรู้ใหม่ วิธีการใหม่ และแนวร่วมใหม่อย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นผลให้การทำงานในด้านต่าง ๆ ของเครือข่ายมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2) การเพิ่มโอกาสในการแก้ไขปัญหา กลุ่มเครือข่ายจำนวนไม่น้อยเช่นกัน ที่พยายามผลักดันในการแก้ไขปัญหาภายในกลุ่มองค์กรของตน แต่ส่วนหนึ่งไม่ประสบความสำเร็จเนื่องจากปัญหาที่ประสบอยู่นั้น เป็นปัญหาที่สลับซับซ้อนและเกี่ยวข้องกับกลุ่มองค์กรอื่นหรือปัญหาอื่น ๆ การรวมกลุ่มและการประสานงานกับภาคีที่เกี่ยวข้อง จึงเป็นการเพิ่มโอกาสในการแก้ไขปัญหา เพราะเป็นการระดมความคิดเห็น และความร่วมมือจากฝ่ายต่าง ๆ ที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งถ้าไม่มีการรวมตัวเป็นเครือข่ายแล้ว โอกาสในการแก้ไขปัญหา นั้นอาจไม่ได้รับการตอบสนองเพราะขาดแนวร่วมในกาดำเนินงาน

3) เกิดการพึ่งพาตนเอง เมื่อเครือข่ายมีกระบวนการทำงานที่เข้มแข็งและสามารถ แก้ไขปัญหาของเครือข่ายได้แล้ว เครือข่ายและสมาชิกในเครือข่ายก็สามารถที่จะพึ่งพาตนเองได้โดย ในการพึ่งพาตนเองนั้น เป็นทั้งการพึ่งพาในเรื่องของทุนทรัพยากร ความรู้ และการจัดการ ที่จะนำไปสู่การพัฒนาสังคมและการพัฒนาศักยภาพของเครือข่ายที่ต่อเนื่อง ตัวอย่างเช่น กลุ่มเกษตรกรที่ทำงานเกษตรกรรมทางเลือกและเกษตรอินทรีย์ที่ร่วมกันผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ปลอดสารเคมี ให้แก่ผู้บริโภค และพัฒนากลุ่มตนเองเป็นเครือข่ายเกษตรกรรมทางเลือก ที่สามารถพึ่งพาตนเองได้ทั้ง ในด้านเศรษฐกิจ และสังคม

4) เกิดการจัดการทรัพยากรในท้องถิ่น ในสังคมไทยเครือข่ายที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่นั้น มักจะเป็นเครือข่ายในเชิงพื้นที่ที่ภาคประชาชนได้ร่วมกันก่อตัวขึ้น โดยมองเห็นความสำคัญในการแก้ไขปัญหาในระดับท้องถิ่น โดยเฉพาะการจัดการทรัพยากร ไม่ว่าจะเป็น ดิน น้ำป่า ลุ่มน้ำ ซึ่งถ้าหากไม่มีการรวมกลุ่มกัน กระบวนการดังกล่าวอาจไม่เกิดขึ้น และสุดท้ายก็กลายเป็นปัญหาที่ยากต่อการแก้ไข ดังนั้น การรวมกลุ่มเป็นเครือข่าย จึงถือได้ว่า เป็นความสำเร็จของเครือข่ายในการที่จะร่วมกัน

พัฒนาและจัดการกับทรัพยากรในท้องถิ่น ซึ่งเครือข่ายเพื่อการจัดการทรัพยากรในท้องถิ่นนี้มีพลังขับเคลื่อนในหลาย ๆ พื้นที่

5) เกิดกระบวนการผลักดันเชิงนโยบาย ปัจจุบันประเด็นปัญหาสาธารณะจำนวนมากน้อยที่เกิดขึ้นและสามารถนำไปสู่ข้อยุติด้วยพลังของเครือข่ายและการจัดการในเชิงนโยบาย ตัวอย่างเช่น การรวมตัวกลุ่มองค์กรเครือข่ายที่ทำงานในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่พยายามผลักดัน พ.ร.บ. ป่าชุมชนฉบับประชาชนให้มีการนำเสนอต่อการศึกษาของรัฐบาล และการจัดทำมาตรฐานการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศ เป็นต้น กระบวนการดังกล่าวถือได้ว่าเป็นพลังของเครือข่ายในการร่วมผลักดันประเด็นปัญหาในเชิงนโยบาย เพราะว่ามีปัญหาบางปัญหานั้นมีความเกี่ยวข้องกับหลายฝ่าย ซึ่งบางครั้งสามารถที่จะแก้ไขด้วยพลังของเครือข่ายและชุมชนท้องถิ่น ดังนั้น การเชื่อมประสานกับเครือข่ายและภาคีอื่น ๆ จะทำให้เครือข่ายมีอำนาจในการต่อรองที่สูงขึ้น และถ้ายังมีการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูล และเสนอข้อเท็จจริงอย่างถูกต้องแล้วกระบวนการนั้นก็จะเป็นไปสู่อำนาจหรือพลังในการแก้ไขปัญหาในเชิงนโยบายได้

6) เกิดอำนาจหรือพลัง อำนาจที่แฝงอยู่เกิดขึ้นจากการรวมตัวของกลุ่มองค์กร และเครือข่าย อำนาจหรือการต่อรองนี้จะไม่มีเกิดขึ้นได้ หากไม่มีการรวมกลุ่มองค์กรต่าง ๆ เข้าด้วยกัน พลังอำนาจของการรวมกลุ่มนี้บางครั้งอาจไม่ส่งผลที่เป็นรูปธรรมโดยตรง แต่เป็นพลังหรือประโยชน์ใน ทางอ้อมที่บรรดากลุ่มหรือเครือข่ายอื่น ๆ ให้ความเกรงใจและสามารถนำมาเป็นการต่อรอง ในด้าน เศรษฐกิจ สังคมและการเมืองได้

สรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ของเครือข่าย เป็นเพียงส่วนหนึ่งของความสำเร็จที่เครือข่ายส่วนใหญ่ได้รับแต่สิ่งที่มีความสำคัญต่อความเป็นเครือข่ายมากกว่าผลสำเร็จในทางตรง คือ ความสามัคคีที่มีต่อกันของสมาชิกเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันและการระดมความคิดเห็นในการแก้ไขปัญหา ดังนั้น ไม่ว่าเครือข่ายจะมีวัตถุประสงค์และเป้าหมายของตนเองอย่างไร สิ่งที่ถูกเครือข่ายควรดำเนินการอย่างยิ่งคือการสร้างความเป็นมิตรภาพและการพึ่งพาอาศัย ซึ่งปัจจัยดังกล่าว จะช่วยให้งานของเครือข่ายบรรลุผลสำเร็จตามที่คาดหวัง

2. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการฟัง – พุดภาษาอังกฤษ

ความหมายของทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

พรสวรรค์ ลีป้อ (2550 : 151) ได้ให้ความหมายของการฟังว่า การฟัง หมายถึง ทักษะการรับ (Receptive skill) ประกอบด้วย ผู้ส่งสาร สาร และผู้รับสาร ผู้รับสารต้องประมวลข้อมูลที่ ได้รับโดยใช้ความรู้เดิมและความรู้ด้านภาษา ต้องมีความสามารถในการแยกแยะ และเข้าใจในสิ่งที่ผู้อื่นพูด ซึ่งต้องเข้าใจสำเนียงหรือการออกเสียง ไวยากรณ์ คำศัพท์ของผู้พูด พร้อมกับจับความหมาย

การฟังข้อความแต่ละอย่างแตกต่างกัน เช่น การฟังบทสนทนาระหว่างเพื่อนย่อมแตกต่างจาก การฟังประกาศในสนามบิน เป็นต้น

เชษฐมาส วิลาวรรณ (2553 : 23) ได้ให้ความหมายของการฟังว่า คือ กิจกรรมที่ต้องใช้ความสนใจและความพยายามเพื่อที่จะได้ทราบความหมายของสิ่งที่ได้ยิน ซึ่งเป็นความสามารถที่จะรับรู้สิ่งที่ได้ยิน จับใจความ แปลความ พุดลำดับเหตุการณ์ ตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังได้ และตีความของสิ่งที่รับรู้ เข้าใจ และจดจำนำไปใช้ได้ ทั้งหมดนี้ต้องทำงานสัมพันธ์กันและการฟังจะต้องตั้งอยู่บนฐานของกระบวนการจิตภาษาศาสตร์ คือ ความตั้งใจ ความเอาใจใส่ ความเข้าใจ การใช้ภาษาพูด และภาษาท่าทางเพื่อให้บุคคลที่อยู่ในสังคมเข้าใจได้อย่างมีจุดมุ่งหมาย

วารุณี ยะปาน (2556 : 70) ได้ให้ความหมายของการฟังว่า การฟังเป็นกระบวนการในการรับข้อมูลที่มีความหมาย ทำความเข้าใจความหมายของสิ่งที่ฟัง การฟังจะมีประสิทธิภาพเมื่อผู้ฟังมีความตั้งใจ สนใจและมีความรู้ทางภาษาและประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับสิ่งที่ฟัง ซึ่งต้องอาศัยกระบวนการหลายอย่าง เช่น การรับสาร การแปลความ การประเมินและการโต้ตอบข้อความที่ได้อิน ดังนั้นการฟังจึงเป็นทักษะที่สำคัญของการเรียนรู้ภาษา

สุรชาติ บุรณศิริ (2558 : 17) ได้ให้ความหมายของการฟังว่า การฟังคือกระบวนการรับรู้อารมณ์ แล้ววิเคราะห์สารนั้น ๆ เพื่อให้เข้าใจถึงความหมาย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสารนั้น ๆ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับความสนิทสนมของทั้ง ผู้ส่งสารและผู้รับสาร ดังเช่นข้อความเดียวกันแต่ผู้ส่งสารมีความสนิทสนมต่างกัน ก็อาจตีความหมายของสารนั้น ๆ ผิดเพี้ยนก็เป็นได้

อันเดอรูด (Underwood. 1989 : 1) ให้ความหมายของการฟังว่าเป็นกิจกรรมที่ต้องให้ความสนใจและพยายามเข้าใจความหมายจากสิ่งที่ได้ยิน การฟังที่ประสบผลสำเร็จนั้นผู้ฟังจะต้องเข้าใจความหมาย รวมทั้งสิ่งที่ผู้พูดต้องการจะสื่อให้ผู้ฟังทราบในสถานการณ์นั้น ๆ

วิดโดวสัน (Widdowson. 1981 : 60) การฟังหมายถึง ความสามารถที่จะเข้าใจว่า ประโยคไหน ๆ มีความสัมพันธ์กับประโยคที่พูดแล้วอย่างไร และประโยคดังกล่าวมีหน้าที่ในการสื่อสารอย่างไร โดยผู้ฟังจะเลือกฟังเฉพาะสิ่งที่ตรงกับจุดมุ่งหมายในการฟัง และตัดส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องออกไป

สรุปได้ว่า ทักษะการฟัง หมายถึง กระบวนการที่มนุษย์ใช้ ความสามารถทางด้านสติปัญญาและจิตใจเชื่อมโยงเสียงที่ได้ยินเข้ากับประสบการณ์และความรู้ เกี่ยวกับความหมายของเสียง แลวจับความและตีความข้อความที่รับรู้ได้อย่างเข้าใจและจดจำไว้ โดยใช้ประสบการณ์เดิมของผู้ฟังผสมผสานจึงจะเป็นการฟังที่สมบูรณ์ ซึ่งผู้ฟัง ต้องเผชิญเฉพาะหน้าในทันที ไม่มีโอกาสศึกษาค้นคว้า สอบถามได้นานเท่าการอ่านและการเขียน

ความหมายของทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

พรสวรรค์ ลีป้อ (2550 : 163) ได้ให้ความหมายว่า การพูด คือการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในสังคม เป็นการสื่อสารทางวาจาของคนตั้งแต่สองคนขึ้นไป ต่างฝ่ายต่างมีจุดประสงค์ที่จะสื่อความหมายของตัวเอง และต่างฝ่ายก็ต้องตีความสิ่งที่ตนเองได้ฟัง ดังนั้น จุดประสงค์ของทักษะการพูดคือ สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ต้องสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ หลีกเลี่ยงการทำให้ผู้ฟัง

สับสนเนื่องจากการออกเสียงผิด ไวยากรณ์ผิด ข้ำผิดหรือไม่เหมาะสม นอกจากนั้นยังต้องพูดให้เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมด้วย

กันยารัตน์ เฟิงสา (2553 : 22) กล่าวไว้ว่า การพูดหมายถึง กระบวนการที่มีจุดมุ่งหมาย เพื่อแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูลหรือถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก ระหว่างบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป การพูดที่มีประสิทธิภาพนั้นผู้พูดจะต้องสามารถใช้น้ำเสียง ถ้อยคำและมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ ไวยากรณ์และวัฒนธรรมได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้ยังต้องใช้พฤติกรรมการแสดงออกที่ไม่ใช่คำพูดได้ สอดคล้องเหมาะสมอีกด้วย เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ฮาฮีตะ ดินามอ (2553 : 47) กล่าวไว้ว่า การพูด คือ การถ่ายทอด การแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารระหว่างบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่งหรือตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป โดยใช้ท่าทาง น้ำเสียง ภาษา และอากัปกริยาที่ถูกต้องและเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษาเป็นสื่อเพื่อถ่ายทอดความรู้สึกให้เกิดความเข้าใจตามจุดประสงค์ของผู้พูดและผู้ฟังและผู้เกี่ยวข้องให้เกิดผลตอบสนองตามที่ต้องการ

สุวรรณธัช สวาสติ (2555 : 25) กล่าวไว้ว่า การพูดเป็นระบบสื่อความหมายอย่างหนึ่ง ระหว่างผู้ฟังและผู้พูด โดยใช้ภาษา เสียง กริยา ท่าทางต่าง ๆ เพื่อแสดงจุดมุ่งหมายในการพูด เช่น ต้องการให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ และสัมฤทธิ์ผลตรงตามจุดมุ่งหมายของผู้พูดซึ่งขึ้นอยู่กับองค์ประกอบของการพูด

สรุไปได้ว่า ทักษะการพูด หมายถึง การถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ความต้องการของผู้พูดไปยังผู้ฟัง ให้สามารถรับรู้ เข้าใจ และตีความในสิ่งที่ผู้พูดสื่อออกไปได้ โดยที่ผู้พูดต้องคำนึงถึงการ ใช้ถ้อยคำ สำนวนที่เหมาะสมรวมทั้งกริยาอาการที่ถูกต้อง เพื่อให้การพูดนั้นมีประสิทธิภาพและบรรลุ วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

ทิตติยา อินกล่อม (2558 : 16) กล่าวว่า นักเรียนสามารถพัฒนาการฟังได้ ซึ่งผู้สอนมีบทบาทมากในการพัฒนาการฟังของนักเรียน ผู้สอนต้องเลือกเนื้อหาที่ใช้และสื่อการสอนให้ตรงตาม วัตถุประสงค์ในการเรียนการสอน กิจกรรมและสื่อควรน่าสนใจ เหมาะสมกับวัยและระดับ ความสามารถของผู้เรียน เพื่อพัฒนาการฟังของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช (2549 : 54) อธิบายว่า การพัฒนาการฟังเพื่อความ เข้าใจ ซึ่งมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาการฟัง ดังนี้

1. ฟังฟังการสนทนาหรือการพูดภาษาอังกฤษจากภาพยนตร์ ข่าว รายการอื่น ๆ ทาง โทรทัศน์หรือวิทยุ และใช้สถานการณ์ เหตุการณ์เรื่องราว สีหน้า ท่าทางของตัวละครหรือผู้พูดเป็น เครื่องช่วยในการทำความเข้าใจการสนทนาหรือการพูด

2. ในกรณีที่ผู้พูดใช้คำพูด คำศัพท์ สำนวนที่ไม่รู้จัก ควรพยายามเดาความหมายของคำ เหล่านั้นจากสถานการณ์ เรื่องราวที่เป็นอยู่ ภาษาท่าทางของคู่สนทนาและข้อความที่คำเหล่านั้น ปรากฏอยู่

3. ในการสนทนาในเรื่องจิตปาละ ผู้ฟังไม่จำเป็นต้องพยายามฟังคำพูดทุกคำในคู่ประโยคของกลุ่มสนทนาซึ่งเป็นวิธีเดียวกันกับการฟังทางโทรศัพท์ แทนที่จะทำเช่นนั้นอาจมุ่งความสนใจไปที่คำพูดเน้นเสียง หรือออกเสียงดังกว่าคำอื่นในประโยคสนทนา ซึ่งมักจะเป็นคำที่มีความสำคัญในข้อความนั้น

เฉลิม ดาวเรือง (2559 : 15-18) กล่าวว่า แนวทางในการพัฒนาทักษะฟังภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพนั้นจะต้องดำเนินไปในลักษณะดังนี้

1. การสร้างความเคยชิน เช่น ทุกครั้งเมื่อเข้าชั้นเรียนครูที่ทักทายสนทนาด้วยภาษาอังกฤษง่าย ๆ ให้นักเรียนสามารถโต้ตอบได้ นักเรียนเกิดความมั่นใจ กล้าแสดงออก หรือการใช้คำสั่งง่าย ๆ เป็นภาษาอังกฤษกับนักเรียน หรือการใช้กลุ่มคำที่จำเป็นต้องใช้ในชีวิตประจำวันซึ่งนักเรียนได้ฝึกบ่อย ๆ จะทำให้นักเรียนเกิดความเคยชินกับภาษาและรู้จักภาษาอย่างสุภาพ

2. การสร้างความสนุกสนานเพลิดเพลิน ครูต้องเข้าใจธรรมชาติของเด็กและเลือกกิจกรรมการสอนที่ดึงดูดความสนใจ เช่น การใช้เกมทางภาษา การใช้เพลง การสร้างสถานการณ์และบทบาทสมมติ

3. สร้างความมั่นใจ ครูต้องสร้างความมั่นใจให้เกิดขึ้นในตัวนักเรียนตั้งแต่ก้าวแรกที่ครูเข้าชั้นเรียนด้วยท่าทาง น้ำเสียงที่น่าเชื่อถือและศรัทธา ครูต้องสร้างความเป็นกันเองกับเด็ก การให้คำชมเชย ให้กำลังใจ หลีกเลียงบรรยากาศที่เคร่งครัด นักเรียนจะมีทัศนคติที่ดี ต่อการพูดภาษาอังกฤษ มีกำลังใจและเชื่อมั่นในตนเอง

รอส (Rost. 1991 : 3-8) ได้กล่าวว่า ผู้ฟังต้องมีความสามารถในการฟัง ดังนี้

1. ทักษะการรับรู้ (Perception skills) คือ ความสามารถในการจำแนกเสียงต่าง ๆ และความสามารถจดจำคำที่ฟังได้

2. ทักษะการวิเคราะห์ (Analysis skills) คือ ความสามารถในการจำแนกหน่วยทางไวยากรณ์และความสามารถในการจำแนกหน่วยทางภาษาจากสิ่งที่ได้ฟัง

3. ทักษะการสังเคราะห์ (Synthesis skills) คือความสามารถในการเชื่อมโยงสิ่งต่าง ๆ ในตัวภาษาที่ได้ยินและนำความรู้เดิมมาใช้ประกอบเพื่อให้เกิดความเข้าใจในสิ่งที่ฟังได้อย่างถูกต้อง

ทักษะทั้ง 3 มีความสัมพันธ์กันโดยแต่ละทักษะมีผลต่อความสามารถในการฟังและทักษะภาษาอังกฤษซึ่งจะเป็นพื้นฐานในการฟังต่อไป

แอนเดอร์สัน และลินช (Anderson; & Lynch. 1988 : 44-60) กล่าวว่าในการพัฒนาทักษะการฟังควรเริ่มจากภาษาและภาระงานที่ง่ายไปหายากและซับซ้อนขึ้น เพื่อสร้างแรงจูงใจในการฟังของผู้เรียน และทำให้ผู้เรียนกล้าสอบถามข้อสงสัยในสิ่งที่ฟัง หรือขอให้ผู้พูดพูดซ้ำเมื่อมีโอกาส (Active listening) แต่หากผู้ฟังได้ฟังสิ่งที่ยากแก่การเข้าใจนอกจากจะทำให้หมดกำลังใจแล้วยังทำให้ผู้ฟังนิ่งเฉยปล่อยให้เสียงที่ได้ยินผ่านไปโดยไม่ทราบความหมาย (Passive listening) แอนเดอร์สัน และลินช ได้กล่าวถึงความยากง่ายของการฟังว่าขึ้นอยู่กับ ชนิดของภาษาที่ฟัง (The type of

language we are listening to) งานหรือจุดมุ่งหมายในการฟัง (Our task or purpose in listening) บริบทจากสิ่งที่ฟัง (The context in which listening occurs) และได้แนะนำหลักในการจัดกิจกรรมการฟังที่ควรคำนึงถึง ดังนี้

1. ประเภทของตัวป้อนความยากง่ายของภาษาขึ้นอยู่กับ

การจัดเรียงข้อมูล (Information organization) ข้อมูลที่ถูกจัดให้เรียงตามลำดับเหตุการณ์จะทำให้ง่ายแก่การเข้าใจ ในการเตรียมบทเรียนให้กับผู้เรียนนั้น ผู้สอนควรเรียงลำดับเหตุการณ์และเนื้อหาจากง่ายไปหายาก และในขั้นก่อนการฟัง (Pre-listening) ควรจัดกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนได้มีข้อมูลในหัวข้อที่จะฟังเพื่อช่วยในการฟังให้เข้าใจ

ความคุ้นเคยกับหัวข้อที่จะฟัง (Familiarity of topic) หากเลือกหัวข้อที่ผู้ฟังมีประสบการณ์เดิมอยู่บ้าง จะทำให้ผู้เรียนฟังได้เข้าใจง่ายขึ้น

ความชัดเจนของข้อมูล (Explicitness of information) เช่น ผู้เรียนในระดับต้นควรจัดหาบทเรียนที่สั้น ง่ายและมีข้อมูลเฉพาะที่จำเป็นในการฟัง ส่วนผู้เรียนในระดับที่สูงขึ้น สามารถจัดบทเรียนที่ยาวและซับซ้อนขึ้น มีการขยายความได้

ชนิดของข้อมูล (Type of input) เช่น ข้อมูลที่เป็นการบรรยายลักษณะสิ่งของ การเล่าเรื่องราวต่าง ๆ การกล่าวถึงความคิด ความเชื่อต่าง ๆ ความยากง่ายจะแตกต่างกัน

2. องค์ประกอบที่มีผลต่อการฟัง ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนข้อมูลกับเวลาที่ใช้ในการฟัง การใช้สื่อทัศนูปกรณ์ เช่น วิทยุทัศน์ ซึ่งเป็นสื่อที่เข้าถึงข้อมูลได้มากกว่าเทปเสียง โดยควรมีกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมความเข้าใจร่วมด้วย

3. ประเภทของกิจกรรม ควรจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับระดับและความสามารถของผู้เรียน

สรุปได้ว่า การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ นักเรียนสามารถพัฒนาการฟังได้ ซึ่งผู้สอนจะต้องจัดกิจกรรมการฟังที่มีความหมาย เลือกเนื้อหาที่ใช้และสื่อการสอนให้ตรงตามวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอน เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนปรารถนาที่จะฟังด้วยความตั้งใจและกระตือรือร้น

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2559 : 167-168) ได้เสนอขั้นตอนและแนวทางในการพัฒนาทักษะการพูดไว้ดังนี้

ขั้นตอนการสอน

1. ชื่นบอกรวตฤประสงค ผู้สอนควรจะบอกให้ผู้เรียนรู้ถึงสิ่งที่จะเรียน

2. ชั้นเสนอเนื้อหา การเสนอเนื้อหาควรจจะอยู่ในรูปปริบท ผู้สอนจะต้องให้ผู้เรียนสังเกต ลักษณะของภาษา ความหมายของข้อความที่จะพูด ซึ่งจะต้องขึ้นกับปริบท เช่น ผู้พูดเป็นใคร มีความ รับผิดชอบกับคู่สนทนาอย่างไร ผู้สนทนาพยายามจะบอกอะไร สิ่งที่พูด สถานที่พูดและเนื้อหาที่พูดมี อะไรบ้าง

3. ชั้นการฝึกและการถ่ายโอน การฝึกจะกระทำทันทีหลังจากเสนอเนื้อหาอาจจะฝึกพูด พร้อม ๆ กัน หรือเป็นคู่ ผู้สอนควรให้ผู้ฟัง ได้ยิน ได้ฟังสำนวนภาษาหลาย ๆ แบบและเป็นสำนวน ภาษาที่เจ้าของภาษาใช้จริง และควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างอิสระใกล้เคียงกับสถานการณ์ที่ เป็นจริง

การเลือกกิจกรรมการสอน

1. ให้ตอบคำถาม ซึ่งครูหรือเพื่อนในชั้นเป็นผู้ถาม
2. บอกให้เพื่อนทำตามคำสั่ง
3. ให้นักเรียนถามหรือตอบคำถามของเพื่อนในชั้น เกี่ยวกับชั้นเรียนหรือประสบการณ์ ต่าง ๆ นอกชั้นเรียน

4. ให้บอกลักษณะวัตถุ สิ่งของต่าง ๆ จากภาพ

5. ให้เล่าประสบการณ์ต่าง ๆ ของนักเรียน โดยครูอาจให้คำสำคัญต่าง ๆ

6. ให้รายงานเรื่องราวต่าง ๆ ตามที่กำหนดหัวข้อได้

7. จัดสถานการณ์ต่าง ๆ ในชั้นเรียน ให้นักเรียนใช้บทสนทนาต่าง ๆ กันไป เช่น ร้าน ขายของ ร้านอาหาร ธนาคาร เป็นต้น

8. ให้เล่นเกมต่าง ๆ ทางภาษา

9. ให้ได้วาที อภิปราย แสดงความคิดเห็นในหัวข้อต่าง ๆ

10. ให้ฝึกการสนทนาทางโทรศัพท์

11. ให้อ่านหนังสือพิมพ์ไทย แล้วรายงานเป็นภาษาอังกฤษ

12. ให้แสดงบทบาทสมมติ

เบร์น (Byrne 1986 : 10-11) กล่าวว่า การสอนการพูดจำเป็นต้องฝึกผู้เรียน 2 อย่าง คือ

1. ฝึกในการใช้ส่วนที่คงที่ของภาษา ได้แก่ เสียงและรูปแบบไวยากรณ์และ คำศัพท์

2. โอกาสสำหรับแต่ละคนได้แสดงออก ผู้สอนต้องให้ความสนใจในเรื่องความถูกต้อง และความคล่องแคล่วในขั้นที่แตกต่างกันของระดับการเรียนรู้ ในขั้นต้นควรเน้นความถูกต้องส่วนในขั้น สูงควรเน้นความคล่องแคล่ว

การพัฒนาความสามารถในการพูดเป็นบ่อเกิดที่ดีของแรงจูงใจสำหรับผู้เรียน สิ่งที่คุณสอนควรคำนึง คือ

1. พยายามหาวิธีแสดงต่อผู้เรียนว่าพวกเขา กำลังพัฒนาภาษาตลอดเวลาโดยการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เป็นครั้งคราว เช่น เกมหรือการอภิปราย เพื่อให้พวกเขาเห็นว่าพวกเขาสามารถใช้ภาษาได้มากแค่ไหน
2. ในการฝึกควบคุม นั้นผู้สอนจะต้องเลือกกิจกรรมและแก้ไขข้อผิดพลาดในโอกาสที่เหมาะสมให้ผู้เรียนได้รับการคล้อยตาม
3. แสดงให้ผู้เรียนรู้ว่าจะได้สิ่งที่พวกเขา รู้เพียงเล็กน้อยได้อย่างไร บางครั้งพวกเขาไม่สามารถแสดงความคิดเห็นได้เพราะว่าไม่มีภาษาที่แม่นยำอยู่ในใจ จึงจำเป็นต้องใช้การถอดความและการแสดงออกที่เปลี่ยนแปลง

สก๊อต (Scott : 1981) กล่าวว่า การพัฒนาทักษะการพูดสามารถแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นการบอกรับรู้ ประสงค์ ครูควรบอกรับรู้ ประสงค์ในการเรียนรู้ให้ผู้เรียนทราบ เพื่อให้ผู้เรียนจะได้รู้ทิศทางของการเรียน และนำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ 2) ขั้นการนำเสนอเนื้อหา การนำเสนอเนื้อหาควรอยู่ในรูปของบริบท ต้องให้ผู้เรียนสังเกตรูปแบบและลักษณะของภาษาที่ใช้พูด ความหมายของข้อความซึ่งจะต้องขึ้นอยู่กับบริบท เช่น ผู้พูดเป็นใคร พูดอยู่กับใคร ผู้สนทนาพยายามจะบอกอะไร ที่ไหน เมื่อไร ด้วยวัตถุประสงค์ใด เนื้อหาที่พูดมีใจความว่าอย่างไร และ 3) ขั้นการฝึกและการถ่ายโอน การฝึกควรกระทำทันทีหลังจากที่มีการเสนอเนื้อหาไปแล้ว อาจทำการฝึกพูดพร้อมกันทีละหลายคน หรือฝึกเป็นคู่ ควรให้ผู้เรียนได้ฟังภาษาหลาย ๆ รูปแบบ และเป็นสำนวนภาษาที่เจ้าของภาษาใช้จริง และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีอิสระในการเลือกใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่สมจริง โดยอาจใช้ การแสดงบทบาทสมมติ หรือ สถานการณ์จำลอง เป็นต้น

สรุปได้ว่า การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ครูควรสอนให้นักเรียนมีการพูดมีปฏิสัมพันธ์ที่มีบทบาทในการพูดของนักเรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ความคิดริเริ่มได้อย่างมีขอบเขตที่กว้างขึ้น สิ่งสำคัญคือเด็กได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นจากการที่ได้ฝึกกลวิธีต่าง ๆ ที่นักเรียนจำเป็นต้องใช้ในการแก้ปัญหาในการสื่อสารในชีวิตจริง การจัดกิจกรรมการสอนพูดอาจสอนคู่กับทักษะการฟัง โดยมุ่งให้เกิดความสนุกสนานและเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

การวัดและประเมินผลทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

อัจฉรา วงศ์โสธร. (2550) กล่าวว่า การทดสอบการฟังตามการกำหนดระดับทักษะภาษาของ Valette ; Disick. (1972) ดังนี้

ระดับกลไกการทดสอบหน่วยเสียง เช่น การฟังและแยกได้ว่าเป็นเสียงเดียวกันหรือต่างกัน เช่น name mail main mane

ระดับความจำ การฟังคำหรือข้อความสั้น ๆ แล้วรู้ความหมายตามที่ได้เรียนมา เช่น ดูภาพเด็กชายเตะกระดุกให้สุนัข แล้วได้ยินประโยคว่า Sutee is kicking a ball toward his dog. และให้ผู้เรียนตอบว่า Yes/No หรือ True/False หรือ Right/Wrong

ระดับถ่ายโอน การฟังข้อความที่ยาวขึ้นกว่าระดับความจำ และเป็นข้อความที่ผู้เรียนไม่เคยได้ยินมาก่อน แต่คำศัพท์และโครงสร้างทั้งหมดเป็นสิ่งที่ได้เรียนมาแล้ว สิ่งใหม่คือ บริบทเท่านั้น เช่น ในภาษาพูดมีการใช้คำกว้าง ๆ ที่ไม่เฉพาะเจาะจงเหมือนภาษาเขียน และมีคำบุรุษสรรพนามมาก อาจถามว่า คำ thing, that, it we, him, do หมายถึงใครสิ่งใดหรือกระทำอะไร เป็นต้น

ระดับสื่อสาร ภาษาที่ใช้และบริบทเป็นของใหม่ทั้งสิ้น ผู้เรียนตอบจากความเข้าใจโดยรวมทั้งทางด้านภาษา บริบทการใช้ที่อยู่ในโครงสร้างความรู้ของตน

ระดับวิพากษ์วิจารณ์ นอกจากบทฟังจะเป็นสิ่งใหม่แล้ว ในการตอบคำถาม ผู้เรียนจะต้องใช้ความสามารถในการตีความ ความคิดเชิงเหตุผลในการตอบคำถาม

ESU Yardsticks เป็นบรรทัดฐานของ English Language Teaching Development Unit (ELTDU) ในสหราชอาณาจักร แบ่งเป็น 2 ระดับ

ระดับ 1 ฟังเรื่องทั่วไปและเรื่องเฉพาะได้ด้วยความมั่นใจ และมีความสามารถเหมือนกับภาษาแม่ สามารถเข้าใจข้อความได้โดยไม่ต้องฟังซ้ำหรือแก้ไข สามารถเข้าใจการเรียงเรียง สไตล์และความคล่องของภาษา หรือข้อความได้ไม่ลำบาก ใช้กลยุทธ์การฟังเหมือนกับของภาษาแม่ เข้าใจภาษาได้ทั้งหมด และแก้ไขปัญหาได้ง่ายเรื่องการบิดเบือนความหมายและการเข้าใจผิด

ระดับ 2 ฟังเรื่องทั่วไปด้วยความมั่นใจ และมีความสามารถเกือบเท่าภาษาแม่ สามารถเข้าใจข้อความได้ แต่มีบางครั้งที่ขาดรายละเอียด หรือไม่เข้าใจส่วนที่ยุ่งยากซับซ้อน ต้องฟังซ้ำหรือเรียงเรียงคำพูดใหม่ หรือแก้ไขให้เข้าใจเป็นบางครั้ง สามารถปรับกลยุทธ์ในการฟังตามจุดประสงค์ ชนิดและข้อมูลป้อน หรือปฏิสัมพันธ์เฉพาะได้ เข้าใจแก้ไขเรื่องการบิดเบือนความหมาย และการเข้าใจผิดเหมือนในภาษาแม่

ชายูดา จันทะปิดตา (2555 : 30) กล่าวว่า การทดสอบการฟังเป็นกิจกรรมที่สำคัญ หนึ่งของการเรียนการสอนทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารซึ่งการทดสอบนั้นต้องทำให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ทางการเรียนการสอนในการทดสอบการฟังสามารถทำได้หลายลักษณะ ดังที่นักการศึกษาหลาย ๆ ท่านได้ให้ความเห็นไว้ดังนี้

แมตเซน (Madsen, 1983 : 127 อ้างถึงใน ชายูดา จันทะปิดตา, 2555: 30) ได้กล่าวถึงการทดสอบด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษสามารถแยกการทดสอบทักษะการฟังออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. การทดสอบความสามารถในการจำแนกเสียง ซึ่งแบ่งออกเป็น การทดสอบจำแนกหน่วยเสียง สามารถทำได้หลายวิธี เช่นการใช้รูปภาพแล้วให้ผู้ทดสอบเลือกคำที่มีความหมายตรงกับรูปภาพ การใช้กลุ่มคำ โดยผู้เข้าสอบจะได้ยินเสียงทำเป็นคู่ ๆ ต้องเลือกตอบว่าคำสองคำที่ได้ยินเป็น

คำเดียวกันหรือต่างกันการใช้ประโยคเป็นระดับที่สูงกว่ากลุ่มคำ คือ การใส่คู่เทียบเสียงในบริบทของประโยคที่แตกต่างกันเพียงคำเดียว ผู้ทดสอบจะต้องเลือกประโยคที่เหมือนกันการทดสอบการจำแนกเสียงหนักเบาและทำนองเสียง เช่น การทดสอบความสามารถทำได้โดยผู้ทดสอบอ่านคำที่ต้องการจะทดสอบ จัดร้านให้พูดทดสอบภาครื่องหมายตรง ตำแหน่งของพยางค์ที่ลงเสียงหนัก การทดสอบระดับประโยคที่ท่าลักษณะเดียวกัน การทดสอบในด้านทำนองเสียงทำได้โดยผู้ทดสอบฟังบทสนทนาสั้น ๆ แล้วให้พูดทดสอบอ่านคำตอบ แล้วเลือกคำที่มีทำนองไม่เหมาะสม หรือให้พูดทดสอบอ่านประโยคให้ผู้ถูกทดสอบฟังแล้วเลือกคำตอบว่าประโยคที่ได้ยินมีความหมายใด

2. การทดสอบความเข้าใจในการฟัง ซึ่งแบ่งออกเป็น การทดสอบความเข้าใจในการฟังโดยให้ทดสอบโดยใช้ภาษาแม่ ข้อสอบอาจเป็นแบบถูกผิดหรือแบบปรนัยก็ได้ การทดสอบความเข้าใจในการฟังโดยใช้อุปกรณ์ที่มองเห็นได้ด้วยตามาประกอบ เช่น น้ำกือปรูปมาเป็นโจทก์และผู้ทดสอบความประโยคที่สัมพันธ์กับรูปภาพและตอบว่าจริงหรือเท็จ หรือใช้รูปภาพเป็นคำตอบให้ผู้ทดสอบอ่านประโยคแล้วผู้ถูกทดสอบเลือกภาพให้ตรงกับประโยคที่ได้ยิน ใช้แผนที่โดยให้ผู้ทดสอบอ่านข้อความที่เป็นการบอกทิศทาง จากนั้นให้ผู้ถูกทดสอบตอบคำถามโดยใช้แผนที่ประกอบ การทำตามคำสั่งเป็นการทดสอบโดยให้ผู้ถูกทดสอบทำตามคำสั่ง เช่น วาดภาพหรือลากเส้น ซึ่งอาจทดสอบคนเดียวหรือเป็นกลุ่มก็ได้ การทดสอบความเข้าใจในการฟังประโยคและบทสนทนาเป็นการทดสอบที่ใช้วัดความเข้าใจของผู้ถูกทดสอบในการฟังบทสนทนาหรือประโยคสั้น ๆ การทดสอบความเข้าใจในการฟังข้อความและคำบรรยาย การทดสอบลักษณะนี้เหมาะกับนักเรียนชั้นสูง และข้อสอบประเภทนี้นิยมใช้การสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ โดยให้ผู้ถูกทดสอบฟังข้อความที่มีความยาวพอประมาณแล้วเลือกคำตอบหรือเติมคำตอบลงในช่องว่าง

Peter Hubbard ; et al. (ปีเตอร์ ฮับบาร์ด และคณะ 1983 : 263 – 265 อ้างถึงใน สุมิตรา อังวัฒนกุล 2559 : 212–214) ได้จำแนกการทดสอบการฟังภาษาอังกฤษ ออกเป็น 2 ชนิด คือ

1. การทดสอบการฟังเสียงเพียงอย่างเดียว (Pure listening tests) เป็นการทดสอบการฟังเสียงและการจำแนกเสียงของคำที่ได้ยิน เช่น

1.1 การทดสอบการจำแนกเสียง โดยไขคู่เทียบเสียงทั้งที่เป็นคำและประโยค

1.2 การทดสอบการจำแนกเสียง โดยวัดความสามารถในการฟังเสียงเน้นหนักในคำ (Word stress) และในประโยค (Sentence stress)

1.3 การทดสอบการฟังระดับเสียงสูง-ต่ำในประโยค

2. การทดสอบความเข้าใจในการฟัง (Listening comprehension test) เป็นการทดสอบความเข้าใจในสิ่งที่ฟัง เช่น

2.1 ฟังแล้วตอบคำถามหรือลากเส้นแสดงทิศทางการเดินทางลงในแผนที่ตามข้อความหรือคำสั่งได้ยิน

2.2 ฟังข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ แลวกรอกข้อมูลหรือทำเครื่องหมายลงในตาราง

2.3 สมมติให้ผู้เรียนอยู่ในสถานการณ์แลวสรุปข้อความจากสิ่งที่ได้ยิน เช่น รถไฟขบวนใดที่จะพาไปสู่จุดหมายปลายทางตรงตามเวลา หรือรถไฟขบวนใดที่ผู้เรียนจะพลาด เป็นต้น

2.4 การจดโน้ต สามารถใช้กับผู้เรียนในระดับสูงได้

2.5 การเขียนตามคำบอก (Dictation)

Hughes (2006) การวัดทักษะการฟัง ผู้สอนอาจต้องพิจารณาปัจจัยในการเลือกกิจกรรมทดสอบการพูด ได้แก่

1. ประเภทของตัวบท (Types of text) อาทิ การให้ผู้เรียนนำเสนอผลงาน (Presentation or monologue) การอภิปราย การสนทนา การสมมติบทบาทการพูดในงานบริการต่าง ๆ (Service encounter) และการสัมภาษณ์ เป็นต้น

2. หัวข้อหรือหัวเรื่องที่ใช้ในการทดสอบการพูด ควรเป็นหัวข้อหรือประเด็นที่ผู้รับการทดสอบมีความคุ้นเคยหรือมีความสนใจ

3. การพิจารณาในเรื่องของการใช้ภาษาถิ่นภาษาอังกฤษ

4. การใช้สำเนียง

5. รูปแบบของการพูด อาทิ เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

6. ระดับการใช้คำศัพท์ เช่น การใช้คำศัพท์ทางด้านเทคนิค เป็นต้น

7. อัตราความเร็วในการพูด ซึ่งอาจแปรเปลี่ยนไปตามกิจกรรมการพูดต่าง ๆ

กล่าวโดยสรุป การวัดและประเมินผลทักษะการฟังภาษาอังกฤษสามารถทำได้หลากหลายวิธี โดยสามารถวัดทั้งที่เป็นความเข้าใจในรายละเอียดของสิ่งที่ฟังและความเข้าใจสารโดยรวม แบบทดสอบที่ใช้ทดสอบทักษะการฟังมีหลายชนิดควรเลือกใช้ให้ตรงกับจุดมุ่งหมาย การประเมินผลการฟังควรทำอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดการพัฒนา

การวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

เพ็ญแข วงศ์สุริยา (2556 : 15) กล่าวถึงการประเมินผลการพูด มีจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมหลักหรือพฤติกรรมที่ต้องการคือพูดภาษาอังกฤษในระดับสื่อสารได้ เครื่องมือที่ใช้ประเมินมีหลายรูปแบบ เช่น การถาม-ตอบ การสัมภาษณ์ การอภิปราย การสังเกต เป็นต้น โดยต้องมีเกณฑ์การให้คะแนนเป็นหลักการประเมิน

อังฉรา วงศ์โสธร (2539 : 80 อ้างถึงใน เกศสุตา ปงลังกา, 2550 : 11) กล่าวถึง การประเมินผลการพูดภาษาอังกฤษว่าจะต้องคำนึงถึงสิ่งเหล่านี้ คือ

1. การออกเสียงชัดเจน รวมทั้งความถูกต้องในการลงเสียงหนักเบา การใช้เสียงขึ้นลง การเว้นจังหวะในการพูด
2. ท่วงที สีหน้า การสบตากับผู้ฟังว่าสุดของเหมาะสมกับการแสดงออกทางการพูดผู้พูดสามารถพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. คำศัพท์ จำนวนที่ใช้เหมาะสมเลือกความหมายถูกต้อง
4. โครงสร้างประโยคที่ใช้ถูกต้อง
5. การพูดต้องมีใจความสำคัญที่จะสื่อความหมาย
6. การพูดมีรายละเอียดสนับสนุนหรือโต้แย้งพร้อมทั้งการให้เหตุผล
7. การสรุปประเด็นที่พูดสามารถสื่อความหมายได้
8. การรักษาสัมพันธภาพกับผู้ฟังด้วยโดยใช้ปฏิสัมพันธ์ทางภาษาที่เหมาะสม เช่น วิธีการสอดแทรกคำพูดของผู้อื่น การนำเข้าสู่การพูดของตนเองอย่างราบรื่น ไม่หวน พูดภาษาที่สุภาพ มีการพูดขึ้นต้นและลงท้ายอย่างผสม

Hughes (2006) กล่าวถึงการวัดประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษนั้น สิ่งสำคัญที่ผู้สร้างแบบทดสอบการพูดควรคำนึงถึงคือ

1. การออกแบบกิจกรรมการทดสอบ (Tasks) การพูดภาษาอังกฤษที่ให้ผู้เข้ารับการทดสอบต้องสามารถแสดงความสามารถทางภาษาออกมาได้
2. กิจกรรมการทดสอบนั้นต้องสามารถดึงพฤติกรรม (Elicit behavior) ด้านการพูดของผู้เข้ารับการทดสอบออกมาให้ได้
3. พฤติกรรมการพูดที่แสดงออกมานั้นควรที่จะสามารถให้คะแนนอย่างเที่ยงและเชื่อมั่น (Will be scored validly and reliably)

วาเล็ทท์ (Valette 1977, อ้างถึงใน ละเอียต จุฑานันท์ 2551 : 181-184) ได้แนะนำวิธีการทดสอบทักษะพูดในชั้นสื่อสารไว้ 2 ลักษณะ คือ การพูดที่มีการควบคุม สามารถทดสอบได้โดยการให้ตัวนะที่สามารถมองเห็นได้ เช่น มีรูปภาพเป็นสื่อ การให้ตัวนะที่เป็นคำพูด เช่น ผู้สอนพูดประโยคแล้วแสดงคำตอบด้วยสีหน้าท่าทางและให้ผู้เรียนตอบตามลักษณะท่าทางนั้น อาจจะทำให้ผู้เรียนพูดเปลี่ยนประโยคตามที่กำหนด ให้บทบาทและคำแนะนำเกี่ยวกับชนิดของการสนทนาที่ผู้เรียนต้องเข้าไปมีส่วนร่วมด้วย ให้ฟังบทสนทนาแล้วพูดรายงานเรื่องที่ฟัง ให้แสดงเป็นผู้สัมภาษณ์แล้วจดบันทึกข้อมูลจากการพูดสัมภาษณ์ ส่วนอีกลักษณะหนึ่งเป็นการพูดแบบอิสระในสถานการณ์การสื่อสารอย่างแท้จริง โดยให้ผู้เรียนบรรยายเหตุการณ์ในภาพชุด ให้พูดตามหัวข้อที่กำหนด ให้พูดบรรยายวัตถุอย่างหนึ่งโดยใช้ภาษาที่เรียน การสนทนาและการสัมภาษณ์เป็นวิธีที่เหมาะสม นิยมใช้และเป็นธรรมชาติมากที่สุด

ละเอียดยุทธศาสตร์ (2543 : 183-184 อ้างถึงใน เกศสุตา ปงลังกา, 2550 : 12) ได้อธิบายเกี่ยวกับการทดสอบทักษะการพูดไว้ดังนี้

1. การพูดที่มีการควบคุม สามารถทดสอบได้โดย

1.1 การให้ตัวชี้แนะ ที่สามารถมองเห็นได้ ผู้เรียนพูดประโยคโดยมีรูปภาพเป็นสื่อ ผู้เรียนควรมีความคุ้นเคยกับสัญลักษณ์ที่ใช้เสียก่อน

1.2 การให้ตัวชี้แนะ ที่เป็นคำพูด คำแนะนำสำหรับการทดสอบอาจใช้ภาษาแม่หรือภาษาที่เรียน หรือในบางครั้งอาจเป็นการเขียนก็ได้

2. การพูดโดยอิสระในสถานการณ์การสื่อสารอย่างแท้จริง มีวิธีการทดสอบดังนี้

2.1 ให้ผู้เรียนบรรยายเหตุการณ์ในภาพชุด ถ้าเป็นระดับเริ่มเรียนอาจให้คำสั่งเป็นภาษาแม่

2.2 ให้ผู้เรียนพูดตามหัวข้อที่กำหนดให้ ผู้สอนควรให้หลาย ๆ หัวข้อ เพราะผู้เรียนอาจจากข้อมูลในหัวข้อข้อหนึ่งมากกว่าอีกหัวข้อหนึ่งก็เป็นได้

2.3 พูดเรียนบรรยายวัตถุอย่างหนึ่งโดยใช้ภาษาที่เรียน

2.4 การสนทนาและสัมภาษณ์ เป็นวิธีการทดสอบทักษะการพูดที่เหมาะสมนิยมใช้ และเป็นธรรมชาติมากที่สุด แบบสอบสมรรถภาพ ทาง การพูดจะเป็นแบบสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาตามหน้าที่ หรือความสามารถในการสื่อสารได้ก็ต่อเมื่อแบบสอบนั้นให้โอกาสแก่ผู้เข้าสอบโดยการแสดงความสามารถที่จะเรียบเรียงส่วนประกอบต่าง ๆ ของคำพูดให้สอดคล้องกันอย่างเหมาะสม

กล่าวโดยสรุป การวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สามารถดำเนินการได้หลายลักษณะขึ้นอยู่กับกิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดให้ผู้เรียน ซึ่งเกณฑ์การวัดและประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ประกอบไปด้วย ความถูกต้องในการอ่านออกเสียง ความคล่องแคล่ว และการแสดงท่าทาง และน้ำเสียงประกอบ โดยวิธีการทดสอบที่นิยมใช้กันจะเป็นการสนทนาและสัมภาษณ์ เนื่องจากเป็นวิธีการที่เป็นธรรมชาติที่สุด

การใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ (Situation Based Learning)

ความหมายของสถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ (Situation Based Learning)

กิจกรรมสถานการณ์เป็นทางเลือกที่จะพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างเป็นรูปธรรม เพราะสถานการณ์เป็นการเรียนแบบที่ผู้เรียนลงมือกระทำด้วยตนเอง (Learning by doing) ทักษะที่ใช้สามารถนำไปใช้ได้ง่ายกับสถานการณ์จริง นำผู้เรียนจากห้องเรียนสู่โลกแห่งความเป็นจริง Crookle & Oxford (1990, p.20) มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์ดังนี้

เลฟ (Lave, 1991 อ้างถึงใน วรางคณา คำอ้น, 2559 : 22) เป็นการเรียนรู้ที่ใช้การปฏิบัติที่เหมือนกับการใช้ในสถานการณ์จริง มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการเรียนรู้โดยการจูงใจผู้เรียน และการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ที่เน้นบริบทและนำความรู้ไปใช้มากกว่าการจดจำสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้สภาพจริง (Authentic learning environment) ถือว่าเป็นสภาพที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริง ทฤษฎีนี้เน้น ปฏิบัติทางสังคมและการเรียนรู้จากสภาพจริง ผู้เรียนสามารถเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และการปฏิบัติ เพื่อสร้างความเข้าใจ และพัฒนาการใช้เครื่องมือทางปัญญาในการเรียนรู้ นอกจากนี้ ยังเน้นการพัฒนาความสามารถและการลงมือปฏิบัติซึ่งถือได้ว่าเป็นการเรียนรู้ที่สำคัญ และการลงมือปฏิบัติไม่ได้เป็นเพียงเครื่องมือสำหรับการเรียนรู้เท่านั้น แต่ยังเป็นการเรียนรู้ถึงความหมายและ บริบทของการปฏิบัติด้วย ผู้เรียนจะได้ลงมือปฏิบัติในการแก้ปัญหาตามสถานการณ์ที่คล้ายกับ สถานการณ์จริง

สเตอร์ทริดจ์ (Sturtridge, 1987 : p.1 อ้างถึงใน วรางคณา คำอ้น, 2559 : 22) กล่าวว่ากิจกรรมสถานการณ์ คือ การจัดการเรียนการสอนให้มีสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด โดยผู้เรียนซึ่งเรียกว่าผู้ร่วมสถานการณ์ (participants) จะมีปฏิสัมพันธ์กับเหตุการณ์และบุคคลต่าง ๆ ผู้เรียนจะใช้ ภาษาในการสื่อสารของตัวเองในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น สามารถตัดสินใจได้โดยอิสระอย่าง เหมาะสมกับบทบาทของตัวเอง และบทบาทของผู้ที่มีปฏิสัมพันธ์ด้วย

โจนส์ (Lee Jones, 1983 : p.1 อ้างถึงใน วรางคณา คำอ้น, 2559 : 22) ได้ให้ความหมายของการเรียนโดยใช้สถานการณ์ว่า สถานการณ์เป็นตัวแทนของเหตุการณ์ในชีวิตจริง ห้องเรียนเป็นตัวแทนของสถานที่ที่เกิดเหตุการณ์ บทบาทของผู้เรียนนั้นดำเนินไปโดยไม่ได้อยู่ภายใต้การควบคุมของครูความสำเร็จหรือล้มเหลวจะเป็นผลมาจากการตัดสินใจของผู้เรียนเอง สถานการณ์จำลองไม่ใช่เกมที่จะมีแต่ความสนุกสนาน และพยายามเอาชนะการแข่งขันแต่ผู้เรียนทุกคนมีความรู้สึกว่าเขาต้องทำบทบาทนั้นเพราะต้อง รับผิดชอบในการตัดสินใจและการกระทำของเขาเอง ซึ่งเหมือนกับชีวิตจริงตรงที่ไม่มีคำตอบถูก หรือผิดโดยสิ้นเชิง

ทิตนา แคมมณี (2552 : 370-373) ได้ให้ความหมายว่า วิธีสอนโดยใช้สถานการณ์ คือ กระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยให้ผู้เรียนลงไปเล่นในสถานการณ์ที่มีบทบาท ข้อมูลและกติกาการเล่น ที่สะท้อนความเป็นจริง และมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ในสถานการณ์นั้น ๆ โดยใช้ข้อมูลที่มีสภาพคล้ายกับข้อมูลในความเป็นจริง ในการตัดสินใจและแก้ปัญหาต่าง ๆ ซึ่งการตัดสินใจนั้นจะส่งผลถึงผู้เล่นในลักษณะเดียวกันที่เกิดขึ้นในสถานการณ์จริง

รุจิรุ สุสาระ (2545 ; อ้างถึงใน หนึ่งนุช จิตครุฑรี. 2555 : 27) กล่าวว่า การสอนโดยใช้สถานการณ์เป็นการสอนที่ช่วยให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นจริงที่สถานการณ์นั้นจำลองขึ้นมา ดังนั้นจึงควรมุ่งประเด็นไปที่การเรียนรู้จากการเล่นของตนในสถานการณ์นั้นโดยผู้เรียนลงไปเล่นในสถานการณ์ที่มีบทบาท ข้อมูลและกติกาการเล่นที่สะท้อนความเป็นจริงและมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งต่าง ๆ

ที่อยู่ในสถานการณ์นั้น โดยใช้ข้อมูลที่มีสภาพคล้ายกับข้อมูลในความเป็นจริงในการตัดสินใจและแก้ปัญหาต่าง ๆ ซึ่งการตัดสินใจนั้นจะส่งผลถึงผู้เล่นในลักษณะเดียวกันกับที่เกิดขึ้นในสถานการณ์จริง

จากความหมายของการเรียนโดยใช้สถานการณ์ที่กล่าวมาแล้วสรุปได้ว่า สถานการณ์ (situation based) หมายถึง การจำลองสภาพแวดล้อมเลียนแบบสภาพจริงในสังคมให้เหมือนจริงมากที่สุด เป็นกิจกรรมการพูดที่ครูเป็นผู้กำหนดให้นักเรียน แสดงตามสถานการณ์และบทบาทซึ่งใกล้เคียงกับความจริง ให้นักเรียนได้เรียนรู้จากสถานการณ์จำลอง เพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วม คิดวิธีแก้ไขด้วยตนเอง และสามารถนำไปเผชิญกับปัญหาหรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวัน

ลักษณะของการใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้

ลีโอ โจนส์ (Leo Jones : 1983 อ้างถึงใน วราจคณา เค้าอัน, 2559 : 23) ได้สรุปลักษณะสำคัญของการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์ไว้ดังนี้

- การเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนซึ่งจำลองเหตุการณ์จากชีวิตจริง ดังนั้น ห้องเรียนจึงกลายเป็นสถานที่จำลองของสถานการณ์ที่เกิดเหตุการณ์จริง และผู้ร่วมแสดง สถานการณ์จึงเป็นตัวแทนของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์จริงนั้น ข้อมูลที่จำเป็นสำหรับสถานการณ์จำลองจะเป็นข้อมูลที่อยู่ในรูปของเอกสารการบันทึกและตำรา

- การแสดงบทบาทในสถานการณ์ ผู้แสดงมิใช่เพียงแสดงบทบาทเท่านั้นแต่จะต้องมีการใช้ประสบการณ์ของตนเอง มีการตัดสินใจและการแก้ปัญหาและการทำงาน ร่วมกับผู้อื่น

- การเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์มีลักษณะเหมือนชีวิตจริง คือ ไม่มีคำตอบที่ถูกต้องสำหรับปัญหาที่ผู้แสดงบทบาทต้องแก้ สิ่งที่เกิดขึ้นในสถานการณ์จำลองเป็นสิ่งที่ไม่อาจทำนายได้ เพราะขึ้นอยู่กับสติปัญญาของผู้แสดงแต่ละคน

เกลดเลอร์ (1992 : p.119-120 อ้างถึงใน วราจคณา เค้าอัน, 2559 : 23) กล่าวถึงลักษณะของการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์ที่ใช้ใน การฝึกทักษะทางภาษาไว้ดังนี้

- สถานการณ์ที่สร้างควรเป็นสถานการณ์ที่ทำให้ผู้เรียนสนใจและอยากสวมบทบาท
- เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาได้อย่างเต็มที่ เป็นสถานการณ์ที่เน้นการใช้ภาษาสำหรับผู้เรียนแต่ละคนที่มีส่วนในแต่ละบทบาท เป็นสถานการณ์ที่มีความหลากหลายขึ้นอยู่กับวิธีการที่ผู้เรียนจะเลือกใช้ในการ ดำเนินการ

- เป็นสถานการณ์ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกใช้ภาษาในการแก้ปัญหา และหาข้อสรุปในการแสดงสถานการณ์ด้วยตนเอง และผู้เรียนจะต้องไม่ถูกประเมินในจุดของการแสดงบทบาทแต่จะเน้นถึงความสามารถในการเลือกใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องตามหน้าที่ของภาษา

เยวลักซ์ ลอยลิป (2547 : 9-10) ได้สรุปลักษณะของการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์ที่ใช้ในการฝึกทักษะภาษาไว้ดังนี้

- สถานการณ์ที่ทำให้ผู้เรียนสนใจและอยากสวมบทบาท
- สถานการณ์ที่เน้นการใช้ภาษาสำหรับผู้เรียน
- สถานการณ์ที่มีความหลากหลายที่ทำให้ผู้เรียนเลือกใช้วิธีการดำเนินการ
- สถานการณ์ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกใช้ภาษาในการแก้ไขปัญหา และหาข้อสรุปในการแสดงสถานการณ์ด้วยตนเอง

สรุปได้ว่า ลักษณะของการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีจุดเด่น คือ สภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนมีการจำลองที่เหมือนสภาพเป็นจริง ซึ่งผู้เรียนอาจจะต้องพบเจอในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้สถานการณ์จำลองเป็นกิจกรรมที่มีความสนุกสนานและเกิดแรงจูงใจให้ผู้เรียนสนใจในการเรียนมากขึ้น

ขั้นตอนการสอนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้

ทิตนา แคมมณี (2552 : 370-373) กล่าวไว้ดังนี้ ผู้สอนเตรียมสถานการณ์ที่จะใช้สอน โดยอาจสร้างขึ้นเองหรืออาจเลือกสถานการณ์ที่มีผู้สร้างไว้แล้ว ทั้งนี้ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนด เมื่อมีสถานการณ์จำลองแล้ว ผู้สอนจะต้องศึกษาและทำความเข้าใจในสถานการณ์จำลองนั้น และควรลงเล่นด้วยตนเอง เพื่อจะได้ทราบถึงอุปสรรคข้อขัดข้องต่าง ๆ ในการเล่น จะได้จัด เตรียมการป้องกันหรือแก้ไขไว้ให้พร้อม

การนำเสนอการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์ เนื่องจากสถานการณ์ส่วนใหญ่ จะมีความซับซ้อนพอสมควรไปถึงระดับมากการนำเสนอสถานการณ์ บทบาท และกติกา จำเป็นต้องมีการเตรียมการอย่างดี ควรนำเสนออย่างเป็นไปตามลำดับขั้นตอน ไม่สับสน และควรจัดข้อมูลทุกอย่างไว้ให้พร้อมควรเริ่มด้วยการบอกเหตุผลและวัตถุประสงค์กว้างๆ แก่ผู้เรียนว่า การเล่นใน สถานการณ์จำลองนี้จะให้อะไรและเหตุใดจึงมาเล่นกัน ต่อไปจึงค่อยให้ภาพรวมของสถานการณ์ ทั้งหมด แล้วจึงให้รายละเอียดที่จำเป็น เช่น กติกา บทบาท เมื่อทุกคนเข้าใจพอสมควรแล้ว จึงให้ เล่นได้

การเลือกบทบาท เมื่อผู้เรียนเข้าใจภาพรวมและกติกาแล้ว ผู้เรียนทุกคนควรได้รับบทบาทในการเล่น ซึ่งผู้เรียนอาจเป็นผู้เลือกเอง หรือในบางกรณีผู้สอนอาจกำหนดบทบาทให้ ผู้เรียน

การเล่นในสถานการณ์ ในขณะที่ผู้เรียนกำลังเล่นในสถานการณ์นั้น ผู้สอนควรติดตามอย่างใกล้ชิด เพื่อสังเกตพฤติกรรมการเล่นของผู้เรียนและจดบันทึกข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนเรียนรู้ของผู้เรียน ให้คำปรึกษาตามความจำเป็น รวมทั้งแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้น

การอภิปราย ควรมุ่งประเด็นไปที่การเรียนรู้ความเป็นจริงว่า ในความเป็นจริงสถานการณ์เป็นอย่างไรและอะไรเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสถานการณ์นั้น ๆ ซึ่งผู้เรียนมักได้เรียนรู้จากการเล่นของตนในสถานการณ์นั้น จึงทำให้เกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง เมื่อได้เรียนรู้ความเป็นจริงแล้ว การอภิปรายขยายต่อไปว่า เราควรจะให้สถานการณ์นั้นคงอยู่ หรือ เปลี่ยนแปลงไปเป็น อย่่างไร และจะอย่างไรจึงทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นได้

กรมวิชาการ (2525 : 251-269 อ้างถึงใน วรางคณา คำอั้น, 2559 : 23) ได้เสนอแนะขั้นตอนการสอนโดยใช้สถานการณ์ดังนี้

1. ครูพบนักเรียนเพื่ออธิบายถึงการใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น หนังสือสำหรับการค้นคว้า หนังสือพิมพ์ บทความจากวารสาร เอกสารต่าง ๆ ซึ่งควรเป็นปัจจุบัน และทันต่อเหตุการณ์ ครูชี้แจงแนะนำแหล่งข้อมูล เช่น ห้องสมุด ครอบงอรายชื่อหนังสือที่ใช้ในการอ้างอิง ภาพยนตร์ หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องขงาญในเรื่องต่าง ๆ

2. ให้นักเรียนศึกษาข้อมูลต่าง ๆ จากแหล่งข้อมูลที่ครูแนะนำ

3. ครูแนะนำวิธีการเรียน โดยใช้สถานการณ์จำลองโดยเล่าถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างสั้น ๆ และมอบบทบาทซึ่งจะบอกบทบาทเพียง 3-4 ประโยคสั้น ๆ เกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง ๆ เลียนแบบใคร มีจุดมุ่งหมายอะไร และบอกถึงประวัติ อุปนิสัยของบุคคลที่เลียนแบบในเรื่องพอสังเขป

4. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม และให้ผู้รับอาสาแสดงบทบาทเลือกบทบาทแล้วแยกย้ายไปฝึกซ้อม เพื่อให้การแสดงเป็นไปอย่างสมจริง

5. ให้นักเรียนดูการแสดงบทบาท และสมาชิกในแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายให้ข้อคิดเห็นโดยนำเอาความรู้ที่ได้จากการศึกษาข้อมูล มาประกอบการตัดสินใจและร่วมกันทำข้อสรุป

6. ครูและนักเรียนทั้งหมดร่วมกันสรุปปัญหาและวิเคราะห์สาเหตุในสถานการณ์จำลอง เพื่อนำมาอภิปรายอันจะทำให้นักเรียนเข้าใจสถานการณ์ที่เป็นจริงในสังคมยิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า ขั้นตอนในการสอนโดยใช้สถานการณ์นั้น จะต้องมิลำดับขั้นตอนคือ มีขั้นนำ การสอน ขั้นดำเนินกิจกรรม ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล และจำเป็นอย่างยิงที่จะต้องมีการสรุปกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อที่ครูจะได้รู้ว่าที่สอนไปบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

ประโยชน์ของการสอนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้

ทิตนา แคมมณี. (2552 : 370-373) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์ว่า เป็นวิธีสอนที่ผู้เรียนมีโอกาสฝึกทักษะกระบวนการต่าง ๆ จำนวนมาก เช่น กระบวนการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น กระบวนการสื่อสาร กระบวนการตัดสินใจ กระบวนการแก้ปัญหา และ กระบวนการคิด เป็นต้น

สุภา กิจจาทร (2519 : 196 อ้างถึงใน วรางคณา คำอั้น, 2559 : 27) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของสถานการณ์จำลองไว้ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้เรียนเผชิญกับปัญหามากมายในระยะเวลาที่กำหนด
2. ช่วยให้ผู้เรียนตื่นตัวให้ความร่วมมือ และกล้าแสดงความคิดเห็น
3. ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความร่วมมือ ไม่คิดถึงการแข่งขัน

4. ช่วยให้ผู้เรียนได้พบกับสถานการณ์ก่อนที่จะเกิดขึ้นในชีวิตจริง

5. มีประโยชน์ต่อการใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจปัญหาต่อ ๆ ไป

ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์ (2536 : 37-38 อ้างถึงใน วรางคณา เค้านัน, 2559 : 23) ได้กล่าวถึงข้อดีของการใช้สถานการณ์ในการเรียน การสอนไว้ดังนี้

1. ใช้เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมมนุษย์ซึ่งแสดงออก ภายใต้อาณัติสถานการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง

2. จากการปฏิบัติการของผู้เรียนในสถานการณ์จำลอง จะสามารถบอกได้ว่าเขา ได้นำหลักการหรือทฤษฎีต่าง ๆ ที่ได้เรียนมาแล้วนำมาใช้แค่ไหน อย่างไร

3. เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ประสบเฉพาะความเป็นจริงที่เลือกสรรแล้ว ซึ่งมีระดับความยากง่าย และความสลับซับซ้อนที่เหมาะสมกับพื้นฐานของผู้เรียน

สรุปได้ว่าประโยชน์ของการใช้สถานการณ์ในการเรียนการสอน คือ ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียน และสถานการณ์จำลองจะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนให้เข้าร่วมในสถานการณ์อย่างกระตือรือร้น เพราะสถานการณ์จำลองสะท้อนให้เห็นถึงสถานการณ์จริงที่ตรงกับชีวิตจริงมากกว่าประสบการณ์การเรียนรู้ที่จัดในห้องเรียน

การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response หรือ TPR Technique)

ความหมายของการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

ศิริเพ็ญ อังสิทธิพูนพร (2552 อ้างถึงใน ซีรีน ชุมวรฐายี, 2557 : 33) กล่าวว่า การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง หมายถึง วิธีการสอนโดยใช้การ “ฟัง” คำสั่ง และ “ปฏิบัติ” ตามด้วย การออกท่าทางด้วย พูดอีกนัยหนึ่งว่า คือ การสอนด้วยคำสั่งและตอบสนองด้วยท่าทาง หัวใจสำคัญ ของการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางคือผู้เรียนฟังคำสั่งหรือคำพูดจากผู้สอนแล้วทำตามท่าทางตาม ผู้สอน โดยไม่จำเป็นต้องพูด ผู้เรียนจะเข้าใจความหมายของคำสั่งนั้นจากท่าทางที่ผู้สอนแสดงให้ดู การสอนแบบ TPR เหมาะกับการสอนภาษาที่สอง (ไม่ใช่ภาษาแม่) ตัวอย่างเช่น การสอนภาษาไทย ให้กับเด็ก เขมร กะเหรี่ยง มอญพม่า เผ่าม้ง หรือกลุ่มอื่น ๆ ที่ยังใช้ภาษาแม่อยู่ที่บ้าน ทำให้ไม่เข้าใจ ภาษาไทย หรืออีกกรณีหนึ่งสอนให้เด็กกลุ่มชาติพันธุ์ที่ภาษาอยู่ในภาวะวิกฤต หมายถึง ไม่พูดภาษาแม่ แล้วหรือพูดได้นิดหน่อยแต่ไม่ค่อยเข้าใจ เพราะฉะนั้นการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางจะใช้ได้ทั้ง 2 กรณี จุดประสงค์ที่สำคัญในการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง คือ เพื่อการเรียนรู้ภาษาในระดับ ต้นของการเรียนรู้ภาษา โดยฝึกทำไปทีละขั้นอย่างช้า ๆ เริ่มจากคำสั่งง่าย ๆ ไปสู่คำที่ยากขึ้นจนผู้เรียน เข้าใจความหมาย

ซีรีน ชุมวรฐายี (2557 : 34) กล่าวว่า การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง คือ วิธีการสอนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศให้กับผู้ที่เริ่มต้นเรียนภาษา โดยมีกระบวนการที่เริ่มต้นจากทักษะการฟังซ้ำหลาย ๆ ครั้ง และแสดงท่าทางตามความหมายของประโยคที่ฟัง ผู้สอนอาจเริ่มต้นด้วย

ทักษะการฟังอย่างเดียวก่อน เมื่อผู้เรียนคุ้นเคยกับเสียงของภาษาผู้สอนก็จะแสดงท่าทางพร้อมกับออกเสียงประโยคหรือคำหรือผู้สอนอาจจะเริ่มต้นด้วยการออกเสียงพร้อมกับแสดงท่าทางทันทีที่ได้ ในระยะเริ่มต้นของการสอนผู้เรียนจะต้องฟังและดูการปฏิบัติของผู้สอน ในกระบวนการนี้ผู้สอนเปรียบเสมือนนักแสดงและผู้เรียนเปรียบเสมือนผู้ชม ต่อมาเมื่อผู้เรียนเริ่มเข้าใจภาษาดังกล่าวแล้วผู้เรียนก็พร้อมที่จะพูดหรือปฏิบัติ ในกระบวนการสุดท้ายของการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางผู้เรียนอาจสามารถเป็นผู้ออกคำสั่ง การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางจะดำเนินขั้นตอนบนพื้นฐานของความพร้อมและความเข้าใจของผู้เรียน ดังนั้นวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางจึงช่วยลดความตึงเครียดให้แก่ผู้เรียนได้ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยความสนุกสนาน จนในที่สุดผู้เรียน ก็สำเร็จในการเรียนและมีความพร้อมที่จะเรียนรู้ภาษาในระดับที่สูงขึ้น

ครุชิต จุฑาพรหมณี (2550 : 20) ได้ให้ความหมายของการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางว่าเป็นเทคนิคการสอนภาษาด้วย TPR – Total Physical Response หมายถึงการสอนภาษาโดยการใช้ท่าทาง โดยให้ผู้เรียนฟังคำสั่งจากครูแล้วผู้เรียนทำตาม เป็นการประสานการฟังกับการใช้การ เคลื่อนไหวของร่างกายเป็นการตอบรับให้ทำตามโดยผู้เรียนไม่ต้องพูด วิธีสอนภาษาโดยการใช้ท่าทางใช้สำหรับการเริ่มต้นเรียนภาษาที่สอง ผู้บุกเบิกวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางนี้คือ เจมส์ แอชเชอร์ (James Asher) ศาสตราจารย์ด้านจิตวิทยาแห่งมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย ซึ่งได้มีแนวคิดที่ว่า ผู้เรียนจะมีความพร้อมที่จะรับรู้และเข้าใจภาษาได้ด้วยการได้ยิน โดยเฉพาะเด็กซึ่งมีความสนใจในสิ่งต่าง ๆ ในช่วงระยะเวลาอันสั้น ซึ่งจะเป็นการจัดกิจกรรมที่มีรูปแบบและสาระสำคัญเป็นตัวกำหนด โดยยึดหลักว่า ถ้าผู้เรียนเกิดความรู้สึกสบายใจและพร้อมที่จะเรียน ครูผู้สอนก็จะสามารถดำเนินกิจกรรมต่อไป โดยใช้เกมและแบบฝึกหัดเข้ามาช่วยให้สะดวกขึ้น สรุปผลว่า การเรียนภาษาจะได้ผลช้าลง ถ้าผู้เรียนรีบร้อนที่จะพูดเร็วเกินไป ก่อนที่จะสามารถฟังภาษาให้เข้าใจ และรู้สึกพยามพอสมควร

การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางนั้น เจมส์ แอชเชอร์ (James Asher อ้างถึงใน สมโภช ธรรมแสง, 2546) ได้คิดลำดับขั้นตอนการสอนดังนี้

- 1) ชั้นเสนอบทเรียน นำเข้าสู่บทเรียนโดยใช้ประโยคคำสั่งเป็นภาษาอังกฤษพร้อมทั้งแสดงท่าทางประกอบคำสั่งละ 2-3 ครั้ง ให้นักเรียนฟังแล้วแสดงท่าทางพร้อมกับครู โดยที่นักเรียนไม่ต้องพูด
- 2) ชั้นการปฏิบัติ เมื่อครูสังเกตเห็นว่านักเรียนเข้าใจคำสั่งแล้ว ครูจะสั่งให้นักเรียนแสดงออกด้วยท่าทางปฏิบัติตามคำสั่งนั้น ๆ โดยไม่ต้องดูต้นแบบจากครูอีก
- 3) ชั้นทดสอบการปฏิบัติและให้ข้อมูลป้อนกลับ ครูจะสังเกตการณ์แสดงออกด้วยท่าทางของนักเรียนแล้วให้ข้อมูลป้อนกลับ โดยคำพูดหรือคำชมเชยเมื่อนักเรียนปฏิบัติได้ถูกต้อง หรือให้คำแนะนำแก้ไขเมื่อนักเรียนไม่เข้าใจ

4) ชั้นประเมินผลโดยใช้กิจกรรมเสริม ครูให้นักเรียนฝึกออกเสียงคำศัพท์ สะกด คำศัพท์ บอกความหมายของคำศัพท์ และทำแบบฝึกหัดเสริมที่แสดงออกด้วยท่าทางประกอบ ตอบสนองในการปฏิบัติตามคำสั่งเพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจบทเรียนยิ่งขึ้น

วิธีสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทางนี้อิงแนวคิดที่ว่า การสื่อความหมายของภาษาต่างประเทศอาจทำได้โดยการปฏิบัติหรือใช้กริยาอาการประกอบ ผู้เรียนจะจำได้ดีถ้าได้ปฏิบัติหรือแสดงการโต้ตอบด้วย การเรียนภาษาควรเรียนเป็นกลุ่มคำที่มีความหมาย ไม่ใช่การเรียนคำโดด ๆ เน้นภาษาพูดมากกว่าภาษาเขียน ผู้เรียนควรได้รับการฝึกฟังให้เข้าใจก่อนที่จะฝึกให้พูด ผู้เรียน จะเริ่มพูดเมื่อพร้อมที่จะพูด ผู้เรียนจะเรียนรู้ภาษาจากการสังเกตการณ์กระทำของผู้อื่น และจากการ ฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง การที่ผู้เรียนรู้สึกว่าคุณประสบความสำเร็จในการเรียนนั้นเป็นสิ่งสำคัญช่วยให้การเรียนรู้อันเป็นไปอย่างดียิ่งขึ้น การแก้ไขเมื่อผู้เรียนทำผิดจึงควรทำอย่างนุ่มนวล ไม่โจ่งแจ้ง โดยผู้สอนอาจจะพูดคำซ้ำหรือปฏิบัติให้ผู้เรียนดูเป็นตัวอย่าง การแก้ไขในรายละเอียดอาจจะต้องชะลอไว้จนกว่าผู้เรียนจะอยู่ในระดับสูงขึ้น

จุดมุ่งหมายของวิธีสอนแบบนี้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ที่สนุกสนานในการเรียนเพื่อการสื่อสารเป็นภาษาต่างประเทศ และกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ต่อไปหลังจากเรียนในระดับเริ่มต้นแล้วในระยะแรกของการเรียนการสอน ผู้เรียนไม่ต้องพูด แต่เป็นผู้ฟังและทำตามผู้สอน ผู้สอนเป็นผู้กำกับพฤติกรรมของผู้เรียนทั้งหมด ผู้เรียนเป็นผู้เลียนแบบการกระทำของผู้สอนออกคำสั่งให้ผู้เรียน 2-3 คน ปฏิบัติตามโดยผู้สอนปฏิบัติตามคำสั่งนั้นด้วย จากนั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติตามคำสั่งต่าง ๆ ของผู้สอน หลังจากที่เรียนโดยการปฏิบัติตามคำสั่งแล้วระยะหนึ่ง เมื่อผู้เรียนพร้อมที่จะพูด ก็จะเป็นผู้ออกคำสั่งเองแล้วจะเรียนอ่าน และเขียนต่อไป ผู้สอนได้สื่อสารกับผู้เรียนทั้งชั้นและเป็นรายบุคคล ส่วนผู้เรียนได้เรียนรู้จากการสังเกตดูเพื่อนนักเรียนด้วยกัน ช่วยให้เข้าใจและจำได้ดี นอนจากนี้การให้ผู้เรียนพูดเมื่อพร้อมที่จะพูดช่วยลดความวิตกกังวลของผู้เรียน ทำให้การเรียนภาษาเป็นเรื่องน่าสนุกและง่ายขึ้น ภาษาที่นำมาใช้ในการเรียนการสอนเน้นที่ภาษาพูด โดยเน้นโครงสร้างทางไวยากรณ์และคำศัพท์มากกว่าด้านอื่น ๆ โดยอิงกับประโยคคำสั่ง ซึ่งสอดคล้องกับจุดประสงค์ของการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางที่ ศิริวรรณ ร่มเย็น (2540 : 67) ได้กล่าวไว้ดังนี้

- 1) เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง
- 2) เพื่อพัฒนาความเข้าใจในคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
- 3) เพื่อเรียนรู้รูปแบบของวลีและประโยคง่าย ๆ ที่เกี่ยวข้องและใช้บ่อย ๆ ในชีวิตประจำวันของผู้เรียน
- 4) เพื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างสนุกสนาน
- 5) เพื่อได้ออกกำลังกายด้วยวัยที่เหมาะสมของผู้เรียน

ประเภทของการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

นอกจากนี้ ครรชิต จุฑาพรหมณี (2550 : 20) ได้แบ่งประเภทของการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางไว้ดังนี้

1) TPR-B (Total Physical Response-Body) เป็นการสอนโดยใช้คำสั่งที่มีคำศัพท์เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวของร่างกาย (body movement) เช่น นั่งลง (sit down) ยืนขึ้น (Stand up) เลี้ยว ซ้าย (turn left) เลี้ยวขวา (turn right) เดินหน้า (go straight) ถอยหลัง (back) กระโดด (Gump) ปรบมือ (clap your hand) หยุด (stop) กลับหลังหัน (turn around) ชูมือขึ้น (raise your hand) เอามือลง (put down your hand) โบกมือ(wave your hand) เป็นต้น กิจกรรมหรือเกมที่ใช้อาจใช้เกม Simon Says เช่น Simon Says touch your nose ถ้าไม่ได้พูดคำว่า Simon Says ไม่ต้องทำตาม

ข้อควรคำนึง

1) กริยาท่าทางทุกอย่างที่แสดงต้องสมจริง (must be real) ไม่ใช่การสมมุติและ ต้องถูกต้อง

2) เวลาครูสาธิต ต้องพูดคำสั่งจบก่อนแล้วจึงทำท่าทาง (เพื่อตั้งใจฟังก่อนและ ป้องกันผู้เรียนทำตามครูโดยที่ไม่เข้าใจ)

3) พูดและทำท่าทางเป็นตัวอย่างให้ผู้เรียนดูอย่างน้อย 3 ครั้ง

4) ทุกหนึ่งรอบของการทำท่าทาง ควรจะให้จบกระบวนการ

5) ทุก ๆ การสอน ต้องทบทวนบทเรียนคำศัพท์ในอาทิตย์ที่แล้ว หรืออาทิตย์ที่ ผ่านๆมา โดยครูอาจทำพร้อมผู้เรียน หรือครูให้ผู้เรียนทำพร้อมกัน โดยทบทวนก่อนสอนคำชุดใหม่

6) พูดคำที่ต้องการสอนเท่านั้น สิ่งที่ไม่ต้องการให้ผู้เรียนรับรู้ก็ไม่จำเป็นต้องพูด

7) จัดสถานที่ให้เหมาะสมกับคำกริยา คำสั่งที่ต้องการสอน

2) TPR-0 (Total Physical Response-Objects) เป็นการสอนโดยใช้คำสั่งที่มีคำศัพท์ที่เป็นสิ่งของ (objects) เช่น สมุด (book) ปากกา (pen) ดินสอ (pencil) ยางลบ (eraser) ไม้บรรทัด (ruler) แผนที่ (map) โต๊ะ (table) เก้าอี้ (chair) ประตู (door) นาฬิกา (clock) ไฟฉาย (flash light) ดอกไม้ (flower) ใบไม้ (leaf) ก้อนหิน (rock) จาน (plate) ชาม (bowl) แก้วน้ำ (glass) ช้อน (spoon) ส้อม (fork) หวี (comb) กระจก (mirror) เป็นต้น อย่าไปติดการสอนในชั้นเรียนอาจพาผู้เรียนออก นอกห้องเรียนเพื่อเรียนรู้วัตถุสิ่งของต่าง ๆ หรืออาจใช้เกม bring me (a pen, a red pencil) วัตถุประสงค์ ต้องการให้ผู้เรียนฟังคำสั่งให้ เข้าใจและทำตามคำสั่ง โดยผู้สอนมีเป้าหมายให้ผู้เรียน รู้จักกลุ่มคำเกี่ยวกับสิ่งของต่าง ๆ

ข้อควรคำนึง

- 1) ต้องพูดหลายครั้งจนแน่ใจว่าผู้เรียนเข้าใจ
- 2) ให้ระวังคำที่มีความหมายใกล้กัน
- 3) หากว่าบทเรียนยากเกินไป ครูอาจแบ่งเป็น 2 บทเรียนก็ได้ เพื่อให้เห็นความเชื่อมโยงของเนื้อหา
- 4) ถ้าหากผู้เรียนทำผิด ครูจะต้องทำให้ดู ทบทวนจนแน่ใจว่าผู้เรียนทำได้ หากผู้เรียนทำไม่ได้ ให้กำลังใจ อย่าทำให้ผู้เรียนเสียหน้าหรือขาดความมั่นใจ

3) TPR-P (Total Physical Response-Picture) เป็นการสอนเกี่ยวกับการออกคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับรูปภาพ การเลือก ภาพที่ใช้ในการเรียนการสอนควรใช้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน โดยยกตัวอย่างท่าถามจากภาพ เมื่อครูถามแล้วให้ผู้เรียนไปชี้หาไปดู ไม่มีการพูด ภาพที่ครูกำหนดควรเป็นภาพตัดแปะ จะได้เคลื่อนย้าย คน สัตว์ สิ่งของ ไปไว้ตามตำแหน่งต่าง ๆ ของภาพได้ การสอนโดยใช้คำสั่งที่เกี่ยวข้องกับรูปภาพ มีเป้าหมายให้ผู้เรียนรู้จักกลุ่มคำเกี่ยวกับภาพต่าง ๆ มี 3 ประเภท คือ

- 1) ภาพโปสเตอร์ แผ่นพับ รูปภาพที่มีอยู่แล้ว
- 2) ภาพตัดแปะจากผ้า หรือ กระดาษ
- 3) ภาพวาดลายเส้นหรือภาพสีที่ผลิตโดยครูหรือผู้เรียน หรือภูมิปัญญาท้องถิ่น

ข้อควรคำนึง

- 1) รูปภาพที่ใช้ต้องมีสิ่งของกิจกรรมต่าง ๆ ผู้คนที่สอนผู้เรียนได้
- 2) ครูจะสอนให้ผู้เรียนมาชี้ จับ แตะ สิ่งต่าง ๆ ในภาพตามที่ครูต้องการสอน
- 3) การใช้ TPR-P อาจสอนอาทิตย์ละครั้ง แต่ถ้าผู้เรียนมีความก้าวหน้าอาจใช้สอนมากกว่านี้
- 4) ภาพหนึ่งอาจสอนได้หลายครั้ง โดยอาจสอนเสริมเมื่อผู้เรียนรู้คำศัพท์มากแล้ว
- 5) อาจใช้ IPR-B ประกอบการสอน TPR-P เช่น สอนเรื่องข้างหน้า ข้างหลัง ข้าง ๆ สอนคำเหล่านี้ก่อนจึงสอนคำจากรูปภาพ :

- 6) ภาพควรเป็นภาพที่เหมาะสมกับบุคคลและสอดคล้องกับสภาพของผู้เรียน

4) TPR-S (Total Physical Response-Story telling) เป็นการสอนภาษาโดยการเล่าเรื่อง โดยครูเล่าเรื่องคล้ายกับชีวิตประจำวันของผู้เรียนหรือเล่านิทาน 2-3 ครั้ง แล้วให้ผู้เรียนมาแสดงละครจากเรื่องที่ครูเล่า หรือบางครั้งอาจเปลี่ยนเป็นครูอ่านให้ฟัง 1-2 ครั้ง ให้ผู้เรียนเขียนขึ้นมาใหม่เหมือนครูเล่าหรือไม่ การสอนภาษาด้วยการเล่าเรื่อง ควรใช้เมื่อผู้เรียนมีความพร้อมด้านภาษาอังกฤษ โดยครูเล่าเรื่องราวที่คล้ายคลึงกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน หรือนิทานเรื่องง่ายๆ ครู เล่าเรื่องให้ฟังอีก

ครั้งหนึ่ง จากนั้นให้ผู้เรียนออกมาแสดงเรื่อง (ตามที่ครูเล่า) โดยไม่ต้องพูด ต่อมาให้ ผู้เรียนเล่าเรื่องเอง แล้วให้ผู้เรียนคนอื่นมาแสดงละครตามเรื่องที่ผู้เรียนเล่าให้ฟัง

ขั้นตอนการเรียนการสอนด้วยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

ขั้นตอนการเรียนการสอนด้วยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางนั้น สมิตรา อังวัฒนกุล (2559 : 30) ได้กล่าวไว้ว่า

1) ผู้สอนพูดคำสั่งเป็นภาษา ต่างประเทศ แล้วปฏิบัติตามคำสั่งนั้นให้ดูเป็นตัวอย่าง พร้อมทั้งให้สัญญาณแก่ผู้เรียน 3-4 คน ที่เลือกมาเป็นตัวแทนในการปฏิบัติตาม ทำเช่นนั้นหลายหลาย ครั้งโดยให้ผู้เรียนไม่ต้องพูดอะไรเลย จากนั้นผู้สอนจะออกคำสั่งใหม่ พร้อมทั้งปฏิบัติตามคำสั่งให้ดูเป็นตัวอย่าง และให้ผู้เรียนที่เลือกมาปฏิบัติตามเป็นตัวอย่างพร้อม ๆ กับผู้สอน ผู้สอนออกคำสั่งเหล่านี้โดยสลับคำสั่งไปมาต่อมาผู้สอนออกคำสั่งเหล่านั้น แล้วให้ผู้เรียนที่เลือกมาปฏิบัติตามคำสั่งเป็นกลุ่มและทีละคน จากนั้นผู้สอนออกคำสั่งให้ผู้เรียนทั้งชั้นปฏิบัติตาม

2) เมื่อเห็นว่าผู้เรียนเข้าใจคำสั่งที่สอนไปแล้ว ผู้สอนจะเริ่มคำสั่งใหม่ให้ผู้เรียนที่เป็นตัวแทนปฏิบัติตามไปพร้อมกับผู้สอน และฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง และพร้อมกันทั้งชั้นเรียน เช่นเดียวกับ ชั้นที่ 1 หลัง .

3) ผู้สอนออกคำสั่งให้ผู้เรียนที่เป็นตัวแทนปฏิบัติตามคำสั่งโดยผู้สอนไม่ได้แสดง ท่าทาง ให้ดูเป็นตัวอย่าง ซึ่งเป็นคำสั่งที่ไม่เคยฝึกมาก่อนแต่มีคำศัพท์ที่เรียนรู้อมาจากชั้นที่ 1 และ 2 บ้างแล้ว ซึ่งผู้เรียนที่ปฏิบัติตามได้

4) ผู้สอนเขียนคำสั่งต่าง ๆ บนกระดานดำ โดยในการเขียนคำสั่งแต่ละครั้งผู้สอนจะปฏิบัติตามคำสั่งนั้น ๆ ให้ผู้เรียนดูด้วย ผู้เรียนจดประโยคเหล่านั้นไว้ในสมุด

เทคนิคของการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

ซีริน ชุมวรรฐายี (2557 : 38) กล่าวว่า กลยุทธ์การสอนโดยใช้เทคนิคการสอน แบบตอบสนองด้วยท่าทางที่ผู้ที่ต้องการนำไปใช้อย่างน่าสนใจมี 4 ข้อ คือ

1. กริยา ท่าทาง สิ่งของ และรูปภาพที่ผู้สอนพูดและแสดงในกระบวนการสอน ต้องสามารถพบเห็นได้ในชีวิตประจำวันหรือในสังคมของผู้เรียน

2. ผู้สอนต้องออกเสียงอย่างน้อย 3 ครั้ง โดยไม่มีการแสดงท่าทางในกระบวนการ เริ่มต้นของการสาธิตเพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียนและสร้างความคุ้นเคยกับภาษาใหม่และต่อมาผู้สอนก็เปรียบเสมือนนักแสดงที่ต้องแสดงหลายๆ ครั้ง เพื่อให้ผู้ชมจดจำท่าทางการแสดงของผู้สอนได้

3. ผู้สอนต้องทบทวนประโยคชุดที่สอนไปแล้ว หากเป็นกลุ่มคำศัพท์ใหม่ควรคงรูปโครงสร้างประโยคเดิมไว้ เช่น โครงสร้างเดิม Work to the door. ต่อมาเมื่อต้องสอนคำใหม่ ต้องใช้โครงสร้างเดิม เช่น Run to the door. ควรจะคงรูปเอาไว้บ้าง เพื่อให้ผู้เรียนคาดเดาได้ จากความรู้เดิม และหากกระบวนการสอนมีรูปภาพหรือสิ่งของ ผู้เรียนต้องมีโอกาสจับสื่อเหล่านั้นด้วยตนเองด้วย

4. กระบวนการทำกิจกรรมแบ่งเป็นกลุ่มหรือคู่ด้วย เพื่อให้ทุกคนมีส่วนร่วมช่วยเหลือกัน และผู้สอนไม่ควรตำหนิเมื่อมีการผิดพลาดเกิดขึ้น การเรียนการสอนจะบรรลุผลสัมฤทธิ์ก็ต่อเมื่อผู้เรียนผ่านการฝึกฝนอย่างเต็มที่ จนสามารถระลึกถึงความรู้ที่เคยเรียนไปแล้วและสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน

สรุปได้ว่า การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเป็นการสอนตามหลักทฤษฎีการสื่อสารขั้นพื้นฐานของมนุษย์ เป็นที่นิยมกันในหมู่ผู้สอนภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองให้กับผู้เริ่มต้นเรียนภาษาเป็นวิธีการสอนที่ไม่ซับซ้อน โดยเริ่มต้นจากการฟังและเลียนแบบ คือการใช้ท่าทางสื่อสารแทนการใช้คำพูดในวัยเด็ก ซึ่งมีอยู่หลายรูปแบบ ตามแต่จุดประสงค์ของการเรียนการสอน การเรียนการสอนแบบนี้ ผู้เรียนฝึกปฏิบัติตามคำสั่งง่าย ๆ ไปสู่คำสั่งที่มีความซับซ้อนมากขึ้น จนในที่สุดผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และสามารถสื่อสารเป็นคำศัพท์และประโยคได้ นับได้ว่าเป็นอีกหนึ่งสื่อการเรียนการสอนที่สามารถนำไปใช้ในกระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาที่สองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2

1. ข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียนบ้านหุบกะพง

รหัสโรงเรียน 10 หลัก :	1076370078
รหัส Smis 8 หลัก :	76020002
รหัส Obec 6 หลัก :	370078
ชื่อสถานศึกษา(ไทย) :	บ้านหุบกะพง
ชื่อสถานศึกษา(อังกฤษ) :	hubkapong
ที่อยู่ :	หมู่ที่ 8 บ้านหุบกะพง
ตำบล :	เขาใหญ่
อำเภอ :	ชะอำ
จังหวัด :	เพชรบุรี
รหัสไปรษณีย์ :	76120
โทรศัพท์ :	0-3247-1408
โทรสาร :	032471408
ระดับที่เปิดสอน :	อนุบาล-มัธยมศึกษาตอนต้น

วัน-เดือน-ปี ก่อตั้ง : 11/06/2511
 อีเมลล์ : hubkapong@gmail.com
 เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา : นิคม
 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : เทศบาลตำบลนายาง
 ระยะทางจากโรงเรียน ถึง เขตพื้นที่การศึกษา: 20 กม.
 ระยะทางจากโรงเรียน ถึง อำเภอ: 12 กม.
 ชื่อผู้อำนวยการ : นางสาวขวัญพัฒน์ โชติทิพย์รัตน์

เขตพื้นที่บริการโรงเรียนหุบกะพง

หมู่ 8 หุบกะพง ตำบลนายาง อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
 หมู่ 10 หุบกะพง ตำบลนายาง อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

จำนวนครู/บุคลากร โรงเรียนหุบกะพง

ชาย จำนวน 5 หญิง จำนวน 10 รวมทั้งหมด 15

**ผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-net) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ราย วิชา
 ภาษาอังกฤษปีการศึกษา 2562**

นักเรียนมีผลคะแนนเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ 26.00 มีค่าส่วนเบนเบนมาตรฐานอยู่ที่ 8.60 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน และ มาตรฐานที่ควรได้รับการปรับปรุงอย่างเร่งด่วน ตามคำแนะนำของกลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี ได้แก่ มาตรฐาน ต 2.1, ต.1.2, ต.1.3

2. ข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียนบ้านบ้านหนองยาว

รหัสโรงเรียน 10 หลัก : 1076370079
 รหัส Smis 8 หลัก : 76020003
 รหัส Obec 6 หลัก : 370079
 ชื่อสถานศึกษา(ไทย) : บ้านหนองยาว (ราษฎร์สามัคคีรังสรรค์)
 ชื่อสถานศึกษา(อังกฤษ) : bannongyao
 ที่อยู่ : หมู่ที่ 7 บ้านหนองยาว

ตำบล : เขาใหญ่
อำเภอ : ชะอำ
จังหวัด : เพชรบุรี
รหัสไปรษณีย์ : 76120
โทรศัพท์ : 0852210500
ระดับที่เปิดสอน : อนุบาล-ประถมศึกษา
วัน-เดือน-ปี ก่อตั้ง : 02/04/2502
อีเมลล์ : bannonyao1@hotmail.com

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : เทศบาลตำบลนายาง
ระยะทางจากโรงเรียน ถึง เขตพื้นที่การศึกษา: 20 กม.
ระยะทางจากโรงเรียน ถึง อำเภอ: 6 กม.

ชื่อผู้อำนวยการ : นางอุษา กองธรรม

เขตพื้นที่บริการโรงเรียนบ้านหนองยาว

หมู่ 7 บ้านหนองยาว ต.เขาใหญ่ อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี

หมู่ 9 บ้านไร่บน ต.เขาใหญ่ อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี

จำนวนครู/บุคลากร โรงเรียนบ้านหนองยาว

ชาย จำนวน 4 หญิง จำนวน 19 รวมทั้งหมด 23

**ผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-net) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ราย วิชา
ภาษาอังกฤษปีการศึกษา 2562**

นักเรียนมีผลคะแนนเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ 33.91 มีค่าส่วนเบนเบนมาตรฐานอยู่ที่ 14.16 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน และ มาตรฐานที่ควรได้รับการปรับปรุงอย่างเร่งด่วน ตามคำแนะนำของกลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี ได้แก่ มาตรฐาน ต 2.1, ต.1.2, ต.1.3

3. ข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียนชาวไร่

รหัสโรงเรียน 10 หลัก : 1076370074

รหัส Smis 8 หลัก : 76020004
 รหัส Obec 6 หลัก : 370074
 ชื่อสถานศึกษา(ไทย) : ชาวไร่
 ชื่อสถานศึกษา(อังกฤษ) : Chowrai
 ที่อยู่ : หมู่ที่ 3 บ้านบ้านหนองสะเดา
 ตำบล : เขาใหญ่
 อำเภอ : ชะอำ
 จังหวัด : เพชรบุรี
 รหัสไปรษณีย์ : 76120
 โทรศัพท์ : 0-3243-0784
 ระดับที่เปิดสอน : อนุบาล-ประถมศึกษา
 วัน-เดือน-ปี ก่อตั้ง : 1/01/2513
 อีเมลล์ : chowrai@chaiyo.com
 เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา : นิคม
 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : เทศบาล ตำบลนาายาง
 ระยะทางจากโรงเรียน ถึง เขตพื้นที่การศึกษา: 11 กม.
 ระยะทางจากโรงเรียน ถึง อำเภอ: 7 กม.
 ชื่อผู้อำนวยการ : นายพร เกาทันท์ทอง
เขตพื้นที่บริการโรงเรียนชาวไร่
 หมู่ 3 หมู่บ้านหนองสะเดา ตำบลเขาใหญ่ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
 หมู่ 4 หมู่บ้านห้วยหิน ตำบลเขาใหญ่ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
จำนวนครู/บุคลากร โรงเรียนชาวไร่
 ชาย จำนวน 2 หญิง จำนวน 11 รวมทั้งหมด 13

**ผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-net) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ราย วิชา
ภาษาอังกฤษปีการศึกษา 2562**

นักเรียนมีผลคะแนนเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ 28.75 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 6.79 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน และ มาตรฐานที่ควรได้รับการปรับปรุงอย่างเร่งด่วน ตามคำแนะนำของกลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี ได้แก่ มาตรฐาน ต 2.1, ต.1.2, ต.1.3

4. ข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียนนิกมสร้างตนเองเขื่อนเพชร (พิบูลสงครามราษฎร์ 1)

รหัสโรงเรียน 10 หลัก :	1076370077
รหัส Smis 8 หลัก :	76020001
รหัส Obec 6 หลัก :	370077
ชื่อสถานศึกษา(ไทย) :	นิกมสร้างตนเองเขื่อนเพชร (พิบูลสงครามราษฎร์ 1)
ชื่อสถานศึกษา(อังกฤษ) :	nikom
ที่อยู่ :	หมู่ที่ 1 บ้านนิกม
ตำบล :	เขาใหญ่
อำเภอ :	ชะอำ
จังหวัด :	เพชรบุรี
รหัสไปรษณีย์ :	76120
โทรศัพท์ :	0-3247-1690
โทรสาร :	0-3247-1690
ระดับที่เปิดสอน :	อนุบาล-มัธยมศึกษาตอนต้น
วัน-เดือน-ปี ก่อตั้ง :	22/10/2496
เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา :	นิกม
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น :	เทศบาลตำบลนายาง
ระยะทางจากโรงเรียน ถึง เขตพื้นที่การศึกษา:	10 กม.
ระยะทางจากโรงเรียน ถึง อำเภอ:	5 กม.
ชื่อผู้อำนวยการ :	นายสมหมาย อ่วมอินจันทร์

เขตพื้นที่บริการโรงเรียนนิคมสร้างตนเองเขื่อนเพชร (พิบูลสงครามเขต๑)

หมู่ 1 นิคม ตำบลเขาใหญ่ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

จำนวนครู/บุคลากร โรงเรียนนิคมสร้างตนเองเขื่อนเพชร (พิบูลสงครามเขต๑)

ชาย จำนวน 2 หญิง จำนวน 16 รวมทั้งหมด 18

ผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-net) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ราย วิชา ภาษาอังกฤษปีการศึกษา 2562

นักเรียนมีผลคะแนนเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ 29.00 มีค่าส่วนเบนเบนมาตรฐานอยู่ที่ 8.89 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน และ มาตรฐานที่ควรได้รับการปรับปรุงอย่างเร่งด่วน ตามคำแนะนำของกลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี ได้แก่ มาตรฐาน ต 2.1, ต.1.2, ต.1.3

5. ข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียนบ้านร่องระกำ

รหัสโรงเรียน 10 หลัก : 1076370076

รหัส Smis 8 หลัก : 76020005

รหัส Obec 6 หลัก : 370076

ชื่อสถานศึกษา(ไทย) : บ้านร่องระกำ

ชื่อสถานศึกษา(อังกฤษ) : banrongragum

ที่อยู่ : หมู่ที่ 6 บ้านบ้านใหม่พัฒนา

ตำบล : ดอนขุนห้วย

อำเภอ : ชะอำ

จังหวัด : เพชรบุรี

รหัสไปรษณีย์ : 76120

โทรศัพท์ : 0-3247-1498

โทรสาร : 0-3247-1498

ระดับที่เปิดสอน : อนุบาล-ประถมศึกษา

วัน-เดือน-ปี ก่อตั้ง : 2486

เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา : นิคม

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : เทศบาลตำบลนายาง
 ระยะทางจากโรงเรียน ถึง เขตพื้นที่การศึกษา: 7 กม.
 ระยะทางจากโรงเรียน ถึง อำเภอ: 13 กม.
 ชื่อผู้อำนวยการ : นางบุญเจือ เสียงวัฒนะ

เขตพื้นที่บริการโรงเรียนบ้านร่องระกำ

หมู่ 1 บ้านสระพระพัฒนา ตำบลดอนขุนห้วย อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

หมู่ 2 บ้านร่องระกำ ตำบลดอนขุนห้วย อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

หมู่ 6 บ้านใหม่พัฒนา ตำบลดอนขุนห้วย อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

หมู่ 7 วังยาวพัฒนา ตำบลดอนขุนห้วย อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

จำนวนครู/บุคลากร โรงเรียนบ้านร่องระกำ

ชาย จำนวน 0 หญิง จำนวน 9 รวมทั้งหมด 9

**ผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-net) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ราย วิชา
 ภาษาอังกฤษปีการศึกษา 2562**

นักเรียนมีผลคะแนนเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ 31.00 มีค่าส่วนเบนเบนมาตรฐานอยู่ที่ 9.70 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน และ มาตรฐานที่ควรได้รับการปรับปรุงอย่างเร่งด่วน ตามคำแนะนำของกลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี ได้แก่ มาตรฐาน ต 2.1, ต.1.2, ต.1.3

6. ข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียนบ้านหนองเฝ้าถ่าน (ประชาประสิทธิ์)

รหัสโรงเรียน 10 หลัก : 1076370080

รหัส Smis 8 หลัก : 76020006

รหัส Obec 6 หลัก : 370080

ชื่อสถานศึกษา(ไทย) : บ้านหนองเฝ้าถ่าน (ประชาประสิทธิ์)

ชื่อสถานศึกษา(อังกฤษ) : bannongpaetan

ที่อยู่ : หมู่ที่ 3 บ้านหนองเฝ้าถ่าน

ตำบล : ดอนขุนห้วย

อำเภอ : ชะอำ

จังหวัด : เพชรบุรี
 รหัสไปรษณีย์ : 76120
 โทรศัพท์ : 0-3246-0114
 ระดับที่เปิดสอน : อนุบาล-ประถมศึกษา
 วัน-เดือน-ปี ก่อตั้ง : 01012475
 เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา : ศูนย์เครือข่ายนิคม
 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : เทศบาลตำบลนายาง
 ระยะทางจากโรงเรียน ถึง เขตพื้นที่การศึกษา: 7 กม.
 ระยะทางจากโรงเรียน ถึง อำเภอ: 15 กม.
 ชื่อผู้อำนวยการ : นางศิริรุ่ง หทัยรัตนานนท์
 เขตพื้นที่บริการโรงเรียนบ้านหนองเผาถ่าน (ประชาประสิทธิ์)
 หมู่ 3 บ้านหนองเผาถ่าน ตำบลดอนขุนห้วย อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
 หมู่ 4 บ้านหัวเกาะ ตำบลดอนขุนห้วย อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
 จำนวนครู/บุคลากร โรงเรียนบ้านหนองเผาถ่าน (ประชาประสิทธิ์)
 ชาย จำนวน 2 หญิง จำนวน 9 รวมทั้งหมด 11

**ผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-net) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ราย วิชา
 ภาษาอังกฤษปีการศึกษา 2562**

นักเรียนมีผลคะแนนเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ 30.83 มีค่าส่วนเบนเบนมาตรฐานอยู่ที่ 8.08 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน และ มาตรฐานที่ควรได้รับการปรับปรุงอย่างเร่งด่วน ตามคำแนะนำของกลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี ได้แก่ มาตรฐาน ต 2.1, ต.1.2, ต.1.3

7. ข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียนบ้านดอนขุนห้วย

รหัสโรงเรียน 10 หลัก : 1076370075
 รหัส Smis 8 หลัก : 76020007
 รหัส Obec 6 หลัก : 370075
 ชื่อสถานศึกษา(ไทย) : บ้านดอนขุนห้วย

ชื่อสถานศึกษา(อังกฤษ) : Bandonkhunhuay
 ที่อยู่ : หมู่ที่ 5 บ้านดอนขุนห้วย
 ตำบล : ดอนขุนห้วย
 อำเภอ : ชะอำ
 จังหวัด : เพชรบุรี
 รหัสไปรษณีย์ : 76120
 โทรศัพท์ : 032791092
 ระดับที่เปิดสอน : อนุบาล-มัธยมศึกษาตอนต้น
 วัน-เดือน-ปี ก่อตั้ง : 16พฤษภาคม2515
 เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา : นิคม
 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : นายาง
 ระยะทางจากโรงเรียน ถึง เขตพื้นที่การศึกษา: 10 กม.
 ระยะทางจากโรงเรียน ถึง อำเภอ: 10 กม.
 เขตพื้นที่บริการโรงเรียนบ้านดอนขุนห้วย
 หมู่ 3 ดอนขุนห้วย
 หมู่ 5 ดอนขุนห้วย
 หมู่ 11 หัวเกาะ
 จำนวนครู/บุคลากร โรงเรียนบ้านดอนขุนห้วย
 ชาย จำนวน 6 หญิง จำนวน 14 รวมทั้งหมด 21

**ผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-net) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ราย วิชา
 ภาษาอังกฤษปีการศึกษา 2562**

นักเรียนมีผลคะแนนเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ 29.87 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 11.57 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน และ มาตรฐานที่ควรได้รับการปรับปรุงอย่างเร่งด่วน ตามคำแนะนำของกลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี ได้แก่ มาตรฐาน ต 2.1, ต.1.2, ต.1.3

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พนมพร เฝ้าเจริญ และคณะ (2549 : 50-52) ศึกษาการพัฒนากระบวนการเครือข่ายการพัฒนาครูด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียนที่ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้โดยการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง สำหรับโรงเรียนขนาดเล็กในจังหวัดนครสวรรค์ โดยใช้การวิจัยแบบหลายวิธี (Multi-Method Approach) ทั้งวิธีการเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 1 จำนวน 3 แห่ง ครู 28 คน มีจุดมุ่งหมายของ การวิจัย เพื่อ 1. ศึกษาสภาพและปัญหาด้านการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนขนาดเล็กในจังหวัดนครสวรรค์ 2. พัฒนาระบบการเครือข่ายการพัฒนาครูด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียนที่ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้โดยการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง สำหรับโรงเรียนขนาดเล็กในจังหวัดนครสวรรค์ และ 3. ศึกษาเจตคติของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกระบวนการเครือข่ายการพัฒนาครู ดำเนินการวิจัยใน 3 ระยะ คือ การสร้างทีมงานนักวิจัยและการสำรวจสภาพปัญหาการพัฒนากระบวนการเครือข่าย และการศึกษาเจตคติ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสำรวจ CLES และแบบสำรวจเจตคติของครูที่มีต่อระบบเครือข่ายการพัฒนาครู ผลการวิจัยพบว่า

1. โรงเรียนขนาดเล็กเป็นโรงเรียนที่อยู่ในชนบท ทрудโทรม เนื่องจากขาดการดูแลรักษา ขาดห้องปฏิบัติการและสนามกีฬา ขาดครูและงบประมาณสนับสนุน คนในชุมชนมีฐานะยากจน ไม่อาจช่วยเหลือโรงเรียนได้เต็มที่ ปัญหาเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้มี 3 ด้าน คือ ด้านผู้เรียน ด้านครู และด้านสื่อการเรียนการสอน

2. กระบวนการเครือข่ายการพัฒนาครู ประกอบด้วยขั้นตอน 3 ขั้นตอน คือ การสร้างทีมงานของโรงเรียน การดำเนินการพัฒนาครู การจัดประชุมเสนอผลงานของครูทั้งโรงเรียน

3. ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกระบวนการเครือข่ายพัฒนาครูครั้งนี้มีความพึงพอใจในกระบวนการดังกล่าว

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้คือ มหาวิทยาลัยและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรมีการประยุกต์ใช้กระบวนการเครือข่ายการพัฒนาครูในการพัฒนาครูในด้านการจัดการเรียนรู้และด้านต่าง ๆ ให้มากขึ้น

สันติภาพ ไกรกิจราษฎร์ (2550 : บทคัดย่อ) ศึกษาแนวทางการบริหารจัดการเครือข่ายการเรียนรู้ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน อำเภอเมืองเชียงราย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระบบการบริหารจัดการเครือข่ายการเรียนรู้ และศึกษาปัจจัยที่สนับสนุนระบบบริหารจัดการเครือข่ายการเรียนรู้ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ในขอบข่ายกระบวนการบริหารงานคุณภาพ 4 ด้าน คือ การวางแผน การปฏิบัติตามแผน การตรวจสอบผลการปฏิบัติ การแก้ปัญหา ข้อบกพร่อง และด้านปัจจัยหลัก 4 ด้าน คือ บุคลากร งบประมาณ การบริหารจัดการ และ ทรัพยากร

ศิริพร ดันตียมาศ (2551 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารเครือข่ายโรงเรียนแบบมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิผล สังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบ ของการบริหารเครือข่ายโรงเรียนแบบมีส่วนร่วม สังกัดกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ

คือ 1) กิจกรรมที่ทำร่วมกัน 2) การใช้เทคโนโลยี 3) ทักษะด้านภาวะผู้นำ 4) ผู้นำเปิดโอกาสให้สมาชิกมีส่วนร่วม 5) การติดต่อสื่อสาร 6) การมีส่วนร่วมของสมาชิก 7) องค์กร (เครือข่าย โรงเรียน) แบบมีส่วนร่วม 8) บรรยากาศการมีส่วนร่วม ส่วนระดับของประสิทธิผลการบริหารเครือข่าย โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครอยู่ในระดับมาก และรูปแบบการบริหารเครือข่ายโรงเรียนแบบมีส่วนร่วม ที่มีประสิทธิผล สังกัดกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นการบริหารเครือข่าย โรงเรียนแบบมีส่วนร่วม 8 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความเหมาะสม ถูกต้อง เป็นไปได้ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์สอดคล้องกับกรอบแนวคิดของการวิจัย

วิชัย แสงศรี (2552 : 5) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาวิเคราะห์และพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเครือข่ายสถานศึกษาในเขตพื้นที่ชนบทภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า 1) สภาพปัญหาการบริหารจัดการเครือข่ายสถานศึกษาในเขตพื้นที่ชนบทภาคตะวันออกเฉียงเหนือในภาพรวมมีปัญหาในระดับมากทุกภารกิจ ซึ่งภารกิจมีปัญหามากที่สุด ได้แก่ การบริหารงานบุคคล รองลงมา ได้แก่ การบริหารงบประมาณ การบริหารงานทั่วไป และการบริหารวิชาการตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากการบริหารจัดการเครือข่ายสถานศึกษาไม่มีรูปแบบการบริหารจัดการเครือข่ายที่ชัดเจน ไม่มีระเบียบกฎหมายรองรับ รวมทั้งขาดการมีส่วนร่วมในการพัฒนาจากทุกภาคส่วนในพื้นที่ 2) สภาพและรูปแบบการบริหารจัดการเครือข่ายสถานศึกษาต้นแบบที่ ประสบผลสำเร็จ ในเขตพื้นที่ ชนบทภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นการบริหารจัดการที่ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มีการระดมทรัพยากรจากท้องถิ่นสนับสนุนการจัดการศึกษา มีการกำหนดบทบาทหน้าที่และภารกิจที่ชัดเจน ผู้บริหารมีภาวะผู้นำ มีการประสานงานทุกภาคส่วนให้ร่วมขับเคลื่อนและติดตามผลสำเร็จในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และ 3) รูปแบบการบริหารจัดการเครือข่ายสถานศึกษาในเขตพื้นที่ชนบทภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่เหมาะสมและเป็นไปได้ คือ SEAL Model ประกอบด้วย 4 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ชื่อและที่มาของรูปแบบ ประกอบด้วย 1) ชื่อของรูปแบบ 2)ความเป็นมาและความสำคัญ 3) แนวคิดและทฤษฎีของรูปแบบ และ 4) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ ส่วนที่ 2 องค์กรประกอบของรูปแบบ ประกอบด้วย 1) ศูนย์ขับเคลื่อนการบริหารจัดการเครือข่ายสถานศึกษา 2) ขอบข่ายและภารกิจของเครือข่าย 3) ประชาคมการศึกษาซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อน 4) การมีปฏิสัมพันธ์ การพัฒนาสมาชิกและคุณลักษณะที่ดีของผู้นำ ส่วนที่ 3 แนวทางการนำไปใช้ แบ่งเป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงาน และส่วนที่ 4 เงื่อนไข ปัจจัยสู่ความสำเร็จในการนำ รูปแบบไปใช้

จำนง แจ่มจันทรวงษ์ (2553 : 4) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบเครือข่ายเพื่อส่งเสริมคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่า รูปแบบการบริหารระบบเครือข่ายเพื่อส่งเสริมคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่พัฒนาขึ้น คือ ได้รูปแบบเครือข่ายปฏิสัมพันธ์เชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Interactive Network Management : SINM Model) องค์กรประกอบสำคัญ 3 ส่วน 1) ระบบเครือข่ายประกอบด้วย เครือข่ายโรงเรียนหรือหน่วยงานทางการศึกษา (school education network) และเครือข่ายที่ไม่ใช่หน่วยงานทางการศึกษา (non school education network) 2)

การบริหารระบบเครือข่าย ประกอบด้วย การวิเคราะห์ยุทธศาสตร์ การจัดทำแผนยุทธศาสตร์ การ นำแผนยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติ การควบคุมและประเมินเชิงยุทธศาสตร์ โดยครอบคลุมภารกิจ

ศุภวรรณ นาคนิล (2552 : 157) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการเล่นพื้นบ้าน ผลการวิจัยพบว่าการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเล่นพื้นบ้านตามรูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอน คือ (1) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เป็นการกระตุ้นความสนใจ ทบทวนความรู้เดิมเพื่อนำเข้าสู่เนื้อหา โดยใช้รูปภาพ เกม เพลง การเล่านิทาน (2) ขั้นสอน ประกอบด้วย ขั้นย่อย 3 ขั้น คือ 1) ขั้นนำเสนอโดยการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับกิจกรรมการเล่นพื้นบ้าน 2) ขั้นฝึกปฏิบัติ ให้นักเรียนได้ฝึกถาม ตอบ สนทนาโต้ตอบตามเนื้อเรื่องของกิจกรรมการเล่น พื้นบ้าน 3) ขั้นนำไปใช้ ให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการฟัง การพูดโดยแสดงบทบาทสมมติ (3) ขั้นสรุป ให้นักเรียนสรุปเนื้อหาด้วยตัวเอง (4) ขั้นประเมินผล ประเมินจากแบบฝึกหัดและแบบบันทึกผลการ เรียนรู้ 2. ผลการพัฒนาทักษะการฟังการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้ กิจกรรมการเล่นพื้นบ้าน พบว่าจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์ การประเมินเฉลี่ยร้อยละ 83.33 และมีคะแนนเฉลี่ยทักษะการฟัง การพูดภาษาอังกฤษร้อยละ 75.22 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือร้อยละ 70.3. ผลการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรม การเล่นพื้นบ้าน นักเรียนมีความเห็นด้วยในระดับมากคิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.19 ในการจัดกิจกรรม การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเล่นพื้นบ้าน

พรพิมล รียาย (2553 : 25) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย ผลการวิจัยพบว่า เจตคติของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียในการช่วยสอนทักษะการฟัง -พูดภาษาอังกฤษ ในภาพรวมระดับเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อโปรแกรมคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียในการช่วยสอนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษพบว่า ค่าเฉลี่ยของ เจตคติของนักศึกษาอยู่ในระดับเป็นกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.22 เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นพบว่า ระดับเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อโปรแกรมคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียในการช่วยสอนทักษะการฟังภาษาอังกฤษอยู่ในระดับเป็นกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27 และระดับเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อโปรแกรมคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียในการช่วยสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับเป็นกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.22

ธนชพร บุญปิ่น (2549) ที่ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6) โดยใช้การจัดกิจกรรมร่วมมือกันแข่งขันกันเป็นทีม (TGT) พบว่า นักเรียนมีความเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการสอนโดยภาพรวมและแยกรายข้อ เห็นด้วย อยู่ในระดับมากที่สุด เรียง 3 อันดับแรก คือ นักเรียนรู้สึกว่าการทำตัวเองกล้าคิด กล้าทำและกล้า พูดมากยิ่งขึ้น เมื่อเรียนด้วยวิธีการจัดกิจกรรมร่วมมือกันเรียนรู้แข่งขันกันเป็นทีม (TGT) นักเรียนมี ความเข้าใจมากขึ้นเพราะได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนๆ ภายในกลุ่ม นักเรียนรู้สึกสบายใจ ภูมิใจ ที่ช่วยเหลือเพื่อนๆ ภายในกลุ่ม และนักเรียนชอบการเรียนแบบการจัดกิจกรรมร่วมมือกันเรียนรู้ แข่งขันกันเป็นทีม (TGT) มากกว่าแบบเดิมที่ต้องคอยฟังความและรับความรู้จากครูเพียงผู้เดียว

รสริน ป้อมสาหร่าย (2550) ได้ศึกษาเรื่องผลการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีผลต่อความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษและความพึงพอใจในการเรียนแบบร่วมมือของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีผลต่อความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนแบบร่วมมืออยู่ในระดับมาก

อุไรวรรณ กองสหา (2551) ได้ทำการศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมแบบร่วมมือกันเรียนรู้เทคนิคการแข่งขันเกมเป็นทีมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง จากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/5 โรงเรียนอนุบาลอุดรธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต 1 จำนวน 50 คน เลือกโดยการสุ่มแบบกลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมแบบร่วมมือกันเรียนรู้เทคนิคการแข่งขันเกมเป็นทีมหลังเรียนมากกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีเจตคติต่อกิจกรรมแบบร่วมมือกันเรียนรู้เทคนิคการแข่งขันเกมเป็นทีมอยู่ในเกณฑ์ระดับค่อนข้างดี

สุวรรณรัตน์ ผะยศิริ (2552) ได้ทำการศึกษาเรื่องการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TGT ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนโรจนวิทย์ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 1 โดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย ผลการศึกษาพบว่านักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TGT มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TGT อยู่ในระดับมาก

มิลเลอร์ และเบรนแนน แห่งมหาวิทยาลัย Zhongshan เมือง Canton (ฉิวตี มงคลพันธุ์ 2544 : 16 : อ้างอิงจาก Miller ; & Brennan. 1983.) ได้ทำการศึกษาการใช้ชีวิตที่คนในการช่วยสอนภาษาแก่ชาวต่างชาติ พบว่าการใช้ชีวิตที่คนนั้นง่ายและสะดวกเช่นเดียวกับเทปบันทึกเสียง แต่สิ่งที่ได้เปรียบคือ นักเรียนได้ฟังทั้งเสียงและเห็นภาพประกอบไปด้วยพร้อมกัน และยังได้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างภาษาพูดและภาษาท่าทางด้วย

ฉีรวรรณ จิตตรีนิย (2552 : 59) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนกลุ่มกิจกรรมพิเศษระดับประถมศึกษา ตอนปลาย พบว่า ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เข้าร่วมกิจกรรมค่าย เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เกมภาษาอังกฤษ กิจกรรมการประกอบอาหาร และกิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษโดยรวมมีประสิทธิภาพสูง ในการพัฒนาความสามารถด้านการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เข้าร่วมกิจกรรม และผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีความพึงพอใจในระดับ พึงพอใจมากต่อกิจกรรมต่าง ๆ ที่ใช้ในค่ายภาษาอังกฤษ

ปัทิตตา ติวงค (2557 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถ ด้านการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางของนักเรียนชั้นประถมศึกษา

ปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปกาศศึกษา 2556 โรงเรียนบ้านหัวปาย จำนวน 42 คน ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยทาทองอยู่ในระดับมากที่สุด

ดวงทิพย์ โสฬสเสาวภาคย์ (2557 : บทคัดย่อ, อ้างถึงใน วรางคณา เคออน, 2560 : 33) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมสถานการณ์จำลองเพื่อเสริมสร้างความสามารถในด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้บริบทเมืองเพชรบุรี สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ กลุ่มเป้าหมายคือ นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการท่องเที่ยว วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำนวน 18 คนโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling) ผลการวิจัยพบว่า 1) ครูและนักเรียนต้องการให้มีการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรม สถานการณ์จำลองโดยใช้บริบทเมืองเพชรบุรีสำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ 2) ผลการพัฒนาและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมสถานการณ์จำลองเพื่อเสริมสร้างความสามารถในด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้บริบทเมืองเพชรบุรีสำหรับนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำนวน 8 แผน ประสิทธิภาพมีค่าเท่ากับ 78.86/77.96 3) ผลการทดลองใช้ กิจกรรมสถานการณ์จำลองเพื่อเสริมสร้างความสามารถในด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้บริบทเมืองเพชรบุรีมี 6 ขั้นตอนดังนี้ (1) ชี้นำบทเรียน (2) ชี้นำฝึกปฏิบัติ (3) ชี้นำแสดง สถานการณ์จำลอง (4) ชี้นำวิเคราะห์และอภิปรายผล (5) ชี้นำแสดงสถานการณ์จำลองครั้งที่ 2 และ (6) ชี้นำสรุปผลและประเมินผล และ 4) ผลการประเมินพบว่า (1) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยยะสำคัญที่สถิติระดับ 0.5 (2) นักเรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับดี และ (3) นักเรียนมีเจตคติต่อกิจกรรมสถานการณ์ จำลองอยู่ในระดับมาก

หนึ่งนุช จิตครบุรี (2555 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องผลของการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนวิชาภาษาอังกฤษด้วยการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนวิชาภาษาอังกฤษด้วยการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนวิชาภาษาอังกฤษด้วยการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองมีความคงทนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

วรรัตน์ วิชัยกุล (2556 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลอง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลอง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 78.25/77.53 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 2) ดัชนีประสิทธิผลแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลอง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าเท่ากับ 0.5640 แสดงว่า นักเรียนมีความรู้ก้าวหน้าในการเรียนคิดเป็นร้อยละ 56.40 3) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้สถานการณ์จำลอง มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 โดยสรุป การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้สถานการณ์จำลอง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ดีขึ้นและมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น จึงควรสนับสนุนให้ครูผู้สนใจหรือครูผู้เกี่ยวข้องนำการจัดการเรียนรู้แบบนี้ไปปรับใช้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

วีระกาญจน์ กนกกมลเสศ. (2561 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ศึกษาวิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบตอบสนองด้วยท่าทางและเล่าเรื่องที่มีต่อทักษะการฟัง การพูดและการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่าการสอนภาษาอังกฤษแบบตอบสนองด้วยท่าทางและเล่าเรื่อง ก่อนมีการสอนในชั้นเรียน นิสิตมีความรู้ด้านการฟัง การพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลางและมีการสอนอีกครั้งหนึ่ง อยู่ในระดับ มาก เมื่อเปรียบเทียบโดยใช้สถิติ t-test มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.00 จากการสัมภาษณ์นิสิตให้ข้อมูลว่า การสอนดังกล่าวทำให้เข้าใจภาษาอังกฤษง่าย จดจำคำศัพท์ได้แม่นยำมากขึ้น และมีโอกาสได้แสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อให้อาจารย์ให้ข้อเสนอแนะ

คำพันธ์ แสนสุข และ อุบล สรรพชญพงษ์ (2556 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาการเรียนรู้การฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยวิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง โรงเรียนมัธยมวัดใหม่กรงทอง ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ผลการวิจัยพบว่าการสอนด้วยวิธีตอบสนองด้วยท่าทาง ช่วยให้นักเรียนฟังอย่างตั้งใจ ให้ความร่วมมือในการออกท่าทางรวมทั้งออกเสียงคำศัพท์ วลี และประโยคสั้นพร้อมแสดงท่าทางประกอบสิ่งที่ฟังได้ นักเรียนมีความสนุกสนานและให้ความร่วมมือในการเรียนอย่างดี เมื่อทดสอบการฟังนักเรียนได้ตอบได้ถูกต้อง ผลการวิจัยนี้ แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมที่ใช้ประกอบการสอนพร้อมท่าทางเหมาะสมกับวัยของนักเรียน ช่วยให้นักเรียนสนใจฟัง ส่งผลให้การพูดชัดเจน นักเรียนกล้าแสดงออกและให้ความร่วมมือในการเรียนการสอนดีขึ้น แสดงค่าทางสถิติปรากฏว่าอยู่ที่ระดับ 0.05

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

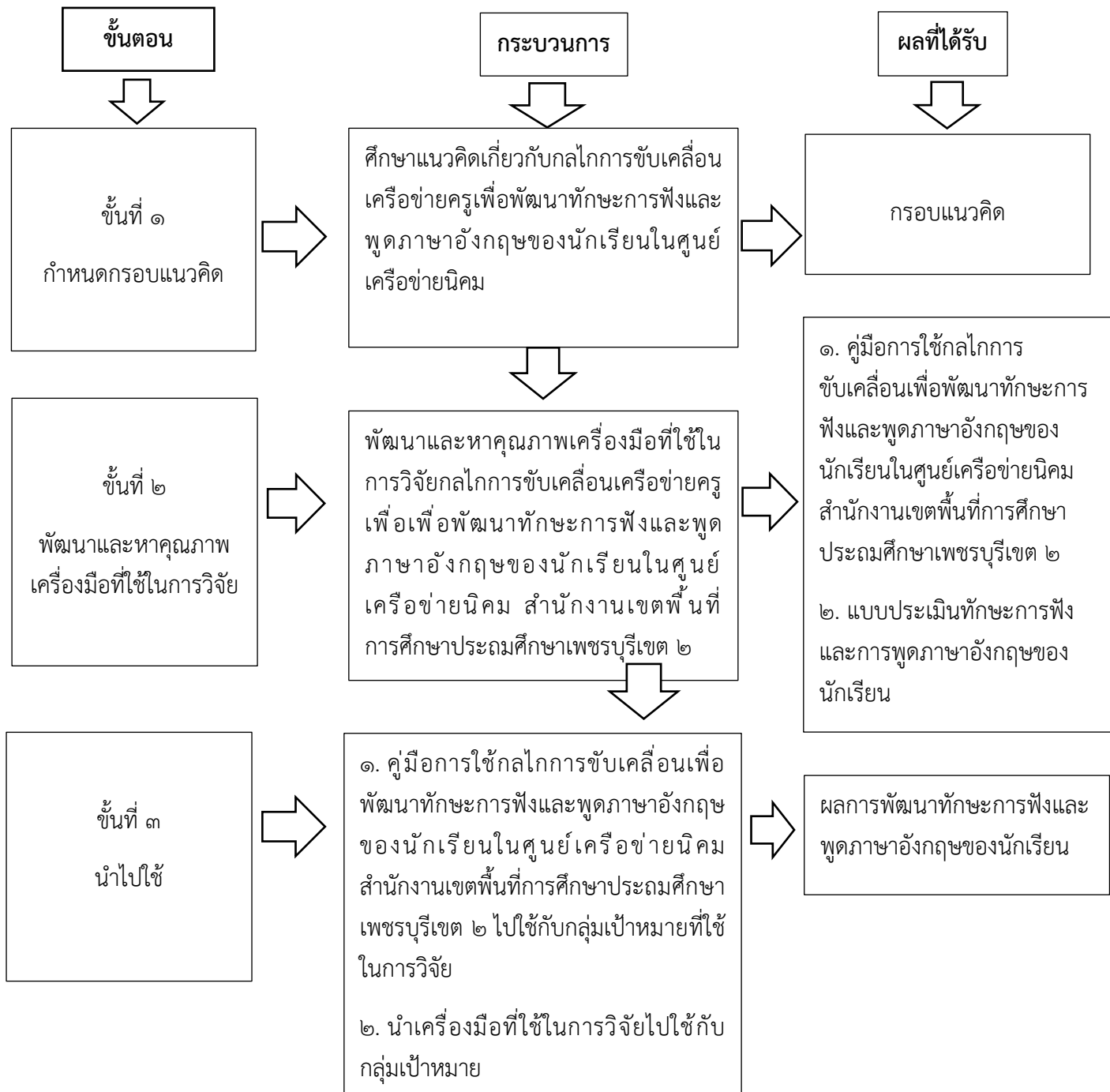
ในการดำเนินการวิจัย เรื่องกลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครูเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 โดยใช้กระบวนการวิจัยที่ใช้วิธีการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการวิจัย 3 ขั้นตอน ดังรายละเอียดต่อไปนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับกลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครูเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยกลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครูเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2

ขั้นตอนที่ 3 การนำกลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครูเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 ได้แก่ คู่มือการใช้กลไกการขับเคลื่อนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 และเครื่องมือในการวิจัยไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัยทั้ง 3 ขั้นตอน ดังแสดงในภาพที่ 3.1 ดังต่อไปนี้

ภาพที่ 3.1 สรุปขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับกลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครูเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2

ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักการทฤษฎีทางการบริหารการศึกษา เพื่อนำมากำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษา มาสังเคราะห์เป็นกลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครูเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 ดังนี้

1. ผู้วิจัยประสานงานกลุ่มเครือข่ายนิคม ในการขับเคลื่อนเครือข่ายครูเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 โดยกำหนดกลุ่มเป้าหมายเป็นครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 7 คน จากโรงเรียนในเครือข่ายทั้งหมด 7 โรงเรียน จากนั้นผู้วิจัยนำแบบสอบถามสภาพความต้องการจำเป็นของครูในการพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในสถานศึกษา ไปสอบถามครูในโรงเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย

2. เชิญประธานศูนย์ ผู้บริหาร ครูผู้สอน ในศูนย์เครือข่ายนิคม เข้าร่วมประชุมเพื่อชี้แจงที่มาและความสำคัญกลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครูเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 และชี้แจงวัตถุประสงค์ของการขับเคลื่อนเครือข่ายครูเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

3. ขั้นตอนของการตกลงที่จะทำงานร่วมกันของสมาชิกในศูนย์เครือข่าย ผู้วิจัยจัดทำช่องทางการติดต่อสื่อสารผ่านระบบแอปพลิเคชัน “Line” และ “Google Drive” เพื่อใช้ในการประสานงาน แลกเปลี่ยนเรียนรู้หรือรับส่งข้อมูลซึ่งกันและกันของสมาชิกในศูนย์เครือข่าย รวมถึงการศึกษาหาความรู้จากนอกเครือข่ายแล้วนำกลับมาถ่ายทอดสู่เครือข่าย

4. สมาชิกในกลุ่มร่วมกันวางแผนปฏิบัติงาน โดยเปิดโอกาสให้สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจในลักษณะประชาธิปไตย โดยใช้ทรัพยากรร่วมกันในการทำงานจนกระทั่งเครือข่ายได้แนวทางในการดำเนินงานของเครือข่ายที่ชัดเจน มีการกำหนดกิจกรรม จัดวางข้อตกลงในการทำงาน กำหนดบทบาท สิทธิ และหน้าที่ของสมาชิกในศูนย์เครือข่าย

5. เป็นการชี้แจงแนวปฏิบัติของการใช้ “คู่มือกลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครูเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2” เป็นการเรียนรู้ร่วมกันของสมาชิกในศูนย์เครือข่ายในการจัดการเรียนรู้ ก่อนให้สมาชิกครูผู้สอนนำไปใช้กับนักเรียนของโรงเรียนตนเองต่อไป

6. เป็นการนิเทศติดตามครูผู้สอนกลุ่มเป้าหมายในการดำเนินการจัดการเรียนการสอนกับนักเรียนกลุ่มเป้าหมายในแต่ละระยะ หลังจากดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วจัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงแผนการดำเนินงานในอนาคต

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยกลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครู เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2

ผู้วิจัยพัฒนาและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยกลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครู เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 โดยแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอนย่อย ดังนี้

ขั้นที่ 2.1 การพัฒนาและหาคุณภาพของคู่มือ ซึ่งได้แก่ คู่มือการใช้กลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครู เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 ใช้ในการพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 มีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยสัมภาษณ์ครูเครือข่าย ว่าทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในศูนย์เครือข่ายนิคม มีปัญหาและอุปสรรคในเรื่องใด ทักษะการฟังและพูด ภาษาอังกฤษต้องมีลักษณะอย่างไร นักเรียนต้องเรียนรู้เรื่องใดบ้าง คู่มือกลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครู เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 ต้องมีลักษณะอย่างไร การเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้และการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต้องมีลักษณะอย่างไร และใช้กิจกรรมใดในการพัฒนานักเรียน

2. ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครู เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 และศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ การใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้และการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

3. ครูเครือข่ายร่วมกันสร้างคู่มือกลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครู เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 ที่ใช้ในการพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2

4. ผู้วิจัยนำคู่มือการใช้กลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครู เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องเชิงเนื้อหา และนำไปปรับปรุง แก้ไข

5. ผู้วิจัยนำคู่มือกลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครู เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ตรวจสอบเพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (โดยหาค่าความสอดคล้องหรือดัชนีของความสอดคล้องกันระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับจุดประสงค์ (Index of Item Objective Congruence หรือ IOC) รายชื่อผู้เชี่ยวชาญมีดังนี้

- 5.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปัญญา ทองนิล คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

5.2 ผศ.ดร.อัญชญา พานิช อาจารย์ผู้สอนสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษา และการสอนภาษาต่างประเทศ

5.3 นางอรพิน ประดับมุกข์ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านต้นเกด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษา และการสอนภาษาต่างประเทศ

6. ผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไขคู่มือการใช้กลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครูเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นที่ 2.2 การพัฒนาและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยสร้างเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลในการวิจัย จำนวน 1 ฉบับ คือ แบบประเมินทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนเป็นแบบประเมินก่อนเรียนและหลังเรียน ใช้สำหรับประเมิน ทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 ซึ่งมีขั้นตอนในการพัฒนา ดังนี้

1. ผู้วิจัยศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับกลไกการพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน และแบบประเมินทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนจากเอกสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล จำนวน 1 ฉบับ ได้แก่ แบบประเมินทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน เป็นแบบประเมินทักษะ ภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 20 ข้อ 20 คะแนน ประกอบด้วย 1) ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ซึ่งประกอบด้วย ความเข้าใจในการฟัง การจับใจความสำคัญ การบอกความหมายของคำศัพท์ และการปฏิบัติตามคำสั่ง และ 2) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งประกอบด้วย เนื้อหา ความคล่องแคล่ว และการถ่ายทอด

3. ผู้วิจัยนำแบบประเมินทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้อง เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

4. ผู้วิจัยนำแบบประเมินทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง จากนั้นนำผลของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านมาหาค่าความสอดคล้อง โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องค่า IOC ที่มีค่ามากกว่า 0.50 (สุวิมล ธีรกาพันธ์, 2546 : 144)

5. ผู้วิจัยคัดเลือกข้อคำถามจากแบบประเมินทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังเรียน ที่มีค่า IOC มากกว่า 0.50 มาใช้และปรับปรุง ตามข้อเสนอแนะ ของผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นตอนที่ 3 การนำกลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครูเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 ได้แก่ คู่มือการใช้กลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครูเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 และเครื่องมือในการวิจัยไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย

1. การใช้กลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครูเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2

2. การพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 โดยใช้กิจกรรมการใช้สถานการณ์เป็นฐาน การเรียนรู้ และการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ซึ่งอยู่ในแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน ที่ได้บรรจุไว้ในเล่มคู่มือกลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครูเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 ที่ครูเครือข่าย จำนวน 7 คน จาก 7 โรงเรียน ต้องไปดำเนินกิจกรรมการพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในสถานศึกษา มีการวัดประเมินผล และนำผลการประเมินมาคำนวณผลโดยใช้สถิติ

3. ครูเครือข่าย จำนวน 7 คน จาก 7 โรงเรียน ศึกษาคู่มือการใช้กลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครูเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2

4. ครูเครือข่าย จำนวน 7 คน จาก 7 โรงเรียน นำคู่มือกลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครูเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 ไปจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนแต่ละโรงเรียน และเก็บรวบรวมผลคะแนนของนักเรียน

5. ผู้วิจัยนำผลคะแนนการพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน ที่ครูเครือข่าย จำนวน 7 คน จาก 7 โรงเรียน ได้เก็บรวบรวมข้อมูลไว้มาวิเคราะห์ผลคะแนนโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการดำเนินการวิจัย เรื่องกลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครูเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. หาค่าสถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยหาค่าความเที่ยงตรง (IOC) จากคู่มือการพัฒนาเครือข่ายครูเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 และแบบประเมินทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

2. หาค่าสถิติพื้นฐาน โดยใช้สูตร หาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) ค่าร้อยละ (Percentage) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และหาร้อยละความก้าวหน้า จากการประเมิน ทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คำนวณโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปด้านสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าร้อยละ (Percentage) (บุญชม ศรีสะอาด, 2546 : 104) โดยใช้สูตรคำนวณ ดังนี้

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าร้อยละ
	f	แทน	ความถี่หรือคะแนนที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
	N	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมดหรือคะแนนเต็ม

2. การหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) โดยคำนวณจากสูตร (สุทิน ชนะบุญ, 2560)

$$\mu = \frac{\sum x_i}{N}$$

เมื่อ	μ	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
	x_i	แทน	คะแนนของแต่ละคน
	$\sum x_i$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

3. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยคำนวณจากสูตร (สุทิน ชนะบุญ, 2560)

$$\sigma = \sqrt{\frac{\sum (x_i - \mu)^2}{N}}$$

เมื่อ	σ	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	μ	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
	x_i	แทน	คะแนนของแต่ละคน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

4. การหาร้อยละความก้าวหน้าของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียน ก่อนเรียน - หลังเรียน
 กรณีที่น่าพึงพอใจคือมีความก้าวหน้าตั้งแต่ร้อยละ 25 ขึ้นไป คำนวณจากสูตร (พิชิต ฤทธิ์จรูญ,
 2547 : 78)

$$\text{ร้อยละของความก้าวหน้า} = \frac{\bar{x}_2 - \bar{x}_1}{\text{คะแนนเต็ม}} \times 100$$

เมื่อ $\bar{x}_1$ = คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน

$\bar{x}_2$ = คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน

สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การหาค่าความเที่ยงตรงของคู่มือกลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครูเพื่อพัฒนาทักษะการ
 ฟัง - พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
 เพชรบุรีเขต 2 คำนวณจากสูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2540 : 248-249)

ให้คะแนนเป็น +1 เมื่อเห็นว่าเหมาะสมและสอดคล้อง

ให้คะแนนเป็น 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าเหมาะสมและสอดคล้อง

ให้คะแนนเป็น -1 เมื่อแน่ใจว่าไม่เหมาะสมและสอดคล้อง

$$\text{สูตร} \quad \text{IOC} = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้อง
	$\sum R$	แทน	ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ เรื่องกลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครู เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายนิคม อำเภอชะอำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อ 1) เพื่อศึกษากลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครู เพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายนิคม อำเภอชะอำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 2) เพื่อศึกษากลไกการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายนิคม อำเภอชะอำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 3) เพื่อศึกษาผลการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายนิคม อำเภอชะอำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัยโดยสรุปเป็น 3 ตอน จำแนกตามวัตถุประสงค์ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ผลการศึกษากลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครู เพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายนิคม อำเภอชะอำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2

2. ผลการศึกษาการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายนิคม อำเภอชะอำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ได้แก่ การใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ และการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

3. ผลการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายนิคม อำเภอชะอำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2

3.1 ผลคะแนนการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายนิคม อำเภอชะอำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ก่อนและหลังเรียนในภาพรวมทั้ง 7 โรงเรียน

3.2 ผลคะแนนการพัฒนาทักษะฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายนิคม อำเภอชะอำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ก่อนและหลังเรียนโดยแยกเป็นรายโรงเรียน

3.3 ผลคะแนนการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายนิคม อำเภอชะอำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ระหว่างการดำเนินกิจกรรมในภาพรวมทั้ง 7 โรงเรียน

3.4 ผลคะแนนการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายนิคม อำเภอชะอำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ระหว่างการดำเนินกิจกรรมโดยแยกเป็นรายโรงเรียน

ผลการศึกษากลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครู เพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายนิคม อำเภอลำดวน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2

ผลการศึกษากลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครู เพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายนิคม อำเภอลำดวน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ผู้วิจัยใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) มีผลการวิจัย ดังนี้

ผลการศึกษากลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครู เพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายนิคม อำเภอลำดวน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 พบว่ามี 5 ขั้นตอน ดังนี้

ภาพที่ 4.1 กลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครูเพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายนิคม

จากภาพที่ 4.1 พบว่า กลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครู เพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายนิคม อำเภอชะอำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 มี 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ประสานความร่วมมือหน่วยงานหลักในการสร้างเครือข่าย

การประสานความร่วมมือหน่วยงานหลักในการสร้างเครือข่ายโดยประสานงานกับศูนย์เครือข่ายนิคม อำเภอชะอำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 จัดประชุมปรึกษาวางแผนการดำเนินงานการตั้งเครือข่ายและทำข้อตกลงในการพัฒนาครูภายใต้ความร่วมมือของประธานและผู้บริหารในศูนย์เครือข่าย กลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครู เพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ในวันที่ 1 กรกฎาคม 2563 ณ ห้องประชุมโรงเรียนนิคมสร้างตนเองเขื่อนเพชร โดยมีคณะเข้าร่วมประชุม ดังนี้

1. นายสมหมาย อ่วมอินจันทร์	ผู้อำนวยการโรงเรียนนิคมสร้างตนเองเขื่อนเพชร
2. นายพร เกาทันท์ทอง	ผู้อำนวยการโรงเรียนชาวไร่
3. นายภูธรศ อินนุพัฒน์	ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านร่องระกำ
4. นางสาวขวัญพัฒน์ โชติทิพย์รัตน์	ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหุบกะพง
5. นางภัทรกานต์ ทศน์แก้ว	ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองยาว
6. นางสุรัตน์ กันล่อม	ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านดอนขุนห้วย
7. นางศิริรุ่ง หทัยรัตนานนท์	ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองเผาถ่าน

ภาพที่ 4.2 การประชุมวางแผนการดำเนินงานการจัดตั้งเครือข่าย วันที่ 1 กรกฎาคม 2563 ณ ห้องประชุมโรงเรียนนิคมสร้างตนเองเขื่อนเพชร

ขั้นที่ 2 ประชุมกำหนดกลุ่มเป้าหมายในการสร้างกลไกการขับเคลื่อนเครือข่าย

คณะกรรมการขับเคลื่อนเครือข่ายของศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 ประกอบด้วย 1) ประธานศูนย์เครือข่ายนิคม 2) ผู้อำนวยการโรงเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม 7 โรงเรียน 3) ครูเครือข่ายนิคม 7 โรงเรียน 4) นักศึกษาสาขาวิชาการบริหาร การศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ร่วมประชุมกำหนดกลุ่มเป้าหมายในการสร้างกลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครู เพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม โดยมีมติเห็นชอบในการกำหนดกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ โรงเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม 7 โรงเรียน โดยคัดเลือกจากโรงเรียนที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-net) ในสาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นกลุ่มเป้าหมายในการพัฒนา ได้กลุ่มเป้าหมายดังนี้

1. โรงเรียนนิคมสร้างตนเองเขื่อนเพชร
2. โรงเรียนชาวไร่
3. โรงเรียนบ้านร่องระกำ
4. โรงเรียนบ้านหุบกะพง
5. โรงเรียนบ้านหนองยาว
6. โรงเรียนบ้านดอนขุนห้วย
7. โรงเรียนบ้านหนองเฝ้าถ่าน

ภาพที่ 4.3 การประชุมกำหนดกลุ่มเป้าหมายการสร้างกลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครูเพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม วันที่ 1 กรกฎาคม 2563 ณ ห้องประชุมโรงเรียนนิคมสร้างตนเองเขื่อนเพชร

ขั้นที่ 3 ศึกษาความต้องการจำเป็นของโรงเรียนเครือข่ายในการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

การศึกษาค้นคว้าความต้องการจำเป็นของโรงเรียนเครือข่ายในการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยการนำแบบสอบถามความจำเป็นในการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ไปสอบถามครูโรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 7 คน

ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามสภาพความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน จำนวน 7 โรงเรียน ในศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 จำนวนครูโรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย 7 คน ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูล	จำนวน (n = 7 คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
- ชาย	0	0
- หญิง	7	100
รวม	7	100
2. อายุ		
- 26-30 ปี	2	28.57
- 31-35 ปี	1	14.29
- 36-40 ปี	3	42.85
- 40 ปีขึ้นไป	1	14.29
รวม	7	100
3. ระดับการศึกษา		
- ปริญญาตรี	7	100
- ปริญญาโท	0	0
- ปริญญาเอก	0	0
รวม	7	100

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (n = 7 คน)	ร้อยละ
4. สาขา/วิชาเอก		
- ประถมศึกษา	2	28.58
- ภาษาอังกฤษ	5	71.42
รวม	7	100
5. ครูสอนในระดับชั้น		
- ประถมศึกษาปีที่ 1-3	0	0
- ประถมศึกษาปีที่ 4-6	7	100
- มัธยมศึกษาปีที่ 1-3	0	0
รวม	7	100
6. ประสบการณ์ในการสอน		
- 0-5 ปี	2	28.58
- 6-10 ปี	0	0
- 11-15 ปี	1	14.28
- 16-20 ปี	1	14.28
- 21-25 ปี	1	14.28
- 26 ปีขึ้นไป	2	28.58
รวม	7	100

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามการวิจัยครั้งนี้ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 100 มีอายุส่วนใหญ่อยู่ที่ 36-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 42.85 มีระดับการศึกษาส่วนใหญ่จบในระดับปริญญาตรีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 100 สำเร็จการศึกษาส่วนใหญ่จากสาขาภาษาอังกฤษ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 71.42 เป็นครูสอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 คิดเป็นร้อยละ 100 มีประสบการณ์การสอน 0-5 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 28.58 และ 26 ปีขึ้นไป จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 28.58

ผลการวิเคราะห์สภาพปัญหาและความต้องการ รายละเอียดดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการประเมินสภาพความต้องการจำเป็น ในการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนของครูโรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย (N = 7)

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น			
	μ	σ	ระดับ	ลำดับ ที่
1. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน	2.71	0.49	ปานกลาง	4
2. ครูมีกระบวนการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน	2.71	0.49	ปานกลาง	3
3. ครูมีการจัดกิจกรรมที่หลากหลายในการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน	3.43	0.53	มาก	1
4. ครูมีการวัดประเมินผลทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน	2.86	0.69	ปานกลาง	2
5. นักเรียนมีทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ	2.29	0.49	ปานกลาง	5
เฉลี่ยรวม	2.80	0.54	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ระดับสภาพปัญหาความต้องการโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.80$, $\sigma = 0.54$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับแรก อยู่ในระดับมาก คือ ครูมีการจัดกิจกรรมที่หลากหลายในการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ($\mu = 3.43$, $\sigma = 0.53$) ส่วนข้อที่เหลืออยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ครูมีการวัดประเมินผลทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ($\mu = 2.86$, $\sigma = 0.69$) ครูมีกระบวนการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ($\mu = 2.71$, $\sigma = 0.49$) โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ($\mu = 2.71$, $\sigma = 0.49$) นักเรียนมีทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ($\mu = 2.29$, $\sigma = 0.49$)

ขั้นที่ 4 พัฒนาครูเครือข่ายเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

การพัฒนาครูเครือข่ายเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 พบว่า มีการดำเนินการ 4 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การสร้างเครือข่ายและพัฒนาครูเครือข่าย

การสร้างเครือข่ายจากครูโรงเรียนกลุ่มเป้าหมายและจัดตั้งเครือข่ายในระดับโรงเรียน เรียกเครือข่ายนี้ว่า “ครูเครือข่ายภาษาอังกฤษ” และการพัฒนาครูเครือข่ายโดยการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ “การพัฒนาครูเครือข่ายเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2” จัดทำเป็นโครงการในข้อตกลงในการพัฒนาครูภายใต้ความร่วมมือของศูนย์เครือข่ายนิคม ในวันที่ 9 กรกฎาคม 2563 ณ ห้องประชุมโรงเรียนบ้านร่องระกำ โดยมีครูจากโรงเรียนเป้าหมายทั้ง 7 โรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 เข้าร่วมเครือข่ายดังนี้

1. นางอุไร กัณฐภา	ครูโรงเรียนนิคมสร้างตนเองเขื่อนเพชร
2. นางสาวปิ่นทอง เอกวิธ	ครูโรงเรียนชาวไร่
3. นางสาวอารีรัตน์ จันทระจิตร	ครูโรงเรียนบ้านร่องระกำ
4. นางสาวจินดาวรรณ เพชรนิล	ครูโรงเรียนบ้านหุบกะพง
5. นางสาวธนพร ช่อมิมฤกษ์	ครูโรงเรียนบ้านหนองยาว
6. นางสาวนีย์ พ่วงทอง	ครูโรงเรียนบ้านดอนขุนห้วย
7. นางสาวทัศนีย์ กัณฐบุตร	ครูโรงเรียนบ้านหนองเฝ้าถ่าน

การสร้างเครือข่ายครูเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ผ่านการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ “การพัฒนาครูเครือข่ายเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2” มีกิจกรรมดังต่อไปนี้

วันที่ 9 กรกฎาคม 2563

กิจกรรมที่ 1 ทำแบบสอบถามทั่วไปและแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจ การพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

กิจกรรมที่ 2 การบรรยายในหัวข้อ “การพัฒนาทักษะการฟัง – พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน”

กิจกรรมที่ 3 การบรรยายในหัวข้อ “กลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครูเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม”

กิจกรรมที่ 4 กิจกรรมการออกแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

กิจกรรมที่ 5 การสาธิตการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยครูเครือข่าย

กิจกรรมที่ 6 สรุป และประเมินผลหลังการอบรม นัดหมายวันนิเทศติดตามการสอน

ภาพที่ 4.4 การจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ “การพัฒนาครูเครือข่ายเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2” วันที่ 9 กรกฎาคม 2563 ณ ห้องประชุมโรงเรียนบ้านร่องระกำ

ภาพที่ 4.5 การปฏิบัติกิจกรรมการตั้งประสบการณ์นำความคิดเป็นกระบวนการในชั้นตอนเตรียม วันที่ 9 กรกฎาคม 2563 ณ ห้องประชุมโรงเรียนบ้านร่องระกำ

ภาพที่ 4.6 การปฏิบัติกิจกรรมเรียนรู้ จดจำ สร้างสรรค์ความคิด จากการศึกษาค้นคว้า เป็นกระบวนการในขั้นค้นพบความจริง วันที่ 9 กรกฎาคม 2563 ณ ห้องประชุมโรงเรียนบ้านร่องระกำ

ภาพที่ 4.7 นำเสนอกิจกรรมจากกระบวนการในการเพาะความรู้ วันที่ 9 กรกฎาคม 2563 ณ ห้องประชุมโรงเรียนบ้านร่องระกำ

ภาพที่ 4.8 กิจกรรมขยายความรู้ ในชั้นสื่อสารและเผยแพร่ผลงาน วันที่ 9 กรกฎาคม 2563 ณ ห้องประชุมโรงเรียนบ้านร่องระกำ

ระยะที่ 2 การกำหนดของทางการติดต่อสื่อสารประสานงานของกลุ่มเครือข่ายการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน มีผลการดำเนินการ ดังนี้

1. กำหนดผู้ประสานงานระดับศูนย์เครือข่าย โดยมี นายพร เกาทันท์ทอง ผู้อำนวยการโรงเรียนชาวไร่ ประธานศูนย์เครือข่ายนิคมผู้รับผิดชอบประสานงาน
2. จัดทำกลุ่มไลน์เครือข่ายการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ในแอปพลิเคชัน LINE สำหรับแจ้งข่าวสาร ความรู้ และประสานงานในการพัฒนาเครือข่าย

ภาพที่ 4.9 กลุ่มไลน์เครือข่ายการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ในแอปพลิเคชันไลน์ LINE

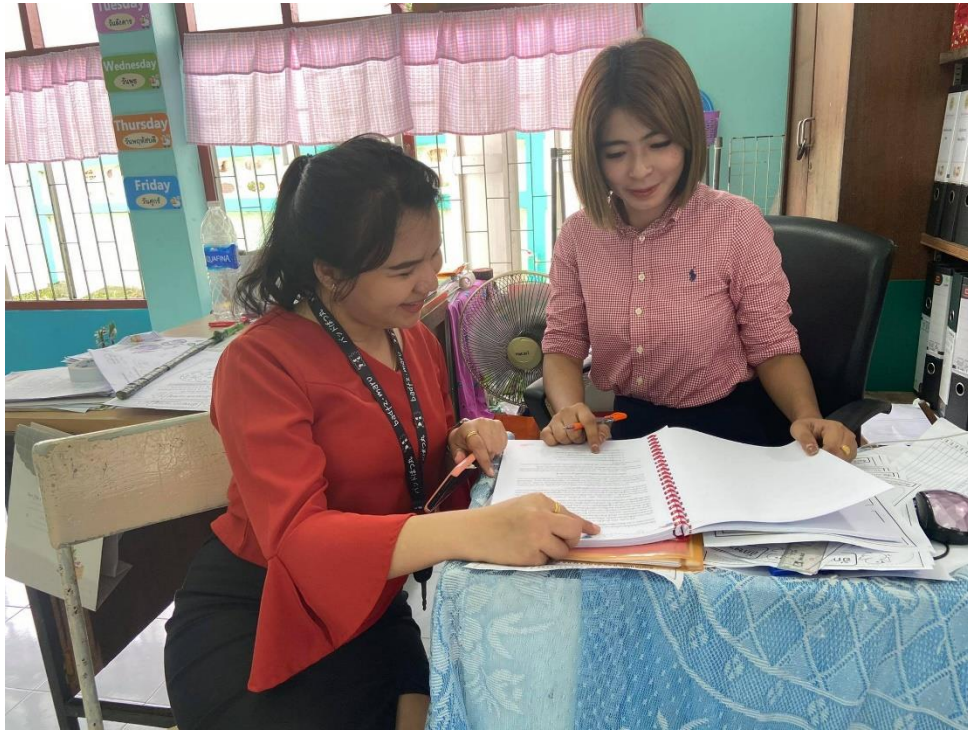
ระยะที่ 3 ครูเครือข่ายดำเนินการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน มีผลการดำเนินการ ดังนี้

ครูเครือข่ายจากโรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 7 โรงเรียนดำเนินการนำความรู้จากการอบรมไปจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน พร้อมกับการประเมินทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน และดำเนินการรายงานส่งผู้รับผิดชอบประสานงานภายในวันที่ 18 กันยายน 2563

ระยะที่ 4 การนิเทศ ติดตาม ให้คำแนะนำการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน มีผลการวิจัย ดังนี้

1. การนิเทศ ติดตาม ให้คำแนะนำการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน พบว่า มีนิเทศ 1 ครั้งต่อโรงเรียน คือวันที่ 11 กันยายน 2563 การนิเทศติดตาม ให้คำแนะนำการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน สำหรับโรงเรียนเป้าหมายในศูนย์เครือข่ายนิคม จำนวน 7 โรงเรียน ได้แก่ 1) โรงเรียนนิคมสร้างตนเองเขื่อนเพชร 2) โรงเรียนชาวไร่ 3) โรงเรียนบ้านร่องระกำ 4) โรงเรียนบ้านหุบกะพง 5) โรงเรียนบ้านหนองยาว 6) โรงเรียนบ้านดอนขุนห้วย และ 7) โรงเรียนบ้านหนองเผาถ่าน

ภาพที่ 4.10 การนิเทศ ติดตาม ให้คำแนะนำกับครูเครือข่ายโรงเรียนนิคมสร้างตนเองเขื่อนเพชร ในวันที่ 11 กันยายน 2563

ภาพที่ 4.11 การนิเทศ ติดตาม ให้คำแนะนำกับครูเครือข่ายโรงเรียนบ้านหนองผาถ่าน ในวันที่ 11 กันยายน 2563

ภาพที่ 4.12 การนิเทศ ติดตาม ให้อำเภอนำกับครูเครือข่ายโรงเรียนบ้านดอนขุนห้วย
ในวันที่ 11 กันยายน 2563

ภาพที่ 4.13 การนิเทศ ติดตาม ให้อำเภอนำกับครูเครือข่ายโรงเรียนชาวไร่ ในวันที่ 11
กันยายน 2563

ภาพที่ 4.14 การนิเทศ ติดตาม ให้คำแนะนำกับครูเครือข่ายโรงเรียนบ้านหนองยาว ในวันที่ 11 กันยายน 2563

ภาพที่ 4.15 การนิเทศ ติดตาม ให้คำแนะนำกับครูเครือข่ายโรงเรียนบ้านหูกะพง ในวันที่ 11 กันยายน 2563

ภาพที่ 4.16 การนิเทศ ติดตาม ให้คำแนะนำกับครูเครือข่ายโรงเรียนบ้านร่องระกำ ในวันที่ 11 กันยายน 2563

2. ผลการนิเทศ ติดตาม ให้คำแนะนำการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน พบว่า

โดยผลการถอดบทเรียนจากการสนทนากลุ่ม แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ได้สรุปข้อคิดเห็นของครูเครือข่ายทั้ง 7 โรงเรียน ไว้ดังนี้

2.1 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครู

ครูโรงเรียนโรงเรียนนิคมสร้างตนเองเขื่อนเพชร ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครู เพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนไว้ว่า การดำเนินงานของเครือข่ายเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเป็นระบบ มีการประสานงาน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันผ่านช่องทางออนไลน์ที่สะดวกและรวดเร็ว การมีกระบวนการเครือข่ายเข้ามาทำให้ครูผู้สอนเกิดแนวคิดในการดำเนินงานที่กว้างขึ้น สามารถนำประโยชน์ที่ได้จากเครือข่ายไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในโรงเรียนได้เป็นอย่างดี ในอนาคตอยากให้มีการขยายเครือข่ายไปยังวิชาอื่น ๆ ต่อไป

ครูโรงเรียนชาวไร่ ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครูเพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนไว้ว่า การจัดตั้งเครือข่ายครูของครูภาษาอังกฤษในกลุ่มเครือข่าวนิคมขั้นนั้น เป็นโอกาสที่ดีที่จะทำให้ครูผู้สอนในแต่ละโรงเรียนได้มี

โอกาสทำความรู้จักกัน เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอนและ ประสบการณ์ในการทำงานอื่น ๆ ในโรงเรียน ควรมีการขยายกลุ่มเป้าหมายของเครือข่ายให้กว้างกว่า นี้ในอนาคต

ครูโรงเรียนบ้านหุบกะพง ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกลไกการขับเคลื่อน เครือข่ายครูเพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนไว้ว่า เครือข่ายครูของกลุ่มนิคม นั้น ช่วยให้ผู้บริหารและครูผู้สอนได้ร่วมกันตระหนักถึงปัญหาของคุณภาพการศึกษา ทักษะ การคิดวิเคราะห์ ได้ร่วมคิด ร่วมทำ หาแนวทางในการพัฒนาต่อไป

ครูโรงเรียนบ้านร่องระกำ ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกลไกการขับเคลื่อน เครือข่ายครูเพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนไว้ว่า การขับเคลื่อนเครือข่ายที่ เกิดขึ้นนั้น เกิดประโยชน์กับครูผู้สอนโดยตรง ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของครูในเครือข่ายซึ่งมา จากโรงเรียนต่าง ๆ มีช่องทางการติดต่อประสานงานที่ง่าย และมีการติดตามผล ซึ่งสิ่งที่ได้จาก เครือข่ายสามารถนำไปปรับใช้ในการทำงาน เพื่อให้เกิดประโยชน์กับนักเรียนต่อไป

ครูโรงเรียนบ้านหนองยาว ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกลไกการขับเคลื่อน เครือข่ายครูเพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนไว้ว่า เครือข่ายครูที่เกิดขึ้นนั้น เป็นเครือข่ายที่ดี มีกระบวนการทำงานที่เป็นขั้นตอน ตั้งแต่ร่วมตระหนักถึงปัญหา ร่วมคิด ร่วมพัฒนา คู่มือในการทำงาน มีช่องทางการติดต่อสื่อสารที่สะดวก ในอนาคตควรมีเครือข่ายครูผู้สอนวิชา อื่น ๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาาร่วมกันของครูในกลุ่มเครือข่ายนิคม

ครูโรงเรียนบ้านดอนขุนห้วย ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกลไกการขับเคลื่อน เครือข่ายครูเพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนไว้ว่า เป็นเครือข่ายที่ดี สามารถใช้ประโยชน์ได้จริง มีการให้ความรู้จากศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของ ครูผู้สอนที่สอนในรายวิชาเดียวกัน ระดับชั้นเดียวกัน ซึ่งทำให้เข้าใจสภาพปัญหาได้ตรงกันและง่ายต่อ การร่วมกันพัฒนาเครือข่าย

ครูโรงเรียนบ้านหนองเผาถ่าน ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกลไกการ ขับเคลื่อนเครือข่ายครูเพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนไว้ว่า เครือข่ายที่ เกิดขึ้นนั้นเป็นเครือข่ายที่ดี มีการติดตามผลการดำเนินงาน เมื่อเกิดข้อสงสัยสามารถแลกเปลี่ยน เรียนรู้กับครูผู้สอนคนอื่น ๆ ในเครือข่ายได้ผ่านช่องทางที่สะดวกและรวดเร็ว

กล่าวโดยสรุป ได้ว่า กลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครูเพื่อการพัฒนาทักษะการ ฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน เป็นเครือข่ายที่ดี มีกระบวนการดำเนินงานที่เป็นระบบเปิดโอกาส ให้ครูผู้สอนในระดับชั้นเดียวกัน วิชาเดียวกัน ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ร่วมคิด ร่วมทำ หา แนวทางในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนร่วมกัน มี ช่องทางการติดต่อสื่อสารออนไลน์ที่สะดวกรวดเร็ว มีการให้ความรู้จากศึกษานิเทศก์ และผู้บริหาร เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงาน รวมถึงมีการติดตามการดำเนินงานอยู่เสมอ สิ่งที่ได้จากเครือข่าย สามารถนำไปปรับใช้ในการทำงานได้จริงและเกิดประโยชน์กับนักเรียน ในอนาคตควรมีการขยาย

กลุ่มเป้าหมายของเครือข่าย เพื่อให้ครูผู้สอนในระดับชั้นอื่น ๆ วิชาอื่น ๆ เกิดกระบวนการทำงานแบบเครือข่ายร่วมกันเพื่อประโยชน์ของการศึกษาต่อไป

2.2 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2

ครูโรงเรียนนิคมสร้างตนเองเขื่อนเพชร ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้คู่มือฯ ไว้ว่า หลังจากนักเรียนได้เรียนรู้ด้วยการสอนด้วยกระบวนการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางและการใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้เป็นเวลา 42 ชั่วโมง แล้วพบว่า นักเรียนมีคะแนนการทดสอบหลังเรียนที่สูงขึ้นกว่าก่อนเรียน และคะแนนระหว่างการทำเนิกรจัดการเรียนการสอนนั้นอยู่ในเกณฑ์ดี นักเรียนมีความสนใจในการเรียน แต่ทั้งนี้แบบทดสอบระหว่างเรียนบางข้อมีความยากเกินไปสำหรับนักเรียนที่เรียนรู้ช้า ดังนั้นนักเรียนกลุ่มที่เรียนรู้ได้ช้า ควรมีชั่วโมงการเรียนรู้ที่มากกว่า 42 ชั่วโมง

ครูโรงเรียนชาวไร่ ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้คู่มือฯ ไว้ว่า จากการจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนการสอนด้วยกระบวนการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางและการใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ นั้น พบว่านักเรียนมีความสนใจในการเรียนรู้ มีขั้นตอนที่ให้นักเรียนได้ออกมานำเสนอ และตรวจสอบความรู้ ช่วยให้นักเรียนเกิดความคงทนในการเรียนรู้ เมื่อพิจารณาจากผลการทดสอบ พบว่านักเรียนมีคะแนนหลังเรียนที่สูงขึ้นกว่าก่อนเรียน แสดงให้เห็นว่านักเรียนเกิดการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

ครูโรงเรียนบ้านร่องระกำ ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้คู่มือฯ ไว้ว่า การจัดการเรียนการสอนในระยะเวลา 42 ชั่วโมงนั้น สามารถทำให้นักเรียนเกิดความสุข อยากรที่จะเรียนรู้ในวิชาภาษาอังกฤษ เมื่อเข้าใจหลักการของเนื้อหา นักเรียนก็จะเกิดความท้าทายในการทำงาน อยากรออกมานำเสนอแนวคิด เฉลยคำตอบของตนเอง และมีคะแนนการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ครูโรงเรียนบ้านหุบกะพง ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้คู่มือฯ ไว้ว่า เป็นแผนการจัดการเรียนการสอนที่ดี สามารถนำไปพัฒนานักเรียนได้จริง แต่ควรเพิ่มใบกิจกรรม และชั่วโมงในการสอนให้มากกว่านี้ เพราะเนื้อหาบางเรื่องนั้นเป็นเนื้อหาที่นักเรียนเรียนรู้ได้ค่อนข้างช้า

ครูโรงเรียนโรงเรียนบ้านหนองยาว ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้คู่มือฯ ไว้ว่า หลังจากที่นักเรียนได้เรียนจนจบเนื้อหาเป็นเวลา 42 ชั่วโมงแล้วนั้น พบว่า นักเรียนทุกคนมีการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แต่ยังมีนักเรียนบางส่วนที่ยังตามเพื่อนไม่ค่อยทัน ดังนั้นจึงควรเพิ่มชั่วโมงการเรียนรู้ให้กับนักเรียนกลุ่มดังกล่าว

ครูโรงเรียนบ้านดอนขุนห้วย ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้คู่มือฯ ไว้ว่า นักเรียนให้ความสนใจกับการเรียนรู้เป็นอย่างดี กล้าแสดงออกมากขึ้น และเปิดใจยอมรับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น และมีผลการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน หลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนทุกคน

ครูโรงเรียนบ้านหนองเผ่าถ่าน ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้คู่มือฯ ไว้ว่า การจัดการเรียนการสอนด้วยกระบวนการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางและการใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนเกิดทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ คือ สามารถเข้าใจหลักการของเนื้อหาได้ นำไปสู่การแก้ไขปัญหาได้ มีโอกาสได้นำเสนอแนวคิดของตนเอง และร่วมตรวจสอบแนวคิดของผู้อื่น ผลการพัฒนาพบว่านักเรียนทุกคนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

กล่าวโดยสรุป ได้ว่า ครูเครือข่าย จำนวน 7 คน มีความสามารถจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน สามารถใช้เครื่องมือวัดผลและประเมินผลทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษตามที่กำหนดไว้ในคู่มือกลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครูเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ได้อย่างถูกต้อง และสามารถจัดกิจกรรมได้ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ หลังจากการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางและการใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ เป็นเวลา 42 ชั่วโมง พบว่า ครูผู้สอนในเครือข่ายสามารถนำไปใช้กับการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนได้เป็นอย่างดี นักเรียนมีความสนใจในเนื้อหาที่เรียน กล้าแสดงออกในการนำเสนอแนวคิดหรือคำตอบของตนเอง และร่วมตรวจสอบแนวคิดของนักเรียนคนอื่น ๆ เมื่อพิจารณาผลการทดสอบ พบว่า นักเรียนทุกคนมีผลการทดสอบหลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน แต่ยังมีนักเรียนบางส่วนที่มีพัฒนาการเพียงเล็กน้อย ดังนั้นจึงควรเพิ่มชั่วโมงในการจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนกลุ่มดังกล่าวต่อไป

ขั้นที่ 5 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของผู้บริหาร และครูของโรงเรียนในศูนย์เครือข่าย

ผลการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของผู้บริหารสถานศึกษาและครูเครือข่ายในการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน พบว่า

1. ประโยชน์ของกิจกรรมการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

1.1 สามารถเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ประสบเฉพาะความเป็นจริงที่เลือกสรรแล้ว ซึ่งมีระดับความยากง่าย และความสลับซับซ้อนที่เหมาะสมกับพื้นฐานของผู้เรียน

1.2 ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ที่สนุกสนานในการเรียนเพื่อการสื่อสารเป็นภาษาต่างประเทศ

1.3 กระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ต่อไปหลังจากเรียนในระดับเริ่มต้นแล้วในระยะแรกของการเรียนการสอน

1.4 เป็นการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง คำนึงถึงความต้องการของผู้เรียนเพื่อวัตถุประสงค์ใดค่านึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ความสามารถ ความถนัด ความสนใจ ความตั้งใจ ตลอดจนความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้เรียน

2. ขอคิดเห็นและสิ่งเสนอแนะในการบริหารครูเครือข่าย พบว่า

2.1 ต้องทำอย่างต่อเนื่อง ขยายสู่โรงเรียนในเขตพื้นที่ใกล้เคียง ๆ ให้ร่วมมือกันทำอย่างจริงจัง เพื่อให้เกิดความยั่งยืน

2.2 ต้องทำอย่างจริงจังและต่อเนื่องและมีงบประมาณมาสนับสนุนช่วยเหลือโรงเรียน

2.3 ผู้บริหารสถานศึกษา และครูเป็นสวนสำคัญในการขับเคลื่อนต้องตระหนักและทำอย่างต่อเนื่อง และควรมีการนิเทศติดตามอย่างต่อเนื่องจริง ๆ

ภาพที่ 4.17 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของผู้บริหาร และครูของโรงเรียนในศูนย์เครือข่าย ในวันที่ 29 กันยายน 2563 ณ ห้องประชุมโรงเรียนบ้านร่องระกำ

ผลการศึกษาการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายนิคม อำเภอลำดวน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2

การพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายนิคม อำเภอลำดวน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ได้แก่ การสอนทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response) และการใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ ประกอบด้วย 8 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ใช้เวลาในการพัฒนาทั้งหมด 42 ชั่วโมง โดยได้บรรจุไว้ในเล่มคู่มือกลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครู เพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม อำเภอลำดวน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดของเทคนิคการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางจากผลการวิจัยของอาเซอร์ และคณะ (1974) ซึ่งเป็นผู้คิดค้นเทคนิคนี้ขึ้นมา และอาเซอร์ได้ทำการทดลองสอนภาษาสเปน แก่นักศึกษาผู้ใหญ่ เมื่อดำเนินการสอนไปได้ครึ่งหนึ่งของเวลาเรียนใน 45 ชั่วโมงผลปรากฏว่าผู้เรียนเข้าใจคำพูดซึ่งเป็นประโยคคำสั่งร้อยละ 70 และสามารถพูดประโยคทั่วไปได้ร้อยละ 20 อ่านและเขียนได้ร้อยละ 10 และผลสำเร็จในการฟังที่เรียน 45 ชั่วโมง เท่ากับการเรียนด้วยวิธีอื่น 200 ชั่วโมง และเท่ากับการเรียนด้วยวิธี Audio-Lingual 75 ชั่วโมง และเมื่อเสร็จสิ้นการสอน 90 ชั่วโมง มีผลสำเร็จเท่ากับการเรียนด้วยวิธี Audio-Lingual ที่ใช้เวลาเรียน 150 ชั่วโมง ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้เทคนิคการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางในการพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ในสถานศึกษา

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้สังเคราะห์แนวคิดของกิจกรรมการพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษจากผลการวิจัยของ ยุพดี หินเฑาะว์ (2550), จิณณพัต อุทธิยาและคณะ (2551), ศุภวรรณ นาคนิล (2552), ณีราววรรณ จิตตรีนิิตย์ (2552), พรพิมล รียาย (2553), สุพัสชา ปาธา (2554), สุชาดา ทิพยมนตรี (2556), วรรณพรรณ เลิศวัตรกานต์ (2556), สุชาดา ทิพยมนตรี (2556), วิทยา โกวิท (2557), กนกวรรณ หาญเสนา (2558), มัลลิกา มานันท์ (2558), จันทกานต์ ไพรศรี และคณะ (2561) สรุปได้กิจกรรมการพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษตามตารางที่ 4.3

ตารางสังเคราะห์กิจกรรมการพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษ

ประเภทของกิจกรรมการพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษ	นักวิชาการ													ค่าความถี่
	ยุพดี หินเฑาะว์ (2550)	จิณณพัต อุทธิยา และคณะ (2551)	ศุภวรรณ นาคนิล (2552)	ณิราวรรณ จิตตรีนิത്യ (2552)	พรพิมล รียาย (2553)	สุพัสยา ปาทา (2554)	สุชาดา ทิพย์มนตรี (2556)	วรรณพรรณ เลิศวัตร กานต์ (2556)	ชายุดา จันทะปิตตา (2556)	วิทยา โกวีโท (2557)	กนกวรรณ หาญเสนา (2558)	มัลลิกา มานันท์ (2558)	จันทกานต์ ไพรศรี และคณะ (2561)	
การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT											✓	✓		2
การใช้วีดิทัศน์ประกอบการเรียนการสอน	✓	✓												2
โปรแกรมคอมพิวเตอร์					✓									1
ชุดกิจกรรม							✓							1
สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้						✓					✓		✓	3
การละเล่นพื้นบ้าน			✓											1
การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง				✓			✓		✓					3

จากตารางที่ 4.3 สรุปประเภทกิจกรรมการพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษจากนักวิชาการ 13 ท่าน ประเภทของกิจกรรมการพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษ 6 ประเภท กิจกรรมการพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษที่มีความถี่มากที่สุดคือ กิจกรรมการใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้และการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ซึ่งมีความถี่ เท่ากับ 3

ผู้วิจัยจึงได้กำหนดเทคนิคการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response) และกิจกรรมการใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ เป็นการพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายนิคม อำเภอชะอำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ซึ่งได้บรรจุเนื้อหาไว้ในเล่มคู่มือกลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครู เพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม อำเภอชะอำสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 โดยคู่มือได้แบ่งสาระออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สนวนนำ ประกอบด้วย คำนำ สารบัญ คำชี้แจง และข้อเสนอแนะสำหรับครู

ตอนที่ 2 กลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครู ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 ประสานความร่วมมือหน่วยงานหลักในการสร้างเครือข่าย ขั้นที่ 2 ประชุมกำหนดกลุ่มเป้าหมายในการสร้างกลไกการขับเคลื่อนเครือข่าย ขั้นที่ 3 ศึกษาความต้องการจำเป็นของโรงเรียนเครือข่ายในการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ขั้นที่ 4 พัฒนาครูเครือข่ายเพื่อพัฒนาเพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน และขั้นที่ 5 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของผู้บริหาร ครู และนักเรียนของโรงเรียนในศูนย์เครือข่าย

ตอนที่ 3 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response) และกิจกรรมการใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย 8 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดังนี้

- 1) What do you want to be ?
- 2) Sports
- 3) The Weather
- 4) On holiday
- 5) Places
- 6) Giving direction
- 7) That's entertainment
- 8) How to make hamburger.

ตอนที่ 4 แบบประเมินทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test)

ตอนที่ 5 สวนท้าย ประกอบด้วย เกณฑ์การให้คะแนนทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียน (Pre-test) ระหว่างเรียน หลังเรียน (Post-test) และเอกสารอ้างอิง

ผลการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายนิคมอำเภอชะอำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2

ผลการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายนิคม อำเภอชะอำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ดังผลการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.4 จำนวนร้อยละของกลุ่มเป้าหมาย

โรงเรียน	ครู		นักเรียน	
	เพศหญิง	เพศชาย	เพศหญิง	เพศชาย
โรงเรียนนิคมสร้างตนเองเขื่อนเพชร	1	-	17	9
โรงเรียนชาวไร่	1	-	8	4
โรงเรียนบ้านร่องระกำ	1	-	7	5
โรงเรียนบ้านหุบกะพง	1	-	2	10
โรงเรียนบ้านหนองยาว	1	-	18	30
โรงเรียนบ้านดอนขุนห้วย	1	-	7	8
โรงเรียนบ้านหนองเผาถ่าน	1	-	4	8
รวมจำนวน	7	0	63	74
ร้อยละ	100	0	45.99	54.01

จากตารางที่ 4.4 พบว่ากลุ่มเป้าหมายในการวิจัย คือ ครูและนักเรียนโรงเรียนนิคมสร้างตนเองเขื่อนเพชร โรงเรียนชาวไร่ โรงเรียนบ้านร่องระกำ โรงเรียนบ้านหุบกะพง โรงเรียนบ้านหนองยาว โรงเรียนบ้านดอนขุนห้วย และโรงเรียนบ้านหนองเผาถ่าน โดยจำแนกเป็นครู จำนวน 7 คน แยกเป็นเพศหญิง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 เพศชายจำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0.00 และจำแนกเป็นนักเรียน จำนวน 137 คน แยกเป็นเพศหญิงจำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 45.99 เพศชายจำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 54.01

ผลคะแนนการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มเครือข่าย
นิคม อำเภอชะอำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ก่อนและหลังเรียน
ในภาพรวมทั้ง 7 โรงเรียน ปรากฏดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 เปรียบเทียบผลคะแนนการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในภาพรวม
ทั้ง 7 โรงเรียน ก่อนและหลังเรียน

จำนวน นักเรียน 137 คน	การประเมิน (คะแนน)		คะแนน ความก้าวหน้า	ร้อยละ ความก้าวหน้า
	ก่อนเรียน (20)	หลังเรียน (20)		
μ	8.30	14.81	6.53	32.65
ร้อยละ	41.5	74.05	32.65	
σ	0.68	0.39	0.79	
ระดับผล	ต่ำกว่าเกณฑ์	ดี		

จากตารางที่ 4.5 แสดงว่า ในภาพรวมทั้ง 7 โรงเรียน นักเรียนมีคะแนนการประเมิน
ทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Pre-Test) เฉลี่ย 8.30 จากคะแนนเต็ม 20 คิดเป็นร้อย
ละ 41.5 ซึ่งถือว่ามีความอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนอยู่ที่
0.68 ผลการประเมินทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษหลังเรียน (Post-Test) พบว่า นักเรียนมี
คะแนนเฉลี่ย 14.81 จากคะแนนเต็ม 20 คิดเป็นร้อยละ 74.05 ซึ่งถือว่ามีความอยู่ในระดับดี และ
ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.39 ทั้งนี้ในภาพรวมนักเรียนมีความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
โดยมีความก้าวหน้าเฉลี่ย 6.53 คิดเป็นร้อยละของความก้าวหน้า 32.65 และค่าส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐานอยู่ที่ 0.79

ผลคะแนนการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มเครือข่าย
นิคม อำเภอชะอำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ก่อนและหลังเรียน
โดยแยกเป็นรายโรงเรียน ปรากฏดังตารางที่ 4.6 - ตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.6 เปรียบเทียบผลคะแนนการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียน
นิคมสร้างตนเองเขื่อนเพชร ก่อนและหลังเรียน

นักเรียน คนที่	การประเมิน (คะแนน)		คะแนน ความก้าวหน้า	ร้อยละ ความก้าวหน้า
	ก่อนเรียน (20)	หลังเรียน (20)		
1	7	13	6	30.00
2	8	15	7	35.00
3	13	17	4	20.00
4	10	16	6	30.00
5	12	18	6	30.00
6	8	14	6	30.00
7	10	16	6	30.00
8	5	12	7	35.00
9	9	15	6	30.00
10	15	19	4	20.00
11	13	19	6	30.00
12	9	13	4	20.00
13	8	14	6	30.00
14	8	14	6	30.00
15	6	11	5	25.00
16	8	15	7	35.00
17	13	18	5	25.00
18	8	14	6	30.00
19	9	14	5	25.00
20	8	16	8	40.00
21	6	14	8	40.00
22	6	15	9	45.00
23	8	15	7	35.00
24	7	15	8	40.00
25	9	16	7	35.00
26	8	14	6	30.00
$\bar{X}$	8.88	15.08	6.19	30.96
ร้อยละ	44.4	75.40	30.95	
S.D.	2.49	1.98	1.27	
ระดับผล	ต่ำกว่าเกณฑ์	ดีมาก		

จากตารางที่ 4.6 แสดงว่า ในภาพรวมนักเรียนโรงเรียนนิคมสร้างตนเองเขื่อนเพชร มีคะแนนการประเมินทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Pre-Test) เฉลี่ย 8.88 จากคะแนนเต็ม 20 คิดเป็นร้อยละ 44.4 ซึ่งถือว่ามีคะแนนอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนอยู่ที่ 2.49 ผลการประเมินทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษหลังเรียน (Post-Test) พบว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 15.08 จากคะแนนเต็ม 20 คิดเป็นร้อยละ 75.40 ซึ่งถือว่ามีคะแนนอยู่ในระดับดีมาก และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 1.98 ทั้งนี้ในภาพรวมนักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนความก้าวหน้าหน้าเฉลี่ย 6.19 คิดเป็นร้อยละของความก้าวหน้า 30.95 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 1.27

ตารางที่ 4.7 เปรียบเทียบผลคะแนนการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนชาวไร่ก่อนและหลังเรียน

นักเรียน คนที่	การประเมิน (คะแนน)		คะแนน ความก้าวหน้า	ร้อยละ ความก้าวหน้า
	ก่อนเรียน (20)	หลังเรียน (20)		
1	12	16	4	20.00
2	9	14	5	25.00
3	11	15	4	20.00
4	13	18	5	25.00
5	5	11	6	30.00
6	7	12	5	25.00
7	4	10	6	30.00
8	5	11	6	30.00
9	8	15	7	35.00
10	12	16	4	20.00
11	9	15	6	30.00
12	13	18	5	25.00
μ	9.00	14.25	5.25	26.25
ร้อยละ	45	71.25	26.25	
σ	3.25	2.70	0.97	
ระดับผล	ต่ำกว่าเกณฑ์	ดี		

จากตารางที่ 4.7 แสดงว่า ในภาพรวมนักเรียนโรงเรียนชาวไร่ มีคะแนนการประเมินทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Pre-Test) เฉลี่ย 9.00 จากคะแนนเต็ม 20 คิดเป็นร้อยละ 45 ซึ่งถือว่ามีคะแนนอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนอยู่ที่ 3.25 ผลการประเมินทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษหลังเรียน (Post-Test) พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย

14.25 จากคะแนนเต็ม 20 คิดเป็นร้อยละ 71.25 ซึ่งถือว่ามีคะแนนอยู่ในระดับดี และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 2.70 ทั้งนี้ในภาพรวมนักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ย 5.25 คิดเป็นร้อยละของความก้าวหน้า 26.25 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.97

ตารางที่ 4.8 เปรียบเทียบผลคะแนนการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนบ้านร่องระกำก่อนและหลังเรียน

นักเรียน คนที่	การประเมิน (คะแนน)		คะแนน ความก้าวหน้า	ร้อยละ ความก้าวหน้า
	ก่อนเรียน (20)	หลังเรียน (20)		
1	10	16	6	30.00
2	9	14	5	25.00
3	11	16	5	25.00
4	8	16	8	40.00
5	5	11	6	30.00
6	7	12	5	25.00
7	4	10	6	30.00
8	5	11	6	30.00
9	8	15	7	35.00
10	10	17	7	35.00
11	9	16	7	35.00
12	13	18	5	25.00
μ	8.25	14.33	6.08	30.42
ร้อยละ	41.25	71.65	30.4	
σ	2.67	2.67	1.00	
ระดับผล	ต่ำกว่าเกณฑ์	ดี		

จากตารางที่ 4.8 แสดงว่า ในภาพรวมนักเรียนโรงเรียนบ้านร่องระกำ มีคะแนนการประเมินทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Pre-Test) เฉลี่ย 8.25 จากคะแนนเต็ม 20 คิดเป็นร้อยละ 41.25 ซึ่งถือว่ามีคะแนนอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนอยู่ที่ 2.67 ผลการประเมินทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษหลังเรียน (Post-Test) พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 14.33 จากคะแนนเต็ม 20 คิดเป็นร้อยละ 71.65 ซึ่งถือว่ามีคะแนนอยู่ในระดับดี และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 2.67 ทั้งนี้ในภาพรวมนักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ย 6.08 คิดเป็นร้อยละของความก้าวหน้า 30.4 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 1.00

ตารางที่ 4.9 เปรียบเทียบผลคะแนนการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียน
บ้านหุบกะพงก่อนและหลังเรียน

นักเรียน คนที่	การประเมิน (คะแนน)		คะแนน ความก้าวหน้า	ร้อยละ ความก้าวหน้า
	ก่อนเรียน (20)	หลังเรียน (20)		
1	9	13	4	20.00
2	6	11	5	25.00
3	9	12	3	15.00
4	5	10	5	25.00
5	6	10	4	20.00
6	10	19	9	45.00
7	10	16	6	30.00
8	7	17	10	50.00
9	8	17	9	45.00
10	10	18	8	40.00
11	8	16	8	40.00
12	9	19	10	50.00
μ	8.08	14.83	6.75	33.75
ร้อยละ	40.4	74.15	33.75	
σ	1.73	3.43	2.53	
ระดับผล	ต่ำกว่าเกณฑ์	ดีมาก		

จากตารางที่ 4.9 แสดงว่า ในภาพรวมนักเรียนโรงเรียนบ้านหุบกะพงมีคะแนนการประเมินทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Pre-Test) เฉลี่ย 8.08 จากคะแนนเต็ม 20 คิดเป็นร้อยละ 40.4 ซึ่งถือว่ามีความอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนอยู่ที่ 1.73 ผลการประเมินทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษหลังเรียน (Post-Test) พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 14.83 จากคะแนนเต็ม 20 คิดเป็นร้อยละ 74.15 ซึ่งถือว่ามีความอยู่ในระดับดีมาก และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 3.43 ทั้งนี้ในภาพรวมนักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ย 6.75 คิดเป็นร้อยละของความก้าวหน้า 33.75 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 2.53

ตารางที่ 4.10 เปรียบเทียบผลคะแนนการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียน
บ้านหนองยาวก่อนและหลังเรียน

นักเรียน คนที่	การประเมิน (คะแนน)		คะแนน ความก้าวหน้า	ร้อยละ ความก้าวหน้า
	ก่อนเรียน (20)	หลังเรียน (20)		
1	4	13	9	45.00
2	10	14	4	20.00
3	4	10	6	30.00
4	5	10	5	25.00
5	5	14	9	45.00
6	4	11	7	35.00
7	10	18	8	40.00
8	13	16	3	15.00
9	6	13	7	35.00
10	7	14	7	35.00
11	6	16	10	50.00
12	7	15	8	40.00
13	4	11	7	35.00
14	8	14	6	30.00
15	5	15	10	50.00
16	5	12	7	35.00
17	9	16	9	45.00
18	9	13	4	20.00
19	10	15	5	25.00
20	10	16	6	30.00
21	10	17	7	35.00
22	8	18	10	50.00
23	9	18	9	45.00
24	8	16	8	40.00
25	8	17	9	45.00
26	7	15	5	25.00
27	6	14	8	40.00
28	8	15	7	35.00
29	7	16	9	45.00
30	7	16	9	45.00

นักเรียน คนที่	การประเมิน (คะแนน)		คะแนน ความก้าวหน้า	ร้อยละ ความก้าวหน้า
	ก่อนเรียน (20)	หลังเรียน (20)		
31	6	13	7	35.00
32	5	11	6	30.00
33	7	13	6	30.00
34	7	13	6	30.00
35	8	15	7	35.00
36	7	14	7	35.00
37	7	15	8	40.00
38	6	17	11	55.00
39	5	14	9	45.00
40	9	17	8	40.00
41	5	16	11	55.00
42	5	15	10	50.00
43	6	17	11	55.00
44	9	17	8	40.00
45	10	18	8	40.00
46	7	16	9	45.00
47	8	16	8	40.00
48	9	16	7	35.00
μ	7.19	14.81	7.60	38.02
ร้อยละ	35.95	74.05	35.3	
σ	2.03	2.10	1.87	
ระดับผล	ต่ำกว่าเกณฑ์	ดีมาก		

จากตารางที่ 4.10 แสดงว่า ในภาพรวมนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองยาวมีคะแนนการประเมินทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Pre-Test) เฉลี่ย 7.19 จากคะแนนเต็ม 20 คิดเป็นร้อยละ 35.95 ซึ่งถือว่ามีความอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนอยู่ที่ 2.03 ผลการประเมินทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษหลังเรียน (Post-Test) พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 14.81 จากคะแนนเต็ม 20 คิดเป็นร้อยละ 74.05 ซึ่งถือว่ามีความอยู่ในระดับดี และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 2.10 ทั้งนี้ในภาพรวมนักเรียนมีความก้าวหน้าสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ย 7.60 คิดเป็นร้อยละของความก้าวหน้า 35.3 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 1.87

ตารางที่ 4.11 เปรียบเทียบผลคะแนนการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนบ้านดอนขุนห้วยก่อนและหลังเรียน

นักเรียน คนที่	การประเมิน (คะแนน)		คะแนน ความก้าวหน้า	ร้อยละ ความก้าวหน้า
	ก่อนเรียน (20)	หลังเรียน (20)		
1	5	15	10	50.00
2	6	17	11	55.00
3	9	17	8	40.00
4	5	10	5	25.00
5	6	10	4	20.00
6	10	19	9	45.00
7	10	16	6	30.00
8	7	17	10	50.00
9	8	17	9	45.00
10	10	18	8	40.00
11	8	16	8	40.00
12	9	19	10	50.00
13	9	13	4	20.00
14	6	11	5	25.00
15	9	12	3	15.00
μ	7.80	15.13	7.33	36.67
ร้อยละ	39.00	75.65	36.65	
σ	1.82	3.14	2.61	
ระดับผล	ต่ำกว่าเกณฑ์	ดีมาก		

จากตารางที่ 4.11 แสดงว่า ในภาพรวมนักเรียนโรงเรียนบ้านดอนขุนห้วยมีคะแนนการประเมินทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Pre-Test) เฉลี่ย 7.80 จากคะแนนเต็ม 20 คิดเป็นร้อยละ 39.00 ซึ่งถือว่ามีความอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนอยู่ที่ 1.82 ผลการประเมินทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษหลังเรียน (Post-Test) พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 15.13 จากคะแนนเต็ม 20 คิดเป็นร้อยละ 75.65 ซึ่งถือว่ามีความอยู่ในระดับดีมาก และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 3.14 ทั้งนี้ในภาพรวมนักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ย 7.33 คิดเป็นร้อยละ ของความก้าวหน้า 36.65 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 2.61

ตารางที่ 4.12 เปรียบเทียบผลคะแนนการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองเผาถ่านก่อนและหลังเรียน

นักเรียน คนที่	การประเมิน (คะแนน)		คะแนน ความก้าวหน้า	ร้อยละ ความก้าวหน้า
	ก่อนเรียน (20)	หลังเรียน (20)		
1	5	15	10	50.00
2	5	12	7	35.00
3	9	16	9	45.00
4	9	13	4	20.00
5	10	15	5	25.00
6	15	19	4	20.00
7	13	19	6	30.00
8	9	13	4	20.00
9	8	14	6	30.00
10	8	14	6	30.00
11	8	16	8	40.00
12	8	17	9	45.00
μ	8.92	15.25	6.50	32.50
ร้อยละ	44.6	76.25	32.5	
σ	2.84	2.26	2.11	
ระดับผล	ต่ำกว่าเกณฑ์	ดีมาก		

จากตารางที่ 4.12 แสดงว่า ในภาพรวมนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองเผาถ่านมีคะแนนการประเมินทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Pre-Test) เฉลี่ย 8.92 จากคะแนนเต็ม 20 คิดเป็นร้อยละ 44.6 ซึ่งถือว่ามีความอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนอยู่ที่ 2.84 ผลการประเมินทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษหลังเรียน (Post-Test) พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 15.25 จากคะแนนเต็ม 20 คิดเป็นร้อยละ 76.25 ซึ่งถือว่ามีความอยู่ในระดับดีมาก และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 2.26 ทั้งนี้ในภาพรวมนักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ย 6.50 คิดเป็นร้อยละของความก้าวหน้า 32.5 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 2.11

ผลคะแนนการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายนิคม อำเภอชะอำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ระหว่างการดำเนินกิจกรรมในภาพรวมทั้ง 7 โรงเรียน ผลปรากฏดังตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 ผลคะแนนการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในภาพรวมทั้ง 7 โรงเรียน ระหว่างการดำเนินกิจกรรม

จำนวน นักเรียน	กิจกรรม																รวม คะแนน	ร้อยละ
	1) What do you want to be?		2) Sports		3) The Weather		4) On holiday		5) Places		6) Giving direction		7) That's entertainment		8) How to make hamburger.			
137 คน	ฟัง	พูด	ฟัง	พูด	ฟัง	พูด	ฟัง	พูด	ฟัง	พูด	ฟัง	พูด	ฟัง	พูด	ฟัง	พูด	(160)	(100)
μ	7.54	7.30	7.58	7.85	7.50	7.23	7.29	7.71	7.21	7.34	7.21	7.74	7.43	7.22	7.62	7.67	121	75.62
ร้อยละ	75.4	73.0	75.8	78.5	75.0	72.3	72.9	77.1	72.1	73.4	72.1	77.4	74.3	72.2	76.2	76.7	75.62	
σ	1.11	0.22	0.91	1.12	0.10	0.04	0.09	0.95	0.08	0.16	0.08	1.08	0.21	0.08	0.14	1.05	0.73	
ระดับ ผล	ดีมาก	ดี	ดีมาก	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดีมาก	ดี	ดี	ดี	ดี	ดีมาก	
อันดับ	5		1		6		3		8		4		7		2			

จากตารางที่ 4.13 แสดงว่า ในภาพรวมทั้ง 7 โรงเรียน นักเรียนมีคะแนนการประเมินทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษระหว่างการดำเนินกิจกรรม คะแนนเฉลี่ย 121 จากคะแนนเต็ม 160 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 75.62 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.73 ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับดีมาก นอกจากนี้ยังพบว่า กิจกรรมที่มีผลคะแนนการประเมินทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้แก่ **1) กิจกรรม Sports** ด้านทักษะการฟังมีคะแนนเฉลี่ย 7.58 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 75.8 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.91 ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับดีมาก ส่วนด้านทักษะการพูดมีคะแนนเฉลี่ย 7.85 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 78.5 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.12 ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับดีมาก **2) กิจกรรม How to make hamburger.** ด้านทักษะการฟังมีคะแนนเฉลี่ย 7.62 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 76.2 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.14 ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับดีมาก ส่วนด้านทักษะการพูดมีคะแนนเฉลี่ย 7.67 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 76.7 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.05 ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับดีมาก **3) กิจกรรมที่ On holiday** ด้านทักษะการฟังมีคะแนนเฉลี่ย 7.29 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 72.9 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.09 ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับดี ส่วนด้านทักษะการพูดมีคะแนนเฉลี่ย 7.71 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 77.1 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.95 ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับดีมาก **4) กิจกรรม Giving direction** ด้านทักษะการฟังมีคะแนนเฉลี่ย 7.21 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 72.1 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.08 ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับดี ส่วนด้านทักษะการพูดมีคะแนนเฉลี่ย 7.74 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 77.4 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.08 ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับดีมาก **5) กิจกรรม What do you want to be?** ด้านทักษะการฟังมีคะแนนเฉลี่ย 7.54 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 75.4 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.11 ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับดีมาก ส่วนด้านทักษะการพูดมีคะแนนเฉลี่ย 7.30 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 73.0 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.22 ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับดี **6) กิจกรรม The Weather** ด้านทักษะการฟังมีคะแนนเฉลี่ย 7.50 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 75.0 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.10 ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับดีมาก ส่วนด้านทักษะการพูด มีคะแนนเฉลี่ย 7.23 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 72.3 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.04 ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับดี **7) กิจกรรม That's entertainment** ด้านทักษะการฟังมีคะแนนเฉลี่ย 7.43 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 74.3 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.21 ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับดี ส่วนด้านทักษะการพูดมีคะแนนเฉลี่ย 7.22 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 72.2 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.08 ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับดี และ**8) Places** ด้านทักษะการฟังมีคะแนนเฉลี่ย 7.21 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 72.1 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.08 ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับดี ส่วนด้านทักษะการพูดมีคะแนนเฉลี่ย 7.34 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 73.4 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.16 ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับดี

ผลคะแนนการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายนิคม อำเภอชะอำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ระหว่างการดำเนินกิจกรรมโดยแยกเป็นรายโรงเรียน ผลปรากฏดังตารางที่ 4.14 – 4.20

ตารางที่ 4.14 ผลคะแนนการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนนิคมสร้างตนเองเขื่อนเพชรระหว่างการดำเนินกิจกรรม

นักเรียน คนที่	กิจกรรม																รวม คะแนน	ร้อยละ
	1) What do you want to be?		2) Sports		3) The Weather		4) On holiday		5) Places		6) Giving direction		7) That's entertainment		8) How to make hamburger.			
	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)		
1	6	7	6	6	7	6	8	7	6	6	6	7	6	6	7	6	103	64.38
2	7	7	8	8	8	7	8	7	7	8	7	7	8	8	8	7	120	75.00
3	8	8	8	7	9	8	9	8	8	9	8	8	8	7	9	8	130	81.25
4	7	7	8	6	8	8	9	8	7	8	7	7	8	6	8	8	120	75.00
5	7	7	6	8	8	8	8	6	9	8	7	7	6	8	8	8	119	74.38
6	6	6	6	7	8	7	8	6	8	7	6	6	6	7	8	7	109	68.13
7	6	5	7	7	8	7	7	6	8	7	6	5	7	7	8	7	108	67.50
8	6	6	8	8	8	6	6	5	8	8	7	7	6	8	8	8	113	70.63
9	8	8	7	7	8	7	7	7	6	7	6	6	6	7	8	7	112	70.00
10	7	8	7	7	9	7	7	8	7	8	6	5	7	7	8	7	115	71.88
11	7	8	7	8	9	8	7	7	7	7	6	7	6	7	6	6	113	70.63

นักเรียน คนที่	กิจกรรม																รวม คะแนน	ร้อยละ
	1) What do you want to be?		2) Sports		3) The Weather		4) On holiday		5) Places		6) Giving direction		7) That's entertainment		8) How to make hamburger.			
	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)		
12	7	7	7	6	7	8	7	7	8	8	7	6	6	6	6	7	110	68.75
13	7	6	8	7	7	8	8	7	8	7	7	8	6	6	7	6	113	70.63
14	5	6	8	8	7	7	6	7	8	9	5	7	6	6	7	5	107	66.88
15	6	6	7	7	8	8	6	6	8	7	6	6	6	7	8	7	109	68.13
16	8	8	8	8	6	7	7	8	7	6	6	5	7	7	8	7	113	70.63
17	7	8	8	7	8	8	8	9	7	5	7	7	6	8	8	8	119	74.38
18	7	8	8	7	6	7	6	7	6	6	6	6	6	7	8	7	108	67.50
19	7	7	7	6	7	6	6	6	6	7	6	5	7	7	8	7	105	65.63
20	7	6	7	6	7	8	6	6	7	6	6	5	7	7	8	7	106	66.25
21	5	6	5	7	5	7	6	6	7	5	7	7	6	8	8	8	103	64.38
22	6	7	6	6	6	7	5	6	5	8	6	6	6	7	8	7	102	63.75
23	5	6	8	8	7	7	7	6	8	5	6	5	7	7	8	7	107	66.88
24	6	7	8	7	7	7	7	8	7	6	7	7	6	8	8	8	114	71.25
25	8	7	8	6	7	9	8	9	7	6	6	6	6	7	8	7	115	71.88
26	7	7	6	8	6	7	9	8	7	6	6	5	7	7	8	7	111	69.38
μ	6.65	6.88	7.19	7.04	7.35	7.31	7.12	7.08	7.19	6.92	6.38	6.27	6.50	7.04	7.77	7.08	111.69	69.81

นักเรียน คนที่	กิจกรรม																รวม คะแนน	ร้อยละ
	1) What do you want to be?	2) Sports	3) The Weather	4) On holiday	5) Places	6) Giving direction	7) That's entertainment	8) How to make hamburger.	ฟัง	พูด	ฟัง	พูด	ฟัง	พูด	ฟัง	พูด		
	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(160)	(100)
ร้อยละ	66.5	68.8	71.9	70.4	73.5	73.1	71.2	70.8	71.9	69.2	63.8	62.7	65.0	70.4	77.7	70.8	69.85	
σ	0.89	0.86	0.90	0.77	1.02	0.74	0.99	0.84	0.90	1.16	0.64	0.96	0.71	0.66	0.65	0.74	6.12	
ระดับ ผล	ค่อนข้าง ดี	ค่อนข้าง ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ค่อนข้าง ดี	ดี	ปาน กลาง	ปาน กลาง	ค่อนข้าง ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี
อันดับ	8		3		2		4		5		6		7		1			

จากตารางที่ 4.14 แสดงว่า ในภาพรวมนักเรียนโรงเรียนนิคมสร้างตนเองเขื่อนเพชร มีคะแนนการประเมินทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษระหว่างการดำเนินกิจกรรม คะแนนเฉลี่ย 111.69 จากคะแนนเต็ม 160 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 69.85 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 6.12 ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับดี นอกจากนี้ยังพบว่า กิจกรรมที่มีผลคะแนนการประเมินทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด 3 อันดับ ได้แก่ **1) กิจกรรม How to make hamburger.** ด้านทักษะการฟังมีคะแนนเฉลี่ย 7.77 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 77.7 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.65 ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับดีมาก ส่วนด้านทักษะการพูดมีคะแนนเฉลี่ย 7.08 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 70.8 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.74 ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับดี **2) กิจกรรม The Weather** ด้านทักษะการฟังมีคะแนนเฉลี่ย 7.35 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 73.5 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.02 ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับดี ส่วนด้านทักษะการพูดมีคะแนนเฉลี่ย 7.31 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 73.1 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.74 ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับดีและ **3) กิจกรรม Sports** ด้านทักษะการฟังมีคะแนนเฉลี่ย 7.19 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 71.9 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.90 ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับดี ส่วนด้านทักษะการพูดมีคะแนนเฉลี่ย 7.04 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 70.4 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.77 ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับดี

ตารางที่ 4.15 ผลคะแนนการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนชาวไร่ระหว่างการดำเนินกิจกรรม

นักเรียน คนที่	กิจกรรม																รวม คะแนน	ร้อยละ
	1) What do you want to be?		2) Sports		3) The Weather		4) On holiday		5) Places		6) Giving direction		7) That's entertainment		8) How to make hamburger.			
	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)		
1	8	5	8	7	6	8	8	7	7	8	8	6	7	7	8	8	116	72.50
2	10	10	9	7	9	7	9	6	7	8	9	9	7	7	8	7	129	80.63
3	7	7	7	7	7	8	8	7	6	8	8	8	8	7	7	6	116	72.50
4	7	9	8	7	6	8	6	7	6	8	6	7	8	7	7	6	113	70.63
5	7	7	10	8	8	7	8	7	9	7	8	7	9	7	9	7	125	78.13
6	8	6	8	8	8	7	6	8	7	6	6	6	8	8	8	7	115	71.88
7	6	8	8	8	9	7	8	9	8	9	6	6	9	8	7	7	123	76.88
8	7	6	7	9	8	6	6	6	7	8	9	7	6	7	7	7	113	70.63
9	8	8	8	7	7	8	8	7	7	7	6	7	6	7	8	7	116	72.50
10	9	6	9	7	7	8	8	7	8	8	8	8	6	7	6	7	119	74.38
11	10	9	7	8	7	8	8	8	9	8	6	8	7	8	7	8	126	78.75
12	7	8	6	8	8	9	8	9	7	7	7	9	8	8	7	8	124	77.50
μ	7.83	7.42	7.92	7.58	7.50	7.58	7.58	7.33	7.33	7.67	7.25	7.33	7.42	7.33	7.42	7.08	119.58	74.74

นักเรียน คนที่	กิจกรรม																รวม คะแนน	ร้อยละ
	1) What do you want to be?	2) Sports	3) The Weather	4) On holiday	5) Places	6) Giving direction	7) That's entertainment	8) How to make hamburger.	ฟัง	พูด	ฟัง	พูด	ฟัง	พูด	ฟัง	พูด		
	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(160)	(100)
ร้อยละ	78.33	74.17	79.17	75.83	75.00	75.83	75.83	73.33	73.33	76.67	72.50	73.33	74.17	73.33	74.17	70.83	74.73	
σ	1.27	1.51	1.08	0.67	1.00	0.79	1.00	0.98	0.98	0.78	1.22	1.07	1.08	0.49	0.79	0.67	5.53	
ระดับ ผล	ดีมาก	ดี	ดีมาก	ดีมาก	ดีมาก	ดีมาก	ดีมาก	ดี	ดี	ดีมาก	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	
อันดับ	3		1		2		5		4		7		6		8			

จากตารางที่ 4.15 แสดงว่า ในภาพรวมนักเรียนโรงเรียนชาวไร่ มีคะแนนการประเมินทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษระหว่างการดำเนินกิจกรรม คะแนนเฉลี่ย 119.58 จากคะแนนเต็ม 160 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 74.73 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.53 ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับดี นอกจากนี้ยังพบว่า กิจกรรมที่มีผลคะแนนการประเมินทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด 3 อันดับ ได้แก่ **1) กิจกรรม Sports** ด้านทักษะการฟังมีคะแนนเฉลี่ย 7.92 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 79.17 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.08 ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับดีมาก สวนด้านทักษะการพูดมีคะแนนเฉลี่ย 7.58 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 75.83 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.67 ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับดี **2) กิจกรรม The Weather** ด้านทักษะการฟังมีคะแนนเฉลี่ย 7.50 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 75.00 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.00 ซึ่งมีคะแนน อยู่ในระดับดีมาก ส่วนด้านทักษะการพูดมีคะแนนเฉลี่ย 7.58 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 75.83 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.79 ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับดีมากและ **3) กิจกรรม What do you want to be?** ด้านทักษะการฟังมีคะแนนเฉลี่ย 7.83 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 78.33 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.27 ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับดีมาก ส่วนด้านทักษะการพูดมีคะแนนเฉลี่ย 7.42 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 74.17 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.51 ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับดี

ตารางที่ 4.16 ผลคะแนนการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนบ้านร่องระกำระหว่างการดำเนินกิจกรรม

นักเรียน คนที่	กิจกรรม																รวม คะแนน	ร้อยละ
	1) What do you want to be?	2) Sports	3) The Weather	4) On holiday	5) Places	6) Giving direction	7) That's entertainment	8) How to make hamburger.	ฟัง	พูด	ฟัง	พูด	ฟัง	พูด	ฟัง	พูด		
	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(160)	(100)
1	6	7	7	6	7	6	8	7	6	6	7	7	6	6	9	9	110	68.75
2	7	6	7	8	8	7	8	8	7	8	6	7	8	8	9	9	121	75.63
3	8	7	8	7	9	8	9	9	8	9	6	8	8	7	8	8	127	79.38
4	7	7	8	6	8	8	9	8	7	8	6	7	8	6	8	7	118	73.75
5	7	7	6	8	8	8	8	8	9	8	7	7	6	8	7	7	119	74.38
6	6	8	6	7	8	7	8	8	8	7	7	6	6	7	7	8	114	71.25
7	6	9	6	7	8	7	7	8	8	7	7	5	7	7	7	7	113	70.63
8	7	6	5	8	8	6	6	8	8	8	9	7	6	8	8	7	115	71.88
9	6	7	7	7	8	7	7	8	6	7	6	6	6	7	7	7	109	68.13
10	6	7	8	7	8	7	7	9	7	8	7	5	7	7	6	7	113	70.63
11	6	8	7	8	6	8	7	9	7	7	7	7	6	7	8	6	114	71.25
12	7	9	8	7	6	8	6	7	6	8	6	7	8	7	7	6	113	70.63
μ	6.58	7.33	6.92	7.17	7.67	7.25	7.50	8.08	7.25	7.58	6.75	6.58	6.83	7.08	7.58	7.33	115.50	72.19

นักเรียน คนที่	กิจกรรม																รวม คะแนน	ร้อยละ
	1) What do you want to be?	2) Sports	3) The Weather	4) On holiday	5) Places	6) Giving direction	7) That's entertainment	8) How to make hamburger.	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)		
ร้อยละ	65.8	73.3	69.2	71.7	76.7	72.5	75.0	80.8	72.5	75.8	67.5	65.8	68.3	70.8	75.8	73.3	72.19	
σ	0.67	0.98	1.00	0.72	0.89	0.75	1.00	0.67	0.97	0.79	0.87	0.90	0.94	0.67	0.90	0.98	5.02	
ระดับ ผล	ค่อนข้าง ดี	ดี	ค่อนข้าง ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ค่อนข้าง	ค่อนข้าง	ค่อนข้าง	ดี	ดี	ดี	ดี	
อันดับ	7		6		2		1		4		8		5		3			

จากตารางที่ 4.16 แสดงว่า ในภาพรวมนักเรียนโรงเรียนบ้านร่องระกำ มีคะแนนการประเมินทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษระหว่างการดำเนินกิจกรรม คะแนนเฉลี่ย 115.50 จากคะแนนเต็ม 160 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 72.19 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.02 ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับดี นอกจากนี้ยังพบว่า กิจกรรมที่มีผลคะแนนการประเมินทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด 3 อันดับ ได้แก่ **1) กิจกรรม On holiday** ด้านทักษะการฟังมีคะแนนเฉลี่ย 7.50 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 75.0 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.00 ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับดีมาก ส่วนด้านทักษะการพูดมีคะแนนเฉลี่ย 8.08 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.8 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.67 ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับดีเยี่ยม **2) กิจกรรม The Weather** ด้านทักษะการฟังมีคะแนนเฉลี่ย 7.67 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 76.7 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.89 ซึ่งมีคะแนน อยู่ในระดับดีมาก ส่วนด้านทักษะการพูดมีคะแนนเฉลี่ย 7.25 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 72.5 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.75 ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับดีและ **3) กิจกรรม How to make hamburger.** ด้านทักษะการฟังมีคะแนนเฉลี่ย 7.58 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 75.8 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.90 ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับดีมากส่วนด้านทักษะการพูดมีคะแนนเฉลี่ย 7.33 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 73.3 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.98 ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับดี

ตารางที่ 4.17 ผลคะแนนการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนบ้านหุบกะพงระหว่างการดำเนินกิจกรรม

นักเรียน คนที่	กิจกรรม																รวม คะแนน	ร้อยละ
	1) What do you want to be?		2) Sports		3) The Weather		4) On holiday		5) Places		6) Giving direction		7) That's entertainment		8) How to make hamburger.			
	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)		
1	9	8	6	6	6	6	6	7	6	6	6	7	6	6	7	8	106	66.25
2	9	8	8	8	8	7	8	8	7	8	7	7	8	8	7	8	124	77.50
3	8	8	8	7	8	8	8	9	8	9	8	8	8	7	7	7	126	78.75
4	8	7	8	6	8	8	8	8	7	8	7	7	8	6	8	8	120	75.00
5	7	8	6	8	6	8	6	8	9	8	7	7	6	8	7	9	118	73.75
6	7	7	6	7	6	7	6	8	8	7	6	6	6	7	9	9	112	70.00
7	8	9	7	7	7	7	7	8	8	7	6	5	7	7	8	9	117	73.13
8	7	9	8	8	8	6	8	8	8	8	7	7	6	8	7	8	121	75.63
9	8	9	7	7	7	7	7	8	6	7	6	6	6	7	6	8	112	70.00
10	8	6	7	7	7	7	7	9	7	8	6	5	7	7	8	8	114	71.25
11	8	7	7	8	7	8	7	9	7	7	6	7	6	7	7	8	116	72.50
12	8	7	7	8	7	8	7	9	7	7	6	6	6	6	8	8	115	71.88
μ	7.9	7.8	7.1	7.3	7.1	7.3	7.1	8.3	7.3	7.5	6.5	6.5	6.7	7.0	7.4	8.2	116.8	73.0

จากตารางที่ 4.17 แสดงว่า ในภาพรวมนักเรียนโรงเรียนบ้านหุบกะพง มีคะแนนการประเมินทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษระหว่างการดำเนินกิจกรรม คะแนนเฉลี่ย 116.8 จากคะแนนเต็ม 160 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 73.0 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.6 ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับดี นอกจากนี้ยังพบว่า กิจกรรมที่มีผลคะแนนการประเมินทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยสุด 3 อันดับ ได้แก่ **1) กิจกรรม How to make hamburger.** ด้านทักษะการฟังมีคะแนนเฉลี่ย 7.4 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 74.2 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.8 ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับดีมาก ส่วนด้านทักษะการพูดมีคะแนนเฉลี่ย 8.2 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 81.7 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.6 ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับดีเยี่ยม **2) กิจกรรม On holiday** ด้านทักษะการฟังมีคะแนนเฉลี่ย 7.1 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 70.8 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.8 ซึ่งมีคะแนน อยู่ในระดับดี ส่วนด้านทักษะการพูดมีคะแนนเฉลี่ย 8.3 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 82.5 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.6 ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับดีเยี่ยมและ **3) กิจกรรม What do you want to be?** ด้านทักษะการฟังมีคะแนนเฉลี่ย 7.9 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 79.2 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.7 ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับดีมาก ส่วนด้านทักษะการพูดมีคะแนนเฉลี่ย 7.8 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 77.5 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.00 ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับดี

มาก

ตารางที่ 4.18 ผลคะแนนการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองยาวระหว่างการดำเนินกิจกรรม

นักเรียน คนที่	กิจกรรม																รวม คะแนน	ร้อยละ
	1) What do you want to be?		2) Sports		3) The Weather		4) On holiday		5) Places		6) Giving direction		7) That's entertainment		8) How to make hamburger.			
	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)		
1	6	7	6	6	7	6	8	7	6	6	6	7	6	6	7	6	103	64.38
2	7	7	8	8	8	7	8	7	7	8	7	7	8	8	8	7	120	75.00
3	8	8	8	7	9	8	9	8	8	9	8	8	8	7	9	8	130	81.25
4	7	7	8	6	8	8	9	8	7	8	7	7	8	6	8	8	120	75.00
5	7	7	6	8	8	8	8	6	9	8	7	7	6	8	8	8	119	74.38
6	6	6	6	7	8	7	8	6	8	7	6	6	6	7	8	7	109	68.13
7	6	5	7	7	8	7	7	6	8	7	6	5	7	7	8	7	108	67.50
8	6	6	8	8	8	6	6	5	8	8	7	7	6	8	8	8	113	70.63
9	8	8	7	7	8	7	7	7	6	7	6	6	6	7	8	7	112	70.00
10	7	8	7	7	9	7	7	8	7	8	6	5	7	7	8	7	115	71.88
11	7	8	7	8	9	8	7	7	7	7	6	7	6	7	6	6	113	70.63
12	7	7	7	6	7	8	7	7	8	8	7	6	6	6	6	7	110	68.75
13	7	6	8	7	7	8	8	7	8	7	7	8	6	6	7	6	113	70.63
14	5	6	8	8	7	7	6	7	8	9	5	7	6	6	7	5	107	66.88

นักเรียน คนที่	กิจกรรม																รวม คะแนน	ร้อยละ
	1) What do you want to be?		2) Sports		3) The Weather		4) On holiday		5) Places		6) Giving direction		7) That's entertainment		8) How to make hamburger.			
	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)		
15	6	6	7	7	8	8	6	6	8	7	6	6	6	7	8	7	109	68.13
16	8	8	8	8	8	7	7	8	7	6	6	5	7	7	8	7	115	71.88
17	8	8	8	7	8	8	8	9	7	5	7	7	6	8	7	8	119	74.38
18	8	8	8	7	8	7	6	7	6	6	6	6	6	7	7	7	110	68.75
19	7	7	7	6	8	6	6	6	6	7	6	5	7	7	7	7	105	65.63
20	7	6	7	6	8	8	6	6	7	6	6	5	7	7	7	7	106	66.25
21	5	6	5	7	8	7	6	6	7	5	7	7	6	8	5	8	103	64.38
22	6	7	6	6	8	7	5	6	5	8	6	6	6	7	6	7	102	63.75
23	8	6	8	8	8	7	7	6	8	5	6	5	7	7	5	7	108	67.50
24	8	7	8	7	8	7	7	8	7	6	7	7	6	8	6	8	115	71.88
25	8	7	8	6	8	9	8	9	7	6	6	6	6	7	8	7	116	72.50
26	6	7	6	8	8	7	9	8	7	6	6	5	7	7	7	7	111	69.38
27	8	8	8	7	8	7	6	7	6	6	6	6	6	7	7	7	110	68.75
28	7	7	7	6	8	6	6	6	6	7	6	5	7	7	7	7	105	65.63
29	7	6	7	6	8	8	6	6	7	6	6	5	7	7	7	7	106	66.25

นักเรียน คนที่	กิจกรรม																รวม คะแนน	ร้อยละ
	1) What do you want to be?		2) Sports		3) The Weather		4) On holiday		5) Places		6) Giving direction		7) That's entertainment		8) How to make hamburger.			
	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)		
30	5	6	5	7	8	7	6	6	7	5	7	7	6	8	5	8	103	64.38
31	6	7	6	6	8	7	5	6	5	8	6	6	6	7	6	7	102	63.75
32	7	8	6	8	6	8	6	8	9	8	7	7	6	8	7	9	118	73.75
33	7	7	6	7	6	7	6	8	8	7	6	6	6	7	9	9	112	70.00
34	8	9	7	7	7	7	7	8	8	7	6	5	7	7	8	9	117	73.13
35	7	9	8	8	8	6	8	8	8	8	7	7	6	8	7	8	121	75.63
36	8	9	7	7	7	7	7	8	6	7	6	6	6	7	6	8	112	70.00
37	7	8	6	8	6	8	6	8	9	8	7	7	6	8	7	9	118	73.75
38	7	7	6	7	6	7	6	8	8	7	6	6	6	7	9	9	112	70.00
39	8	9	7	7	7	7	7	8	8	7	6	5	7	7	8	9	117	73.13
40	7	9	8	8	8	6	8	8	8	8	7	7	6	8	7	8	121	75.63
41	8	9	7	7	7	7	7	8	6	7	6	6	6	7	6	8	112	70.00
42	8	8	8	7	8	7	6	7	6	6	6	6	6	7	7	7	110	68.75
43	7	7	7	6	8	6	6	6	6	7	6	5	7	7	7	7	105	65.63

นักเรียน คนที่	กิจกรรม																รวม คะแนน	ร้อยละ
	1) What do you want to be?	2) Sports	3) The Weather	4) On holiday	5) Places	6) Giving direction	7) That's entertainment	8) How to make hamburger.	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)		
44	7	6	7	6	8	8	6	6	7	6	6	5	7	7	7	7	106	66.25
45	5	6	5	7	8	7	6	6	7	5	7	7	6	8	5	8	103	64.38
46	6	7	6	6	8	7	5	6	5	8	6	6	6	7	6	7	102	63.75
47	7	8	6	8	6	8	6	8	9	8	7	7	6	8	7	9	118	73.75
48	7	7	6	7	6	7	6	8	8	7	6	6	6	7	9	9	112	70.00
μ	6.9	7.2	6.9	7.0	7.6	7.2	6.8	7.1	7.2	6.9	6.4	6.2	6.4	7.2	7.1	7.5	111.5	69.7
ร้อยละ	69.4	72.1	69.4	70.0	76.5	71.9	67.5	70.6	71.7	69.4	63.5	61.7	64.0	71.7	71.0	75.0	69.7	
σ	0.9	1.0	0.9	0.7	0.8	0.7	1.0	1.0	1.1	1.1	0.6	0.9	0.6	0.6	1.1	0.9	6.3	
ระดับ ผล	ค่อนข้าง ดี	ค่อนข้าง ดี	ค่อนข้าง ดี	ดี	ดี	ดี	ค่อนข้าง ดี	ดี	ดี	ดี	ปาน กลาง	ปาน กลาง	ปาน กลาง	ดี	ดี	ดี	ดี	
อันดับ	8		6		1		7		3		5		4		2			

จากตารางที่ 4.18 แสดงว่า ในภาพรวมนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองยาว มีคะแนนการประเมินทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษระหว่างการดำเนินกิจกรรม คะแนนเฉลี่ย 111.5 จากคะแนนเต็ม 160 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 69.7 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 6.3 ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับดี นอกจากนี้ยังพบว่า กิจกรรมที่มีผลคะแนนการประเมินทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด 3 อันดับ ได้แก่ 1) **กิจกรรม The Weather** ด้านทักษะการฟังมีคะแนนเฉลี่ย 7.6 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 76.5 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.8 ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับดีมาก ส่วนด้านทักษะการพูดมีคะแนนเฉลี่ย 7.2 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 71.9 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.7 ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับดี 2) **กิจกรรม How to make hamburger** ด้านทักษะการฟังมีคะแนนเฉลี่ย 7.1 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 71.0 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.1 ซึ่งมีคะแนน อยู่ในระดับดี ส่วนด้านทักษะการพูดมีคะแนนเฉลี่ย 7.5 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 75.0 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.9 ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับดีและ 3) **กิจกรรม Places** ด้านทักษะการฟังมีคะแนนเฉลี่ย 7.1 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 70.6 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.1 ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับดี ส่วนด้านทักษะการพูดมีคะแนนเฉลี่ย 6.9 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 69.4 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.1 ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับดี

ตารางที่ 4.19 ผลคะแนนการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนบ้านดอนขุนห้วยระหว่างการดำเนินกิจกรรม

นักเรียน คนที่	กิจกรรม																รวม คะแนน	ร้อยละ
	1) What do you want to be?		2) Sports		3) The Weather		4) On holiday		5) Places		6) Giving direction		7) That's entertainment		8) How to make hamburger.			
	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)		
1	8	8	8	8	8	6	8	8	8	8	7	7	6	8	8	7	121	75.63
2	8	8	7	7	7	7	7	8	6	7	6	6	6	7	8	8	113	70.63
3	8	8	6	8	6	8	6	8	9	8	7	7	6	8	8	7	118	73.75
4	7	9	6	7	6	7	6	8	8	7	6	6	6	7	7	6	109	68.13
5	8	9	7	7	7	7	7	8	8	7	6	5	7	7	7	6	113	70.63
6	9	8	8	8	8	6	8	8	8	8	7	7	6	8	6	7	120	75.00
7	9	7	7	7	7	7	7	8	6	7	6	6	6	7	7	7	111	69.38
8	8	8	6	8	6	8	6	8	9	8	7	7	6	8	8	7	118	73.75
9	7	9	6	7	6	7	6	8	8	7	6	6	6	7	8	7	111	69.38
10	6	8	7	7	7	7	7	8	8	7	6	5	7	7	9	8	114	71.25
11	7	9	7	7	7	8	6	7	6	6	6	7	6	7	9	8	113	70.63
12	8	8	6	6	7	6	8	7	6	6	6	7	6	6	9	9	111	69.38
13	8	7	8	8	8	7	8	7	7	8	7	7	8	8	9	9	124	77.50
14	9	6	8	7	9	8	9	8	8	9	8	8	8	7	8	8	128	80.00

นักเรียน คนที่	กิจกรรม																รวม คะแนน	ร้อยละ
	1) What do you want to be?	2) Sports	3) The Weather	4) On holiday	5) Places	6) Giving direction	7) That's entertainment	8) How to make hamburger.	ฟัง	พูด	ฟัง	พูด	ฟัง	พูด	ฟัง	พูด		
	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(160)	(100)
15	9	7	6	6	7	6	8	7	6	6	6	7	6	6	7	8	108	67.50
μ	8.0	7.0	8.0	8.0	8.0	7.0	8.0	7.0	7.0	8.0	7.0	7.0	8.0	8.0	8.0	7.0	121	75.63
ร้อยละ	80.0	70.0	80.0	80.0	80.0	70.0	80.0	70.0	70.0	80.0	70.0	70.0	80.0	80.0	80.0	70.0	75.63	
σ	0.9	0.9	0.8	0.7	0.9	0.8	1.0	0.5	1.1	0.9	0.6	0.8	0.7	0.7	0.9	0.9	5.8	
ระดับ ผล	ดีเยี่ยม	ดี	ดี เยี่ยม	ดี เยี่ยม	ดี เยี่ยม	ดี	ดี เยี่ยม	ดี	ดี	ดี	ดี เยี่ยม	ดี	ดี	ดีเยี่ยม	ดี เยี่ยม	ดี เยี่ยม	ดี	ดีมาก
อันดับ	3		1			4		5		6		8		2		7		

จากตารางที่ 4.19 แสดงว่า ในภาพรวมนักเรียนโรงเรียนบ้านดอนขุนห้วย มีคะแนนการประเมินทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษระหว่างการดำเนินกิจกรรม คะแนนเฉลี่ย 121 จากคะแนนเต็ม 160 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 75.63 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.8 ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับดีมาก นอกจากนี้ยังพบว่า กิจกรรมที่มีผลคะแนนการประเมินทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด 3 อันดับ ได้แก่ 1) **กิจกรรม Sports** ด้านทักษะการฟังมีคะแนนเฉลี่ย 8.0 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.0 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.8 ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับดีเยี่ยม สอนด้านทักษะการพูดมีคะแนนเฉลี่ย 8.0 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.0 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.7 ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับดีเยี่ยม 2) **กิจกรรม That's entertainment** ด้านทักษะการฟังมีคะแนนเฉลี่ย 8.0 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.0 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.7 ซึ่งมีคะแนน อยู่ในระดับดีเยี่ยม สอนด้านทักษะการพูดมีคะแนนเฉลี่ย 8.0 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.0 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.9 ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับดีเยี่ยมและ 3) **กิจกรรม What do you want to be?** ด้านทักษะการฟังมีคะแนนเฉลี่ย 8.0 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.0 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.90 ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับดีเยี่ยม สอนด้านทักษะการพูดมีคะแนนเฉลี่ย 7.0 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 70.0 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.9 ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับดี

ตารางที่ 4.20 ผลคะแนนการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองเผ่าถ่านระหว่างการดำเนินกิจกรรม

นักเรียน คนที่	กิจกรรม																รวม คะแนน	ร้อยละ
	1) What do you want to be?		2) Sports		3) The Weather		4) On holiday		5) Places		6) Giving direction		7) That's entertainment		8) How to make hamburger.			
	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)		
1	6	8	7	7	7	7	7	8	8	7	6	5	7	7	9	8	114	71.25
2	7	9	7	7	7	8	6	7	6	6	6	7	6	7	9	8	113	70.63
3	8	8	6	6	7	6	8	7	6	6	6	7	6	6	9	9	111	69.38
4	8	7	8	8	8	7	8	7	7	8	7	7	8	8	9	9	124	77.50
5	9	6	8	7	9	8	9	8	8	9	8	8	8	7	8	8	128	80.00
6	9	7	6	6	7	6	8	7	6	6	6	7	6	6	7	8	108	67.50
7	8	7	8	6	6	7	6	5	7	6	7	5	6	7	8	9	108	67.50
8	7	7	7	6	6	6	6	6	7	6	7	6	5	7	7	9	105	65.63
9	7	7	7	6	6	7	6	6	6	6	6	6	6	6	7	9	104	65.00
10	7	8	6	8	6	8	6	8	9	8	7	7	6	8	7	9	118	73.75
11	7	7	6	7	6	7	6	8	8	7	6	6	6	7	9	9	112	70.00
12	8	9	7	7	7	7	7	8	8	7	6	5	7	7	8	9	117	73.13
μ	7.6	7.5	6.9	6.8	6.8	7.0	6.9	7.1	7.2	6.8	6.5	6.3	6.4	6.9	8.1	8.7	113.5	70.9

นักเรียน คนที่	กิจกรรม																รวม คะแนน	ร้อยละ
	1) What do you want to be?	2) Sports	3) The Weather	4) On holiday	5) Places	6) Giving direction	7) That's entertainment	8) How to make hamburger.	ฟัง	พูด	ฟัง	พูด	ฟัง	พูด	ฟัง	พูด		
	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(160)	(100)
ร้อยละ	75.8	75.0	69.2	67.5	68.3	70.0	69.2	70.8	71.7	68.3	65.0	63.3	64.2	69.2	80.8	86.7	70.9	
σ	0.9	0.9	0.8	0.8	0.9	0.7	1.1	1.0	1.0	1.0	0.7	1.0	0.9	0.7	0.9	0.5	7.3	
ระดับ ผล	ดี มาก	ดี มาก	ดี	ค่อนข้าง ดี	ค่อนข้าง ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ค่อนข้าง ดี	ค่อนข้าง ดี	ค่อนข้าง ดี	ค่อนข้าง ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี
อันดับ	2		6		5		3		4		8		7		1			

จากตารางที่ 4.21 แสดงว่า ในภาพรวมนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองผาด่าน มีคะแนน การประเมินทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษระหว่างการดำเนินกิจกรรม คะแนนเฉลี่ย 113.5 จาก คะแนนเต็ม 160 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 70.9 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 7.3 ซึ่งมีคะแนนอยู่ใน ระดับดี นอกจากนี้ยังพบว่า กิจกรรมที่มีผลคะแนนการประเมินทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ เรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด 3 อันดับ ได้แก่ **1) กิจกรรม How to make hamburger.** ด้านทักษะการฟังมีคะแนนเฉลี่ย 8.1 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.8 และมีค่าส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.9 ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับดีเยี่ยม ส่วนด้านทักษะการพูดมีคะแนนเฉลี่ย 8.7 จาก คะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 86.7 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.5 ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับ ดีเยี่ยม **2) กิจกรรม What do you want to be?** ด้านทักษะการฟังมีคะแนนเฉลี่ย 7.6 จาก คะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 75.8 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.9 ซึ่งมีคะแนน อยู่ใน ระดับดีมากส่วนด้านทักษะการพูดมีคะแนนเฉลี่ย 7.5 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 75.0 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.9 ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับดีมากและ **3) กิจกรรม On holiday** ด้านทักษะการฟังมีคะแนนเฉลี่ย 6.9 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 62.2 และ มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.1 ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับดีส่วนด้านทักษะการพูดมีคะแนนเฉลี่ย 7.1 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 70.8 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.0 ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับดี

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง กลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครูเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายนิคม อำเภอลำดวน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อ 1) เพื่อศึกษากลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครู เพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายนิคม อำเภอลำดวน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 2) เพื่อศึกษาการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายนิคม อำเภอลำดวน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 3) เพื่อศึกษาผลการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายนิคม อำเภอลำดวน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) ครูเครือข่าย คือ ครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในศูนย์เครือข่ายนิคม จำนวน 7 คน จาก 7 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนนิคมสร้างตนเองเขื่อนเพชร โรงเรียนชาวไร่ โรงเรียนบ้านร่องระกำ โรงเรียนบ้านหุบกะพง โรงเรียนบ้านหนองยาว โรงเรียนบ้านดอนขุนห้วยและโรงเรียนบ้านหนองเฒ่าถ่าน ซึ่งได้มาจากการรับสมัคร และ 2) นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในศูนย์เครือข่ายนิคมจำนวน 137 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยคู่มือกลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครู เพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายนิคม อำเภอลำดวน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 และแบบประเมินทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน และการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติบรรยาย ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษากลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครู เพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายนิคม อำเภอลำดวน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 พบว่ามี 5 ขั้นตอน คือ

1.1 ขั้นที่ 1 ประสานความร่วมมือหน่วยงานหลักในการสร้างเครือข่ายคือ การประสานความร่วมมือหน่วยงานหลักในการสร้างเครือข่ายโดยประสานงานกับศูนย์เครือข่ายนิคม อำเภอลำดวน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 จัดประชุมปรึกษาวางแผนการดำเนินงานการตั้งเครือข่ายและทำข้อตกลงในการพัฒนาครูภายใต้ความร่วมมือของประธานและผู้บริหารในศูนย์เครือข่าย กลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครู เพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

1.2 ขั้นที่ 2 ประชุมกำหนดกลุ่มเป้าหมายในการสร้างกลไกการขับเคลื่อนเครือข่าย คือ คณะกรรมการขับเคลื่อนเครือข่ายของศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 ประกอบด้วย 1) ประธานศูนย์เครือข่ายนิคม 2) ผู้อำนวยการโรงเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม 7 โรงเรียน 3) ครูเครือข่ายนิคม 7 โรงเรียน 4) นักศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ร่วมประชุมกำหนดกลุ่มเป้าหมายในการสร้างกลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครู เพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม

1.3 ขั้นที่ 3 ศึกษาความต้องการจำเป็นของโรงเรียนเครือข่ายในการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

1.4 ขั้นที่ 4 พัฒนาครูเครือข่ายเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยมีการดำเนินการ 4 ระยะ คือ 1) ระยะที่ 1 การสร้างเครือข่ายและพัฒนาครูเครือข่าย 2) ระยะที่ 2 การกำหนดของทางการติดต่อสื่อสารประสานงานของกลุ่มเครือข่ายการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน 3) ระยะที่ 3 ครูเครือข่ายดำเนินการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน 4) ระยะที่ 4 การนิเทศ ติดตาม ให้คำแนะนำการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

1.5 ขั้นที่ 5 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของผู้บริหาร และครูของโรงเรียนในศูนย์เครือข่าย

2. ผลการศึกษาการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายนิคม อำเภอชะอำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ได้แก่ การใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ และการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ซึ่งประกอบด้วย 8 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดังนี้

- 1) What do you want to be ?
- 2) Sports
- 3) The Weather
- 4) On holiday
- 5) Places
- 6) Giving direction
- 7) That's entertainment
- 8) How to make hamburger.

ทั้งนี้การสอนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ซึ่งประกอบด้วย 8 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ได้บรรจุเนื้อหาไว้ในเล่มคู่มือกลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครู เพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม อำเภอลำดวน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 โดยคู่มือได้แบ่งสาระออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอนนำ ประกอบด้วย คำนำ สารบัญ คำชี้แจง และข้อแนะนำสำหรับครู

ตอนที่ 2 กลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครู ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 ประสานความร่วมมือหน่วยงานหลักในการสร้างเครือข่าย ขั้นที่ 2 ประชุมกำหนดกลุ่มเป้าหมายในการสร้างกลไกการขับเคลื่อนเครือข่าย ขั้นที่ 3 ศึกษาความต้องการจำเป็นของโรงเรียนเครือข่ายในการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ขั้นที่ 4 พัฒนาครูเครือข่ายเพื่อพัฒนาเพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน และขั้นที่ 5 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของผู้บริหาร ครู และนักเรียนของโรงเรียนในศูนย์เครือข่าย

ตอนที่ 3 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response) และกิจกรรมการใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย 8 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดังนี้

- 1) What do you want to be ?
- 2) Sports
- 3) The Weather
- 4) On holiday
- 5) Places
- 6) Giving direction
- 7) That's entertainment
- 8) How to make hamburger.

ตอนที่ 4 แบบประเมินทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test)

ตอนที่ 5 ส่วนท้าย ประกอบด้วย เกณฑ์การให้คะแนนทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียน (Pre-test) ระหว่างเรียน หลังเรียน (Post-test) และเอกสารอ้างอิง

3. ผลการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายนิคมอำเภอลำดวน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ปรากฏผลดังนี้

3.1 ผลคะแนนการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายนิคม อำเภอลำดวน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ก่อนและหลังเรียนในภาพรวมทั้ง 7 โรงเรียน

ในภาพรวมทั้ง 7 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนนิคมสร้างตนเองเขื่อนเพชร โรงเรียนโรงเรียนชาวไร่ โรงเรียนบ้านร่องระกำ โรงเรียนบ้านหุบกะพง โรงเรียนบ้านหนองยาว โรงเรียนบ้านดอนขุนห้วยและโรงเรียนบ้านหนองเฒ่าถ่าน นักเรียนมีคะแนนการประเมินทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Pre-Test) เฉลี่ย 8.30 จากคะแนนเต็ม 20 คิดเป็นร้อยละ 41.5 ซึ่งถือว่ามีความคะแนนอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนอยู่ที่ 0.68 ผลการประเมินทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษหลังเรียน (Post-Test) พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 14.81 จากคะแนนเต็ม 20 คิดเป็นร้อยละ 74.05 ซึ่งถือว่ามีความคะแนนอยู่ในระดับดี และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.39 ทั้งนี้ในภาพรวมนักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ย 6.53 คิดเป็นร้อยละ ของความก้าวหน้า 32.65 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.79

3.2 ผลคะแนนการพัฒนาทักษะฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายนิคม อำเภอลำดวน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ก่อนและหลังเรียนโดยแยกเป็นรายโรงเรียน

โรงเรียนนิคมสร้างตนเองเขื่อนเพชร มีคะแนนการประเมินทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Pre-Test) เฉลี่ย 8.88 จากคะแนนเต็ม 20 คิดเป็นร้อยละ 44.4 ซึ่งถือว่ามีความคะแนนอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนอยู่ที่ 2.49 ผลการประเมินทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษหลังเรียน (Post-Test) พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 15.08 จากคะแนนเต็ม 20 คิดเป็นร้อยละ 75.40 ซึ่งถือว่ามีความคะแนนอยู่ในระดับดีมาก และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 1.98 ทั้งนี้ในภาพรวมนักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ย 6.19 คิดเป็นร้อยละ ของความก้าวหน้า 30.95 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 1.27

โรงเรียนชาวไร่ มีคะแนนการประเมินทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Pre-Test) เฉลี่ย 9.00 จากคะแนนเต็ม 20 คิดเป็นร้อยละ 45 ซึ่งถือว่ามีความคะแนนอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนอยู่ที่ 3.25 ผลการประเมินทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษหลังเรียน (Post-Test) พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 14.25 จากคะแนนเต็ม 20 คิดเป็นร้อยละ 71.25 ซึ่งถือว่ามีความคะแนนอยู่ในระดับดี และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 2.70 ทั้งนี้ในภาพรวมนักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ย 5.25 คิดเป็นร้อยละ ของความก้าวหน้า 26.25 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.97

โรงเรียนบ้านร่องระกำ มีคะแนนการประเมินทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Pre-Test) เฉลี่ย 8.25 จากคะแนนเต็ม 20 คิดเป็นร้อยละ 41.25 ซึ่งถือว่ามีความคะแนนอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนอยู่ที่ 2.67 ผลการประเมินทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษหลังเรียน (Post-Test) พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 14.33 จากคะแนนเต็ม 20 คิดเป็นร้อยละ 71.65 ซึ่งถือว่ามีความคะแนนอยู่ในระดับดี และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 2.67 ทั้งนี้ใน

ภาพรวมนักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ย 6.08 คิดเป็นร้อยละ ของความก้าวหน้า 30.4 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 1.00

โรงเรียนบ้านหุบกะพงมีคะแนนการประเมินทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Pre-Test) เฉลี่ย 8.08 จากคะแนนเต็ม 20 คิดเป็นร้อยละ 40.4 ซึ่งถือว่ามีความอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนอยู่ที่ 1.73 ผลการประเมินทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษหลังเรียน (Post-Test) พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 14.83 จากคะแนนเต็ม 20 คิดเป็นร้อยละ 74.15 ซึ่งถือว่ามีความอยู่ในระดับดีมาก และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 3.43 ทั้งนี้ ในภาพรวมนักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ย 6.75 คิดเป็นร้อยละ ของความก้าวหน้า 33.75 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 2.53

โรงเรียนบ้านหนองยาวมีคะแนนการประเมินทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Pre-Test) เฉลี่ย 7.19 จากคะแนนเต็ม 20 คิดเป็นร้อยละ 35.95 ซึ่งถือว่ามีความอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนอยู่ที่ 2.03 ผลการประเมินทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษหลังเรียน (Post-Test) พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 14.81 จากคะแนนเต็ม 20 คิดเป็นร้อยละ 74.05 ซึ่งถือว่ามีความอยู่ในระดับดี และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 2.10 ทั้งนี้ ในภาพรวมนักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ย 7.60 คิดเป็นร้อยละ ของความก้าวหน้า 35.3 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 1.87

โรงเรียนบ้านดอนขุนห้วยมีคะแนนการประเมินทักษะการฟัง-พูดก่อนเรียน (Pre-Test) เฉลี่ย 7.80 จากคะแนนเต็ม 20 คิดเป็นร้อยละ 39.00 ซึ่งถือว่ามีความอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนอยู่ที่ 1.82 ผลการประเมินทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษหลังเรียน (Post-Test) พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 15.13 จากคะแนนเต็ม 20 คิดเป็นร้อยละ 75.65 ซึ่งถือว่ามีความอยู่ในระดับดีมาก และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 3.14 ทั้งนี้ ในภาพรวมนักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ย 7.33 คิดเป็นร้อยละของความสำเร็จ 36.65 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 2.61

โรงเรียนบ้านหนองผาจ่านมีคะแนนการประเมินทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Pre-Test) เฉลี่ย 8.92 จากคะแนนเต็ม 20 คิดเป็นร้อยละ 44.6 ซึ่งถือว่ามีความอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนอยู่ที่ 2.84 ผลการประเมินทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษหลังเรียน (Post-Test) พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 15.25 จากคะแนนเต็ม 20 คิดเป็นร้อยละ 76.25 ซึ่งถือว่ามีความอยู่ในระดับดีมาก และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 2.26 ทั้งนี้ ในภาพรวมนักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ย 6.50 คิดเป็นร้อยละ ของความก้าวหน้า 32.5 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 2.11

จากผลการพัฒนา โดยสรุปพบว่าในภาพรวมทั้ง 7 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนนิคมสร้างตนเองเขื่อนเพชร โรงเรียนโรงเรียนชาวไร่ โรงเรียนบ้านร่องระกำ โรงเรียนบ้านหุบกะพง โรงเรียนบ้านหนองยาว โรงเรียนบ้านดอนขุนห้วยและโรงเรียนบ้านหนองผาจ่าน มีผลคะแนนการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายนิคม อำเภอชะอำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนทุกโรงเรียนและผลจากการศึกษาพบว่าโรงเรียนที่มีผลร้อยละความก้าวหน้าจากการพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษ เรียงลำดับจาก

มากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้แก่ 1) โรงเรียนบ้านดอนขุนห้วย 2) โรงเรียนบ้านหนองยาว 3) โรงเรียนบ้านหุบกะพง 4) โรงเรียนบ้านหนองเผาถ่าน 5) โรงเรียนนิคมสร้างตนเองเขื่อนเพชร 6) โรงเรียนบ้านร่องระกำ และ 7) โรงเรียนชาวไร่

3.3 ผลคะแนนการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายนิคม อำเภอลำดวน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ระหว่างการดำเนินกิจกรรมในภาพรวมทั้ง 7 โรงเรียน

ในภาพรวมทั้ง 7 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนนิคมสร้างตนเองเขื่อนเพชร โรงเรียนชาวไร่ โรงเรียนบ้านร่องระกำ โรงเรียนบ้านหุบกะพง โรงเรียนบ้านหนองยาว โรงเรียนบ้านดอนขุนห้วยและโรงเรียนบ้านหนองเผาถ่าน นักเรียนมีคะแนนการประเมินทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษระหว่างการดำเนินกิจกรรม คะแนนเฉลี่ย 121 จากคะแนนเต็ม 160 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 75.62 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.73 ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับดีมากนอกจากนี้ยังพบว่า กิจกรรมที่มีผลคะแนนการประเมินทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้แก่ 1) กิจกรรม Sports 2) กิจกรรม How to make hamburger 3) กิจกรรมที่ On holiday 4) กิจกรรม Giving direction 5) กิจกรรม What do you want to be? 6) กิจกรรม The Weather และ 7) กิจกรรม That's entertainment

3.4 ผลคะแนนการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายนิคม อำเภอลำดวน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ระหว่างการดำเนินกิจกรรมโดยแยกเป็นรายโรงเรียน

โรงเรียนนิคมสร้างตนเองเขื่อนเพชร มีคะแนนการประเมินทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษระหว่างการดำเนินกิจกรรม คะแนนเฉลี่ย 111.69 จากคะแนนเต็ม 160 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 69.85 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 6.12 ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับดี นอกจากนี้ยังพบว่า กิจกรรมที่มีผลคะแนนการประเมินทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด 3 อันดับ ได้แก่ 1) กิจกรรม How to make hamburger. 2) กิจกรรม The Weather และ 3) กิจกรรม Sports

โรงเรียนชาวไร่ มีคะแนนการประเมินทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษระหว่างการดำเนินกิจกรรม คะแนนเฉลี่ย 119.58 จากคะแนนเต็ม 160 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 74.73 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.53 ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับดี นอกจากนี้ยังพบว่า กิจกรรมที่มีผลคะแนนการประเมินทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด 3 อันดับ ได้แก่ 1) กิจกรรม Sports 2) กิจกรรม The Weather และ 3) กิจกรรม What do you want to be?

โรงเรียนบ้านร่องระกำ มีคะแนนการประเมินทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษระหว่างการดำเนินกิจกรรม คะแนนเฉลี่ย 115.50 จากคะแนนเต็ม 160 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 72.19 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.02 ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับดี นอกจากนี้ยังพบว่า กิจกรรมที่มีผลคะแนนการประเมินทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด 3 อันดับ ได้แก่ 1) กิจกรรม On holiday 2) กิจกรรม The Weather และ 3) กิจกรรม How to make hamburger.

โรงเรียนบ้านหุบกะพง มีคะแนนการประเมินทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ระหว่างการดำเนินกิจกรรม คะแนนเฉลี่ย 116.8 จากคะแนนเต็ม 160 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 73.0 และมีค่าสวนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.6 ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับดี นอกจากนี้ยังพบว่า กิจกรรมที่มีผลคะแนนการประเมินทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด 3 อันดับ ได้แก่ 1) กิจกรรม How to make hamburger. 2) กิจกรรม On holiday และ 3) กิจกรรม What do you want to be?

โรงเรียนบ้านหนองยาว มีคะแนนการประเมินทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ระหว่างการดำเนินกิจกรรม คะแนนเฉลี่ย 111.5 จากคะแนนเต็ม 160 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 69.7 และมีค่าสวนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 6.3 ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับดี นอกจากนี้ยังพบว่า กิจกรรมที่มีผลคะแนนการประเมินทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด 3 อันดับ ได้แก่ 1) กิจกรรม The Weather 2) กิจกรรม How to make hamburger และ 3) กิจกรรม Places

โรงเรียนบ้านดอนขุนห้วย มีคะแนนการประเมินทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ระหว่างการดำเนินกิจกรรม คะแนนเฉลี่ย 121 จากคะแนนเต็ม 160 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 75.63 และมีค่าสวนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.8 ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับดีมาก นอกจากนี้ยังพบว่า กิจกรรมที่มีผลคะแนนการประเมินทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด 3 อันดับ ได้แก่ 1) กิจกรรม Sports 2) กิจกรรม That's entertainment และ 3) กิจกรรม What do you want to be?

โรงเรียนบ้านหนองเผ่าถ่าน มีคะแนนการประเมินทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ระหว่างการดำเนินกิจกรรม คะแนนเฉลี่ย 113.5 จากคะแนนเต็ม 160 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 70.9 และมีค่าสวนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 7.3 ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับดี นอกจากนี้ยังพบว่า กิจกรรมที่มีผลคะแนนการประเมินทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด 3 อันดับ ได้แก่ 1) กิจกรรม How to make hamburger. 2) กิจกรรม What do you want to be? และ 3) กิจกรรม On holiday

จากผลการพัฒนา โดยสรุปพบว่าในภาพรวมทั้ง 7 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนนิคมสร้างตนเองเขื่อนเพชร โรงเรียนชาวไร่ โรงเรียนบ้านร่องระกำ โรงเรียนบ้านหุบกะพง โรงเรียนบ้านหนองยาว โรงเรียนบ้านดอนขุนห้วยและโรงเรียนบ้านหนองเผ่าถ่าน มีผลการผลคะแนนการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม อำเภอชะอำสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ระหว่างการดำเนินกิจกรรม โดยเรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้แก่ โรงเรียนบ้านดอนขุนห้วย โรงเรียนชาวไร่ โรงเรียนบ้านหุบกะพง โรงเรียนบ้านร่องระกำ โรงเรียนบ้านหนองเผ่าถ่าน โรงเรียนนิคมสร้างตนเองเขื่อนเพชร และโรงเรียนบ้านหนองยาว

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่องกลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครู เพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 สามารถอภิปรายได้ดังนี้

1. ผลการใช้กลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครู เพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายนิคม อำเภอชะอำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 พบว่า การจัดตั้งเครือข่ายการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยผ่านกระบวนการจัดอบรมการพัฒนาครูเครือข่ายเพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 และมีการทำงานร่วมกันของกลุ่มเครือข่ายโดยตั้งเป้าหมายร่วมกันที่จะดำเนินกิจกรรมไปในรูปแบบทางเดียวกันและมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน จนเกิดเครือข่ายการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน สอดคล้องกับแนวคิดของ ดวนเปาซี กุจิ (2554 : 17) ที่กล่าวว่าการสร้างเครือข่ายเกิดจากการรวมตัวของกลุ่มที่มีการประสานงานหรือทำงานร่วมกันอย่างต่อเนื่องมีระยะเวลาานพอควร มีวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายร่วมกัน และหากบรรลุวัตถุประสงค์หนึ่งแล้วเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมวัตถุประสงค์ใหม่ได้ และยังเป็นรูปแบบความสัมพันธ์ทางสังคมของปัจเจกบุคคล กลุ่ม และองค์กรผ่านรูปแบบของปฏิสัมพันธ์ทางสังคมในรูปแบบต่าง ๆ เช่น กิจกรรม การสื่อสาร ความร่วมมือ การพึ่งพาอาศัย การแลกเปลี่ยน การเรียนรู้ซึ่งเป็นปฏิสัมพันธ์ที่มีโครงสร้างและรูปแบบที่หลากหลาย ตลอดจนมีเป้าหมายร่วมกันดังที่พระดาวเหนือ บุตรสีทา (2557 : 15) กล่าวว่า การขับเคลื่อนเครือข่ายเป็นการประสานความร่วมมือระหว่างบุคคล กลุ่ม และองค์กรที่มีกิจกรรมคล้ายคลึงกันและเชื่อมโยงขยายผลการทำงานหรือแนวคิดไปสู่กลุ่มหรือองค์กรอื่น ๆ เพื่อเสริมสร้างพลังในการแก้ปัญหาและเปลี่ยนแปลงสิ่งต่าง ๆ โดยผ่านกระบวนการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ระหว่างกัน การมีส่วนร่วม การทำกิจกรรมร่วมกัน ช่วยเหลือกันโดยการติดต่ออาจทำได้ทั้งที่ผ่านศูนย์กลางแม่ข่ายหรือแกนนำ หรืออาจจะไม่มีแม่ข่ายหรือแกนนำแต่จะทำการติดต่อโดยตรงระหว่างกลุ่ม ซึ่งจะมีการจัดรูปแบบหรือจัดระเบียบโครงสร้างที่คนหรือองค์กร สมาชิกยังคงมีความเป็นอิสระ โดยที่อาจมีรูปแบบการร่วมตัวแบบหลวมๆ เฉพาะกิจ ตามความจำเป็นหรือเป็นโครงสร้างที่มีความสัมพันธ์ชัดเจน เพื่อนำไปสู่เป้าหมายและวิธีการทำงานร่วมกัน ให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการทำงานร่วมกัน

2. ผลการศึกษาการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายนิคม อำเภอชะอำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ได้แก่ การสอนทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response) และการใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ ประกอบด้วย 8 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ใช้เวลาในการพัฒนาทั้งหมด 42 ชั่วโมง โดยได้บรรจุไว้ในเล่มคู่มือกลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครู เพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม อำเภอชะอำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ซึ่งคู่มือเล่มนี้เกิดจากการรวมกลุ่มของครูเครือข่าย และผู้วิจัยมีการสัมภาษณ์ครูเครือข่ายเกี่ยวกับปัญหาในการจัดการเรียนการสอน

ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มาตรฐานและตัวชี้วัดใดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 รายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ควรเร่งพัฒนา เทคนิคหรือวิธีการใด ที่ควรนำมาพัฒนาหรือแก้ปัญหาดังกล่าว เป็นต้น ครูเครือข่ายมีส่วนร่วมในการสร้างคู่มือ และนำคู่มือ ไปพัฒนานักเรียน ซึ่งการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response) และการใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ จะช่วยลดความตึงเครียดให้แก่ นักเรียนได้ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยความสุข จนในที่สุดนักเรียนก็สำเร็จในการเรียน และ มีความพร้อมที่จะเรียนรู้ภาษาในระดับที่สูงขึ้น

3. ผลการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายนิคม อำเภอลำดวน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากครูเครือข่ายร่วมกันระดมสมองคิด (Brain Storming) ร่วมกันเสนอการสอนโดยใช้เทคนิคการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response) และการใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ ตลอดจนร่วมกันสร้างคู่มือกลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครู เพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม อำเภอลำดวน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ขึ้นมา 1 เล่มแล้วได้นำไปใช้พัฒนานักเรียน โดยมีการขับเคลื่อนคู่มือด้วยใช้กลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครู เพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายนิคม อำเภอลำดวน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 โดยมี 5 ขั้นตอน 1) ประสานความร่วมมือหน่วยงานหลักในการสร้างเครือข่าย 2) ประชุม กำหนดกลุ่มเป้าหมายในการสร้างกลไกการขับเคลื่อนเครือข่าย 3) ศึกษาความต้องการจำเป็นของโรงเรียนเครือข่ายในการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน 4) พัฒนาครูเครือข่ายเพื่อพัฒนาเพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน และ 5) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของผู้บริหาร ครู และนักเรียนของโรงเรียนในศูนย์เครือข่ายซึ่งส่งผลให้ทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายนิคม อำเภอลำดวน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ ซีริน ชุมวรฐายี (2557 : 34) ที่ได้กล่าว การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางคือ วิธีการสอนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศให้กับผู้ที่เริ่มต้นเรียนภาษาโดยมีกระบวนการที่ เริ่มต้นจากทักษะการฟังซ้ำหลาย ๆ ครั้งและแสดงท่าทางตามความหมายของประโยคที่ฟังผู้สอนอาจ เริ่มต้นด้วยทักษะการฟังอย่างเดียวก่อน เมื่อผู้เรียนคุ้นเคยกับเสียงของภาษาผู้สอนก็จะแสดงท่าทางพร้อมกับออกเสียงประโยคหรือคำหรือผู้สอนอาจจะเริ่มต้นด้วยการออกเสียงพร้อมกับแสดงท่าทางทันทีที่ได้ในระยะเริ่มต้นของการสอนผู้เรียนจะต้องฟังและดูการปฏิบัติของผู้สอนในกระบวนการนี้ ผู้สอนเปรียบเสมือนนักแสดงและผู้เรียนเปรียบเสมือนผู้ชม ต่อมาเมื่อผู้เรียนเริ่มเข้าใจภาษาดังกล่าวแล้วผู้เรียนก็พร้อมที่จะพูดหรือปฏิบัติในกระบวนการสุดท้ายของการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางผู้เรียนอาจสามารถเป็นผู้ออกคำสั่ง การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางจะดำเนินขั้นตอนบนพื้นฐานของความพร้อมและความเข้าใจของผู้เรียน ดังนั้นวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางจึงช่วยลดความตึงเครียดให้แก่ผู้เรียนได้ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยความสุขจนในที่สุดผู้เรียนก็สำเร็จในการเรียนและมีความพร้อมที่จะเรียนรู้ภาษาในระดับที่สูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปัทิตตา ติวค (2557 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปการศึกษา 2556 โรงเรียนบ้านหัวป่าบ จำนวน 42 คนผลการวิจัยพบว่าความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง อยู่ในระดับมากที่สุด

นอกจากนี้การนำกิจกรรมสถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้มาใช้ในการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายนิคม อำเภอลำดวน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ส่งผลให้ทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมีประสิทธิภาพสูงขึ้น สอดคล้องกับ วรจกานา คำอ้น (2559 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการศึกษาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโกวิทอรัญ พบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ .05 และเมื่อพิจารณาเกณฑ์การประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความเข้าใจ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.51 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.62 ด้านความคล่องแคล่ว ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.49 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.67 ด้านคุณภาพของการสื่อสาร ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.47 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.65 และด้านปริมาณการสื่อสาร ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.39 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.66 2) ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโกวิทอรัญ ในภาพรวมของความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.39 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.29 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเป็นรายด้านจากมากไปหาน้อย พบว่า เจตคติต่อการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.42 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.11 รองลงมา คือ ด้านพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.40 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.29 และด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.39 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.41 เป็นลำดับสุดท้าย ยังสอดคล้องกับ ดวงทิพย์ โสฬสเสาวภาคย์ (2557 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมสถานการณ์จำลองเพื่อเสริมสร้างความสามารถในด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้บริบทเมืองเพชรบุรีสำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ กลุ่มเป้าหมายคือ นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการท่องเที่ยววิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรีจำนวน 18 คนโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling) ผลการวิจัยพบว่า 1) ครูและนักเรียนต้องการให้มีการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองโดยใช้บริบทเมืองเพชรบุรีสำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ 2) ผลการพัฒนาและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมสถานการณ์จำลองเพื่อเสริมสร้างความสามารถในด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้บริบทเมืองเพชรบุรีสำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำนวน 8 แผน ประสิทธิภาพมีค่าเท่ากับ 78.86/77.96 3) ผลการทดลองใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองเพื่อเสริมสร้างความสามารถในด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้บริบทเมืองเพชรบุรีมี 6 ขั้นตอนดังนี้ (1) ชี้นำบทเรียน (2) ชี้นำฝึกปฏิบัติ (3) ชี้นำแสดงสถานการณ์จำลอง (4) ชี้นำวิเคราะห์และอภิปรายผล (5) ชี้นำแสดงสถานการณ์จำลองครั้งที่ 2 และ(6) ชี้นำสรุปผลและประเมินผล และ 4) ผลการประเมินพบว่า (1) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการ

เรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่สถิติระดับ 0.5 (2) นักเรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับดีและ (3) นักเรียนมีเจตคติต่องิจกรรมสถานการณจำลองอยู่ในระดับมาก

จากการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยพบวาทะการขับเคลื่อนเครือข่ายครู เพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 ที่มีประสิทธิภาพ ได้แก่ กลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครู มี 5 ขั้นตอน 1) ประสานความร่วมมือหน่วยงานหลักในการสร้างเครือข่าย 2) ประชุมกำหนดกลุ่มเป้าหมายในการสร้างกลไกการขับเคลื่อนเครือข่าย 3) ศึกษาความต้องการจำเป็นของโรงเรียนเครือข่ายในการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน 4) พัฒนาคู่มือเครือข่ายเพื่อพัฒนาเพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน และ 5) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของผู้บริหาร ครู และนักเรียนของโรงเรียนในศูนย์เครือข่ายซึ่งส่งผลให้ทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายนิคมอำเภอชะอำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ส่วนกลไกในการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 ได้แก่ การสอนทักษะการฟังและพูดภาษาภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response) และการใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ซึ่งประกอบด้วย 8 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ซึ่งได้บรรจุไว้ในเล่มคู่มือกลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครู เพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม อำเภอชะอำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 และจากการใช้คู่มือกลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครู เพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม อำเภอชะอำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 เป็นกรอบในการดำเนินการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม อำเภอชะอำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ซึ่งปรากฏผลการพัฒนามีความก้าวหน้าเพิ่มขึ้น ร้อยละ 32.65 อยู่ในระดับดี

ดังนั้นการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม อำเภอชะอำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 เป็นสิ่งที่ครูเครือข่ายควรให้ความสำคัญและควรทำการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้กระบวนการมีส่วนร่วมจากทุก ๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้องมาร่วมกันพัฒนา เพื่อให้เด็กนักเรียนมีความรู้ และสามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

กลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครู เพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม อำเภอชะอำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการสรุปแนวคิดและเสนอในรูปของข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้และข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัยพบว่า ผลการใช้กลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครู เพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายนิคม อำเภอลำดวน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ทำให้เกิดการประสานงานความร่วมมือระหว่างบุคคลและหน่วยงานนำไปสู่การทำงานที่บรรลุเป้าหมายและมีประสิทธิภาพ ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดเครือข่ายทั้งในและนอกสถานศึกษาเพื่อแก้ปัญหาในเรื่องการจัดการเรียนรู้และสภาพปัญหาต่าง ๆ โดยมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามาร่วมด้วย จะทำให้การแก้ปัญหาประสบความสำเร็จ

2. จากผลการวิจัยพบว่า การใช้เทคนิคการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response) และการใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ ไปใช้ในการพัฒนานักเรียนในกลุ่มเครือข่ายนิคม อำเภอลำดวน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ส่งผลให้นักเรียนได้รับการพัฒนาในด้านทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ดังนั้นครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษควรนำเทคนิคดังกล่าวไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มากขึ้น

3. จากผลการวิจัยพบว่า การสอนโดยใช้เทคนิคการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response) และการใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้เป็นระยะเวลา 42 ชั่วโมง ส่งผลให้นักเรียนส่วนใหญ่ได้รับการพัฒนาในด้านทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ แต่มีเพียงนักเรียนบางส่วนที่ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ดังนั้นนักเรียนกลุ่มนี้ควรมีชั่วโมงในการเรียนที่มากกว่า 42 ชั่วโมง โดยครูคอยเป็นพี่เลี้ยงและให้กำลังใจ

4. ครูผู้สอนควรสะท้อนผลการปฏิบัติงานของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้นักเรียนทราบจุดเด่นและจุดบกพร่องของตนเอง เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงแก้ไข

5. ผู้บริหารควรเป็นผู้กำกับดูแล ติดตามอย่างต่อเนื่องเพื่อความยั่งยืน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับกลไกการขับเคลื่อนและการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในด้านอื่น ๆ เช่น ด้านทักษะการอ่าน และด้านทักษะการเขียน ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับกลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครูเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ที่แตกต่างจากกลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครูที่ผู้วิจัยใช้ทั้ง 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ประสานความร่วมมือหน่วยงานหลักในการสร้างเครือข่าย 2) ประชุมกำหนดกลุ่มเป้าหมายในการสร้างกลไกการขับเคลื่อนเครือข่าย 3) ศึกษาความต้องการจำเป็นของโรงเรียนเครือข่ายในการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน 4) พัฒนาคู่มือเครือข่ายเพื่อพัฒนาเพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน และ 5) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของผู้บริหาร ครู และนักเรียน เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพและประสิทธิผล

บรรณานุกรม

- กันยารัตน์ เฟิงสา. (2553). การศึกษาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านเบิกไพรด้วยวิธีสอนโดยกิจกรรมเพลงและเกม. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). ยกระดับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ. ค้นเมื่อ 23 ธันวาคม 2563. จาก <https://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID=48458&Key=news2>
- เกศรา อนิทะนนท์. (2556). ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- กิ่งแก้ว อาริรักษ์ และคณะ. (2544). “ชุดฝึกอบรมการพัฒนากระบวนการเรียนรู้” หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2543). การจัดการเครือข่ายกลยุทธ์สำคัญสู่ความสำเร็จของการปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ : บริษัทซัคเซสมิเดียจำกัด.
- เกิตศิริ ชมภูภาวิน. (2556). การใช้กิจกรรมเชิงปฏิสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมความสามารถ ในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ภาคพายัพ เชียงใหม่.
- ครรชิต จุฑาพรหมณี. (2550). เทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ. เอกสารประกอบการอบรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ, พระนครศรีอยุธยา, โรงแรมอุทองอินน.
- คำพันธ์ แสนสุข และ อุบล สรรพชัยพงษ์. (2556). การศึกษาการเรียนรู้การฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยวิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง โรงเรียนมัธยมวัดใหม่กรงทอง ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี. การประชุมวิชาการแห่งชาติ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ครั้งที่ 10
- จำนง แจ่มจันทรวงษ์. (2553). การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบ เครือข่ายเพื่อส่งเสริมคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุณบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เฉลิม ดาวเรือง. (2559). สภาพปัจจุบัน และปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษในกิจกรรมและสื่อการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ชายุดา จันทะปิดตา. (2555). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบัวหลวงวิทยาคม จังหวัดบุรีรัมย์.
วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชูชาติ มงคลเมธ. (2553). การเปรียบเทียบทักษะปฏิบัติดนตรีสากลและความรับผิดชอบต่อน้ำที่
ของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อวีดิทัศน์มีครูแนะนำ
- เชษฐมาส วิลาวรรณ. (2553). การศึกษาความสามารถทางด้านการฟัง-พูดและเจตคติต่อการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดไผ่ล้อมที่ได้รับการ
สอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน โดยใช้รรรถลักษณะของการเล่า
นิทาน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). บัณฑิต
วิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- ชีริน ชุมวรรฐายี. (2557). ประสิทธิภาพของการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อการเรียนรู้คำศัพท์
และความคงทนในการจดจำคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลาราชนครินทร์.
- ณิรารวรรณ จิตตริณิตย. (2552). ผลการจัดกิจกรรมคายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการพูด
เพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนกลุ่มกิจกรรมพิเศษระดับประถมศึกษาตอนปลาย.
วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ถ้วนเปาชี กุจิ. (2554). การบริหารงานภาครัฐในรูปแบบเครือข่าย : กรณีศึกษาสถาบันพัฒนา
องค์กรชุมชน สำนักงานปฏิบัติการภาคใต้. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ทิตติยา อินกล่อม. (2558). การศึกษาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและสนใจต่อการ
เรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนบ้านเก่าตามแนวการสอน
ภาษาเพื่อการสื่อสารโดยกิจกรรมเพลง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การสอนภาษาอังกฤษใน
ฐานะภาษาต่างประเทศ). บัณฑิตวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- ทิพวรรณ หล่อสุวรรณรัตน์. (2556). ทฤษฎีองค์การมุมมองต่างกระบวนทัศน์. สมุทรปราการ :
บริษัทดี.เค. ปรีนติ้งเวิลด์ จำกัด.
- ทศนา แคมมณี. (2550). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มี
ประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 10 กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ธีระ รุณเจริญ. (2550). ความเป็นมืออาชีพในการจัดการและบริหารการศึกษายุคปฏิรูปการศึกษา.
กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ข้าวฟ่าง.
- ธันชพร บุญปิ่น. (2549). การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้น
ที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6) โดยการจัดกิจกรรมแบบร่วมมือกันเรียนรู้แข่งขันกัน

- เป็นทีม (TGT).** วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ธีระพัฒน์ ฤทธิ์ทอง. (2545). พิมพ์ครั้งที่ 3. 30 รูปแบบการจัดกิจกรรมโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพมหานคร : เฟื่องฟ้า พรินติ้ง.
- นฤมล นิราทร. (2543). การสร้างเครือข่ายการทำงาน : ข้อควรพิจารณาบางประการ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- บัลลังก์ โรหิตเสถียร. (2557). การปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. ค้นเมื่อ 23 ธันวาคม 2563. จาก <https://www.moe.go.th/websm/2014/may/126.html>
- ปาริชาติ สถาปิตานนท์ และ ชัยวัฒน์ ธีระพันธ์. (2546). สื่อสารกับสังคมเครือข่าย. เอกสารประกอบการฝึกอบรมหลักสูตร 3 “การสร้างเครือข่ายที่มีพลัง” สถาบันชุมชนท้องถิ่นพัฒนา. กรุงเทพมหานคร : สถาบันการเรียนรู้และพัฒนาประชาคม.
- ปัทมิตา ดิวงค. (2557). การพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- ปัญหานันท์ รินจ้าว. (2545). การใช้กิจกรรมการเรียนการสอน โดยมีวิธีทัศน์ประกอบ เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษและแรงจูงใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 /. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.ม.ป.ท.
- พัชรินทร์ จันทาพูน. (2555). การพัฒนากลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็ก. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์ดุขฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พระดาวเหนือ บุตรสีเทา. (2557). การสร้างเครือข่ายและการจัดการเครือข่ายในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของชุมชนบ้านพชรธรรมนำสุข อำเภอทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร มหาบัณฑิต สาขาการบริหารการพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- พิสิฐ เทพไกรวัล. (2554). การพัฒนารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อคุณภาพการจัดการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก. ดุขฎีนิพนธ์ศึกษาศาสตรดุขฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ไพฑูริย์ นิยมมา และคณะ. (2552). โครงการศึกษารูปแบบการบริหารจัดการเครือข่ายกองทุนสวัสดิการสังคมระดับอำเภอกรณีศึกษาอำเภอรายไศล จังหวัดศรีสะเกษ. รายงานการวิจัย. ชุดโครงการวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาระบบการบริหารจัดการ เครือข่าย

กองทุนสวัสดิการระดับอำเภอ เพื่อการพึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืน สนับสนุนโดยสำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 5 จังหวัดนครราชสีมา

- พรสวรรค์ สีป้อ. (2550). **สุดยอดวิธีสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์
- พรพิมล รียาย. (2553). **การพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย**. วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยนอร์ท เชียงใหม่.
- พลาภีนา วงศ์เลขา. (2553). **กลไกขับเคลื่อนการศึกษาก้าวสู่ประชาคมอาเซียน**. เดลินิวส์. หน้า 15
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2549). **ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร**. พิมพ์ครั้งที่ 4 (กรุงเทพฯ).
- เยาวลักษณ์ ลอยลิป. (2547). **ผลการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร**. สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รัตนา ศิริลักษณ์. (2563). **การพัฒนาบทเรียนที่ใช้กิจกรรมการละครเพื่อส่งเสริมทักษะฟัง-พูด**. ค้นเมื่อ 23 ธันวาคม 2563. จาก http://www.tnrr.in.th/?page=resultsearch&record_id=100_91524
- รุ่งโรจน์ เพชรบุรณิน. (2546). **เครือข่ายภาคประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน : กรณีศึกษา เครือข่ายประชาชนด้านคอร์รัปชัน (คปต.)** วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะศิลปศาสตร์ สำนักบัณฑิตอาสาสมัคร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- รสริน ป้อมสาหร่าย. (2550). **ผลการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่มีผลต่อความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษและความพึงพอใจในการเรียนแบบร่วมมือของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- วารุณี ยะปาน. (2556). **การศึกษาความสามารถด้านการฟัง-พูดและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชุมชนบ้านบ่อ ด้วยวิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้เพลงและเกม**. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (วิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- วิชัย แสงศรี. (2552). **การศึกษาวิเคราะห์และพัฒนารูปแบบการบริหาร จัดการเครือข่ายสถานศึกษาในเขตพื้นที่ชนบทภาคตะวันออกเฉียงเหนือ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาคุชฎี บัณฑิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วีระกาญจน์ กนกกมลเสศ. (2561). **ศึกษาวิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบตอบสนองด้วยท่าทางและเล่าเรื่องที่มีต่อทักษะการฟัง การพูดและการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตคณะ**

- มนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- วรรณพรรณ เลิศวัตรกานต์. (2556). การพัฒนาชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะการฟัง และพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. สารนิพนธ์บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วรรรัตน์ วิชัยกุล. (2556). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ สถานการณ์จำลอง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศักดิ์สิทธิ์ หมั่นกุล. (2545). “ทรงสนะของชาวบ้านในพื้นที่แนวกันชนบพ ทิศนของชาวบ้านในพื้นที่แนวกันชนป่าภูเขียวต่อการดำเนินงานของกลุ่มเครือข่ายเกษตรดินภูพัฒนาอำเภอเกษตรสมบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ.” สารนิพนธ์มหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศิริวรรณ รมเย็น. (2540). มารูจักกิจกรรม TPR ตามประกาศอังกฤษ(ใหม่)ประถม!. วารสาร ศูนย์การศึกษาต่อเนื่อง, 5(3), 67-71.
- ศิริพร ตันติยมาศ. (2550). รูปแบบการบริหารเครือข่ายโรงเรียนแบบมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิผล สังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศุภวรรณ นาคินิล. (2552). การพัฒนาทักษะการฟัง - การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการเล่นพื้นบ้าน. วารสารศึกษาศาสตร์ ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษา ปีที่ 32 ฉบับที่ 4 ประจำเดือน ตุลาคม - ธันวาคม 2552 คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ศตพร ศิริหาคำ. (2551). การพัฒนารายการโทรทัศน์ฝึกปฏิบัติประกอบการเรียน เรื่อง การเดิน บัลเลต์เบื้องต้น. (สารนิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- สร้อยญา จุฑานิล. (2556). การบริหารเครือข่ายของสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชนสำนักงาน ปฏิบัติการภาคตะวันออกเฉียงเหนือ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สุทธิทย์ อากาศโร . (2547). เครือข่าย : ธรรมชาติ ความรู้ และการจัดการ. กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์เดือนตุลา.
- สุพัชยา ปาทา. (2554). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์และความสามารถในการ คิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT และการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2559). **วิธีสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย . พิมพ์ครั้งที่ 4
- สุรชาติ บุรณศิริ. (2558). **การศึกษาความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบางกระโดยวิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้เพลงและเกม**. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (วิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- สุวรรณธัช สวาสดิ. (2555). **การเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้สื่อวีดิทัศน์และการสอนแบบปกติ**. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ศศ.ม. มหาวิทยาลัยนเรศวร พิษณุโลก.
- สุวรรณรัตน์ เพยศิริ. (2552). **การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TGT**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2554). **รายงานวิจัยและพัฒนารูปแบบกลไกการส่งเสริม การกระจายอำนาจการบริหารจัดการศึกษาสู่เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา**. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- สนธยา พลศรี. (2550). **เครือข่ายการเรียนรู้ในงานพัฒนาชุมชน**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- วรางคณา เค้าอัน. (2559). **การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้**. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- วิทยา โกวิท. (2557). **การใช้วีดิทัศน์ประกอบการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4**. หลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาอังกฤษ. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- หนึ่งนุช จิตครบุรี. (2555). **ผลของการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต(หลักสูตรและการสอน). กำแพงเพชร
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2550). **การทดสอบและการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2550). **หลักการสอน**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ. เลิฟแอนด์ ลิฟเพลส.

ฮาฮีต๊ะ ดีนามอ (2553). การศึกษาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของคีร์ จอห์นสัน. ปริญญาโท ศษ.ม. (หลักสูตรและการสอน) : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ.

อุไรวรรณ กองสีหา. (2551). การพัฒนาทักษะการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมแบบร่วมมือกันเรียนรู้เทคนิคการแข่งขันเกมเป็นทีม (TGT) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. โรงเรียนอนุบาลอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้พูดภาษาอื่น มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.

Anderson, A ; & Lynch, T. (1988). **Listening**. Hong Kong: Oxford University Press.

Cohen, J. and Rural Uphoff, (1980). "Development Participation: Concept and Measures for Project Design Implementation and Evaluation Rural Development Center ". Dissertation Abstracts International. 10 (Jan1980) : 1564-A. David, Fred R. (2009). Strategic Management : Concepts and Cases. (12th ed.). Upper Saddle River, N. : J. Pearson Education.

Hughes, A. (2006). **Testing for Language Teachers**. 2nd edition. UK: Cambridge University Press.

Kanter, R.M. (1981). Power failure in management circuits. In **Harvard business review: Coping with-difficult employee, 77-82**. Massachusetts: Harvard University Printing.

Littlewood, w .(1981). **Language teaching: an introduction**. Cambridge: Cambridge University Press.

Travess, D.P. & Revores. (1990). **Foundations of education : becoming a teacher**. 2nd ed. Englewood Cliffs, N.J. Prentice-Hall.

Underwood, M. (1989). **Teaching Listening**. New York: Longman.

Widdowson, H.G. (1981). **Teaching Language as Communication**. London : Oxford University Press.

ภาคผนวก

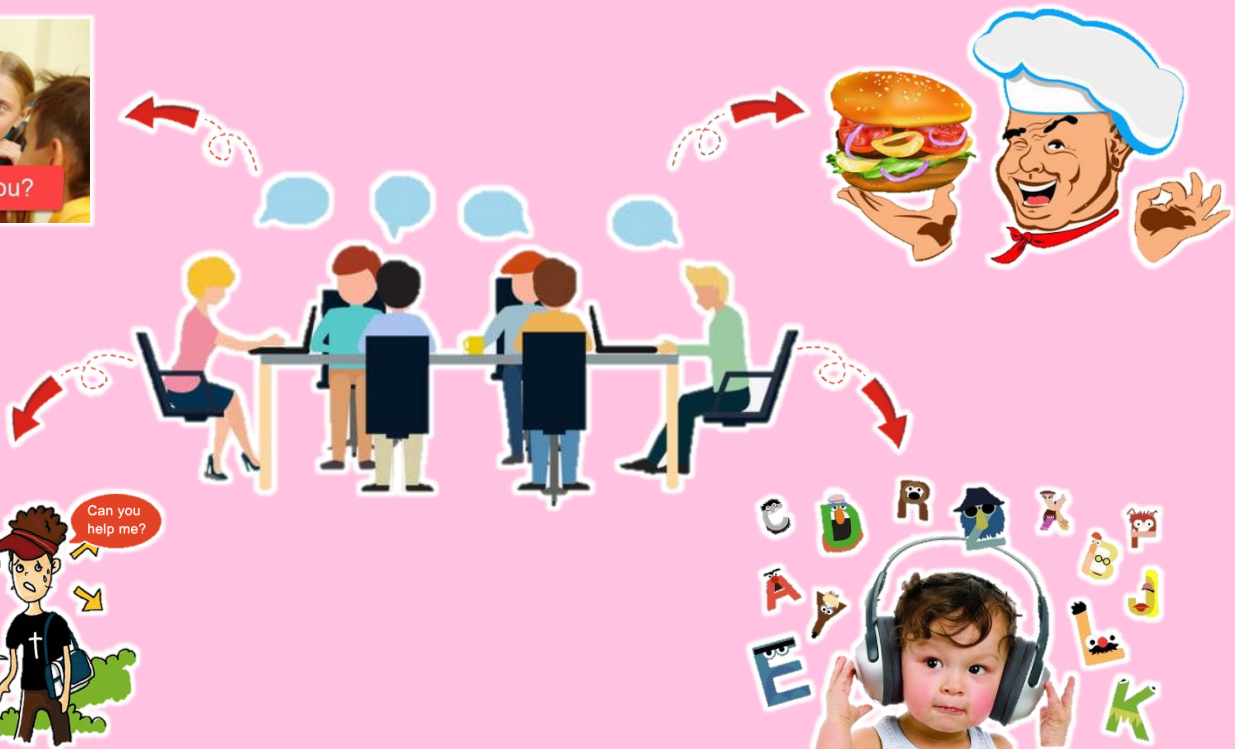
ภาคผนวก ก

- คู่มือกลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครู เพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม อำเภอลำดวน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2
- รายชื่อกลุ่มเป้าหมายในการวิจัย
- ประมวลภาพการดำเนินกิจกรรม
- ผลคะแนนการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคมก่อนและหลังเรียน

คู่มือกลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครู เพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูด
ภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม อำเภอชะอำ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2

The Manual of Mechanisms for driving the Teacher Network to develop
English Listening and Speaking Skills of Students in the Nikom network
Phetchaburi Primary Educational Service Area Office 2

DO YOU SPEAK ENGLISH ?

นางสาวอารีรัตน์ จันทระจิตร
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คำนำ

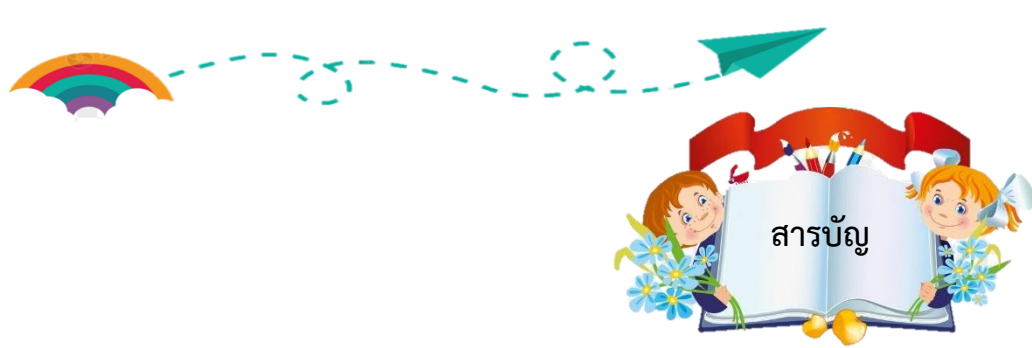
คู่มือกลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครู เพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม อำเภอลำดวน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 จัดทำขึ้นเพื่อเป็นคู่มือครูใช้ในการดำเนินการวิจัย โดยมีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม อำเภอลำดวน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ซึ่งนวัตกรรมเล่มนี้เป็นคู่มือสำหรับครูในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยน ข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ และมาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอ ข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

คู่มือเล่มนี้ประกอบไปด้วย คำชี้แจงในการใช้ข้อแนะนำสำหรับครู กลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายจุดประสงค์การเรียนรู้ แบบประเมินทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนก่อนเรียน (Pre-test) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 8 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้ 1) What do you want to be? 2) Sports 3) The Weather 4) On holiday 5) Places 6) Giving direction 7) That's entertainment 8) How to make hamburger. ไรก็ได้ แบบประเมินทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียน (Post-test) เกณฑ์การให้คะแนน แบบบันทึกคะแนน และเอกสารอ้างอิง ซึ่งคู่มือเล่มนี้เป็นสื่อสองภาษา ได้แก่ ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ที่มีการอธิบายขั้นตอนการจัดกิจกรรมอย่างชัดเจน มีเนื้อหาที่น่าสนใจ และเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน

ผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคู่มือเล่มนี้คงเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ หรือท่านผู้อ่านที่สนใจและกำลังศึกษาคนคว้าข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องนี้ไม่มากก็น้อย หากมีข้อผิดพลาด ประการใดผู้จัดทำขออภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย

อารีรัตน์ จันทระจิตร

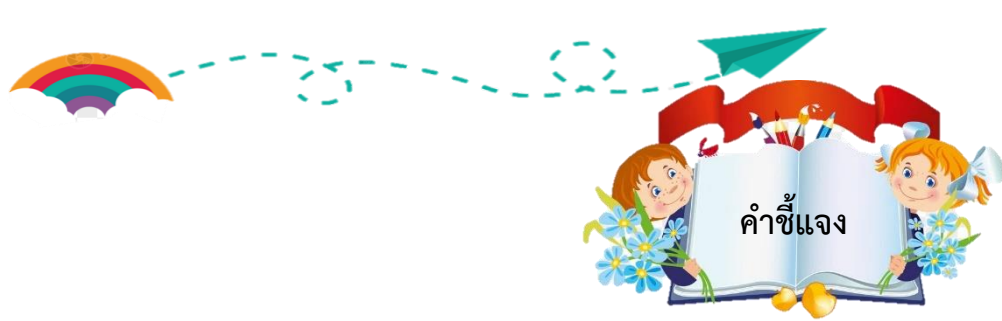
	หน้า
คำนำ.....	ก
สารบัญ.....	ข
สารบัญตาราง.....	ง
คำชี้แจง.....	จ
ข้อเสนอแนะสำหรับครู.....	ฉ
กลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครู.....	1
ส่วนที่ 1 บทนำ.....	3
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	3
วัตถุประสงค์.....	4
กลุ่มเป้าหมาย.....	4
ขอบเขตเนื้อหา.....	5
ระยะเวลาในการดำเนินการ.....	6
วิธีดำเนินงาน.....	6
ส่วนที่ 2 หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	7
แนวคิดเกี่ยวกับกลไกการขับเคลื่อน.....	7
แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษ.....	9
ข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม.....	19
ส่วนที่ 3 การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาต่างประเทศในระดับชั้นประถมศึกษา.....	23
ทำไมต้องเรียนภาษาต่างประเทศคณิตศาสตร์.....	23
เรียนรู้อะไรในภาษาต่างประเทศ.....	23
สาระและมาตรฐานการเรียนรู้	24
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	24
คุณภาพผู้เรียน.....	24
ส่วนที่ 4 แนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษ.....	27
การพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษ.....	27
กิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้.....	29
กิจกรรมการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง.....	29
ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษ	30
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	30
มาตรฐานและตัวชี้วัดวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	31
สาระและมาตรฐานการเรียนรู้	31
กำหนดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูด	32
ภาษาอังกฤษ.....	32

	หน้า
ส่วนที่ 4 แนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษ.....	
แบบประเมินทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียน.....	33
กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง What do you want to be ?.....	36
กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Sports.....	42
กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง The Weather.....	48
กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง On holiday.....	53
กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง Places.....	60
กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง Giving direction.....	65
กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง That's entertainment.....	72
กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง How to make hamburger.....	79
แบบประเมินทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียน.....	85
เกณฑ์การให้คะแนนทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษ.....	88
เกณฑ์การให้คะแนนทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียน.....	92
เกณฑ์การให้คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน.....	94
ส่วนที่ 5 การปฏิบัติงานของครูเครือข่าย.....	
ตารางกลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครูเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูด ภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่าย.....	96
เอกสารอ้างอิง	97

ตาราง		หน้า
1.2	วิธีการดำเนินงาน.....	7
5.1	กลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครูเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม.....	8

คู่มือกลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครู เพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
ในศูนย์เครือข่ายนิคม อำเภอลำดวน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ใช้ระยะเวลาใน
การดำเนินกิจกรรม จำนวน 40 ชั่วโมง โดยมีรายละเอียดดังนี้

การดำเนินกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคการเรียนการสอนโดย การใช้
สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ และการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง จำนวน 8 แผนๆ ละ 5 ชั่วโมง รวมถึง
การประเมินท้ายแผน รวมทั้งสิ้นจำนวน 40 ชั่วโมง

การประเมินทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียน (Pre-test) จำนวน
1 ชั่วโมง 30 นาที

การประเมินทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียน (Post-test) จำนวน
1 ชั่วโมง 30 นาที

ซึ่งภายในคู่มือเล่มนี้ มีองค์ประกอบสำคัญดังนี้

1. คำชี้แจงในการใช้
2. ข้อเสนอแนะสำหรับครู
3. กลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครูเพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
4. จุดประสงค์การเรียนรู้
5. แบบประเมินทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียน (Pre-test)

จำนวน 20 คะแนน

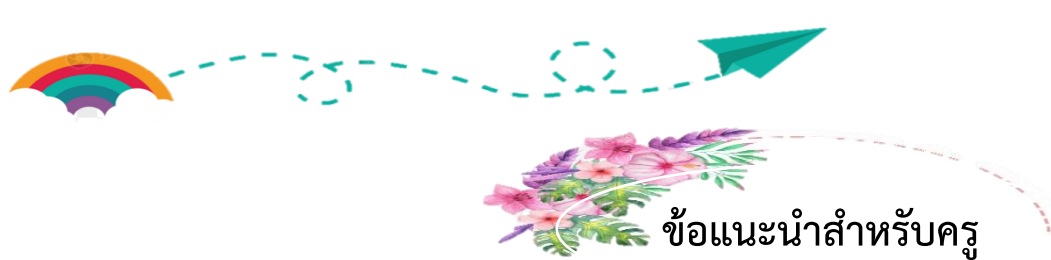
6. แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้จำนวน 8 แผน ได้แก่

- 1) What do you want to be ?
- 2) Sports
- 3) The Weather
- 4) On holiday
- 5) Places
- 6) Giving direction
- 7) That's entertainment
- 8) How to make hamburger.

7. แบบประเมินทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียน (Post-test)

จำนวน 20 คะแนน

8. เกณฑ์การให้คะแนน และแบบบันทึกคะแนน
9. เอกสารอ้างอิง

ข้อเสนอแนะสำหรับครู

คู่มือกลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครู เพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม อำเภอลำดวน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ครูควรปฏิบัติดังนี้

1. ศึกษาคู่มือการใช้อย่างละเอียด
2. ทำความเข้าใจขั้นตอนการใช้กิจกรรมให้เข้าใจก่อนจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
3. จัดเตรียมเอกสาร สื่อ อุปกรณ์ และแบบฝึกให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน
4. ชี้แจงแนวทาง แนะนำกิจกรรม และแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ในการจัดกิจกรรมแก่นักเรียนให้ชัดเจน
5. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู โดยใช้คู่มือควบคู่ไปด้วย
6. ให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมตามคู่มือการใช้ โดยครูดูแลและให้ คำแนะนำอย่างใกล้ชิด
7. เมื่อพบว่านักเรียนมีปัญหา ข้อสงสัย ครูควรแนะนำ อธิบาย และแก้ไขปรับปรุงทันที
8. หากนักเรียนที่ทำคะแนนได้ไม่ผ่านเกณฑ์ ควรให้คำแนะนำ และให้ทบทวนเนื้อหาใหม่ อีกครั้งจนเกิดความเข้าใจ

กลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครู

กลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครูเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูด ภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 หมายถึง วิธีการวางแผนดำเนินงานกิจกรรมที่คาดว่าจะนำการทำงาน การพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนสู่ความสำเร็จ บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยมีกระบวนการทั้งหมด 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ประสานความร่วมมือหน่วยงานหลักในการสร้างเครือข่าย

ขั้นที่ 2 ประชุมกำหนดกลุ่มเป้าหมายในการสร้างกลไกการขับเคลื่อนเครือข่าย

ขั้นที่ 3 ศึกษาความต้องการจำเป็นของโรงเรียนเครือข่ายในการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

ขั้นที่ 4 พัฒนาครูเครือข่ายเพื่อพัฒนาเพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

ขั้นที่ 5 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของผู้บริหาร ครู และนักเรียนของโรงเรียนในศูนย์เครือข่าย

กลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครูเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 มีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยประสานงานกลุ่มเครือข่ายนิคม ในการขับเคลื่อนเครือข่ายครูเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 โดยกำหนดกลุ่มเป้าหมายเป็นครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 7 คน จากโรงเรียนในเครือข่ายทั้งหมด 7 โรงเรียน จากนั้นผู้วิจัยนำแบบสอบถามสภาพความต้องการจำเป็นของครูในการพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในสถานศึกษา ไปสอบถามครูในโรงเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย

2. เชิญประธานศูนย์ ผู้บริหาร ครูผู้สอน ในศูนย์เครือข่ายนิคม เข้าร่วมประชุมเพื่อชี้แจง ที่มาและความสำคัญกลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครูเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 และชี้แจงวัตถุประสงค์ของการขับเคลื่อนเครือข่ายครูเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

3. ขั้นตอนของการตกลงที่จะทำงานร่วมกันของสมาชิกในศูนย์เครือข่าย ผู้วิจัยจัดทำช่องทางการติดต่อสื่อสารผ่านระบบแอปพลิเคชัน “Line” และ “Google Drive” เพื่อใช้ในการประสานงาน แลกเปลี่ยนเรียนรู้หรือรับส่งข้อมูลซึ่งกันและกันของสมาชิกในศูนย์เครือข่าย รวมถึงการศึกษาหาความรู้จากนอกเครือข่าย แล้วนำกลับมาถ่ายทอดสู่เครือข่าย

4. สมาชิกในกลุ่มร่วมกันวางแผนปฏิบัติงาน โดยเปิดโอกาสให้สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจในลักษณะประชาธิปไตย โดยใช้ทรัพยากรร่วมกันในการทำงานจนกระทั่งเครือข่ายได้แนวทางในการดำเนินงานของเครือข่ายที่ชัดเจน มีการกำหนดกิจกรรม จัดวางข้อตกลงในการทำงาน กำหนดบทบาท สิทธิ และหน้าที่ของสมาชิกในศูนย์เครือข่าย

5. เป็นการชี้แจงแนวปฏิบัติของการใช้ “คู่มือกลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครูเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2” เป็นการเรียนรู้ร่วมกันของสมาชิกในศูนย์เครือข่ายในการจัดการเรียนรู้ ก่อนให้สมาชิกครูผู้สอนนำไปใช้กับนักเรียนของโรงเรียนตนเองต่อไป

6. เป็นการนิเทศติดตามครูผู้สอนกลุ่มเป้าหมายในการดำเนินการจัดการเรียนการสอน กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมายในแต่ละระยะ หลังจากดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วจัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงแผนการดำเนินงานในอนาคต

ส่วนที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันสภาพโลกาภิวัตน์ได้เชื่อมโยงทุกประเทศรวมเข้าเป็นประชาคมโลกภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายมากที่สุด เนื่องจากเป็นภาษากลางที่ใช้สื่อความหมายได้เกือบทั่วโลก ที่ชนชาติต่าง ๆ ในประชาคมโลกใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างกันเพื่อดำเนินกิจกรรมทางด้านการศึกษา การทำธุรกิจ การลงทุน การท่องเที่ยว และการใช้ชีวิตประจำวัน เป็นแหล่งวิทยาการต่าง ๆ ตลอดจนเป็นเครื่องมือค้นคว้าความรู้ใหม่ ๆ เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในสังคม และยังเป็นภาษาที่ใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสืบค้นข้อมูลด้านต่าง ๆ อีกด้วย ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงเป็นที่ยอมรับว่ามีสถานะเป็นหนึ่งในภาษาโลก (Global Language) ที่สำคัญ (ณภัทร วุฒิวงศา 2557 : ออนไลน์) บุคคลที่รู้ภาษาอังกฤษก็ย่อมจะสามารถเข้าใจความคิด ทักษะคนดี และวัฒนธรรมอื่น ๆ ได้อย่างดี ประเทศไทยเป็นอีกประเทศหนึ่ง ที่ได้รับผลกระทบจากความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศ ข้อมูลข่าวสารจากนานาประเทศได้ไหลเข้าสู่ประเทศไทยตลอดเวลาอย่างรวดเร็ว ทำให้ภาษาอังกฤษทวีความสำคัญมากขึ้น รวมถึงประชาชนส่วนใหญ่ของโลกใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่ประเทศไทยต้องพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ

จะเห็นได้ว่าความสามารถหรือสมรรถนะทางภาษาอังกฤษของคนไทยในภาพรวมยังอยู่ในระดับที่ยังไม่เป็นที่น่าพอใจ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อศักยภาพในการพัฒนาและการแข่งขันของประเทศไทยในปัจจุบัน และในอนาคตอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ รัฐบาลไทยจึงจำเป็นต้องเร่งดำเนินการแก้ไขปัญหานี้ โดยท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการพลเอกดาวพงษ์ รัตนสุวรรณ มีนโยบายยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษ โดยมีเป้าหมายคือยกระดับความสามารถด้านภาษาอังกฤษ ให้คนไทยสามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในชีวิตประจำวันได้จริง ให้มีวิชาสนทนาภาษาอังกฤษและการสนทนาแบบเข้มข้นในช่วงเวลาและในห้องเรียนที่มีความเหมาะสม ตลอดจนการรวบรวม คัดเลือกสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศที่จะเกิดประโยชน์แก่ครู นักเรียน เช่น การใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ในการออกเสียง ซึ่งในความเป็นจริงสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นแล้วในหลายโรงเรียน เช่น การเพิ่มคาบเรียนจาก 4 คาบต่อสัปดาห์ เป็น 6 คาบต่อสัปดาห์ หรือบางโรงเรียนมีวิชาสนทนา มีการเรียนภาษาอังกฤษแบบเข้มข้น มีชมรมภาษาอังกฤษ รวมทั้งการจัดค่ายภาษาอังกฤษในช่วงปิดภาคเรียนของ สพฐ. ฯลฯ ย้ำว่าในการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ศธ. จะยอมรับความแตกต่างของโรงเรียน เนื่องจากแต่ละโรงเรียนมีหลักสูตรการเรียนการสอนและมีผลสัมฤทธิ์ที่แตกต่างกัน ทั้งโรงเรียนที่สอนหลักสูตร English Program หรือ Mini English Program หรือโรงเรียนนานาชาติ รวมทั้งโรงเรียนที่มีครูต่างชาติและโรงเรียนที่ไม่มีครูต่างชาติหรือโรงเรียนที่มีครูต่างชาติแต่สอนไม่ถูกวิธีหรือไม่ได้ผล และโรงเรียนส่วนใหญ่ที่ไม่มีครูต่างชาติและไม่มีความพร้อม ซึ่งจำเป็นที่จะต้องพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยอาศัยสื่อและแบบเรียนที่เหมาะสมและสอดคล้องกับแนวคิดนี้มากขึ้น ฉะนั้น ไม่ว่าจะการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในแต่ละสถานศึกษาจะแตกต่างกันอย่างไร แต่สิ่งที่จะต้องเกิดขึ้น คือ มาตรฐานและคุณภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น กระทรวงศึกษาธิการ (๒๕๕๘ : ออนไลน์)

จากการวิเคราะห์งานวิจัยและเอกสารต่าง ๆ ของผู้วิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้โดยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางและการใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ เป็นนวัตกรรมที่จะช่วยพัฒนานักเรียนให้มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อทักษะการฟังและพูดได้ดีขึ้น เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่มีความสนุกสนาน เหมาะสมกับวัยของ ผู้เรียน ผู้เรียนมีความชื่นชอบ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างรวดเร็ว

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษในด้านทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ เพราะภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลและเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการสื่อสารกับประชาคมโลกได้อย่างไร้ขีดจำกัด และภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและความรู้ในแขนงต่าง ๆ ทั้งนี้ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ศูนย์เครือข่ายนิคม อำเภอลำดวน จังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 พบว่ายังคงมีปัญหาด้านทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการขับเคลื่อนเครือข่ายครู เพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนเพื่อตอบสนองความต้องการปัญหาในอดีต ปัจจุบัน และในอนาคตที่จะก้าวสู่สังคมแห่งโลกาภิวัตน์ซึ่งภาษาอังกฤษจะถูกใช้เป็นภาษากลางการสื่อสารกับกลุ่มประเทศต่าง ๆ และภาษาราชการต่อไปในอนาคต เพราะฉะนั้นผู้บริหารสถานศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญในการที่จะพัฒนาการบริหารจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียนอีกทั้งยังสามารถแก้ปัญหาด้านทักษะภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตของประชาชนชาวไทยได้อย่างมีศักดิ์ศรีได้อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างภาคภูมิใจและมีคุณภาพและเพื่อรองรับการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันของประเทศต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาการขับเคลื่อนเครือข่ายครู เพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายนิคม อำเภอลำดวน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2
2. ศึกษาการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายนิคม อำเภอลำดวน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2
3. ศึกษาผลการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายนิคม อำเภอลำดวน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2

ขอบเขตการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัย เรื่องกลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครู เพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย

1.1 ครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนบ้านร่องระกำ 1 คน โรงเรียนบ้านหนองยาว 1 คน โรงเรียนนิคมสร้างตนเองเขื่อนเพชร 1 คน โรงเรียนบ้านดอนขุนห้วย 1 คน โรงเรียนบ้านหนองเผาถ่าน 1 คน โรงเรียนบ้านหุบกะพง 1 คน และโรงเรียนชาวไร่ 1 คน

1.2 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านร่องระกำ 10 คน โรงเรียนบ้านหนองยาว 45 คน โรงเรียนนิคมสร้างตนเองเขื่อนเพชร 25 คน โรงเรียนดอนขุนห้วย 16 คน โรงเรียนบ้านหนองเผาถ่าน 13 คน โรงเรียนบ้านหุบกะพง 15 คน และโรงเรียนชาวไร่ 11 คน

รวมจำนวนกลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วย ครูเครือข่ายจำนวน 7 คน และนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 135 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ กลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครู และกลไกการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะการฟัง – พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

ทักษะการฟัง

- 1) ความเข้าใจในการฟัง
- 2) การจับใจความสำคัญ
- 3) การบอกความหมายของคำศัพท์
- 4) การปฏิบัติตามคำสั่ง

ทักษะการพูด

- 1) เนื้อหา
- 2) ความคล่องแคล่ว
- 3) การถ่ายทอด

3. ขอบเขตเนื้อหา

เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จำนวน 8 แผน ได้แก่

- 1) What do you want to be ?
- 2) Sports
- 3) The Weather
- 4) On holiday
- 5) Places
- 6) Giving direction
- 7) That's entertainment
- 8) How to make hamburger.

4. ระยะเวลาที่วิจัย

ระยะเวลาในการวิจัยในช่วงภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563

วิธีดำเนินงาน

ตารางที่ 1.1 วิธีการดำเนินงาน

ขั้นตอน	กิจกรรม	ระยะเวลา
1. ขั้นเตรียมการ	1.1 แต่งตั้งคณะทำงานจัดเตรียมเนื้อหาแนวทางการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทครูเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน	1 มิถุนายน 2563
	1.2 ประชุมคณะทำงานในศูนย์เครือข่ายโดยกำหนดขั้นตอน รูปแบบการดำเนินงาน การประเมินผล การสรุป และการรายงาน	5 มิถุนายน 2563
	1.3 จัดเตรียมเอกสารการฝึกอบรม	6 - 10 มิถุนายน 2563
2. ขั้นดำเนินการ	2.1 อบรมเชิงปฏิบัติการครูผู้สอนกลุ่มเป้าหมาย	9 กรกฎาคม 2563
	2.2 ครูผู้สอนที่ผ่านการอบรมดำเนินการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน	20 กรกฎาคม - 14 กันยายน 2563
3. ขั้นตรวจสอบและประเมินผล	3.1 ประเมินผลการเรียนรู้ของครูในศูนย์เครือข่ายที่เข้าร่วมกิจกรรม	21 กันยายน 2563
	3.2 สังเกตการณ์เข้าร่วมกิจกรรม	
	3.3 นิเทศ ติดตามการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนในศูนย์เครือข่าย	25 - 30 กันยายน 2563
4. ขั้นแก้ไขและปรับปรุง	นำข้อมูลจากการดำเนินงานมาประชุม ปรึกษาหาแนวทางในการพัฒนาต่อไป (PLC)	2 ตุลาคม 2563

แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

คู่มือกลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครูเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต มีแนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องดังรายละเอียดต่อไปนี้

หลักการ แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับกลไกการขับเคลื่อนเครือข่าย

ความหมายของกลไก

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2557 : 15) ได้ให้ความหมายของกลไกว่า กลไก หมายถึง สิ่งที่ทำให้ระบบมีการขับเคลื่อนหรือดำเนินอยู่ได้ โดยมีการจัดสรรทรัพยากร มีการจัดองค์การ หน่วยงาน หรือกลุ่มบุคคลเป็นผู้ดำเนินงาน

พจนานุกรมไทย (2561 : ออนไลน์) ได้ให้ความหมายของกลไกว่า หมายถึง บุคคลผู้เป็นเจ้าของหน้าที่ปฏิบัติงานในระดับต่าง ๆ ระบบหรือองค์การที่บุคคลผู้เป็นเจ้าของหน้าที่ในระดับต่าง ๆ ปฏิบัติงานร่วมกันเป็นระบบที่จะให้งานสำเร็จตามเป้าหมายขององค์การ

สำนักงานราชบัณฑิตยสภา (2561 : ออนไลน์) ได้ให้ความหมายว่า กลไก หมายถึง บุคคล ผู้อยู่ในตำแหน่งต่าง ๆ ซึ่งสัมพันธ์กันเป็นระบบ เช่น พนักงานทุกระดับเป็นกลไกสำคัญในการดำเนินงานขององค์การ การบริหารงานจะไม่เป็นปัญหาหากกลไกทุกภาคส่วนทำหน้าที่ของตนอย่างมีประสิทธิภาพ

อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า กลไก หมายถึง การที่บุคลากรของหน่วยงานที่มีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์เดียวกันร่วมกันปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งต่าง ๆ เพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ขององค์การ

ดังนั้น กลไกการขับเคลื่อน จึงหมายถึง การที่บุคลากรของหน่วยงานร่วมกันปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์การอย่างมีประสิทธิภาพ และประสบความสำเร็จ หัวใจสำคัญของ การขับเคลื่อนต้องให้ความสำคัญกับปรัชญาพื้นฐาน 4 ประการ คือ 1) การมีส่วนร่วมของพนักงาน (top down and bottom up) 2) การสนับสนุนให้ผู้ปฏิบัติงานมีความสามารถในการบริหารจัดการ (manageability) 3) การพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง (Continuous improvement) และ 4) การสร้างแรงจูงใจอย่างเหมาะสม (rewarding) เพื่อเป็นการกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมที่องค์กรต้องการอย่างต่อเนื่อง (จรรยา บุญยะประภัศร, 2561 : 1)

สำหรับกลไกการขับเคลื่อนถือว่าเป็นระบบการบริหารผลการปฏิบัติงาน เพื่อขับเคลื่อน ให้บุคลากรในองค์กรมีผลการปฏิบัติงานให้สอดคล้องตามเป้าหมายที่องค์กรกำหนดไว้ เป็นกระบวนการที่เชื่อมโยง โดยเริ่มจากขั้นตอนต่าง ๆ 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) ขั้นตอนการวางแผน (plan) ผลลัพธ์ที่ต้องการจากตำแหน่งงาน 2) ขั้นตอนการติดตาม (monitor) เพื่อทราบว่าเป้าหมายที่กำหนดกับผลที่ปฏิบัติได้จริงเป็นอย่างไร 3) ขั้นตอนการพัฒนา (develop) ไม่ว่าจะโดยวิธีการสอน (coaching) หรือการให้คำปรึกษา 4)

ขั้นตอนการประเมินผลการปฏิบัติงานตามระยะเวลาที่กำหนด (appraise) และ 5) ขั้นตอนการให้ผลตอบแทนตามผลงาน (reward) อย่างเหมาะสม (จรรยา บุญยะประภัศร, 2561 : 1)

สรุปได้ว่ากลไกการขับเคลื่อน หมายถึง บุคลากรในตำแหน่งต่าง ๆ ของหน่วยงาน ร่วมกันปฏิบัติงานในหน้าที่เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ และประสบความสำเร็จ โดยมีปรัชญาพื้นฐานสำคัญ 4 ประการ คือ 1) การมีส่วนร่วมของบุคลากร 2) การสนับสนุนให้ผู้ปฏิบัติงานมีความสามารถในการบริหารจัดการ 3) การพัฒนาปรับปรุงงานอย่างต่อเนื่อง และ 4) การสร้างแรงจูงใจอย่างเหมาะสม ระบบการบริหารผลการปฏิบัติงาน ภายใต้ระบบการบริหารงานที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่องค์กรกำหนดไว้ เป็นกระบวนการที่เชื่อมโยงกัน 5 ขั้นตอน คือ 1) การวางแผนกำหนดผลลัพธ์ที่ต้องการจากตำแหน่งงาน 2) การติดตาม เพื่อตรวจสอบว่าผลการปฏิบัติงานจะบรรลุเป้าหมายขององค์กรหรือไม่อย่างไร 3) การพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร 4) การประเมินผลการปฏิบัติงานตามระยะเวลาที่กำหนด และ 5) การให้ผลตอบแทนตามผลงานอย่างเหมาะสม

ความหมายของเครือข่าย

กาญจนา แก้วเทพ (2538 ; อ้างถึงใน ไพฑูรย์ นิยมนา และคณะ, 2552 : 7) ได้ให้ความหมายของคำว่า “เครือข่าย” ไว้ว่า หมายถึงรูปแบบหนึ่งของการประสานงานของบุคคล กลุ่มหรือองค์กรหลาย ๆ องค์กรที่ต่างก็มีทรัพยากรของตนเอง มีเป้าหมาย มีวิธีการทำงานและ มีกลุ่มเป้าหมายของตนเอง บุคคลหรือกลุ่มเหล่านี้ได้เข้ามาประสานงานกันเป็นระยะเวลายาวนาน พอสมควร แม้อาจจะไม่มีกิจกรรมร่วมกันอย่างสม่ำเสมอก็ตามแต่ก็มีการวางแผนเอาไว้ เมื่อฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีความต้องการที่จะขอความช่วยเหลือหรือขอความร่วมมือจากกลุ่มอื่น เพื่อแก้ปัญหา ก็สามารถติดต่อได้ ในการเข้าร่วมเป็นองค์กรเครือข่ายแม้ว่าองค์กรเหล่านี้จะมีบางสิ่งบางอย่าง ร่วมกัน เช่น มีเป้าหมายการทำงานร่วมกัน มีผลประโยชน์ร่วมกัน องค์กรเหล่านี้ก็ยังคงความเป็นเอกเทศอยู่ เพราะว่าการเข้าร่วมเป็นเครือข่ายเป็นการเข้าร่วมเพียงบางส่วนขององค์กรเท่านั้น

สนธยา พลศรี (2550 : 207) ได้ให้ความหมายของเครือข่ายว่า หมายถึง ความสัมพันธ์ที่เชื่อมโยงระหว่างสมาชิกซึ่งอาจจะเป็นบุคคลต่อบุคคล บุคคลต่อกลุ่ม กลุ่มต่อกลุ่ม เครือข่ายต่อเครือข่าย กลายเป็นเครือข่ายย่อย ภายใต้เครือข่ายใหญ่ ในการเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายไม่ได้เป็นเพียงการรวมตัวกันโดยทั่วไป แต่มีเป้าหมายในการทำกิจกรรมร่วมกัน ทั้งที่เป็นครั้งคราวหรืออาจเป็นกิจกรรมที่ต่อเนื่องจึงเป็นการเชื่อมโยงคนที่มีความสนใจร่วมกัน พบปะสังสรรค์และพัฒนาไปสู่การลงมือร่วมกัน ทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยเป้าหมายและจุดประสงค์เดียวกัน ดังนั้นเครือข่ายจึงไม่ใช่เป็นเพียงการรวบรวมรายละเอียดบุคคลที่เป็นสมาชิกเท่านั้น แต่มีการจัดระบบให้สมาชิกสามารถดำเนินกิจกรรมร่วมกัน เพื่อบรรลุจุดหมายที่สมาชิกเห็นพ้องต้องกัน สิ่งที่เชื่อมโยงสมาชิกเข้าด้วยกัน คือ วัตถุประสงค์หรือผลประโยชน์ที่ต้องการบรรลุผลร่วมกัน การสนับสนุนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

กล่าวโดยสรุป คำว่า เครือข่าย หมายถึง การเชื่อมโยงบุคคล กลุ่ม องค์กรให้มาร่วมกันดำเนินกิจกรรมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ร่วมกันโดยไม่สูญเสียเอกลักษณ์ของตนเองและอยู่บนพื้นฐานของความรัก ความเอื้ออาทร ความสมานฉันท์ต่อกัน ภายใต้การดำเนินงานที่มีเป้าหมายและวิธีการทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ

แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการฟัง – พุดภาษาอังกฤษ

ความหมายของทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

พรสวรรค์ สิปโป (2550 : 151) ได้ให้ความหมายของการฟังว่า การฟัง หมายถึง ทักษะการรับ (Receptive skill) ประกอบด้วย ผู้ส่งสาร สาร และผู้รับสาร ผู้รับสารต้องประมวลข้อมูลที่ได้รับโดยใช้ความรู้เดิมและความรู้ด้านภาษา ต้องมีความสามารถในการแยกแยะ และเข้าใจในสิ่งที่ผู้อื่นพูด ซึ่งต้องเข้าใจสำเนียง หรือการออกเสียง ไวยากรณ์ คำศัพท์ของผู้พูด พร้อมกับจับความหมาย การฟังข้อความแต่ละอย่างแตกต่างกัน เช่น การฟังบทสนทนาระหว่างเพื่อนย่อมแตกต่างจาก การฟังประกาศในสนามบิน เป็นต้น

เชษฐมาส วิลาวรรณ (2553 : 23) ได้ให้ความหมายของการฟังว่า คือ กิจกรรมที่ต้องใช้ความสนใจและความพยายามเพื่อที่จะได้ทราบความหมายของสิ่งที่ได้ยิน ซึ่งเป็นความสามารถที่จะรับรู้สิ่งที่ได้ยิน จับใจความ แปลความ พุดลำดับเหตุการณ์ ตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังได้ และตีความของสิ่งที่รับรู้ เข้าใจ และจดจำนำไปใช้ได้ ทั้งหมดนี้ต้องทำงานสัมพันธ์กันและการฟังจะต้องตั้งอยู่บนฐานของกระบวนการจิตภาษาศาสตร์ คือ ความตั้งใจ ความเอาใจใส่ ความเข้าใจ การใช้ภาษาพูด และภาษาท่าทางเพื่อให้บุคคลที่อยู่ในสังคมเข้าใจได้อย่างมีจุดมุ่งหมาย

วารุณี ยะปาน (2556 : 70) ได้ให้ความหมายของการฟังว่า การฟังเป็นกระบวนการในการรับ ข้อมูลที่มีความหมาย ทำความเข้าใจความหมายของสิ่งที่ฟัง การฟังจะมีประสิทธิภาพเมื่อผู้ฟังมีความตั้งใจ สนใจและมีความรู้ทางภาษาและประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับสิ่งที่ฟัง ซึ่งต้องอาศัยกระบวนการหลายอย่าง เช่น การรับสาร การแปลความ การประเมินและการโต้ตอบข้อความที่ได้ยิน ดังนั้นการฟังจึงเป็นทักษะที่สำคัญของการเรียนรู้ภาษา

สรุปได้ว่า ทักษะการฟัง หมายถึง กระบวนการที่มนุษย์ใช้ ความสามารถทางด้านสติปัญญาและจิตใจเชื่อมโยงเสียงที่ได้ยินเข้ากับประสบการณ์และความรู้ เกี่ยวกับความหมายของเสียง แล้วจับความและตีความขอความที่รับรู้ได้อย่างเข้าใจและจดจำไว้ โดยใช้ประสบการณ์เดิมของผู้ฟังผสมผสานจึงจะเป็นการฟังที่สมบูรณ์ ซึ่งผู้ฟัง ต้องเผชิญเฉพาะหน้าในทันที ไม่มีโอกาสศึกษาค้นคว้า สอบถามได้นานเท่าการอ่านและการเขียน

ความหมายของทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

พรสวรรค์ สิปโป (2550 : 163) ได้ให้ความหมายว่า การพูด คือการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในสังคม เป็นการสื่อสารทางวาจาของคนตั้งแต่สองคนขึ้นไป ต่างฝ่ายต่างมีจุดประสงค์ที่จะสื่อความหมายของตัวเอง และต่างฝ่ายก็ต้องตีความสิ่งที่ตนเองได้ฟัง ดังนั้น จุดประสงค์ของทักษะการพูด คือ สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ต้องสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ หลีกเลี่ยงการทำให้ผู้ฟังสับสนเนื่องจากการออกเสียงผิด ไวยากรณ์ผิด ใช้คำผิดหรือไม่เหมาะสม นอกจากนั้นยังต้องพูดให้เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมด้วย

กันยารัตน์ เฟิงสา (2553 : 22) กล่าวไว้ว่า การพูดหมายถึง กระบวนการที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูลหรือถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก ระหว่างบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป การพูดที่มีประสิทธิภาพนั้นผู้พูดจะต้องสามารถใช้น้ำเสียง ถ้อยคำและมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ ไวยากรณ์และวัฒนธรรมได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้ยังต้องใช้พฤติกรรมการแสดงออกที่ไม่ใช่คำพูดได้สอดคล้องเหมาะสมอีกด้วย เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ฮาฮีต๊ะ ดีนามอ (2553 : 47) กล่าวว่า iva การพูด คือ การถ่ายทอด การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่งหรือตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป โดยใช้ท่าทาง น้ำเสียง ภาษาและอากัปกิริยาที่ถูกต้องและเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษาเป็นสื่อเพื่อถ่ายทอดความรู้สึกให้เกิดความเข้าใจตามจุดประสงค์ของผู้พูดผู้ฟังและผู้เกี่ยวข้องให้เกิดผลตอบสนองตามที่ต้องการ

สรุปได้ว่า ทักษะการพูด หมายถึง การถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ความต้องการของผู้พูดไปยังผู้ฟัง ให้สามารถรับรู้ เข้าใจ และตีความในสิ่งที่ผู้พูดสื่อออกไปได้ โดยที่ผู้พูดต้องคำนึงถึงการใช้ถ้อยคำ สำนวนที่เหมาะสมรวมทั้งกิริยาอาการที่ถูกต้อง เพื่อให้การพูดนั้นมีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

ทิตติยา อินกล่อม (2558 : 16) กล่าวว่า นักเรียนสามารถพัฒนาการฟังได้ ซึ่งผู้สอนมีบทบาทมากในการพัฒนาการฟังของนักเรียน ผู้สอนต้องเลือกเนื้อหาที่ใช้และสื่อการสอนให้ตรงตามวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอน กิจกรรมและสื่อควรน่าสนใจ เหมาะสมกับวัยและระดับความสามารถของผู้เรียน เพื่อพัฒนาการฟังของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2549 : 54) อธิบายว่า การพัฒนาการฟังเพื่อความเข้าใจ ซึ่งมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาการฟัง ดังนี้

1. ฝึกฟังการสนทนาหรือการพูดภาษาอังกฤษจากภาพยนตร์ ข่าว รายการอื่น ๆ ทางโทรทัศน์หรือวิทยุ และใช้สถานการณ์ เหตุการณ์เรื่องราว สีหน้า ท่าทางของตัวละครหรือผู้พูดเป็นเครื่องช่วยในการทำความเข้าใจการสนทนาหรือการพูด
2. ในกรณีที่ผู้พูดใช้คำพูด คำศัพท์ สำนวนที่ไม่รู้จัก ควรพยายามเดาความหมายของคำเหล่านั้นจากสถานการณ์ เรื่องราวที่เป็นอยู่ ภาษาท่าทางของคู่สนทนาและข้อความที่คำเหล่านั้นปรากฏอยู่
3. ในการสนทนาในเรื่องจีปาะ ผู้ฟังไม่จำเป็นต้องพยายามฟังคำพูดทุกคำในคู่ประโยคของคู่สนทนาซึ่งเป็นวิธีเดียวกันกับการฟังทางโทรศัพท์ แทนที่จะทำเช่นนั้นอาจมุ่งความสนใจไปที่คำพูดเน้นเสียงหรือออกเสียงดังกว่าคำอื่นในประโยคสนทนา ซึ่งมักจะเป็นคำที่มีความสำคัญในข้อความนั้น

เฉลิม ดาวเรือง (2559 : 15-18) กล่าวว่า แนวทางในการพัฒนาทักษะฟังภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพนั้นจะต้องดำเนินไปในลักษณะดังนี้

1. การสร้างความเคยชิน เช่น ทุกครั้งเมื่อเข้าชั้นเรียนครูก็ททายสนทนาด้วยภาษาอังกฤษง่าย ๆ ให้นักเรียนสามารถโต้ตอบได้ นักเรียนเกิดความมั่นใจ กล้าแสดงออก หรือการใช้คำสั่งง่าย ๆ เป็นภาษาอังกฤษกับนักเรียน หรือการใช้กลุ่มคำที่จำเป็นต้องใช้ในชีวิตประจำวันซึ่งนักเรียนได้ฝึกบ่อย ๆ จะทำให้นักเรียนเกิดความเคยชินกับภาษาและรู้จักภาษาอย่างสุภาพ
2. การสร้างความสนุกสนานเพลิดเพลิน ครูต้องเข้าใจธรรมชาติของเด็กและเลือกกิจกรรมการสอนที่ดึงดูดความสนใจ เช่น การใช้เกมทางภาษา การใช้เพลง การสร้างสถานการณ์และบทบาทสมมติ
3. สร้างความมั่นใจ ครูต้องสร้างความมั่นใจให้เกิดขึ้นในตัวนักเรียนตั้งแต่ก้าวแรกที่ครูเข้าชั้นเรียนด้วยท่าทาง น้ำเสียงที่น่าเชื่อถือและศรัทธา ครูต้องสร้างความเป็นกันเองกับเด็ก การให้คำชมเชย ให้

กำลังใจ หลีกเลี่ยงบรรยากาศที่เคร่งครัด นักเรียนจะมีทัศนคติที่ดี ต่อการพูดภาษาอังกฤษ มีกำลังใจและเชื่อมั่นในตนเอง

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2559 : 167-168) ได้เสนอขั้นตอนและแนวทางในการพัฒนาทักษะการพูดไว้ดังนี้

ขั้นตอนการสอน

1. ช้้นบอกวัตถุประสงค์ ผู้สอนควรบอกให้ผู้เรียนรู้ถึงสิ่งที่จะเรียน
2. ช้้นเสนอเนื้อหา การเสนอเนื้อหาควรอยู่ในรูปปริบท ผู้สอนจะต้องให้ผู้เรียนสังเกตลักษณะของภาษา ความหมายของข้อความที่จะพูด ซึ่งจะต้องขึ้นกับปริบท เช่น ผู้พูดเป็นใคร มีความรับผิดชอบกับคู่สนทนาอย่างไร ผู้สนทนาพยายามจะบอกอะไร สิ่งที่พูด สถานที่พูดและเนื้อหาที่พูดมีอะไรบ้าง
3. ช้้นการฝึกและการถ่ายโอน การฝึกจะกระทำทันทีหลังจากเสนอเนื้อหาอาจจะฝึกพูดพร้อม ๆ กัน หรือเป็นคู่ ผู้สอนควรให้ผู้ฟัง ได้ยิน ได้ฟังสำนวนภาษาหลาย ๆ แบบและเป็นสำนวนภาษาที่เจ้าของภาษาใช้จริง และควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างอิสระใกล้เคียงกับสถานการณ์ที่เป็นจริง

การเลือกกิจกรรมการสอน

1. ให้ตอบคำถาม ซึ่งครูหรือเพื่อนในชั้นเป็นผู้ถาม
2. บอกให้เพื่อนทำตามคำสั่ง
3. ให้นักเรียนถามหรือตอบคำถามของเพื่อนในชั้น เกี่ยวกับชั้นเรียนหรือประสบการณ์ต่าง ๆ นอกชั้นเรียน
4. ให้บอกลักษณะวัตถุ สิ่งของต่าง ๆ จากภาพ
5. ให้เล่าประสบการณ์ต่าง ๆ ของนักเรียน โดยครูอาจให้คำสำคัญต่าง ๆ
6. ให้รายงานเรื่องราวต่าง ๆ ตามที่กำหนดหัวข้อได้
7. จัดสถานการณ์ต่าง ๆ ในชั้นเรียน ให้นักเรียนใช้บทสนทนาต่าง ๆ กันไป เช่น ร้านขายของร้านอาหาร ธนาคาร เป็นต้น
8. ให้เล่นเกมต่าง ๆ ทางภาษา
9. ให้ได้วาที อภิปราย แสดงความคิดเห็นในหัวข้อต่าง ๆ
10. ให้ฝึกการสนทนาทางโทรศัพท์
11. ให้อ่านหนังสือพิมพ์ไทย แล้วรายงานเป็นภาษาอังกฤษ
12. ให้แสดงบทบาทสมมติ

เบิร์น (Byrne 1986 : 10-11) กล่าวว่า การสอนการพูดจำเป็นต้องฝึกผู้เรียน 2 อย่าง คือ

1. ฝึกในการใช้ส่วนที่คงที่ของภาษา ได้แก่ เสียงและรูปแบบไวยากรณ์และ คำศัพท์

2. โอกาสสำหรับแต่ละคนได้แสดงออก ผู้สอนต้องให้ความสนใจในเรื่องความถูกต้องและความคล่องแคล่วในขั้นที่แตกต่างกันของระดับการเรียนรู้ ในขั้นต้นควรเน้นความถูกต้องส่วนในขั้นสูงควรเน้นความคล่องแคล่ว

การพัฒนาความสามารถในการพูดเป็นบ่อเกิดที่ดีของแรงจูงใจสำหรับผู้เรียน สิ่งที่ผู้สอนควรคำนึง คือ

1. พยายามหาวิธีแสดงต่อผู้เรียนว่าพวกเขา กำลังพัฒนาภาษาตลอดเวลาโดยการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เป็นครั้งคราว เช่น เกมหรือการอภิปราย เพื่อให้พวกเขาเห็นว่าพวกเขาสามารถใช้ภาษาได้มากแค่ไหน

2. ในการฝึกควบคุมนั้นผู้สอนจะต้องเลือกกิจกรรมและแก้ไขข้อผิดพลาดในโอกาสที่เหมาะสมให้ผู้เรียนได้รับการคลายอยู่เสมอ

3. แสดงให้ผู้เรียนรู้ว่าจะได้สิ่งที่พวกเขาไม่รู้เพียงเล็กน้อยได้อย่างไร บางครั้งพวกเขาไม่สามารถแสดงความคิดเห็นได้เพราะว่าไม่มีภาษาที่แม่นยำอยู่ในใจ จึงจำเป็นต้องใช้การถอดความและการแสดงออกที่เปลี่ยนแปลง

สรุปได้ว่า การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ครูควรสอนให้นักเรียนมีการพูดมีปฏิสัมพันธ์ที่มีบทบาทในการพูดของนักเรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ความคิดริเริ่มได้อย่างมีขอบเขตที่กว้างขึ้น สิ่งสำคัญคือเด็กได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นจากการที่ได้ฝึกกลวิธีต่าง ๆ ที่นักเรียนจำเป็นต้องใช้ในการแก้ปัญหาในการสื่อสารในชีวิตจริง การจัดกิจกรรมการสอนพูดอาจสอนคู่กับทักษะการฟัง โดยมุ่งให้เกิดความสนุกสนานและเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

การวัดและประเมินผลทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

อัจฉรา วงศ์โสธร. (2550) กล่าวว่า การทดสอบการฟังตามการกำหนดระดับทักษะภาษาของ Valette ; Disick. (1972) ดังนี้

ระดับกลไกการทดสอบหน่วยเสียง เช่น การฟังและแยกได้ว่าเป็นเสียงเดียวกันหรือต่างกัน เช่น name mail main mane

ระดับความจำ การฟังคำหรือข้อความสั้น ๆ แล้วรู้ความหมายตามที่ได้เรียนมา เช่น ดูภาพเด็กชายเตะกระดุกให้สุนัข แล้วได้ยินประโยคว่า Sutee is kicking a ball toward his dog. และให้ผู้เรียนตอบว่า Yes/No หรือ True/False หรือ Right/Wrong

ระดับถ่ายโอน การฟังข้อความที่ยาวขึ้นกว่าระดับความจำ และเป็นข้อความที่ผู้เรียนไม่เคยได้ยินมาก่อน แต่คำศัพท์และโครงสร้างทั้งหมดเป็นสิ่งที่ได้เรียนมาแล้ว สิ่งใหม่คือ บริบทเท่านั้น เช่น ในภาษาพูดมีการใช้คำกว้าง ๆ ที่ไม่เฉพาะเจาะจงเหมือนภาษาเขียน และมีคำบุรุษสรรพนามมากอาจถามว่า คำ that, it we, him, do หมายถึงใครสิ่งใดหรือทำอะไร เป็นต้น

ระดับสื่อสาร ภาษาที่ใช้และบริบทเป็นของใหม่ทั้งสิ้น ผู้เรียนตอบจากความเข้าใจโดยรวมทั้งทางด้านภาษา บริบทการใช้ที่อยู่ในโครงสร้างความรู้ของตน

ระดับวิพากษ์วิจารณ์ นอกจากบทฟังจะเป็นสิ่งใหม่แล้ว ในการตอบคำถาม ผู้เรียนจะต้องใช้ความสามารถในการตีความ ความคิดเชิงเหตุผลในการตอบคำถาม

ชายูดา จันทะปิดตา (2555 : 30) กล่าวว่า การทดสอบการฟังเป็นกิจกรรมที่สำคัญ อย่างหนึ่งของการเรียนการสอนทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งการทดสอบนั้นต้องทำให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ทางการเรียนการสอนในการทดสอบการฟังสามารถทำได้หลายลักษณะ ดังที่นักการศึกษาหลาย ๆ ท่านได้ให้ความเห็นไว้ดังนี้

แมดเซน (Madsen, 1983 : 127 อ้างถึงใน ชายูดา จันทะปิดตา, 2555: 30) ได้กล่าวถึง การทดสอบด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษสามารถแยกการทดสอบทักษะการฟังออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. การทดสอบความสามารถในการจำแนกเสียง ซึ่งแบ่งออกเป็น การทดสอบจำแนกหน่วยเสียง สามารถทำได้หลายวิธี เช่น การใช้รูปภาพแล้วให้ผู้ทดสอบเลือกคำที่มีความหมายตรงกับรูปภาพ การใช้กลุ่มคำ โดยผู้เข้าสอบจะได้ยินเสียงทำเป็นคู่ ๆ ต้องเลือกตอบว่าคำสองคำที่ได้ยินเป็นคำเดียวกันหรือต่างกัน การใช้ประโยคเป็นระดับที่สูงกว่ากลุ่มคำ คือ การใส่คู่เทียบเสียงในบริบทของประโยคที่แตกต่างกันเพียงคำเดียว ผู้ทดสอบจะต้องเลือกประโยคที่เหมือนกันการทดสอบการจำแนกเสียงหนักเบาและทำนองเสียง เช่น การทดสอบความสามารถทำได้โดยผู้ทดสอบอ่านคำที่ต้องการจะทดสอบ จัดร้านให้พูดทดสอบบอกเครื่องหมายตรง ตำแหน่งของพยางค์ที่ลงเสียงหนัก การทดสอบระดับประโยคที่ทำลักษณะเดียวกัน การทดสอบในด้านทำนองเสียงทำได้โดยผู้ทดสอบฟังบทสนทนาสั้น ๆ แล้วให้ผู้ทดสอบอ่านคำตอบ แล้วเลือกคำที่มีทำนองไม่เหมาะสม หรือให้ผู้ทดสอบอ่านประโยคให้ผู้ถูกทดสอบฟังแล้วเลือกคำตอบว่าประโยคที่ได้ยินมีความหมายใด

2. การทดสอบความเข้าใจในการฟัง ซึ่งแบ่งออกเป็น การทดสอบความเข้าใจในการฟังโดยให้ทดสอบโดยใช้ภาษาแม่ ข้อสอบอาจเป็นแบบถูกผิดหรือแบบปรนัยก็ได้ การทดสอบความเข้าใจในการฟังโดยใช้อุปกรณ์ที่มองเห็นได้ด้วยตามาประกอบ เช่น น้ำกือปรูปมาเป็นโจทก์และผู้ทดสอบความประโยคที่สัมพันธ์กับรูปภาพและตอบว่าจริงหรือเท็จ หรือใช้รูปภาพเป็นคำตอบให้ผู้ทดสอบอ่านประโยคแล้วผู้ถูกทดสอบเลือกภาพให้ตรงกับประโยคที่ได้ยิน ใช้แผนที่โดยให้ผู้ทดสอบอ่านข้อความที่เป็นการบอกทิศทาง จากนั้นให้ผู้ถูกทดสอบตอบคำถามโดยใช้แผนที่ประกอบ การทำตามคำสั่งเป็นการทดสอบโดยให้ผู้ถูกทดสอบทำตามคำสั่ง เช่น วาดภาพหรือลากเส้น ซึ่งอาจทดสอบคนเดียวหรือเป็นกลุ่มก็ได้ การทดสอบความเข้าใจในการฟังประโยคและบทสนทนาเป็นการทดสอบที่ใช้วัดความเข้าใจของผู้ถูกทดสอบในการฟังบทสนทนาหรือประโยคสั้น ๆ การทดสอบความเข้าใจในการฟังข้อความและคำบรรยาย การทดสอบลักษณะนี้เหมาะกับนักเรียนชั้นสูง และข้อสอบประเภทนี้นิยมใช้การสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ โดยให้ผู้ถูกทดสอบฟังข้อความที่มีความยาวพอประมาณแล้วเลือกคำตอบหรือเติมคำตอบลงในช่องว่าง

Peter Hubbard ; et al. (ปีเตอร์ ฮับบาร์ด และคณะ 1983 : 263 – 265 อ้างถึงใน สุมิตรรา อังวัฒนกุล 2559 : 212–214) ได้จำแนกการทดสอบการฟังภาษาอังกฤษ ออกเป็น 2 ชนิด คือ

1. การทดสอบการฟังเสียงเพียงอย่างเดียว (Pure listening tests) เป็นการทดสอบการฟังเสียงและการจำแนกเสียงของคำที่ได้ยิน เช่น

1.1 การทดสอบการจำแนกเสียง โดยใช้คู่เทียบเสียงทั้งที่เป็นคำและเป็นประโยค

1.2 การทดสอบการจำแนกเสียง โดยวัดความสามารถในการฟังเสียงเน้นหนักในคำ (Word stress) และในประโยค (Sentence stress)

1.3 การทดสอบการฟังระดับเสียงสูง-ต่ำในประโยค

2. การทดสอบความเข้าใจในการฟัง (Listening comprehension test) เป็นการทดสอบความเข้าใจในสิ่งที่ฟัง เช่น

2.1 ฟังแล้วตอบคำถามหรือลากเส้นแสดงทิศทางการเดินทางลงในแผนที่ตามข้อความหรือคำสั่งได้ยิน

2.2 ฟังข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ แล้วกรอกข้อมูลหรือทำเครื่องหมายลงในตาราง

2.3 สมมติให้ผู้เรียนอยู่ในสถานการณ์แล้วสรุปข้อความจากสิ่งที่ได้ยิน เช่น รถไฟขบวนใดที่จะพาไปสู่จุดหมายปลายทางตรงตามเวลา หรือรถไฟขบวนใดที่ผู้เรียนจะพลาด เป็นต้น

2.4 การจดโน้ต สามารถใช้กับผู้เรียนในระดับสูงได้

2.5 การเขียนตามคำบอก (Dictation)

Hughes (2006) การวัดทักษะการฟัง ผู้สอนอาจต้องพิจารณาปัจจัยในการเลือก กิจกรรมทดสอบการพูด ได้แก่

1. ประเภทของตัวบท (Types of text) อาทิ การให้ผู้เรียนนำเสนอผลงาน (Presentation or monologue) การอภิปราย การสนทนา การสนทนาบทการพูดในงานบริการต่าง ๆ (Service encounter) และการสัมภาษณ์ เป็นต้น

2. หัวข้อหรือหัวเรื่องที่ใช้ในการทดสอบการพูด ควรเป็นหัวข้อหรือประเด็นที่ผู้รับการทดสอบมีความคุ้นเคยหรือมีความสนใจ

3. การพิจารณาในเรื่องของการใช้ภาษาถิ่นภาษาอังกฤษ

4. การใช้สำเนียง

5. รูปแบบของการพูด อาทิ เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

6. ระดับการใช้คำศัพท์ เช่น การใช้คำศัพท์ทางด้านเทคนิค เป็นต้น

7. อัตราความเร็วในการพูด ซึ่งอาจแปรเปลี่ยนไปตามกิจกรรมการพูดต่าง ๆ

กล่าวโดยสรุป การวัดและประเมินผลทักษะการฟังภาษาอังกฤษสามารถทำได้ หลากหลายวิธี โดยสามารถวัดทั้งที่เป็นความเข้าใจในรายละเอียดของสิ่งที่ฟังและความเข้าใจสารโดยรวม แบบทดสอบที่ใช้ทดสอบทักษะการฟังมีหลายชนิดควรเลือกใช้ให้ตรงกับจุดมุ่งหมาย การประเมินผลการฟังควรทำอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดการพัฒนา

การวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

เพ็ญแข วงศ์สุริยา (2556 : 15) กล่าวถึงการประเมินผลการพูด มีจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมหลัก หรือพฤติกรรมที่ต้องการคือพูดภาษาอังกฤษในระดับสื่อสารได้ เครื่องมือที่ใช้ประเมินมีหลายรูปแบบ เช่น การถาม-ตอบ การสัมภาษณ์ การอภิปราย การสังเกต เป็นต้น โดยต้องมีเกณฑ์การให้คะแนนเป็นหลักการประเมิน

อังฉรา วงศ์โสธร (2539 : 80 อ้างถึงใน เกศสุตา ปงลังกา, 2550 : 11) กล่าวถึง การประเมินผล การพูดภาษาอังกฤษว่าจะต้องคำนึงถึงสิ่งเหล่านี้ คือ

1. การออกเสียงชัดเจน รวมทั้งความถูกต้องในการลงเสียงหนักเบา การใช้เสียงขึ้นลงการเว้นจังหวะในการพูด
2. ท่วงที สีหน้า การสบตากับผู้ฟังว่าสุดของเหมาะสมกับการแสดงออกทางการพูดผู้พูดสามารถพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. คำศัพท์ สำนวนที่ใช้เหมาะสมเลือกความหมายถูกต้อง
4. โครงสร้างประโยคที่ใช้ถูกต้อง
5. การพูดต้องมีความสำคัญที่จะสื่อความหมาย
6. การพูดมีรายละเอียดสนับสนุนหรือโต้แย้งพร้อมทั้งการให้เหตุผล
7. การสรุปประเด็นที่พูดสามารถสื่อความหมายได้
8. การรักษาสัมพันธภาพกับผู้ฟังด้วยโดยใช้ปฏิสัมพันธ์ทางภาษาที่เหมาะสม เช่น วิธีการ สอดแทรกคำพูดของผู้อื่น การนำเข้าสู่การพูดของตนเองอย่างราบรื่น ไม่หวน พูดภาษาที่สุภาพมีการพูดขึ้นต้น และลงท้ายอย่างนุ่มนวล

กล่าวโดยสรุป การวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สามารถดำเนินการได้หลายลักษณะขึ้นอยู่กับกิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดให้ผู้เรียน ซึ่งเกณฑ์การวัดและประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ประกอบไปด้วย ความถูกต้องในการอ่านออกเสียง ความคล่องแคล่ว และการแสดงท่าทาง และ น้ำเสียงประกอบ โดยวิธีการทดสอบที่นิยมใช้กันจะเป็นการสนทนาและสัมภาษณ์เนื่องจากเป็นวิธีการที่เป็นธรรมชาติที่สุด

การใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ (Situation Based Learning)

ความหมายของสถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ (Situation Based Learning)

กิจกรรมสถานการณ์เป็นทางเลือกที่จะพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่าง เป็นรูปธรรม เพราะสถานการณ์เป็นการเรียนแบบที่ผู้เรียนลงมือกระทำด้วยตนเอง (Learning by doing) ทักษะที่ใช้สามารถนำไปใช้ได้ง่ายกับสถานการณ์จริง นำผู้เรียนจากห้องเรียนสู่โลกแห่งความเป็นจริง Crookle & Oxford (1990, p.20) มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์ดังนี้

เลฟ (Lave, 1991 อ้างถึงใน วรางคณา เค้าอ้น, 2559 : 22) เป็นการเรียนรู้ที่ใช้การปฏิบัติที่ เหมือนกับการใช้ในสถานการณ์จริง มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการเรียนรู้โดยการจูงใจผู้เรียน และการจัดการ สิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ที่เน้นบริบทและนำความรู้ไปใช้มากกว่าการจดจำ สิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ สภาพจริง (Authentic learning environment) ถือว่าเป็นสภาพที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริง ทฤษฎีนี้เน้น ปฏิบัติทางสังคมและการเรียนรู้จากสภาพจริง ผู้เรียนสามารถเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และการ ปฏิบัติ เพื่อสร้างความเข้าใจ และพัฒนาการใช้เครื่องมือทางปัญญาในการเรียนรู้ นอกจากนี้ ยังเน้นการพัฒนา

ความสามารถและการลงมือปฏิบัติซึ่งถือได้ว่าเป็นการเรียนรู้ที่สำคัญ และการลงมือปฏิบัติไม่ได้เป็นเพียงเครื่องมือสำหรับการเรียนรู้เท่านั้น แต่ยังเป็นการเรียนรู้ถึงความหมายและ บริบทของการปฏิบัติด้วย ผู้เรียนจะได้ลงมือปฏิบัติในการแก้ปัญหาตามสถานการณ์ที่คล้ายกับ สถานการณ์จริง

สเตอร์ทริดจ์ (Sturtridge, 1987 : p.1 อ้างถึงใน วรางคณา เค้าอัน, 2559 : 22) กล่าวว่า กิจกรรมสถานการณ์ คือ การจัดการเรียนการสอนให้มีสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด โดยผู้เรียนซึ่งเรียกว่าผู้ร่วมสถานการณ์ (participants) จะมีปฏิสัมพันธ์กับเหตุการณ์และบุคคลต่าง ๆ ผู้เรียนจะใช้ ภาษาในการสื่อสารของตนเองในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นสามารถตัดสินใจได้โดยอิสระอย่างเหมาะสมกับบทบาทของตนเอง และบทบาทของผู้ที่มีปฏิสัมพันธ์ด้วย

จากความหมายของการเรียนโดยใช้สถานการณ์ที่กล่าวมาแล้วสรุปได้ว่า สถานการณ์ (situation based) หมายถึง การจำลองสภาพแวดล้อมเลียนแบบสภาพจริงในสังคมให้เหมือนจริง มากที่สุด เป็นกิจกรรมการพูดที่ครูเป็นผู้กำหนดให้นักเรียน แสดงตามสถานการณ์และบทบาทซึ่งใกล้เคียงกับความจริง ให้นักเรียนได้เรียนรู้จากสถานการณ์จำลอง เพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วม ร่วมคิดวิธีแก้ไขด้วยตนเอง และสามารถนำไปเผชิญกับปัญหาหรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวัน

ประโยชน์ของการสอนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้

ทิสนา แชมมณี. (2552 : 370-373) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์ว่าเป็นวิธีสอนที่ผู้เรียนมีโอกาสฝึกทักษะกระบวนการต่าง ๆ จำนวนมาก เช่น กระบวนการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น กระบวนการสื่อสาร กระบวนการตัดสินใจ กระบวนการแก้ปัญหา และ กระบวนการคิด เป็นต้น

สุภา กิจจาทร (2519 : 196 อ้างถึงใน วรางคณา เค้าอัน, 2559 : 27) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของสถานการณ์จำลองไว้ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้เรียนเผชิญกับปัญหามากมายในระยะเวลาที่กำหนด
2. ช่วยให้ผู้เรียนตื่นตัวให้ความร่วมมือ และกล้าแสดงความคิดเห็น
3. ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความร่วมมือ ไม่คิดถึงการแข่งขัน
4. ช่วยให้ผู้เรียนได้พบกับสถานการณ์ก่อนที่จะเกิดขึ้นในชีวิตจริง
5. มีประโยชน์ต่อการใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจปัญหาต่อ ๆ ไป

ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์ (2536 : 37-38 อ้างถึงใน วรางคณา เค้าอัน, 2559 : 23) ได้กล่าวถึงข้อดีของการใช้สถานการณ์ในการเรียน การสอนไว้ดังนี้

1. ใช้เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมมนุษย์ซึ่งแสดงออก ภายใต้อาณัติสถานการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง
2. จากการปฏิบัติการณ์ของผู้เรียนในสถานการณ์จำลอง จะสามารถบอกได้ว่าเขา ได้นำหลักการหรือทฤษฎีต่าง ๆ ที่ได้เรียนมาแล้วนำมาใช้แค่ไหน อย่างไร
3. เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ประสบเฉพาะความเป็นจริงที่เลือกสรรแล้ว ซึ่งมีระดับความยากง่าย และความสลับซับซ้อนที่เหมาะสมกับพื้นฐานของผู้เรียน

สรุปได้ว่าประโยชน์ของการใช้สถานการณ์ในการเรียนการสอน คือ ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียน และสถานการณ์จำลองจะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนให้เข้าร่วมในสถานการณ์อย่างกระตือรือร้นเพราะสถานการณ์จำลองสะท้อนให้เห็นถึงสถานการณ์จริงที่ตรงกับชีวิตจริงมากกว่าประสบการณ์การเรียนรู้ที่จัดในห้องเรียน

การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response หรือ TPR Technique)

ความหมายของการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

ศิริเพ็ญ อึ้งสิทธิพูนพร (2552 อ้างถึงใน ซีริน ชุมวรฐายี, 2557 : 33) กล่าวว่า การสอน แบบตอบสนองด้วยท่าทาง หมายถึง วิธีการสอนโดยใช้การ “ฟัง” คำสั่ง และ “ปฏิบัติ” ตามด้วย การออกท่าทางด้วย พูดอีกนัยหนึ่งว่า คือ การสอนด้วยคำสั่งและตอบสนองด้วยท่าทาง หัวใจสำคัญ ของการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางคือผู้เรียนฟังคำสั่งหรือคำพูดจากผู้สอนแล้วทำตามท่าทางตาม ผู้สอนโดยไม่จำเป็นต้องพูด ผู้เรียนจะเข้าใจความหมายของคำสั่งนั้นจากท่าทางที่ผู้สอนแสดงให้ดู การสอนแบบ TPR เหมาะกับการสอนภาษาที่สอง (ไม่ใช่ภาษาแม่) ตัวอย่างเช่น การสอนภาษาไทย ให้กับเด็กเขมร กะเหรี่ยง มอญพม่า เผ่าม้ง หรือกลุ่มอื่น ๆ ที่ยังใช้ภาษาแม่อยู่ที่บ้าน ทำให้ไม่เข้าใจ ภาษาไทยหรืออีกกรณีหนึ่งสอนให้เด็กกลุ่มชาติพันธุ์ที่ภาษาอยู่ในภาวะวิกฤต หมายถึง ไม่พูดภาษาแม่ แล้วหรือพูดได้นิดหน่อยแต่ไม่ค่อยเข้าใจ เพราะฉะนั้นการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางจะใช้ได้ทั้ง 2 กรณี จุดประสงค์ที่สำคัญในการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง คือ เพื่อการเรียนรู้ภาษาในระดับ ต้นของการเรียนรู้ภาษา โดยฝึกทำไปทีละขั้นอย่างช้า ๆ เริ่มจากคำสั่งง่ายๆ ไปสู่คำที่ยากขึ้นจนผู้เรียน เข้าใจความหมาย

ซีริน ชุมวรฐายี (2557 : 34) กล่าวว่า การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง คือ วิธีการ สอนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศให้กับผู้ที่เริ่มต้นเรียนภาษา โดยมีกระบวนการที่เริ่มต้นจาก ทักทายการฟัง ซ้ำหลาย ๆ ครั้ง และแสดงท่าทางตามความหมายของประโยคที่ฟัง ผู้สอนอาจเริ่มต้นด้วย ทักทายการฟังอย่างเดียว ก่อน เมื่อผู้เรียนคุ้นเคยกับเสียงของภาษาผู้สอนก็จะแสดงท่าทางพร้อมกับ ออกเสียงประโยคหรือคำหรือผู้สอนอาจจะเริ่มต้นด้วยการออกเสียงพร้อมกับแสดงท่าทางทันทีที่ได้ ในระยะเริ่มต้นของการสอนผู้เรียนจะต้องฟัง และดูการปฏิบัติของผู้สอน ในกระบวนการนี้ผู้สอน เปรียบเสมือนนักแสดงและผู้เรียนเปรียบเสมือนผู้ชม ต่อมาเมื่อผู้เรียนเริ่มเข้าใจภาษาดังกล่าวแล้ว ผู้เรียนก็พร้อมที่จะพูดหรือปฏิบัติ ในกระบวนการสุดท้ายของการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ผู้เรียนอาจสามารถเป็นผู้ออกคำสั่ง การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางจะดำเนินขั้นตอนบนพื้นฐาน ของความพร้อมและความเข้าใจของผู้เรียน ดังนั้นวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางจึงช่วย ลดความตึงเครียดให้แก่ผู้เรียนได้ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยความ เป็นสุข จนในที่สุดผู้เรียน ก็สำเร็จในการเรียนและมีความพร้อมที่จะเรียนรู้ภาษาในระดับที่สูงขึ้น

ขั้นตอนการเรียนการสอนด้วยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

ขั้นตอนการเรียนการสอนด้วยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางนั้น สมิตรา อังวัฒนกุล (2559 : 30) ได้กล่าวไว้ว่า

1) ผู้สอนพูดคำสั่งเป็นภาษา ต่างประเทศ แล้วปฏิบัติตามคำสั่งนั้นให้ดูเป็นตัวอย่าง พร้อมทั้งให้สัญญาณแก่ผู้เรียน 3-4 คน ที่เลือกมาเป็นตัวแทนในการปฏิบัติตาม ทำเช่นนั้นหลายหลายครั้งโดยให้ผู้เรียนไม่ต้องพูดอะไรเลย จากนั้นผู้สอนจะออกคำสั่งใหม่ พร้อมทั้งปฏิบัติตามคำสั่งให้ดูเป็นตัวอย่าง และให้ผู้เรียนที่

เลือกมาปฏิบัติตามเป็นตัวอย่างพร้อม ๆ กับผู้สอน ผู้สอนออกคำสั่งเหล่านี้โดยสลับคำสั่งไปมาต่อมาผู้สอนออกคำสั่งเหล่านั้น แล้วให้ผู้เรียนที่เลือกมาปฏิบัติตามคำสั่ง เป็นกลุ่มและทีละคน จากนั้นผู้สอนออกคำสั่งให้ผู้เรียนทั้งชั้นปฏิบัติตาม

2) เมื่อเห็นว่าผู้เรียนเข้าใจคำสั่งที่สอนไปแล้ว ผู้สอนจะเริ่มคำสั่งใหม่ให้ผู้เรียนที่เป็น ตัวแทนปฏิบัติตามไปพร้อมกับผู้สอน และฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง และพร้อมกันทั้งชั้นเรียน เช่นเดียวกับขั้นที่ 1 หลัง .

3) ผู้สอนออกคำสั่งให้ผู้เรียนที่เป็นตัวแทนปฏิบัติตามคำสั่งโดยผู้สอนไม่ได้แสดง ท่าทางให้ดูเป็นตัวอย่าง ซึ่งเป็นคำสั่งที่ไม่เคยฝึกมาก่อนแต่มีคำศัพท์ที่เรียนรู้มาจากขั้นที่ 1 และ 2 บ้างแล้ว ซึ่งผู้เรียนที่ปฏิบัติตามได้

4) ผู้สอนเขียนคำสั่งต่าง ๆ บนกระดานดำ โดยในการเขียนคำสั่งแต่ละครั้งผู้สอนจะ ปฏิบัติตามคำสั่งนั้น ๆ ให้ผู้เรียนดูด้วย ผู้เรียนจดประโยคเหล่านั้นไว้ในสมุด

เทคนิคของการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

ซีรีน ชุมวรรธยา (2557 : 38) กล่าวว่า กลยุทธ์การสอนโดยใช้เทคนิคการสอน แบบตอบสนองด้วยท่าทางที่ผู้ต้องการนำไปใช้อย่างน่าสนใจมี 4 ข้อ คือ

1. กริยา ท่าทาง สิ่งของ และรูปภาพที่ผู้สอนพูดและแสดงในกระบวนการสอน ต้องสามารถพบเห็นได้ในชีวิตประจำวันหรือในสังคมของผู้เรียน

2. ผู้สอนต้องออกเสียงอย่างน้อย 3 ครั้ง โดยไม่มีการแสดงท่าทางในกระบวนการ เริ่มต้นของการสาธิตเพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียนและสร้างความคุ้นเคยกับภาษาใหม่และต่อมา ผู้สอนก็เปรียบเสมือนนักแสดงที่ต้องแสดงหลายๆ ครั้ง เพื่อให้ผู้ชมจดจำท่าทางการแสดงของผู้สอนได้

3. ผู้สอนต้องทบทวนประโยคชุดที่สอนไปแล้ว หากเป็นกลุ่มคำศัพท์ใหม่ควรคงรูป โครงสร้างประโยคเดิมไว้ เช่น โครงสร้างเดิม Work to the door. ต่อมาเมื่อต้องสอนคำใหม่ ต้องใช้โครงสร้างเดิม เช่น Run to the door. ควรจะคงรูปเอาไว้บ้าง เพื่อให้ผู้เรียนคาดเดาได้ จากความรู้เดิม และหากกระบวนการสอนมีรูปภาพหรือสิ่งของ ผู้เรียนต้องมีโอกาสจับสิ่งเหล่านั้นด้วยตนเองด้วย

4. กระบวนการทำกิจกรรมแบ่งเป็นกลุ่มหรือคูด้วย เพื่อให้ทุกคนมีส่วนร่วมช่วยเหลือกัน และผู้สอนไม่ควรตำหนิเมื่อมีการผิดพลาดเกิดขึ้น การเรียนการสอนจะบรรลุผลสัมฤทธิ์ก็ต่อเมื่อผู้เรียน ผ่านการฝึกฝนอย่างเต็มที่ จนสามารถระลึกถึงความรู้ที่เคยเรียนไปแล้วและสามารถนำไปใช้ได้ ในชีวิตประจำวัน

สรุปได้ว่า การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเป็นการสอนตามหลักทฤษฎีการสื่อสาร ขั้นพื้นฐานของมนุษย์ เป็นที่นิยมกันในหมู่ผู้สอนภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองให้กับผู้เริ่มต้นเรียนภาษาเป็นวิธีการสอนที่ไม่ซับซ้อน โดยเริ่มต้นจากการฟังและเลียนแบบ คือการใช้ท่าทางสื่อสารแทนการใช้คำพูดในวัยเด็ก ซึ่งมีอยู่หลายรูปแบบ ตามแต่จุดประสงค์ของการเรียนการสอน การเรียนการสอนแบบนี้ ผู้เรียนฝึกปฏิบัติตามคำสั่งง่ายๆ ไปสู่คำสั่งที่มีความซับซ้อนมากขึ้น จนในที่สุดผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และสามารถสื่อสารเป็นคำศัพท์และประโยคได้ นับได้ว่าเป็นอีกหนึ่งสื่อการเรียนการสอนที่สามารถนำไปใช้ในกระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาที่สองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2

1. ข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียนบ้านหุบกะพง

ที่อยู่ : หมู่ที่ 8 บ้านหุบกะพง

ตำบล : เขาใหญ่

อำเภอ : ชะอำ

จังหวัด : เพชรบุรี

ชื่อผู้อำนวยการ : นางสาวขวัญพัฒน์ โชติทิพย์รัตน์

ผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-net) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ราย วิชาภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา 2562

นักเรียนมีผลคะแนนเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ 26.00 มีค่าส่วนเบนเบนมาตรฐานอยู่ที่ 8.60 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน และ มาตรฐานที่ควรได้รับการปรับปรุงอย่างเร่งด่วน ตามคำแนะนำของกลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี ได้แก่ มาตรฐาน ต.2.1, ต.1.2, ต.1.3

2. ข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียนบ้านบ้านหนองยาว

ที่อยู่ : หมู่ที่ 7 บ้านหนองยาว

ตำบล : เขาใหญ่

อำเภอ : ชะอำ

จังหวัด : เพชรบุรี

ชื่อผู้อำนวยการ : นางอุษา กองธรรม

ผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-net) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ราย วิชาภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา 2562

นักเรียนมีผลคะแนนเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ 33.91 มีค่าส่วนเบนเบนมาตรฐานอยู่ที่ 14.16 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน และ มาตรฐานที่ควรได้รับการปรับปรุงอย่างเร่งด่วน ตามคำแนะนำของกลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี ได้แก่ มาตรฐาน ต.2.1, ต.1.2, ต.1.3

3. ข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียนชาวไร่

ที่อยู่ : หมู่ที่ 3 บ้านหนองสะเดา

ตำบล : เขาใหญ่

อำเภอ : ชะอำ

จังหวัด : เพชรบุรี

ชื่อผู้อำนวยการ : นายพร เกาทัณฑ์ทอง

ผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-net) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ราย วิชาภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา 2562

นักเรียนมีผลคะแนนเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ 28.75 มีค่าส่วนเบนเบนมาตรฐานอยู่ที่ 6.79ซึ่งอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน และ มาตรฐานที่ควรได้รับการปรับปรุงอย่างเร่งด่วน ตามคำแนะนำของกลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี ได้แก่ มาตรฐาน ต.2.1, ต.1.2, ต.1.3

4. ข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียนนิคมสร้างตนเองเขื่อนเพชร (พิบูลสงครามราษฎร์)

ที่อยู่ : หมู่ที่ 1 บ้านนิคม

ตำบล : เขาใหญ่

อำเภอ : ชะอำ

จังหวัด : เพชรบุรี

ชื่อผู้อำนวยการ : นายสมหมาย อ่วมอินจันทร์

ผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-net) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ราย วิชาภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา 2562

นักเรียนมีผลคะแนนเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ 29.00 มีค่าส่วนเบนเบนมาตรฐานอยู่ที่ 8.89ซึ่งอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน และ มาตรฐานที่ควรได้รับการปรับปรุงอย่างเร่งด่วน ตามคำแนะนำของกลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี ได้แก่ มาตรฐาน ต.2.1, ต.1.2, ต.1.3

5. ข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียนบ้านร่องระกำ

ที่อยู่ : หมู่ที่ 6 บ้านบ้านใหม่พัฒนา

ตำบล : ดอนขุนห้วย

อำเภอ : ชะอำ

จังหวัด : เพชรบุรี

ชื่อผู้อำนวยการ : นางบุญเจือ เสียงวัฒนะ

ผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-net) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ราย วิชาภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา 2562

นักเรียนมีผลคะแนนเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ 31.00 มีค่าส่วนเบนเบนมาตรฐานอยู่ที่ 9.70ซึ่งอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน และ มาตรฐานที่ควรได้รับการปรับปรุงอย่างเร่งด่วน ตามคำแนะนำของกลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี ได้แก่ มาตรฐาน ต.2.1, ต.1.2, ต.1.3

6. ข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียนบ้านหนองเผาถ่าน (ประชาประสิทธิ์)

ที่อยู่ : หมู่ที่ 3 บ้านหนองเผาถ่าน

ตำบล : ดอนขุนห้วย

อำเภอ : ชะอำ

จังหวัด : เพชรบุรี

ชื่อผู้อำนวยการ : นางศิริรุ่ง หทัยรัตนานนท์

ผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-net) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ราย วิชาภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา 2562

นักเรียนมีผลคะแนนเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ 30.83 มีค่าส่วนเบนเบนมาตรฐานอยู่ที่ 8.08ซึ่งอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน และ มาตรฐานที่ควรได้รับการปรับปรุงอย่างเร่งด่วน ตามคำแนะนำของกลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี ได้แก่ มาตรฐาน ต.2.1, ต.1.2, ต.1.3

7. ข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียนบ้านดอนขุนห้วย

ที่อยู่ : หมู่ที่ 5 บ้านดอนขุนห้วย

ตำบล : ดอนขุนห้วย

อำเภอ : ชะอำ

จังหวัด : เพชรบุรี

ชื่อผู้อำนวยการ : นางสุรัตน์ กันล่อม

ผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-net) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ราย วิชาภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา 2562

นักเรียนมีผลคะแนนเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ 29.87 มีค่าส่วนเบนเบนมาตรฐานอยู่ที่ 11.57ซึ่งอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน และ มาตรฐานที่ควรได้รับการปรับปรุงอย่างเร่งด่วน ตามคำแนะนำของกลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี ได้แก่ มาตรฐาน ต.2.1, ต.1.2, ต.1.3

จากปัญหาดังกล่าว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ได้กล่าวถึงสาเหตุว่าส่วนหนึ่งมาจาก การที่ครูผู้สอนส่วนใหญ่มักจะสร้างเครื่องมือการวัดและประเมินผลในชั้นเรียนที่วัดระดับพฤติกรรมเพียงระดับความรู้ความจำ ความเข้าใจ ไวยากรณ์ ไม่เน้นทักษะการฟังและการพูด และได้ให้ข้อเสนอแนะว่าควรสร้างความตระหนักให้ผู้บริหาร ครู นักเรียน และผู้ปกครองเห็นความสำคัญของการวัดระดับผลสัมฤทธิ์ และพัฒนาความรู้ความสามารถของครูผู้สอน โดยเฉพาะการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการฝึกปฏิบัติ เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับการให้สัมภาษณ์ของประธานศูนย์เครือข่ายนิคม พบว่า ครูผู้สอนส่วนใหญ่ยังขาดเทคนิคในการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย โดยเฉพาะการเรียนรู้แบบ Active - Learning และการใช้สื่อนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ การสอนโดยทั่วไปเป็นเพียงการบรรยาย ทำให้ผู้เรียนขาดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ โดยได้ให้ข้อเสนอแนะว่าควรมีการสร้างความรู้ ความเข้าใจ ในด้านการจัดการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษให้กับครูผู้สอน โดยอาศัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษต่อไป

ดังนั้นจึงมีการขับเคลื่อนเครือข่ายครูเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ซึ่งกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ขึ้นมาจากรูปแบบการสอนต่าง ๆ ที่ถูกนำไปใช้ในงานวิจัยเกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน เพื่อนำมาเป็นหนึ่งในเครื่องมือในการพัฒนาทักษะฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 โดยการสร้างความตระหนักร่วมกัน การประสานงานกันของสมาชิกในเครือข่ายให้สมาชิกได้มีส่วนร่วมในการคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมติดตามและประเมินผล เพื่อช่วยให้สมาชิกสามารถจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และถือได้ว่าเป็นการจัดการเรียนรู้ที่จะช่วยพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ดียิ่งขึ้น นำไปสู่การยกระดับคุณภาพการศึกษาของไทยให้ทัดเทียมนานาประเทศต่อไป

ส่วนที่ 3

การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษา

ทำไมต้องเรียนภาษาต่างประเทศ

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิถีทัศน์ในการดำเนินชีวิต

ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่น ๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

เรียนรู้อะไรในภาษาต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อ ในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

- **ภาษาเพื่อการสื่อสาร** การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

- **ภาษาและวัฒนธรรม** การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

- **ภาษาด้วยความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น** การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

- **ภาษาด้วยความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก** การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

- มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล
- มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ
- มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

- มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ
- มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

- มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

- มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม
- มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

- ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องที่ฟัง อานออกเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยคง่าย ๆ และบทพูด เข้าใจง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน บอกความหมายของคำและกลุ่มคำที่ฟังตรงตาม ความหมาย ตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านประโยค บทสนทนาหรือนิทานง่าย ๆ
- พูดโต้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง ใช้คำสั่งและ คำขอร้อง บอกความต้องการง่าย ๆ ของตนเอง พูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเพื่อน บอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ใกล้ตัวหรือกิจกรรมต่าง ๆ ตามแบบที่ฟัง
- พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว จัดหมวดหมู่คำตามประเภทของบุคคล สัตว์ และสิ่งของตามที่ฟังหรืออ่าน

- พูดและทำท่าประกอบ ตามมารยาทสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา บอกชื่อและคำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับเทศกาล /วันสำคัญ /งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย

- บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคง่าย ๆ ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

- บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

- ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

- ใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องของใกล้ตัว

- มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด) สื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม และเวลาว่างและนันทนาการ ภายใน วงคำศัพท์ประมาณ ๓๐๐-๔๕๐ คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม)

- ใช้ประโยคคำเดียว (One Word Sentence) ประโยคเดียว (Simple Sentence) ในการสนทนา โต้ตอบตามสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

- ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟังและอ่าน อานออกเสียงประโยค ข้อความนิทาน และบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน เลือก /ระบุประโยคและข้อความตรงตาม ความหมายของสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและ อาน บทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า

- พูด /เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และให้คำแนะนำ พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ ง่าย ๆ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว พูด /เขียน แสดงความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ

- พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิ และตารางแสดงข้อมูลต่าง ๆ ที่ฟังและอ่าน พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว

- ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ เหมาะสม ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล /วันสำคัญ /งานฉลอง /ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

- บอกความเหมือน / ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำ ตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบความเหมือน /ความแตกต่างระหว่างเทศกาล งานฉลองและประเพณีของเจ้าของภาษากับของไทย

- ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอ ด้วยการพูด/การเขียน
- ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา
- ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ
- มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย และลมฟ้าอากาศ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ ๑,๐๕๐-๑,๒๐๐ คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)
- ใช้ประโยคเดี่ยวและประโยคผสม (Compound Sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ

][

ส่วนที่ 4

แนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษ

การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

ทิตติยา อินกล่อม (2558 : 16) กล่าวว่า นักเรียนสามารถพัฒนาการฟังได้ ซึ่งผู้สอนมีบทบาทมากในการพัฒนาการฟังของนักเรียน ผู้สอนต้องเลือกเนื้อหาที่ใช้และสื่อการสอนให้ตรงตามวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอน กิจกรรมและสื่อควรน่าสนใจ เหมาะสมกับวัยและระดับความสามารถของนักเรียน เพื่อพัฒนาการฟังของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2559 : 54) อธิบายว่า การพัฒนาการฟังเพื่อความเข้าใจ ซึ่งมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาการฟัง ดังนี้

1. ฟังฟังการสนทนาหรือการพูดภาษาอังกฤษจากภาพยนตร์ ข่าว รายการอื่น ๆ ทางโทรทัศน์ หรือวิทยุ และใช้สถานการณ์ เหตุการณ์เรื่องราว สีหน้า ท่าทางของตัวละครหรือผู้พูดเป็นเครื่องช่วยในการทำความเข้าใจการสนทนาหรือการพูด
2. ในกรณีที่ผู้พูดใช้คำพูด คำศัพท์ จำนวนที่ไม่รู้จัก ควรพยายามเดาความหมายของคำเหล่านั้นจากสถานการณ์ เรื่องราวที่เป็นอยู่ ภาษาท่าทางของคู่สนทนาและข้อความที่คำเหล่านั้นปรากฏอยู่
3. ในการสนทนาในเรื่องจีปาละ ผู้ฟังไม่จำเป็นต้องพยายามฟังคำพูดทุกคำในคู่ประโยคของคู่สนทนาซึ่งเป็นวิธีเดียวกันกับการฟังทางโทรศัพท์ แทนที่จะทำเช่นนั้นอาจมุ่งความสนใจไปที่คำพูดเน้นเสียงหรือออกเสียงดังกว่าคำอื่นในประโยคสนทนา ซึ่งมักจะเป็นคำที่มีความสำคัญในข้อความนั้น

สรุปได้ว่า การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ นักเรียนสามารถพัฒนาการฟังได้ ซึ่งผู้สอนจะต้องจัดกิจกรรมการฟังที่มีความหมาย เลือกเนื้อหาที่ใช้และสื่อการสอนให้ตรงตามวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอน เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนปรารถนาที่จะฟังด้วยความตั้งใจและกระตือรือร้น

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2559 : 167-168) ได้เสนอขั้นตอนและแนวทางในการพัฒนาทักษะการพูดไว้ดังนี้

ขั้นตอนการสอน

1. ขึ้นบอกรัตถุประสงค์ ผู้สอนควรจะบอกให้ผู้เรียนรู้ถึงสิ่งที่จะเรียน
2. ขึ้นเสนอเนื้อหา การเสนอเนื้อหาควรจะอยู่ในรูปปริบท ผู้สอนจะต้องให้ผู้เรียนสังเกตลักษณะของภาษา ความหมายของข้อความที่จะพูด ซึ่งจะต้องขึ้นกับปริบท เช่น ผู้พูดเป็นใคร มีความรับผิดชอบกับคู่สนทนาอย่างไร ผู้สนทนาพยายามจะบอกอะไร สิ่งที่พูด สถานที่พูดและเนื้อหาที่พูดมีอะไรบ้าง
3. ขึ้นการฝึกและการถ่ายโอน การฝึกจะกระทำทันทีหลังจากเสนอเนื้อหาอาจจะฝึกพูดพร้อม ๆ กัน หรือเป็นคู่ ผู้สอนควรให้ผู้ฟัง ได้ยิน ได้ฟังสำนวนภาษาหลาย ๆ แบบและเป็นสำนวนภาษาที่เจ้าของภาษาใช้จริง และควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างอิสระใกล้เคียงกับสถานการณ์ที่เป็นจริง

การเลือกกิจกรรมการสอน

1. ให้ตอบคำถาม ซึ่งครูหรือเพื่อนในชั้นเป็นผู้ถาม
2. บอกให้เพื่อนทำตามคำสั่ง
3. ให้นักเรียนถามหรือตอบคำถามของเพื่อนในชั้น เกี่ยวกับชั้นเรียนหรือประสบการณ์ต่าง ๆ นอกชั้นเรียน
4. ให้บอกลักษณะวัตถุ สิ่งของต่าง ๆ จากภาพ
5. ให้เล่าประสบการณ์ต่าง ๆ ของนักเรียน โดยครูอาจให้คำสำคัญต่าง ๆ
6. หารายงานเรื่องราวต่าง ๆ ตามที่กำหนดหัวข้อได้
7. จัดสถานการณ์ต่าง ๆ ในชั้นเรียน ให้นักเรียนใช้บทสนทนาต่าง ๆ กันไป เช่น ร้านขายของ ร้านอาหาร ธนาคาร เป็นต้น
8. ให้เล่นเกมต่าง ๆ ทางภาษา
9. ให้ได้วาที อภิปราย แสดงความคิดเห็นในหัวข้อต่าง ๆ
10. ให้ฝึกการสนทนาทางโทรศัพท์
11. ให้อ่านหนังสือพิมพ์ไทย แล้วรายงานเป็นภาษาอังกฤษ
12. ให้แสดงบทบาทสมมติ

เบิร์น (Byrne 1986 : 10-11) กล่าวว่า การสอนการพูดจำเป็นต้องฝึกผู้เรียน 2 อย่าง คือ

1. ฝึกในการใช้ส่วนที่คงที่ของภาษา ได้แก่ เสียงและรูปแบบไวยากรณ์และ คำศัพท์
2. โอกาสสำหรับแต่ละคนได้แสดงออก ผู้สอนต้องให้ความสนใจในเรื่องความถูกต้องและความคล่องแคล่วในขั้นที่แตกต่างกันของระดับการเรียนรู้ ในขั้นต้นควรเน้นความถูกต้องส่วนในขั้นสูงควรเน้นความคล่องแคล่ว

การพัฒนาความสามารถในการพูดเป็นบ่อเกิดที่ดีของแรงจูงใจสำหรับผู้เรียน สิ่งที่คุณสอนควรคำนึง คือ

1. พยายามหาวิธีแสดงต่อผู้เรียนว่าพวกเขา กำลังพัฒนาภาษาตลอดเวลาโดยการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เป็นครั้งคราว เช่น เกมหรือการอภิปราย เพื่อให้พวกเขาเห็นว่าพวกเขาสามารถใช้ภาษาได้มากแค่ไหน
2. ในการฝึกควบคุม นั้นผู้สอนจะต้องเลือกกิจกรรมและแก้ไขข้อผิดพลาดในโอกาสที่เหมาะสมให้ผู้เรียนได้รับการพอใจอยู่เสมอ
3. แสดงให้ผู้เรียนรู้ว่าจะได้สิ่งที่พวกเขาู้เพียงเล็กน้อยได้อย่างไร บางครั้งพวกเขาไม่สามารถแสดงความคิดเห็นได้เพราะว่าไม่มีภาษาที่แม่นยำอยู่ในใจ จึงจำเป็นต้องใช้การถอดความและการแสดงออกที่เปลี่ยนแปลง

สรุปได้ว่า การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ครูควรสอนให้นักเรียนมีการพูดมีปฏิสัมพันธ์ที่มีบทบาทในการพูดของนักเรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ความคิดริเริ่มได้อย่างมีขอบเขตที่กว้างขึ้น สิ่งสำคัญคือเด็กได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นจากการที่ได้ฝึกกลวิธีต่าง ๆ ที่นักเรียนจำเป็นต้องใช้ในการแก้ปัญหาในการสื่อสารในชีวิตจริง การจัดกิจกรรมการสอนพูดอาจสอนคู่กับทักษะการฟัง โดยมุ่งให้เกิดความสนุกสนานและเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

กิจกรรมการใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้

- การเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนซึ่งจำลองเหตุการณ์จากชีวิตจริง ดังนั้น ห้องเรียนจึงกลายเป็นสถานที่จำลองของสถานการณ์ที่เกิดเหตุการณ์จริง และผู้ร่วมแสดงสถานการณ์จึงเป็นตัวแทนของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์จริงนั้น ข้อมูลที่จำเป็นสำหรับสถานการณ์จำลองจะเป็นข้อมูลที่อยู่ในรูปของเอกสารการบันทึกและตำรา
- การแสดงบทบาทในสถานการณ์ ผู้แสดงมิใช่เพียงแสดงบทบาทเท่านั้นแต่จะต้องมีการใช้ประสบการณ์ของตนเอง มีการตัดสินใจและการแก้ปัญหาและการทำงาน ร่วมกับผู้อื่น
- การเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์มีลักษณะเหมือนชีวิตจริง คือ ไม่มีคำตอบที่ถูกต้อง สำหรับปัญหาที่ผู้แสดงบทบาทต้องแก้ สิ่งที่เกิดขึ้นในสถานการณ์จำลองเป็นสิ่งที่ไม่อาจทำนายได้ เพราะขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของผู้แสดงแต่ละคน

กิจกรรมการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง คือ วิธีการ สอนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศให้กับผู้ที่เริ่มต้นเรียนภาษา โดยมีกระบวนการที่เริ่มต้นจาก ทักษะการฟังซ้ำหลายๆ ครั้ง และแสดงท่าทางตามความหมายของประโยคที่ฟัง ผู้สอนอาจเริ่มต้นด้วย ทักษะการฟังอย่างเดียวก่อน เมื่อผู้เรียนคุ้นเคยกับเสียงของภาษาผู้สอนก็จะแสดงท่าทางพร้อมกับ ออกเสียงประโยคหรือคำหรือผู้สอนอาจจะเริ่มต้นด้วยการออกเสียงพร้อมกับแสดงท่าทางทันทีก็ได้ ในระยะเริ่มต้นของการสอนผู้เรียนจะต้องฟังและดูการปฏิบัติของผู้สอน ในกระบวนการนี้ผู้สอน เปรียบเสมือนนักแสดงและผู้เรียนเปรียบเสมือนผู้ชม ต่อมาเมื่อผู้เรียนเริ่มเข้าใจภาษาดังกล่าวแล้ว ผู้เรียนก็พร้อมที่จะพูดหรือปฏิบัติ ในกระบวนการสุดท้ายของการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางผู้เรียนอาจสามารถเป็นผู้ออกคำสั่ง การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางจะดำเนินขั้นตอนบนพื้นฐานของความพร้อมและความเข้าใจของผู้เรียน ดังนั้นวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางจึงช่วยลดความตึงเครียดให้แก่ผู้เรียนได้ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยความสนุกสนาน จนในที่สุดผู้เรียน ก็สำเร็จในการเรียนและมีความพร้อมที่จะเรียนรู้ภาษาในระดับที่สูงขึ้น

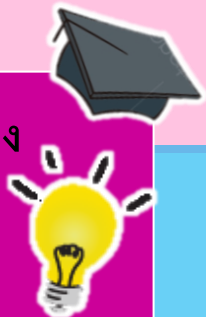
English

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะ
การฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

กลไกการขับเคลื่อนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของ
นักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

- มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล
- มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ
- มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

เมื่อเรียนจบบทนี้แล้ว นักเรียนสามารถ

- ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำได้
- เลือก/ระบุประโยค หรือข้อความสั้นๆ ตรงตามภาพ สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายที่อ่าน
- บอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา

กำหนดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้
เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูด

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

แผนการจัดการเรียนรู้	เรื่อง	เวลา (ชั่วโมง)
แบบประเมินทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียน (Pre-test)		1
1	What do you want to be ?	5
2	Sports	5
3	The Weather	5
4	On holiday	5
5	Places	5
6	Giving direction	5
7	That's entertainment	5
8	How to make hamburger	5
แบบประเมินทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียน (Post-test)		1
รวม		42

หมายเหตุ : ครูผู้สอนสามารถวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนได้ตามความเหมาะสมของเวลาในการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้

แบบประเมินทักษะการฟังและพูด
ภาษาอังกฤษของนักเรียน
ก่อนเรียน (Pre-test)

- คำชี้แจง
1. แบบประเมินมีจำนวนทั้งหมด 20 ข้อ 20 คะแนน
  2. ให้ครูถามเป็นประโยคภาษาอังกฤษแล้วให้นักเรียนปฏิบัติตามหรือตอบคำถาม

Direction : A teacher reads the short passage two rounds and asks the questions to the students. (Item 1-3) ครูอ่านบทความสั้นๆ สองรอบ จากนั้นถามคำถามแล้วให้นักเรียนตอบ (ข้อ 1-3)

“How to make hamburger”

- First, put some beef on a bun / roll.
- Second, put some onion on the beef
- Then put some tomatoes on the other side of the beef.
- After that, put the lettuce on it.
- Finally, put it on a little beautiful plate.

1. What kind of food did you hear?
2. From the passage, how many vegetables are there?
3. Could you please tell me three things you use to make a hamburger?

Direction : A teacher asks the questions and the students answer.

(Item 4-12) ครูถามคำถาม แล้วให้นักเรียนตอบคำถาม (ข้อ 3-12)

4. What do you want to be when you grow up,?
5. Anda wears a white uniform. She helps sick people. What does she do ?
6. What sport do you like?

7. Could you please tell me three sports do you know?

8. A :Where did you go on holiday?

B : .....(8).....

A : What did you do on holiday?

9. B : .....(9).....

10. Could you please tell me three places can you see in the map?

11. What places are there in your province?

12. A : What type of TV programs do you like?

B : .....(12).....

13. A : How often do you watch game show?

B : .....(13).....

Direction : Listen and answer today's weather report.

It's sunny and hot this morning. It's cloudy and windy in the afternoon. It's rains in the evening. You should have an umbrella.

14. What's the weather like this morning?

15. What's the weather like this evening?

16. Why should you have an umbrella?

Direction : Answer the questions from the map. (Item 17-20)

จงตอบคำถามจากแผนที่ที่กำหนดให้ (ข้อ 17-20)

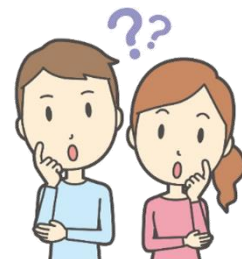
17. Do you know where is the school?

18. What place is near the cinema?

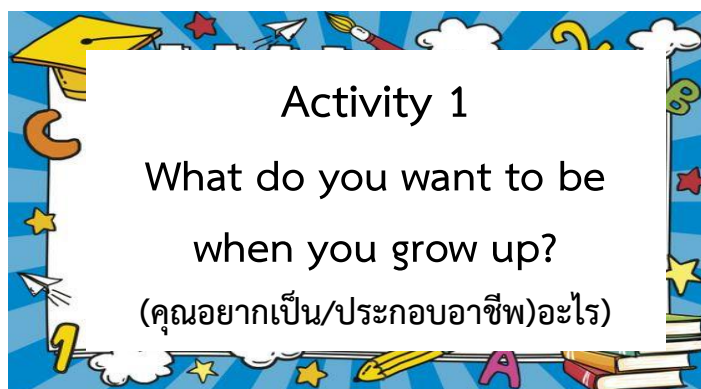
(19-20) If you are at the school.

19. How do I get to the bank?

20. How do I get to the police station?

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ภาคเรียนที่ 1

ปีการศึกษา 2563

แผนการเรียนรู้ที่ 1 : What do you want to be when you grow up? จำนวนชั่วโมง 5 ชั่วโมง

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด ป.6/2 อ่านออกเสียงข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด ป.6/1 พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล

ตัวชี้วัด ป.6/2 ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และให้คำแนะนำ

ตัวชี้วัด ป.6/4 พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ

โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด ป.6/1 พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว

ตัวชี้วัด ป.6/3 พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว

สาระสำคัญ

การเรียนรู้คำศัพท์บอกอาชีพต่าง ๆ ทำให้ผู้เรียนสามารถพูดขอและให้ข้อมูลส่วนตัวของตนเองให้ผู้อื่นทราบได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้นักเรียนสามารถออกเสียง ฟัง สะกดคำ และบอกความหมายคำศัพท์บอกอาชีพต่าง ๆ ได้
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถพูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพที่อยากเป็นได้
3. เพื่อให้นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
3. ความสามารถในการคิด

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. ใฝ่เรียนรู้
2. ซื่อสัตย์ สุจริต
2. มุ่งมั่นในการทำงาน

สาระการเรียนรู้/เนื้อหา

1. Vocabulary

No	Vocabulary	Meaning
1	actor	นักแสดง
2	writer	นักเขียน
3	nurse	พยาบาล
5	computer programmer	โปรแกรมเมอร์
6	photographer	ช่างภาพ
7	musician	นักดนตรี
8	artist	ศิลปิน
9	doctor	หมอ
10	teacher	ครู

2. Structure

A : What do you want to be ?

B : I want to be _____ .

3. Function

Talking about job in the future.

กิจกรรม/กระบวนการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1 (เรียนรู้คำศัพท์)

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up)

1. ครูทักทายนักเรียน
2. ครูให้นักเรียนดูวิดีโอเพลง Jobs song ครูถามนักเรียนจากเพลงนักเรียนเห็นหรือได้ยินอาชีพอะไรบ้าง หลังจากนั้นครูเขียนคำศัพท์ที่นักเรียนบอกบนกระดาน พร้อมช่วยกันบอกความหมาย
3. ครูแจ้งจุดประสงค์แก่นักเรียน

ชั้นนำเสนอ (Presentation)

1. ครูสอนคำศัพท์อาชีพโดยใช้บัตรภาพคำศัพท์ ครูออกเสียงคำศัพท์ให้นักเรียนออกเสียงตาม หลังจากนั้นก็บอกความหมาย
2. ครูให้นักเรียนออกเสียงและสะกดคำ และบอกความหมายของคำศัพท์

ขั้นฝึก (Practice)

1. ครูให้แสดงบัตรภาพคำศัพท์ให้นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ และบอกความหมาย
2. ครูให้นักเรียนสลับกันฝึกออกเสียงคำศัพท์ โดยแบ่งเป็นนักเรียนชายและนักเรียนหญิง
3. ครูสุ่มเลือกให้นักเรียนออกเสียงคำศัพท์
4. ครูให้นักเรียนเล่นเกม Point the word ดังนี้
  - ครูออกเสียงคำศัพท์ ให้ตัวแทนของแต่ละกลุ่ม ออกมาชี้คำศัพท์ให้ถูกต้องตามที่ครูบอก

ชั้นนำไปใช้ (Production)

1. ครูให้นักเรียนคิดว่าตนเองอยากเป็นอะไรในอนาคต
2. ครูให้นักเรียนเดินไปพูดอาชีพที่ตนเองอยากเป็นในอนาคต เป็นภาษาอังกฤษกับเพื่อน จนกว่าจะครบเวลาที่ครูกำหนด
3. ครูให้นักเรียนบอกอาชีพที่นักเรียนได้ฟังจากเพื่อน อย่างน้อย 5 คำ
4. ครูให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ที่ตนเองได้ลงสมุด

ขั้นสรุป (Wrap up)

1. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปคำศัพท์ภาษาอังกฤษเรื่องอาชีพ

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. บัตรภาพคำศัพท์
2. วีดีโอเพลง Jobs song

ชั่วโมงที่ 2 และ ชั่วโมงที่ 3 (เรียนรู้ประโยชน์บทสนทนา)

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up)

1. ครูและนักเรียนทักทายกัน จากนั้นครูถามคำถามนักเรียนเพิ่มเติม ดังนี้ ครูชี้ที่ตนเอง แล้วพูดว่า “I am a teacher.” ครูชี้นักเรียน แล้วพูดว่า “You are students.” จากนั้นครูถามว่า “When you grow up, what do you want to be?” นักเรียนตอบครู เช่น

Student 1 : I want to be a doctor.
Student 2 : I want to be a pilot.
Student 3 : Nurse.

2. ครูชี้แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้แก่นักเรียน

ชั้นนำเสนอ (Presentation)

1. ครูให้นักเรียนวิดีโอการสนทนาถาม-ตอบ เรื่องอาชีพ จากนั้นครูสอบถามนักเรียนว่าจากวิดีโอ นักเรียนได้ยินประโยคอะไรบ้าง
2. ครูสอนประโยคบทสนทนา โดยครูแปะแถบประโยคบนกระดาน ครูพูดประโยค ให้นักเรียนพูดตาม
3. ครูโชว์ภาพอาชีพต่างๆ ครูเป็นผู้ถามคำถาม ให้นักเรียนช่วยกันตอบ เช่น

A : What do you want to be ?

B : I want to be a teacher.

ขั้นฝึก (Practice)

1. ครูให้นักเรียนตอบคำถามจากภาพอาชีพที่ครูโชว์พร้อมกัน
2. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มตอบคำถาม โดยครูเดินแจกภาพอาชีพกลุ่มละ 2-3 ภาพ จากนั้นครูถามคำถามที่ละกลุ่ม ให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มช่วยกันตอบ
3. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มสลับภาพกัน ครูถามคำถามอีกครั้ง นักเรียนในกลุ่มช่วยกันตอบ จากนั้นครูให้นักเรียนสลับภาพกัน และ สลับกันถาม-ตอบ

ขั้นนำไปใช้ (Production)

1. ครูให้นักเรียนวาดภาพอาชีพที่ตนเองอยากเป็นในอนาคต จากนั้นเขียนประโยค เช่น

I want to be a teacher.

2. ครูให้นักเรียนออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน

ขั้นสรุป (Wrap up)

1. ครูให้คำแนะนำ และติชม การนำเสนอ การพูด และท่าทางการพูดของนักเรียนเพื่อเตรียมการเรียนรู้ในชั่วโมงต่อไป
2. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปประโยคที่ได้เรียน

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. วิดีโอการสนทนาถาม-ตอบ เรื่องอาชีพ
2. แถบประโยค

ชั่วโมงที่ 4 และ ชั่วโมงที่ 5 (เรียนรู้ประโยคบทสนทนาและวัดประเมินผล)

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up)

1. ครูทบทวนคำศัพท์เรื่องอาชีพ โดยครูแปะภาพอาชีพบนกระดาน ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม นำคำศัพท์ จับคู่กับภาพให้ถูกต้อง
2. ครูแจกภาพอาชีพให้นักเรียนทุกคน จากนั้นครูเดินถามนักเรียนทีละคน เช่น

Teacher : What do you want to be ?

Student : I want to be a teacher.

3. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้แก่นักเรียน

ขั้นนำเสนอ (Presentation)

1. ครูให้นักเรียนแกะแถบประโยคบนกระดาน ครูถามคำถาม ให้นักเรียนตอบ ตามภาพที่ครูโชว์
2. ครูสุ่มเลือกให้นักเรียนออกมาโชว์ภาพ และถามคำถามให้เพื่อนช่วยกันตอบ

ขั้นฝึก (Practice)

1. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มสลับกัน ถาม-ตอบ โดยครูเป็นผู้โชว์ภาพ จากนั้นสุ่มนักเรียนออกมาโชว์ภาพ แทนครู

2. ครูแจกภาพอาชีพให้นักเรียน จากนั้นให้นักเรียนนั่งเป็นแถว ครูถามคำถามนักเรียนคนแรกของแถว ให้นักเรียนคนแรกตอบคำถามตามภาพที่ตนเองได้ จากนั้นให้นักเรียนถามคำถามเพื่อคนถัดไป ทำเช่นนี้ไปเรื่อยๆจนหมด

ขั้นนำไปใช้ (Production)

1. ครูให้นักเรียนทำกิจกรรม Find someone who ดังนี้
  - ให้นักเรียนวาดตารางเพื่อใช้ในการสอบถาม อาชีพที่เพื่อนๆต้องการเป็นในอนาคต เป็นภาษาอังกฤษ
  - จากนั้นให้นักเรียนเดินถามคำถามเพื่อนๆในห้อง ตามเวลาที่ครูกำหนด เช่น

	Jim	Roger	Bill	Susan	Lisa
actor	×				
musician	×			✓	
writer		×		×	
photographer		✓		✓	
teacher	×		✓		✓

2. ครูให้นักเรียนสรุปผลของการทำกิจกรรม Find someone who เช่น

- There are 2 students want to be a photographer.
- There are 2 students want to be a teacher.

ขั้นสรุป (Wrap up)

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปคำศัพท์ ประโยคบทสนทนาเรื่องอาชีพ จากนั้นครูแนะนำนักเรียนเรื่องการออกเสียง การพูด และท่าทางในการสนทนา เพื่อเป็นประโยชน์ในการเรียนครั้งต่อไป

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. ภาพอาชีพ
2. แถบประโยค

การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์	วิธีการวัด	เครื่องมือที่ใช้	เกณฑ์การประเมิน
1. เพื่อให้นักเรียนสามารถออกเสียง ฟัง สะกดคำ และบอกความหมาย คำศัพท์บอกอาชีพต่าง ๆ ได้	- ทดสอบการฟังของนักเรียนโดยใช้เกม point the word	- แบบประเมินการฟัง - แบบสังเกตพฤติกรรม การเรียนรู้	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถพูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพที่อยากเป็นได้	- กิจกรรม find someone who	- แบบประเมินการพูด	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70
3. เพื่อให้นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน	- การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ตามเกณฑ์คุณลักษณะอันพึงประสงค์

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ภาคเรียนที่ 1

ปีการศึกษา 2563

แผนการเรียนรู้ที่ 2 : Sports (กีฬา)

จำนวนชั่วโมง 5 ชั่วโมง

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด ป.6/4 พูด/เขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว คำศัพท์ สำนวน และประโยคที่ใช้ขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว

ตัวชี้วัด ป.6/5 พูด/เขียนแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว และกิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบคำและประโยคที่ใช้แสดงความรู้สึก

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด ป.6/2 เขียนภาพ แผนผัง และแผนภูมิแสดงข้อมูลต่างๆ ตามที่ฟังหรืออ่าน คำ กลุ่มคำ ประโยคที่แสดงข้อมูลและความหมายของเรื่องต่างๆ ภาพ แผนผัง แผนภูมิ ตาราง

ตัวชี้วัด ป.6/3 พูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว ประโยคที่ใช้ในการพูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมหรือเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว

สาระสำคัญ

การเรียนรู้คำศัพท์และประโยค ถาม-ตอบเกี่ยวกับกีฬาเป็นการเรียนรู้ระหว่างวิชาพลศึกษา กับ ภาษาอังกฤษ ทำให้นักเรียนเกิดความสุขสนทนและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้นักเรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับกีฬาและใช้คำกริยา *play/go/do* กับกีฬาต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง

2. เพื่อให้นักเรียนสามารถสนทนาถาม-ตอบเรื่องกีฬาได้ถูกต้อง
3. เพื่อให้นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
3. ความสามารถในการคิด

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. ใฝ่เรียนรู้
2. ซื่อสัตย์ สุจริต
2. มุ่งมั่นในการทำงาน

สาระการเรียนรู้/เนื้อหา

1. Vocabulary

No	Vocabulary	Meaning
1	gymnastics	การกายกรรม
2	running	การวิ่ง
3	table tennis	ปิงปอง
4	Tae kwon do	เทควันโด
5	badminton	แบดมินตัน
6	swimming	การว่ายน้ำ
7	volleyball	วอลเลย์บอล
8	cycling	การขี่จักรยาน
9	football	ฟุตบอล
10	karate	คาราเต้
11	basketball	บาสเกตบอล
12	skating	การเล่นสเกต

2. Structure

Question : What sport do you like?

Answer : I like to *play/go/do*+ (sport).

3. Function

Talking about sports.

กิจกรรม/กระบวนการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1 (เรียนรู้คำศัพท์)

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up)

1. ครูให้นักเรียนเล่นเกม Guess the words. โดยให้นักเรียนแข่งขันทายคำศัพท์เกี่ยวกับกีฬา มีวิธีการเล่นเกม ดังต่อไปนี้
  - แบ่งนักเรียนเป็นสองกลุ่ม
  - แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาแสดงท่าทางตามฉลากที่จับได้
  - แสดงท่าทางให้เพื่อนในกลุ่มของตนเองทายคำศัพท์จากท่าทางที่ตัวแทนกลุ่มแสดง ตามเวลาที่กำหนด หากนักเรียนกลุ่มใดสามารถทายได้จำนวนคำศัพท์มากที่สุดในเวลาที่กำหนด จะได้รับคะแนนพิเศษ
2. ครูให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นว่าวันนี้ จะเรียนเรื่องใด

ชั้นนำเสนอ (Presentation)

1. ครูสอนคำศัพท์โดยใช้บัตรภาพคำศัพท์ ครูออกเสียงคำศัพท์ ให้นักเรียนสะกดคำ และครูบอกความหมาย
2. ครูโชว์บัตรภาพ ให้นักเรียนช่วยกันออกเสียงคำศัพท์

ชั้นนำฝึก (Practice)

1. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มเพื่อฝึกออกเสียงคำศัพท์ และแปลความหมาย
2. ครูให้นักเรียนเล่นเกม point the words โดยมีวิธีการเล่นดังนี้
  - ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม 4-5 คน
  - ครูแปะภาพกีฬาบนกระดาน หลังจากนั้นให้ตัวแทนนักเรียนของแต่ละกลุ่มออกมาชี้คำศัพท์ตามที่ครูบอก กลุ่มไหนชี้คำศัพท์ได้ถูกต้องและเร็วที่สุด จะได้คะแนน

ชั้นนำไปใช้ (Production)

1. ครูให้นักเรียนสรุปคำศัพท์เกี่ยวกับกีฬาที่ได้เรียนไปเป็นแผนผัง

ชั้นนำสรุป (Wrap up)

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปคำศัพท์เกี่ยวกับกีฬา

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. บัตรภาพคำศัพท์

ชั่วโมงที่ 2 และ ชั่วโมงที่ 3 (เรียนรู้คำศัพท์และโครงสร้างของประโยค)

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up)

1. ครูทบทวนคำศัพท์ โดยให้นักเรียนแข่งกันออกเสียงคำศัพท์จากภาพที่ครูโชว์ให้ดู นักเรียนคนใดสามารถตอบได้เร็วที่สุดและถูกต้อง จะได้คะแนน

2. สรุปลักษณ์ที่เรียนไปอีกหนึ่งครั้ง โดยครูโชว์บัตรภาพคำศัพท์และให้นักเรียนออกเสียงคำศัพท์พร้อมกัน

ชั้นนำเสนอ (Presentation)

1. ครูสอนหลักการใช้ play/go/do กับกีฬาต่างๆ เช่น

play	football
do	karate
go	Swimming

2. ครูโชว์บัตรภาพ ให้นักเรียนตอบว่า กีฬานั้น ใช้กับคำใด play/go/do เช่น

ครูโชว์บัตรภาพ

นักเรียนตอบ

play

ขั้นฝึก (Practice)

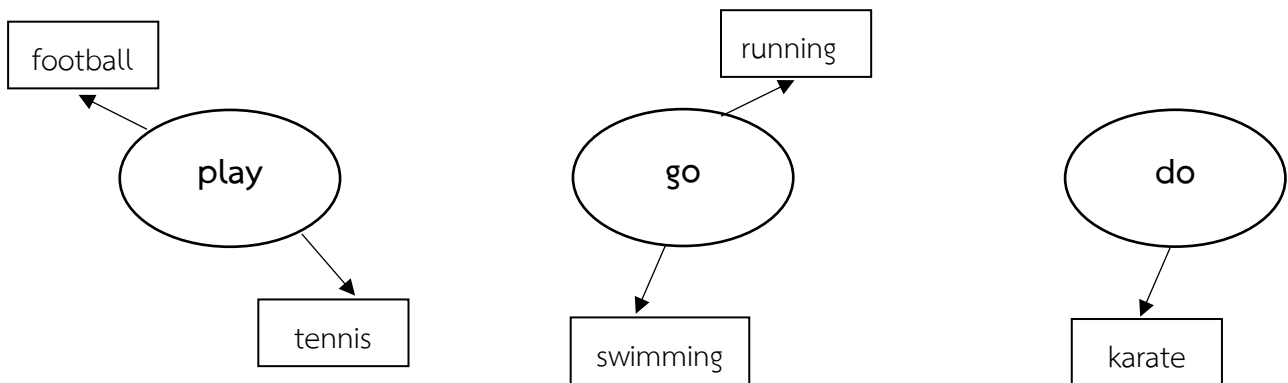
1. ครูแสดงบัตรภาพคำศัพท์ให้นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ โดยนักเรียนเป็นผู้เติมคำกริยา play/go/do ลงในประโยคให้ถูกต้องตรงกับภาพกีฬา

2. ให้นักเรียนจับกลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน หลังจากนั้นครูแจกบัตรคำกริยา play/go/do ในแต่ละกลุ่ม ให้นักเรียนแข่งขันยกบัตรคำกริยา โดยครูจะออกเสียงคำศัพท์ ให้นักเรียนแสดงบัตรคำกริยาให้ตรงกับคำที่ครูออกเสียง เช่น ครูออกเสียงคำว่า “football” นักเรียนแสดงบัตรคำ “play” กลุ่มใดแสดงบัตรคำได้เร็ว และถูกต้องมากที่สุดจะได้คะแนน

ขั้นนำไปใช้ (Production)

1. ให้นักเรียนเขียนแผนผังมโนทัศน์ mind map แยกการใช้คำกริยา play/go/do กับกีฬาต่างๆ เช่น

ขั้นสรุป (Wrap up)

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปการใช้คำกริยา play/go/do กับกีฬาต่างๆ

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. บัตรภาพคำศัพท์ เรื่อง Sports
2. ป้ายคำกริยา play/go/do

ชั่วโมงที่ 4 และ ชั่วโมงที่ 5 (เรียนรู้ประโยค, บทสนทนา และการวัดประเมินผล)

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up)

1. ครูให้นักเรียนเล่นเกม เพื่อทบทวนคำศัพท์และการใช้ play/go/do กับกีฬาต่างๆ ดังนี้
  - ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม 4-5 คน
  - ครูแจกป้าย play/go/do ให้นักเรียน หลังจากนั้นครูออกเสียงคำศัพท์ ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม

ช่วยกันชูป้าย play/go/do ให้ถูกต้อง พร้อมทั้งออกเสียงพร้อมกัน เช่น play football

ขั้นนำเสนอ (Presentation)

1. ครูสอนประโยคถาม-ตอบ เกี่ยวกับการถามกีฬาที่ชอบ โดยการครูติดแถบประโยคบนกระดาน ให้นักเรียนออกเสียงประโยคตามครู โดยใช้ประโยคดังต่อไปนี้

Q: What sport do you like?

A: I like to play/go/do (sport).

2. ครูอธิบายความหมายของประโยค

ขั้นฝึก (Practice)

1. ครูให้นักเรียนฝึกพูดประโยคโดยสลับกันถาม-ตอบ ดังนี้
  - แบ่งถาม-ตอบ ชายกับหญิง
  - แบ่งถาม-ตอบ เป็นกลุ่ม
  - แบ่งถาม-ตอบ แบบครูสุ่มเลือกนักเรียนทีละคน

2. ครูสุ่มนักเรียนให้แต่งประโยค/พูดประโยค

ขั้นนำไปใช้ (Production)

1. ครูให้นักเรียนจับคู่ ช่วยกันแต่งประโยคบทสนทนาเรื่องกีฬา 2-3 ประโยค ที่ได้เรียนไปข้างต้น ใช้ประโยคดังนี้

Q: What sport do you like?

A: I like to play/go/do (sport).

2. ให้นักเรียนแต่ละคู่ออกมาพูดบทสนทนาดังกล่าวหน้าชั้นเรียน

ขั้นสรุป (Wrap up)

1. ครูสรุปเกี่ยวกับคำศัพท์ ประโยค บทสนทนา และการใช้ play/go/do เรื่อง กีฬา โดยแนะนำนักเรียนเรื่องการออกเสียงคำศัพท์ การพูดบทสนทนา และท่าทางในกรสนทนา เพื่อให้นักเรียนได้นำไปปรับปรุง และปรับใช้ต่อไป

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. บัตรภาพคำศัพท์ เรื่อง Sports
2. ป้ายคำกริยา play/go/do
3. แถบประโยค

การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์	วิธีการวัด	เครื่องมือที่ใช้	เกณฑ์การประเมิน
1. เพื่อให้นักเรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับกีฬาและใช้คำกริยา <u>play/go/do</u> กับกีฬาต่างๆได้อย่างถูกต้อง	- นักเรียนออกเสียงในชั้นฝึก - การทำแผนผังมโนทัศน์	- แบบประเมินการออกเสียงคำศัพท์ - แบบประเมินใบงาน	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถสนทนาถาม-ตอบเรื่องกีฬาได้ถูกต้อง	- นักเรียนสนทนาหน้าเรียน	- แบบประเมินการพูด	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70
3. เพื่อให้นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน	- การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ตามเกณฑ์คุณลักษณะอันพึงประสงค์

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ภาคเรียนที่ 1

ปีการศึกษา 2563

แผนการเรียนรู้ที่ 3 : The Weather (สภาพอากาศ)

จำนวนชั่วโมง 5 ชั่วโมง

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด ป.6/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และ คำแนะนำที่ฟังและอ่าน

ตัวชี้วัด ป.6/3 เลือก/ระบุประโยชน์ หรือข้อความสั้นๆ ตรงตามภาพ สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายที่อ่าน

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด ป.6/1 พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล

ตัวชี้วัด ป.6/4 พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว

ตัวชี้วัด ป.6/5 พูด/เขียนแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด ป.6/1 พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว

สาระสำคัญ

การพูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพอากาศ ต้องรู้จักเลือกใช้คำ สำนวนภาษา โครงสร้างประโยค ให้ถูกต้องและเหมาะสม

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้นักเรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์ เกี่ยวกับสภาพอากาศได้

2. เพื่อให้นักเรียนสามารถพูดประโยคบทสนทนาถาม-ตอบ เกี่ยวกับสภาพอากาศได้
3. เพื่อให้นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
3. ความสามารถในการคิด

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. ใฝ่เรียนรู้
2. ซื่อสัตย์ สุจริต
2. มุ่งมั่นในการทำงาน

สาระการเรียนรู้/เนื้อหา

1. Vocabulary

No	Vocabulary	Meaning
1	cool	เย็น
2	warm	อบอุ่น
3	snowy	มีหิมะตก
4	foggy	มีหมอก
5	freezing	เย็นจัด
6	windy	มีลมแรง
7	sunny	มีแดดจ้า
8	hot	ร้อน
9	cold	หนาวเย็น

2. Structure

Question : What is the weather like today / was/yesterday?

Answer : It is (weather). / It was (weather).

3. Function

Talking about the weather.

กิจกรรม/กระบวนการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1 (เรียนรู้คำศัพท์)

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up)

1. ครูถามนักเรียนวันนี้อากาศเป็นอย่างไรบ้าง จากนั้นให้นักเรียนดูภาพที่แสดงสภาพอากาศแบบต่างๆ ให้นักเรียนช่วยกันบอกว่าแต่ละภาพมีสภาพอากาศเป็นอย่างไร

2. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้แก่นักเรียน

ขั้นนำเสนอ (Presentation)

1. ครูสอนคำศัพท์เรื่องสภาพอากาศ โดยใช้บัตรภาพคำศัพท์ ครูออกเสียงคำศัพท์ให้นักเรียนออกเสียงตาม สกดคำ และบอกความหมาย จากนั้นครูแปะบัตรภาพบนกระดาน

2. ครูชี้ภาพที่ละภาพให้นักเรียนออกเสียงพร้อมกัน และครูสุ่มให้นักเรียนออกเสียงคำศัพท์

ขั้นฝึก (Practice)

1. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มมารับบัตรคำศัพท์ที่ครูโดยครูแบ่งคำศัพท์ให้แบบสุ่ม ครบตามจำนวนสมาชิกในกลุ่ม จากนั้นครูให้นักเรียนเล่นเกมต่อคำศัพท์ ตัวอย่างเช่น

Student 1 : sunny

Student 2 : sunny / cold

Student 3 : sunny / cold / rainy

Student 4 : sunny / cold / rainy / warm

ขั้นนำไปใช้ (Production)

1. ครูให้นักเรียนทำใบงาน จับคู่คำศัพท์เรื่องสภาพอากาศกับรูปภาพ

2. ให้นักเรียนออกมาออกเสียงคำศัพท์หน้าชั้นเรียน

ขั้นสรุป (Wrap up)

1. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปคำศัพท์เรื่องสภาพอากาศ

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. บัตรภาพคำศัพท์

ชั่วโมงที่ 2 และ ชั่วโมงที่ 3 (เรียนรู้ประโยค)

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up)

1. ครูแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละประมาณ 4-5 คน แล้วให้แต่ละกลุ่มช่วยกันคิดทำทางประกอบคำศัพท์เกี่ยวกับสภาพอากาศเหล่านี้ (cloudy, cold, foggy, hot, raining, snowing, stormy, sunny, warm, windy) จากนั้นครูให้เวลานักเรียนทำงาน ประมาณ 5-7 นาที เมื่อแต่ละกลุ่มคิดทำทางได้แล้ว ครูพูดคำศัพท์ทีละคำ แล้วชี้ไปที่แต่ละกลุ่ม แล้วให้นักเรียนทุกคนในแต่ละกลุ่มแสดงทำทาง

2. ครูเลือกกลุ่มที่สามารถแสดงทำทางได้ตลกขบขันที่สุด ออกมาแสดงทำทางและพูดนำเสนอคำศัพท์ให้เพื่อนๆ ดูอีกครั้ง

ขั้นนำเสนอ (Presentation)

1. ครูนำเสนอโครงสร้างประโยคที่ใช้ในการพูดถาม-ตอบเกี่ยวกับสภาพอากาศ โดยเขียนประโยคต่อไปนี้บนกระดาน

Question : What is the weather like today / was/yesterday?

Answer : It is (weather). / It was (weather).

ครูพูดประโยคให้นักเรียนพูดประโยคตาม จากนั้นครูอธิบายความหมายของประโยค และ ความแตกต่างระหว่าง today กับ yesterday เช่น

- Today ใช้ is / Yesterday ใช้ was

ขั้นฝึก (Practice)

1. ครูให้นักเรียนฝึกออกเสียงคำศัพท์และฝึกการใช้ today และ yesterday โดยครูแจกภาพสภาพอากาศให้นักเรียนทุกคนพร้อมกับคำว่า today หรือ yesterday นักเรียนแต่ละคนจะได้คำที่แตกต่างกันไป จากนั้นให้นักเรียนพูดประโยคคำถามและประโยคคำตอบ ให้ถูกต้องตามคำศัพท์ที่ตนเองได้รับ

ขั้นนำไปใช้ (Production)

1. ครูให้นักเรียนทำใบงานโดยครูกำหนด รูปภาพสภาพอากาศ พร้อมกับ today และ yesterday ให้นักเรียนเติมคำในประโยคให้ถูกต้อง และสมบูรณ์

ขั้นสรุป (Wrap up)

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปประโยคบทสนทนาเรื่อง สภาพอากาศ

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

-

ชั่วโมงที่ 4 และ ชั่วโมงที่ 5 (เรียนรู้ประโยคบทสนทนา)

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up)

1. ครูถามนักเรียน “What is the weather like today /was/ yesterday?” ให้นักเรียนตอบครู เช่น It is rainy. / It was rainy. ครูสุ่มถามนักเรียนทีละคน

ขั้นนำเสนอ (Presentation)

1. ครูนำเสนอประโยคบทสนทนาอีกครั้ง ดังนี้

Question : What is the weather like today / was/yesterday?

Answer : It is (weather). / It was (weather).

2. ครูโชว์ภาพสภาพอากาศ ถามคำถามนักเรียน ให้นักเรียนตอบพร้อมกัน และสุ่มเลือกนักเรียนตอบคำถามทีละคน

ขั้นฝึก (Practice)

1. ครูแจกภาพสภาพอากาศ ให้นักเรียนทุกคน ให้นักเรียนนั่งเป็นแถว ครูถามคำถามนักเรียนคนแรก ของแถว โดย ครูสามารถเลือกที่จะถามคำถามที่ใช้ Today หรือ Yesterday ให้นักเรียนเลือกตอบคำถามให้ถูกต้อง หลังจากนั้นให้นักเรียนคนแรกถามคำถามนักเรียนคนต่อไป ทำเช่นนี้ไปเรื่อยๆจนครบ

ขั้นนำไปใช้ (Production)

1. ครูให้นักเรียนจับคู่ ออกมาสนทนาประโยคเกี่ยวกับสภาพอากาศ หน้าชั้นเรียน

ขั้นสรุป (Wrap up)

1. ครูสรุปและทบทวนคำศัพท์ ประโยคบทสนทนา เรื่องสภาพอากาศ และให้คำแนะนำเรื่องการออกเสียง การพูด และการแสดงท่าทางในการพูด

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. รูปภาพสภาพอากาศ

การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์	วิธีการวัด	เครื่องมือที่ใช้	เกณฑ์การประเมิน
1. เพื่อให้นักเรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์ เกี่ยวกับสภาพอากาศได้	- นักเรียนออกเสียงในชั้นฝึก	- แบบประเมินการออกเสียงคำศัพท์	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถพูดประโยคบทสนทนาถาม-ตอบ เกี่ยวกับสภาพอากาศได้	- นักเรียนสนทนาหน้าเรียน	- แบบประเมินการพูด	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70
3. เพื่อให้นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน	- การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ตามเกณฑ์คุณลักษณะอันพึงประสงค์

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ภาคเรียนที่ 1

ปีการศึกษา 2563

แผนการเรียนรู้ที่ 4 : On holiday (What did you do on holiday?) คุณทำอะไรในวันหยุด

จำนวนชั่วโมง 5 ชั่วโมง

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด ป.6/2 อ่านออกเสียงข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด ป.6/1 พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล

ตัวชี้วัด ป.6/2 ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และให้คำแนะนำ

ตัวชี้วัด ป.6/4 พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ

โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด ป.6/1 พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว

ตัวชี้วัด ป.6/3 พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว

สาระสำคัญ

การเรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับสถานที่ต่างๆ และ การเรียนรู้ past simple tense ทำให้ผู้เรียนสามารถพูด และเขียนประโยคได้ถูกต้อง ซึ่งจะเป็นพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้นักเรียนสามารถออกเสียง สะกดคำ ฟัง และบอกความหมายคำศัพท์เกี่ยวกับสถานที่ต่างๆได้

2. เพื่อให้นักเรียนสามารถใช้คำกริยาที่กำหนดประกอบประโยคได้
3. เพื่อให้นักเรียนสามารถใช้และพูดประโยค Past Simple Tense ได้ถูกต้อง
4. เพื่อให้นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
3. ความสามารถในการคิด

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. ใฝ่เรียนรู้
2. ซื่อสัตย์ สุจริต
2. มุ่งมั่นในการทำงาน

สาระการเรียนรู้/เนื้อหา

1. Vocabulary

● Places

No	Vocabulary	Meaning
1	Opera house	โรงละคร
2	Eiffel tower	หอไอเฟล
3	Museum	พิพิธภัณฑ์
4	Disney Land	ดิสนีย์แลนด์
5	Camp	ค่าย
6	Farm	ฟาร์ม
7	beach	ชายหาด

● Action verb

No	Vocabulary	Meaning
1	Eat	กิน
2	Dance	เต้น
3	Travel	เที่ยว
4	Go	ไป
5	Watch	ดู
6	Listen	ฟัง
7	Play	เล่น
8	Exercise	ออกกำลังกาย
9	Read	อ่าน

No	Vocabulary	Meaning
10	swim	ว่ายน้ำ

2. Structure

- Question : Where did you go on holiday?
 Answer : I went to the (places).
- Question : What did you do on holiday?
 Answer : I (action verb)

3. Function

Talking about holiday.

กิจกรรม/กระบวนการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1 และ ชั่วโมงที่ 2 (เรียนรู้คำศัพท์)

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up)

1. ครูวิดีโอภาพสถานที่ต่างๆ หรือไปสกราดภาพต่างประเทศมาให้เด็กๆ ดู แล้วถามเด็กๆ ว่าเป็นสถานที่อะไร อยู่ที่ไหน

- Teacher : What is it? (ภาพ Opera House)
 Students : It's Opera House.
 Teacher : Where is it?
 Students : In Australia.
 Teacher : It's Opera House. It is in Australia

ชั้นนำเสนอ (Presentation)

1. ครูให้นักเรียนดูภาพสถานที่ต่างๆ จาก Power point ครูออกเสียงคำศัพท์ให้นักเรียนออกเสียงตาม จากนั้นครูโชว์ภาพให้นักเรียนบอกชื่อสถานที่เป็นภาษาอังกฤษ

2. ครูสอนคำศัพท์คำกริยาที่ทำในวันหยุด เช่น

Eat/ Dance/Travel/Go/Watch/Listen/Play/Exercise/Read/swim

3. ครูสอนการใช้ Past Simple Tense แก่เด็กๆ ดังนี้

การใช้คำกริยาในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต ซึ่งเราเรียกว่า Past Simple Tense โดยมีหลักการ ดังนี้

1. ใช้กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และจบไปแล้วในอดีต เช่น

She visited Ton last week.

We went to the Mall yesterday.

2. ใช้กับกริยาที่กระทำเป็นประจำ หรือเป็นนิสัยในอดีต เช่น

I like milk when I was young.

He was always absent last year.

จะสังเกตเห็นว่า คำกริยาของ Past Simple Tense ใช้ 2 รูปแบบ คือ

ไม่ว่าประธาน (Subject) จะเป็นเอกพจน์หรือพหูพจน์

หรือ	- กริยา + ed
	- กริยาเปลี่ยนรูป เป็นกริยาช่อง 2

3. ครูอธิบายการเปลี่ยนคำกริยาช่องที่ 1 เป็นช่องที่ 2 ให้นักเรียนฟัง

- สำหรับคำกริยาปกติที่เติม ed ท้ายคำกริยาได้เลย มีหลักการเติม ed ดังนี้

1) กริยาลงท้ายด้วย e อยู่แล้วให้เติม “d” เช่น

close	-	closed
love	-	loved
wave	-	waved
change	-	changed
live	-	lived

2) กริยาที่ลงท้ายด้วย y ให้เปลี่ยน y เป็น i ก่อน แล้วเติม “ed” เช่น

cry	-	cried
dry	-	dried
try	-	tried
carry	-	carried
hurry	-	hurried

แต่ถ้าหน้า y เป็นสระ (a, e, i, o, u) ให้เติม “ed” ได้ทันที เช่น

play	-	played
------	---	--------

3) ถ้ากริยาเป็นคำพยางค์เดียว มีสระตัวเดียว และมีตัวสะกดเดียว ให้เพิ่มตัวสะกดอีก

1 ตัว แล้วจึงเติม “ed” เช่น

stop	-	stopped
beg	-	begged
plan	-	planned

ขั้นฝึก (Practice)

1. ครูให้นักเรียนครูแจกภาพให้นักเรียนเพื่อจับคู่กับคำกริยา เช่น ภาพสถานที่ ใช้คู่กับคำว่า go
2. ให้นักเรียนออกมาโชว์ภาพที่ตนเองได้ จากนั้นเขียนคำศัพท์บนกระดานพร้อมทั้งเปลี่ยนเป็น กริยาช่องที่ 2

ขั้นนำไปใช้ (Production)

1. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดจับคู่คำศัพท์กับภาพให้เหมาะสม เช่น ภาพสถานที่ ใช้คู่กับคำว่า go พร้อมเปลี่ยนคำกริยาเป็นคำกริยาช่องที่ 2

ขั้นสรุป (Wrap up)

1. ครูสรุปคำศัพท์ คำกริยา และ การเปลี่ยนเป็นคำกริยาช่อง 2

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. วีดีโอภาพสถานที่ต่างๆ

ชั่วโมงที่ 3 , ชั่วโมงที่ 4 และ ชั่วโมงที่ 5 (เรียนรู้ประโยค)

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up)

1. ครูให้นักเรียนเล่นเกม change the words คือ ครูแปะคำกริยาช่องที่ 1 บนกระดาน ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม ให้ตัวแทนของแต่ละกลุ่ม ออกมาเขียนเปลี่ยนเป็นกริยาช่องที่ 2
2. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้แก่นักเรียน

ขั้นนำเสนอ (Presentation)

1. ครูอธิบายการใช้ประโยคคำถามใน Past Simple Tense ให้นักเรียนว่า เราใช้ “Did” เป็นกริยาช่วยในการตั้งประโยคคำถาม เมื่อมี “Did” ในประโยคแล้ว กริยาแท้ต้องเป็นกริยาช่องที่ 1 (ไม่เติม ed หรือเปลี่ยนรูปและมีเครื่องหมายคำถาม (Question mark) ท้ายประโยค ตัวอย่างเช่น

- Tom carried a suitcase yesterday.

→ Did Tom carry a suitcase yesterday?

- They went to London last week.

→ Did they go to London last week?

- You took a lot of photos 3 days ago.

→ Did you take a lot of photos 3 days ago?

* - She was absent yesterday.

Was she absent yesterday?

* - We were naughty 10 years ago.

Were we naughty 10 years ago?

* Verb to be ของ “Past Simple Tense” ได้แก่ “was, were” ถ้าเป็นประโยคคำถามให้หน้า was หรือ were มาวางไว้หน้าประโยค แล้วเรียงส่วนที่เหลือเหมือนเดิม และเติม Question mark ท้ายประโยค ซึ่งประโยคคำถามมักลงท้ายด้วยเสียงสูงเสมอ การตอบคำถาม ตอบได้ 2 อย่าง คือ Yes และ No ดังรูปแบบ

Yes, (ประธาน) did.

หรือ No,

(ประธาน) didn't.

เช่น Did you go to school yesterday?

Yes, I did. / No, I didn't.

2. ครูนำเสนอประโยคบทสนทนา ครูพูดประโยคให้นักเรียนพูดตาม จากนั้นครูอธิบายความหมายของประโยค

1. Question : Where did you go on holiday?

- Answer : I went to the (places).
2. Question : What did you do on holiday?
Answer : I (action verb)

ขั้นฝึก (Practice)

1. ครูให้นักเรียนฝึกพูดประโยคโดยให้จับคู่สลับกันถาม-ตอบ
2. ครูสุ่มให้นักเรียนออกมาพูดหน้าชั้นเรียน

ขั้นนำไปใช้ (Production)

1. ครูให้นักเรียนจับสลากสถานที่และภาพคำกริยา จากนั้นครูสุ่มจับคู่ให้นักเรียนเพื่อไม่ให้ซ้ำคู่เดิม ให้แต่ละคู่ พูดประโยคบทสนทนาทั้งหมดที่เรียนไปได้แก่

1. Question : Where did you go on holiday?
Answer : I went to the (places).
2. Question : What did you do on holiday?
Answer : I (action verb)

ขั้นสรุป (Wrap up)

1. ครูสรุปคำศัพท์เรื่องสถานที่ต่างๆ และคำกริยา การเปลี่ยนคำกริยาช่องที่ 1 เป็นคำกริยาช่องที่ 2 การใช้ past tense

2. นักเรียนทำแบบทดสอบการฟังคำศัพท์ ครูออกเสียงคำศัพท์ ให้นักเรียนเลือกคำให้ถูกต้อง

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. สลากคำศัพท์สถานที่
2. สลากคำศัพท์คำกริยา

การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์	วิธีการวัด	เครื่องมือที่ใช้	เกณฑ์การประเมิน
1. เพื่อให้นักเรียนสามารถออกเสียง สะกดคำ ฟัง และบอกความหมาย คำศัพท์เกี่ยวกับสถานที่ต่างๆได้	- ทดสอบการฟังของนักเรียนจากกิจกรรมชั้นฝึก	- แบบประเมินการฟัง - แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียน	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถใช้คำกริยาที่กำหนดประกอบประโยคได้	- นักเรียนทำใบงาน - นักเรียนทำกิจกรรมในชั้นฝึก	- แบบประเมินใบงาน - แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียน	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70
3. เพื่อให้นักเรียนสามารถใช้และพูดประโยค Past Simple Tense ได้ถูกต้อง	- นักเรียนพูดหน้าชั้นเรียน	- แบบประเมินการพูด	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70
3. เพื่อให้นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน	- การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ตามเกณฑ์คุณลักษณะอันพึงประสงค์

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ภาคเรียนที่ 1

ปีการศึกษา 256

แผนการเรียนรู้ที่ 1 : Places (สถานที่)

จำนวนชั่วโมง 5 ชั่วโมง

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด ป.6/2 อ่านออกเสียงข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด ป.6/1 พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล

ตัวชี้วัด ป.6/2 ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และให้คำแนะนำ

ตัวชี้วัด ป.6/4 พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ

โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด ป.6/1 พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว

ตัวชี้วัด ป.6/3 พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว

สาระสำคัญ

การเรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับสถานที่ต่างๆ และการเรียนรู้ประโยคบทสนทนาเกี่ยวกับสถานที่ต่าง เป็นพื้นฐานของการสนทนาในชีวิตประจำวันในเมืองได้ ซึ่งเป็นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อนำไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้นักเรียนสามารถพูดออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับสถานที่ต่างๆ ได้
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถสนทนาถาม-ตอบ ผู้อื่นว่าจะไปสถานที่ใดได้

3. เพื่อให้นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
3. ความสามารถในการคิด

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. ใฝ่เรียนรู้
2. ซื่อสัตย์ สุจริต
2. มุ่งมั่นในการทำงาน

สาระการเรียนรู้/เนื้อหา

1. Vocabulary

No	Vocabulary	Meaning
1	Internet café'	ร้านอินเทอร์เน็ต
2	Bowling alley	ลานโบว์ลิ่ง
3	Amusement park	สวนสนุก
4	mall	ห้างสรรพสินค้า
5	Train station	สถานีรถไฟ
6	Bus stop	ป้ายรถประจำทาง
7	Pizza place	ร้านพิซซ่า
8	Hospital	โรงพยาบาล
9	School	โรงเรียน
10	Bookshop	ร้านหนังสือ
11	Supermarket	ร้านขายของขนาดใหญ่
12	library	ห้องสมุด

2. Structure

Question : Where are you going?

Answer : I am going to the (places) .

3. Function

Talking about places.

กิจกรรม/กระบวนการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1 และ ชั่วโมงที่ 2 (เรียนรู้คำศัพท์)

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up)

1. ครูถามนักเรียนเกี่ยวกับสถานที่ต่างๆ ในจังหวัดของนักเรียนว่า มีอะไรบ้าง ให้นักเรียนช่วยกันระดมความคิด ครูจดชื่อสถานที่บนกระดาน จากนั้นสุ่มถามนักเรียน 3-4 คน ว่านักเรียนชอบไปที่ใดมากที่สุด ให้นักเรียนผลัดกันตอบคำถาม เช่น

Teacher: What places are there in your province?

Student 1: Cinema.

Student 2: Restaurant.

Student 3: Internet café.

2. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้แก่นักเรียน

ชั้นนำเสนอ (Presentation)

1. ครูให้นักเรียนดูภาพแผนที่ ครูถามนักเรียนว่าจากภาพนักเรียนเห็นสถานที่อะไรบ้าง

Teacher: What can you see in the map ?

Student 1: Cinema.

Student 2: Restaurant.

Student 3: Internet café

2. ครูสอนคำศัพท์โดยใช้สื่อ Power point ครูเปิดภาพและคำศัพท์ ครูออกเสียงคำศัพท์ให้นักเรียนออกเสียงตาม หลังจากนั้นให้นักเรียนสะกดคำ พร้อมบอกความหมายของคำศัพท์

ชั้นนำฝึก (Practice)

1. ครูให้นักเรียนฝึกออกเสียงคำศัพท์ โดยครูโชว์ภาพจาก power point ให้นักเรียนออกเสียงพร้อมกัน / แบ่งกลุ่มออกเสียง และ ครูสุ่มเลือกนักเรียน

2. ครูแจกภาพสถานที่ให้นักเรียนคนละ 1 ภาพ แตกต่างกันไป หลังจากนั้นครูให้นักเรียนบอกสถานที่ที่ตนเองได้เป็นภาษาอังกฤษ

3. ครูออกคำสั่งให้นักเรียนเปลี่ยนภาพกับเพื่อน เช่น

“Change the picture with the friend on the right, on the left, in front of you , after you.”

หลังจากนั้นให้นักเรียนออกเสียงคำศัพท์จากภาพที่ตนเองได้

ชั้นนำไปใช้ (Production)

1. ครูให้นักเรียนออกมาจับสลากภาพสถานที่คนละ 5 ภาพ หลังจากนั้นออกเสียงคำศัพท์จากภาพที่ตนเองได้ พร้อมบอกความหมาย หน้าชั้นเรียน

2. ครูให้นักเรียนสรุปคำศัพท์ที่ได้เรียนในวันนี้ลงในสมุด

ชั้นนำสรุป (Wrap up)

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปคำศัพท์เรื่องสถานที่

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. สื่อภาพจาก Power point

2. สลากภาพสถานที่

ชั่วโมงที่ 2 และ ชั่วโมงที่ 3 (เรียนรู้คำศัพท์และประโยค)

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up)

1. ครูทบทวนคำศัพท์เรื่องสถานที่ ครูแจกสลากภาพสถานที่คนละ 5 ภาพ ให้นักเรียนออกมาออกเสียงคำศัพท์ที่ตนเองได้
2. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้แก่นักเรียน

ชั้นนำเสนอ (Presentation)

1. ครูถามนักเรียนว่า ถ้าเราต้องการถามคนอื่นว่า “คุณกำลังจะไปไหน” เราจะต้องถามว่าอย่างไร
2. ครูเขียนประโยคบนกระดาน ดังนี้

Question : Where are you going?

Answer : I am going to the (places).

ครูพูดประโยคให้นักเรียนพูดตาม หลังจากนั้นครูยกตัวอย่าง โดยครูโชว์ภาพสถานที่ ครูถามคำถามให้นักเรียนช่วยกันตอบตามภาพที่ครูโชว์ เช่น

Teacher : Where are you going?

Student : I am going to the school.

ครูสุ่มให้นักเรียนออกมาโชว์ภาพ ให้เพื่อนในห้องพูดคำถาม นักเรียนที่โชว์ภาพพูดคำตอบ

ขั้นฝึก (Practice)

1. ครูเขียนประโยคบนกระดาน โดยเว้นตรงส่วนที่ต้องเติมสถานที่ในประโยคคำตอบไว้ เพื่อนำรูปภาพสถานที่มาใส่

Question : Where are you going?

Answer : I am going to the (places).

ครูเปลี่ยนรูปภาพสถานที่และถามคำถามนักเรียนไปเรื่อยๆ ให้นักเรียนตอบพร้อมกัน / ตอบเป็นกลุ่ม / ครูสุ่มเลือกให้นักเรียนตอบ หลังจากนั้นให้นักเรียนสลับกันออกมาเปลี่ยนรูปภาพสถานที่

ชั้นนำไปใช้ (Production)

1. ครูให้นักเรียนจับสลากรูปภาพคนละ 5 ภาพ จากนั้นให้นักเรียนออกมาพูดประโยคหน้าชั้นเรียน โดยให้เพื่อนในห้องทั้งหมดเป็นผู้ถามคำถาม เช่น

Students : Where are you going?

Student 1 : I am going to the school.

I am going to the hospital.

ขั้นสรุป (Wrap up)

1. ครูและนักเรียนสรุปประโยคบทสนทนาเกี่ยวกับสถานที่

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. ภาพสถานที่

ชั่วโมงที่ 4 และ ชั่วโมงที่ 5 (เรียนรู้ประโยคบทสนทนาและวัดผลการประเมิน)

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up)

1. ครูแปลภาพสถานที่ต่างๆบนกระดานให้นักเรียนออกเสียงคำศัพท์พร้อมกัน จากนั้น ครูถามคำถาม “Where are you going?” ให้นักเรียนตามภาพบนกระดาน “I am going to the ____.”

ขั้นนำเสนอ (Presentation)

1. ครูสุ่มเรียกนักเรียนให้พูดประโยคบทสนทนาที่ละคน
2. ครูให้นักเรียนวาดภาพสถานที่ที่ตนเองชอบ

ขั้นฝึก (Practice)

1. ครูแจกภาพสถานที่ให้นักเรียน จากนั้นให้นักเรียนสลับกันถาม-ตอบกับเพื่อนข้างๆ 4-5 คน จากนั้นครูจะสุ่มถามว่า เพื่อนคนนี้จะไปสถานที่ไหน

ขั้นนำไปใช้ (Production)

1. ครูให้นักเรียนจับคู่แสดงบทสนทนาเกี่ยวกับสถานที่ โดยให้นักเรียนแต่ละคนวาดภาพสถานที่ที่ตนเองชอบ จากนั้นให้แต่ละคู่ออกมาพูดประโยคบทสนทนา

ขั้นสรุป (Wrap up)

1. ครูสรุปคำศัพท์ ประโยคบทสนทนา และแนะนำเรื่องการออกเสียงคำศัพท์ การพูดและการแสดงท่าทางในการพูด

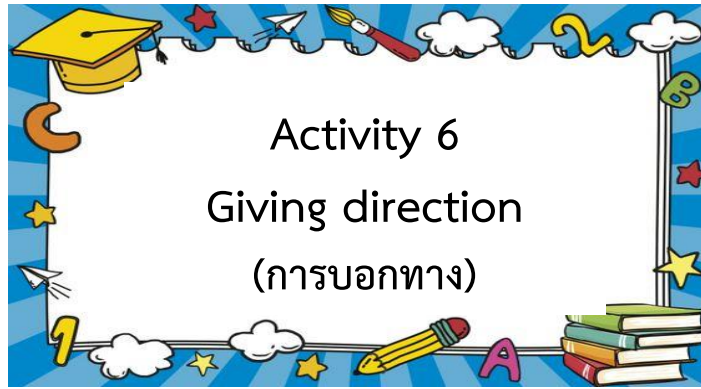
สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. ภาพสถานที่

การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์	วิธีการวัด	เครื่องมือที่ใช้	เกณฑ์การประเมิน
1. เพื่อให้นักเรียนสามารถพูดออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับสถานที่ต่างๆได้	- นักเรียนออกเสียงในขั้นฝึก	- แบบประเมินการออกเสียงคำศัพท์ - แบบประเมินใบงาน	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถสนทนาถาม-ตอบ ผู้อื่นว่าจะไปสถานที่ใดได้	- นักเรียนสนทนาหน้าเรียน	- แบบประเมินการพูด	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70
3. เพื่อให้นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน (A)	- การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ตามเกณฑ์คุณลักษณะอันพึงประสงค์

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ภาคเรียนที่ 1

ปีการศึกษา 2563

แผนการเรียนรู้ที่ 6 : Giving direction (การบอกทาง)

จำนวนชั่วโมง 5 ชั่วโมง

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด 6/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และ คำแนะนำที่ฟังและอ่าน

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดง

ความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด 6/1 พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล

ตัวชี้วัด 6/2 ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และให้คำแนะนำ

ตัวชี้วัด 6/3 พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่ายๆ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด 6/2 เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิ และตารางแสดงข้อมูลต่างๆ ที่ฟังหรืออ่าน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัด 6/1 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

สาระสำคัญ

การเรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับการบอกทิศทาง และการพูดประโยคบอกทิศทางที่จะไปยังสถานที่นั้นๆ เป็นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อนำไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้นักเรียนสามารถบอกสถานที่จากการฟังการบอกทิศทางเป็นภาษาอังกฤษได้

2. เพื่อให้นักเรียนสามารถพูดประโยคบทสนทนาเรื่องการบอกทิศทางเป็นภาษาอังกฤษได้
3. เพื่อให้นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
3. ความสามารถในการคิด

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. ใฝ่เรียนรู้
2. ซื่อสัตย์ สุจริต
2. มุ่งมั่นในการทำงาน

สาระการเรียนรู้/เนื้อหา

1. Vocabulary

No	Vocabulary	Meaning
1	On the left	อยู่ทางซ้าย
2	On the right	อยู่ทางขวา
3	On the corner	อยู่ตรงหัวมุม
4	Walk along	เดินตรงไป
5	Turn left	เลี้ยวซ้าย
6	Turn right	เลี้ยวขวา
7	Go straight	ตรงไป
8	Next to	ถัดจาก
9	Between	ระหว่าง
10	opposite	ตรงข้าม

2. Structure

Question : How do I get to the (place) ?

Answer : _____ .

3. Function

Talking about giving direction.

กิจกรรม/กระบวนการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1 (เรียนรู้คำศัพท์)

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up)

1. ครูให้นักเรียนดูแผนผังเมือง ครูถามทางไปสถานที่หนึ่งในแผนผังเมืองหลังจากนั้นให้นักเรียนช่วยกันบอกเป็นภาษาไทย ครูเขียนคำที่นักเรียนบอกบนกระดาน เป็นภาษาไทย
2. ครูเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ คู่กับภาษาไทยที่นักเรียนบอก

ชั้นนำเสนอ (Presentation)

1. ครูให้นักเรียนดูภาพแผนผังเมือง ครูถามนักเรียนว่าจากภาพนักเรียนเห็นสถานที่อะไรบ้าง

Teacher: What can you see in the map ?

Student 1: Cinema.

Student 2: Restaurant.

Student 3: Internet café

2. ครูออกเสียงคำศัพท์บนกระดานให้นักเรียนออกเสียงตาม

3. ครูสอนคำศัพท์โดยใช้สื่อ Power point ครูเปิดภาพและคำศัพท์ ครูออกเสียงคำศัพท์ให้นักเรียนออกเสียงตาม หลังจากนั้นให้นักเรียนสะกดคำ พร้อมบอกความหมายของคำศัพท์

ชั้นนำฝึก (Practice)

1. ครูให้นักเรียนฝึกออกเสียงคำศัพท์ โดยครูโชว์ภาพจาก power point ให้นักเรียนออกเสียงพร้อมกัน / แบ่งกลุ่มออกเสียง และ ครูสุ่มเลือกนักเรียน

ชั้นนำไปใช้ (Production)

1. ครูให้นักเรียนทำใบงาน ให้นักเรียนเติมคำศัพท์ให้ตรงกับภาพที่ครูกำหนดให้
2. ครูให้นักเรียนสรุปคำศัพท์ที่ได้เรียนในวันนี้ลงในสมุด

ชั้นนำสรุป (Wrap up)

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปคำศัพท์เรื่องการบอกทาง

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. ภาพแผนผังเมือง
2. Power point แสดงภาพคำศัพท์

ชั่วโมงที่ 2 และ ชั่วโมงที่ 3 (เรียนรู้ประโยค)

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up)

1. ครูให้นักเรียนทบทวนคำศัพท์เรื่องสถานที่ โดยให้นักเรียนหาคำศัพท์จากตาราง (Find the direction words) ดังนี้

H	D	B	C	O	R	N	E	R	D	X
B	S	T	R	A	I	G	H	T	F	C
L	U	R	F	Q	G	V	I	U	U	Z
B	H	A	O	E	H	I	N	R	J	E
L	E	F	T	B	T	U	Q	N	K	R
G	O	F	L	R	E	T	W	E	E	N
G	L	I	G	H	T	R	L	P	E	Y
I	A	C	O	P	P	O	S	I	T	E

2. ครูให้นักเรียนช่วยกันออกมาเฉลยบนกระดาน โดยครูเป็นผู้ควบคุมและให้คำแนะนำ

ขั้นนำเสนอ (Presentation)

1. ครูให้นักเรียนดู วิดีโอจาก Youtube เรื่องการถามทางเป็นภาษาอังกฤษ โดยเรื่องที่เกิดขึ้นในวิดีโอเป็นการถามทางในสถานการณ์จริง

2. ครูให้นักเรียนบอกว่าจากวิดีโอที่นักเรียนได้ดูนักเรียนได้ยินประโยคหรือคำศัพท์อะไรบ้าง เช่น

Student 1: go ahead

Student 2: turn right

Student 3: I want to go to the mall.

3. ครูสอนประโยคการถามทางโดยใช้ประโยคดังนี้

Question : How do I get to the (place) ?

Answer : _____

ครูพูดประโยคให้นักเรียนพูดตาม หลังจากนั้นครูโชว์ภาพสถานที่ ให้นักเรียนพูดประโยคคำถามพร้อมกัน เช่น How do I get to the hospital ?

4. ครูพูดประโยคคำตอบตัวอย่างให้นักเรียนฟัง “Walk along Main Street. Turn left to Oak Street. It’s on your left.” ให้นักเรียนช่วยกันบอกว่าจากประโยคที่ครูพูดนักเรียนได้ยินคำว่าอะไรบ้าง หลังจากนั้นครูเขียนประโยคบนกระดาน ครูพูดให้นักเรียนพูดตาม

5. ครูแสดงภาพแผนที่ ครูถามวิธีการเดินไปสถานที่ใดสถานที่หนึ่งในแผนที่ หลังจากนั้นให้นักเรียนช่วยกันบอกเป็นภาษาไทย

6. ครูถามคำถามนักเรียนให้นักเรียนตอบโดยดูจากแผนที่

ขั้นฝึก (Practice)

1. ครูแจกสลากภาพสถานที่ให้นักเรียนทุกคน ให้นักเรียนพูดประโยคคำถามจากภาพที่ตนเองได้
2. ครูให้นักเรียนสลับกันถาม-ตอบ ให้นักเรียนคนที่ได้ภาพที่เพื่อนถามเป็นคนตอบคำถาม โดยให้ดูเส้นทางจากแผนที่

ขั้นนำไปใช้ (Production)

1. ครูให้นักเรียนวาดภาพ 1 สถานที่ที่ตนเองชอบ โดยเลือกจากแผนที่บนกระดาน พร้อมเขียนประโยคบอกวิธีการเดินทาง

2. ให้นักเรียนออกมาพูดประโยคที่ตนเองเขียนหน้าชั้นเรียน โดยให้บอกสถานที่ที่ตนเองอยู่เพื่อทำให้เพื่อนสามารถติดตามได้

ขั้นสรุป (Wrap up)

1. ครูตรวจใบงานของนักเรียน
2. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปประโยคที่เรียนไป

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. ภาพแผนที่
2. สลากภาพสถานที่
3. วีดีโอ direction

ชั่วโมงที่ 4 (เรียนรู้ประโยคและบทสนทนา)

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up)

1. ครูให้นักเรียนดูวิดีโอบทสนทนาเรื่องการถามทาง เป็นภาษาอังกฤษ ให้นักเรียนช่วยกันบอกว่านักเรียนได้ยินประโยคอะไรบ้าง

2. ครูให้ตัวแทนนักเรียนจับคู่ออกมาพูดบทสนทนาที่ได้ยินจากวิดีโอ

ขั้นนำเสนอ (Presentation)

1. ครูยกตัวอย่างบทสนทนาจากวิดีโอ เช่น

A: How can I get to the sports center?

B: Walk along Main Street. Turn left to Oak Street. It's on your left.

ขั้นฝึก (Practice)

1. ครูแจกสลากรูปภาพสถานที่ให้แก่ นักเรียน ให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อน สลับกัน ถาม-ตอบ โดยใช้ข้อมูลจากแผนที่ที่ครูโชว์บนกระดาน

2. ครูสุ่มให้นักเรียนออกมาพูดหน้าชั้นเรียน

ขั้นนำไปใช้ (Production)

1. ให้นักเรียนวาดภาพแผนที่ของตัวเอง

2. ให้นักเรียนออกมาแนะนำเสนอแผนที่ของตนเองหน้าชั้นเรียนหลังจากนั้นให้เพื่อนเป็นผู้ถามคำถามให้นักเรียนตอบ บอกทิศทางจากแผนที่ของตนเอง

ขั้นสรุป (Wrap up)

1. ครูให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนที่ที่เพื่อนๆได้ทำ เพื่อนำไปปรับปรุงในการทำแบบทดสอบครั้งต่อไป

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. สลากรูปภาพสถานที่

ชั่วโมงที่ 5 (เรียนรู้ประโยคและบทสนทนา)

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up)

1. ครูให้นักเรียนวาดภาพแผนที่อีกครั้งเพื่อใช้ในการทดสอบ

ขั้นนำเสนอ (Presentation)

1. ให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อน ฝึกถาม-ตอบ การถามทิศทาง

ขั้นฝึก (Practice)

1. ครูให้นักเรียนแต่ละคู่ออกมาแสดงบทบาทสมมติ สนทนาเกี่ยวกับการถาม-ตอบ การบอกทิศทาง ประมาณ 3-4 สถานที่

ขั้นนำไปใช้ (Production)

1. ครูแจกกระดาษเปล่าให้นักเรียนคนละ 1 แผ่น หลังจากนั้นครูบอกทิศทางต่างๆของสถานที่ให้นักเรียนวาดแผนที่หรือแผนผัง ลงในกระดาษที่ครูแจกให้ ตัวอย่างประโยค เช่น

“The school is opposite to the cinema.”

ขั้นสรุป (Wrap up)

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปคำศัพท์และประโยคบทสนทนาที่ได้เรียนในบทเรียนนี้

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

-

การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์	วิธีการวัด	เครื่องมือที่ใช้	เกณฑ์การประเมิน
1. นักเรียนสามารถบอกสถานที่จากการฟังการบอกทิศทางเป็นภาษาอังกฤษได้	- นักเรียนวาดแผนผังเมืองจากการฟัง การบอกทิศทางเป็นภาษาอังกฤษ	- แบบประเมินการฟัง - แบบประเมินใบงาน	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70
2. นักเรียนสามารถพูดประโยคบทสนทนาเรื่องการบอกทิศทางเป็นภาษาอังกฤษได้	- การทำกิจกรรมถาม-ตอบในชั้นฝึก	แบบประเมินการพูด	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70
3. เพื่อให้นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน	- การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ตามเกณฑ์คุณลักษณะอันพึงประสงค์

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ภาคเรียนที่ 1

ปีการศึกษา 2563

แผนการเรียนรู้ที่ 7 : That's entertainment (ความบันเทิง)

จำนวนชั่วโมง 5 ชั่วโมง

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด ป.6/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟังและอ่าน

ตัวชี้วัด ป.6/3 เลือก/ระบุประโยคหรือข้อความสั้นๆ ตรงตามภาพ สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายที่อ่าน

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด ป.6/1 พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล

ตัวชี้วัด ป.6/2 ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และให้คำแนะนำ

ตัวชี้วัด ป.6/4 พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว

ตัวชี้วัด ป.6/5 พูด/เขียนแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด ป.6/1 พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว

ตัวชี้วัด ป.6/2 เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิ และตารางแสดงข้อมูลต่างๆ ตามที่ฟังหรืออ่าน

ตัวชี้วัด ป.6/3 พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ตัวชี้วัด ป.6/1 ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

สาระสำคัญ

การเรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับประเภทต่างๆ ของรายการโทรทัศน์ และดนตรี การใช้ประโยคคำถามและคำตอบเกี่ยวกับประเภทของรายการโทรทัศน์ที่ชอบ ความบอຍของการชมรายการโทรทัศน์ จะทำให้ผู้เรียนสามารถพูดและเขียนตามโครงสร้างประโยคที่กำหนด ซึ่งจะเป็นพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้ให้นักเรียนออกเสียง สะกด และบอกความหมายคำศัพท์เกี่ยวกับประเภทต่างๆ ของรายการโทรทัศน์ได้
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถพูดถามและตอบเกี่ยวกับประเภทของรายการโทรทัศน์ที่ชอบได้
3. เพื่อให้นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
3. ความสามารถในการคิด

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. ใฝ่เรียนรู้
2. ซื่อสัตย์ สุจริต
2. มุ่งมั่นในการทำงาน

สาระการเรียนรู้/เนื้อหา

1. Vocabulary

- Tv programs

No	Vocabulary	Meaning
1	Cartoon	การ์ตูน
2	Film	ภาพยนตร์
3	Documentary	สารคดี
4	Sport program	กีฬา
5	Game show	เกมโชว์
6	The news	ข่าว
7	Music	เพลง

No	Vocabulary	Meaning
8	concert	คอนเสิร์ต
9	drama	ละคร
10	Gossip news	ข่าวซุบซิบ

2. Structure

- Question : What type of TV programs do you like?
 Answer : I like (Tv programs).
- Question : How often do you watch TV.
 Answer : I like (Tv programs).

3. Function

Talking about entertainment.

กิจกรรม/กระบวนการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1 (เรียนรู้คำศัพท์)

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up)

1. ครูให้นักเรียนบอกรายการโทรทัศน์ที่แต่ละคนชอบ พร้อมกับบอกเหตุผลด้วยว่า ทำไมจึงชอบรายการโทรทัศน์นั้นๆ ด้วย และนักเรียนดูรายการโทรทัศน์นั้นบ่อยมากน้อยเพียงไร

2. ครูให้นักเรียนบอกรายการโทรทัศน์ และครูเขียนรายการโทรทัศน์เหล่านั้นบนกระดาน ดังนี้

- การ์ตูน
- ข่าว
- เกมโชว์
- ฯลฯ

และครูถามนักเรียนว่า รู้คำศัพท์เกี่ยวกับรายการโทรทัศน์เหล่านั้นหรือไม่ ให้นักเรียนช่วยกันคิด และตอบครู จากนั้นครูบอกนักเรียนว่า ในบทนี้ เราจะได้เรียนคำศัพท์เกี่ยวกับรายการโทรทัศน์ และการถาม-ตอบประเภทของรายการโทรทัศน์ที่ชอบ

3. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้

ชั้นนำเสนอ (Presentation)

- ครูให้นักเรียนดูภาพรายการโทรทัศน์ต่างๆ ครูออกเสียงให้นักเรียนออกเสียงตาม
- ครูเปิดวิดีโอรายการโทรทัศน์ให้นักเรียนบอกว่าเป็นรายการประเภทใด เป็นภาษาอังกฤษ

ขั้นฝึก (Practice)

1. ครูโชว์ภาพรายการโทรทัศน์ ให้นักเรียนออกเสียงคำศัพท์พร้อมกัน / แบ่งกลุ่มแข่งกันบอกคำศัพท์ และครูสุ่มเรียกถามทีละคน

ชั้นนำไปใช้ (Production)

1. ครูออกเสียงคำศัพท์ หลังจากนั้นให้นักเรียนวาดภาพรายการโทรทัศน์ตามที่ครูบอก

ขั้นสรุป (Wrap up)

1. ให้นักเรียนสลับกันตรวจภาพรายการโทรทัศน์ตามที่ครูบอก

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. ภาพรายการทีวี

ชั่วโมงที่ 2 และ ชั่วโมงที่ 3 (เรียนรู้คำศัพท์และประโยคบทสนทนา)

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up)

1. ครูถามนักเรียนว่านักเรียนชอบดูรายการโทรทัศน์แบบใดบ้าง พร้อมให้นักเรียนบอกเหตุผลเป็นภาษาไทย

2. ครูให้นักเรียนบอกรายการโทรทัศน์ที่ตนเองชอบเป็นภาษาอังกฤษ และบอกประเภทของรายการ เช่น Doramon (โดราเอมอน) – Cartoon

ขั้นนำเสนอ (Presentation)

1. ครูนำเสนอประโยคบทสนทนาบนกระดาน

Question : What type of TV programs do you like?

Answer : I like (TV programs).

ครูพูดประโยคให้นักเรียนพูดประโยคตาม จากนั้นครูอธิบายความหมายของประโยคพร้อมยกตัวอย่าง

เช่น Question : What type of TV programs do you like?

Answer : I like cartoon.

ครูแจกรายการโทรทัศน์แก่นักเรียนคนละ 1 รายการ ครูถามประโยคและให้นักเรียนตอบ เช่น

Teacher : What type of TV programs do you like?

Student 1 : I like cartoon.

Student 2 : I like drama.

ขั้นฝึก (Practice)

1. ครูให้นักเรียนเปลี่ยนรายการโทรทัศน์ที่ตนเองได้กับเพื่อนข้างๆ ก่อนเปลี่ยนให้สลับกันถาม-ตอบก่อน

2. ครูสุ่มเลือกนักเรียนให้พูดประโยค

ขั้นนำไปใช้ (Production)

1. ครูให้นักเรียนสำรวจเพื่อนในห้อง โดยใช้ประโยคดังนี้ What type of TV programs do you like? เมื่อเพื่อนตอบให้นักเรียนจดหรือจำ จากนั้นครูให้นักเรียนออกมาแนะนำเพื่อนหน้าชั้นเรียน เช่น

- Sarah , Pim and Ken like cartoon.

ขั้นสรุป (Wrap up)

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

-

ชั่วโมงที่ 4 และ ชั่วโมงที่ 5 (เรียนรู้คำศัพท์ , ประโยคบทสนทนา และการวัดประเมินผล)

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up)

- ครูถามนักเรียนว่า ชอบดูรายการโทรทัศน์ใดมากที่สุด เพราะเหตุใด โดยครูถามคำถาม ดังนี้
 Teacher : What type of TV programmes do you like?
 Students : I like soap opera because it makes me relax.
- ครูสุ่มถามนักเรียน จากนั้นถามนักเรียนถึงความถี่ในการดูรายการ
 Teacher : What type of TV programmes do you like?
 Students : I like soap opera because it makes me relax
- ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้แก่นักเรียน

ชั้นนำเสนอ (Presentation)

- ครูนำเสนอประโยคบทสนทนาถาม-ตอบ ความถี่ในการดูรายการโทรทัศน์
- ครูสอนคำศัพท์บอกความถี่
- ครูอธิบายการใช้คำนำหน้าประโยคคำถาม How often ซึ่งมีความหมายว่า บ่อยแค่ไหน โดยมีรูปแบบการใช้ ดังนี้

How often + do/does + v.1 .....

ซึ่งการตอบ ต้องตอบด้วยคำแสดงความถี่ของการกระทำกิจกรรมนั้นๆ เช่น

- A: How often do you go to Bangkok?
 B: Twice a year.

- ให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อน เพื่อถามถึงกิจวัตรประจำวันของแต่ละคนว่า มีความบ่อยแค่ไหน เช่น อาบน้ำ แปรงฟัน ไปดูหนัง ดูโทรทัศน์ ฯลฯ แล้วครูสุ่มเรียกนักเรียน 2 คู่ ให้พูดบทสนทนาด้วย How often .....

ขั้นฝึก (Practice)

- ครูให้นักเรียนจับคู่พูดถามและตอบ การถามความถี่ ครูเดินรอบๆ ชั้นเรียน ขณะนักเรียนทำกิจกรรม เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของประโยคที่นักเรียนแต่ละคนพูด ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมนี้ จนครูแน่ใจว่า นักเรียนสามารถพูดประโยคได้ถูกต้อง เสร็จแล้วครูสุ่มเรียกนักเรียน 4-5 คู่ ออกมาพูดสนทนาให้เพื่อนฟังหน้าชั้นเรียน เช่น

- A: How often do you watch game show?
 B: Once a week. How about you?
 A: Every day.

ชั้นนำไปใช้ (Production)

- ครูให้นักเรียนทำกิจกรรม Find someone who ให้นักเรียนสร้างตารางสำรวจ เช่น

How often.....?	One a day	One a week	Twice a day	Twice a week
Programes				
Cartoon				
Film				
Documentary				
Sport program				
Game show				
The news				
Music				
concert				
drama				
Gossip news				

ให้นักเรียนทำการเดินสำรวจเพื่อในห้องโดยใช้ประโยคบทสนทนาที่ได้เรียนไป เช่น

Question : What type of TV programs do you like?

Answer : I like (Tv programs).

Question : How often do you watch TV.

Answer : I like (Tv programs).

2. ครูให้นักเรียนจับคู่ ออกมานำเสนอประโยคสนทนาเพื่อเก็บคะแนน

ขั้นสรุป (Wrap up)

1. ครูทบทวนคำศัพท์และประโยคบทสนทนา

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

-

การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์	วิธีการวัด	เครื่องมือที่ใช้	เกณฑ์การประเมิน
1. เพื่อให้นักเรียนออกเสียง สะกด และบอกความหมายคำศัพท์เกี่ยวกับประเภทต่างๆ ของรายการโทรทัศน์ได้	- ทดสอบการฟังของชั้นการฝึก	- แบบประเมินการฟัง - แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียน	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถพูดถามและตอบเกี่ยวกับประเภทของรายการโทรทัศน์ที่ชอบได้	- กิจกรรม find someone who	- แบบประเมินการพูด	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70

จุดประสงค์	วิธีการวัด	เครื่องมือที่ใช้	เกณฑ์การประเมิน
3. เพื่อให้นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน	- การประเมิน คุณลักษณะอันพึง ประสงค์	- แบบประเมิน คุณลักษณะอันพึง ประสงค์	ตามเกณฑ์คุณลักษณะ อันพึงประสงค์

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ภาคเรียนที่ 1

ปีการศึกษา 2563

แผนการเรียนรู้ที่ 8 : How to make hamburger.(วิธีการทำแฮมเบอร์เกอร์) จำนวนชั่วโมง 5 ชั่วโมง

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด ป.6/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และ คำแนะนำที่ฟังและอ่าน

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดง

ความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด ป.6/1 พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล

ตัวชี้วัด ป.6/4 พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด ป.6/1 พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว

สาระสำคัญ

แฮมเบอร์เกอร์ หรือเรียกสั้น ๆ ว่า เบอร์เกอร์ (burger) เป็นอาหารชนิดหนึ่งที่ถือว่าอยู่ในประเภทเดียวกับแซนวิช ประกอบด้วยเนื้อสัตว์ปรุงแล้วที่มีลักษณะเป็นแผ่นสอดใส่อยู่ตรงกลาง อาทิ เนื้อวัว เนื้อหมู เนื้อปลาทอด หรือเป็นเนื้อสัตว์หลายประเภทผสมกัน ประกบบนล่างด้วยขนมปังแผ่นกลม มีการสอดใส่ด้วยผักชนิดต่างๆ เช่น มะเขือเทศ ผักกาดหอม หอมหัวใหญ่ ซีสและเครื่องปรุงรสอื่น เช่น มัสตาร์ด มายองเนส ซอสมะเขือเทศ เป็นต้น แฮมเบอร์เกอร์เป็นอาหารที่ได้รับความนิยมและแพร่หลายไปทั่วโลก ดังนั้นการนำอาหารที่เป็นที่รู้จักทั่วโลกมาใช้ในการสอนภาษาอังกฤษ จะทำให้นักเรียนได้พัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และที่สำคัญคือทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับส่วนผสมในการทำแฮมเบอร์เกอร์จากการฟังได้
2. นักเรียนสามารถพูดบอกขั้นตอนการทำแฮมเบอร์เกอร์ได้
3. นักเรียนมีความใฝ่เรียนรู้

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
3. ความสามารถในการคิด

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. ใฝ่เรียนรู้
2. ซื่อสัตย์ สุจริต
2. มุ่งมั่นในการทำงาน

สาระการเรียนรู้/เนื้อหา

1. Vocabulary

No	Vocabulary	Meaning
1	hamburger	แฮมเบอร์เกอร์
2	bun	ขนมปังแบบก้อน
3	beef	เนื้อ
4	bread	ขนมปัง
5	chicken	ไก่
6	Sauce sage	ไส้กรอก
7	carrot	แครอท
8	tomato sauce	ซอสมะเขือเทศ
9	onion	หัวหอม
10	lettuce	ผักกาดหอม
11	tomato	มะเขือเทศ
12	first	ลำดับแรก
13	second	ลำดับที่สอง
14	next	ต่อไป
15	after that	หลังจากนั้น
16	finally	สุดท้าย

2. Structure

1. Question : What is it ?
Answer : It is _____ .
2. How to cook hamburger.

3. Function

Talking about how to make hamburger.

กิจกรรม/กระบวนการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1 (การเรียนรู้คำศัพท์)

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up)

1. ครูถามนักเรียน Have you ever ate a hamburger? (คุณเคยกินแฮมเบอร์เกอร์หรือไม่) ให้นักเรียนตอบ Yes, I have . หรือ No, I haven't.
2. ครูให้นักเรียนช่วยกันบอกส่วนผสมต่างๆในการทำแฮมเบอร์เกอร์ เช่น bread, tomato, beef เป็นต้น
3. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้

ชั้นนำเสนอ (Presentation)

1. ครูโชว์บัตรภาพคำศัพท์เกี่ยวกับส่วนประกอบในการทำแฮมเบอร์เกอร์ให้นักเรียนดูทีละภาพ ให้นักเรียนตอบว่าเป็นภาพอะไร
2. ครูโชว์บัตรภาพคำศัพท์ พร้อมพูดออกเสียงคำศัพท์ ให้นักเรียนสะกด และบอกความหมายนักเรียน คำศัพท์มีดังนี้

1. hamburger
2. bun
3. beef
4. bread
5. chicken
6. Sauce sage
7. carrot
8. tomato sauce
9. onion
10. lettuce
11. tomato

ขั้นฝึก (Practice)

1. ครูนำบัตรภาพภาพติดบนกระดาน ให้นักเรียนออกเสียงคำศัพท์และบอกความหมายทีละคำ โดยให้นักเรียนฝึกออกเสียงคำศัพท์พร้อมกัน แบ่งกลุ่มออกเสียงและ สุ่มเลือกนักเรียนอ่านทีละคน
2. ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมเล่นเกม say and point the word (พูดและชี้คำศัพท์)
- ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มเป็นกลุ่ม ให้ตัวแทนของแต่ละกลุ่มออกมาชี้ภาพตามที่ครูบอก

- ครูพูด Point to the onion ให้นักเรียนชี้ภาพให้ถูกต้องตามที่ครูพูด
  - ครูสุ่มเลือกให้นักเรียนออกมาพูด Point to the tomato และให้เพื่อนแต่ละกลุ่มชี้ภาพ
3. ครูสุ่มเลือกนักเรียน ออกมาชี้ส่วนประกอบต่างๆ และให้ฝึกถามประโยคกับเพื่อน

A student : What is it?

Students : It is a/an _____ .

ชั้นนำไปใช้ (Production)

1. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกออกเสียงคำศัพท์ และบอกความหมายของคำศัพท์ที่ใช้ในการทำแฮมเบอร์เกอร์หน้าชั้นเรียน

ขั้นสรุป (Wrap up)

1. ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปคำศัพท์ และบอกความหมายของส่วนประกอบต่างๆในการทำแฮมเบอร์เกอร์ โดยครูคอยให้คำแนะนำและช่วยเหลือ

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. บัตรภาพคำศัพท์

ชั่วโมงที่ 2 (การเรียนรู้ประโยคและบทสนทนา)

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up)

1. ครูทบทวนคำศัพท์ส่วนประกอบในการทำแฮมเบอร์เกอร์ โดยใช้บัตรภาพคำศัพท์ ครูโชว์บัตรภาพให้นักเรียนออกเสียงคำศัพท์

2. ครูถามนักเรียน Do you know how to make hamburger? ให้นักเรียนตอบคำถาม เช่น Yes ,I do. / No ,I don't. เป็นต้น

3. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้

ชั้นนำเสนอ (Presentation)

1. ครูนำเสนอตัวอย่างประโยคภาษาอังกฤษของการทำแฮมเบอร์เกอร์แก่นักเรียน โดยการวาดภาพบนกระดาน เช่น

How to make hamburger

- First, put some beef on a bun / roll.
- Second, put some onion on the beef
- Then put some tomatoes on the other side of the beef.
- After that, put the lettuce on it.
- Finally, put it on a little beautiful plate.

2. ครูแปลความหมายของประโยคให้นักเรียนเข้าใจ

ขั้นฝึก (Practice)

1. ครูให้นักเรียนฝึกพูดประโยคจากภาพที่ครูวาดบนกระดาน โดย
  - ให้นักเรียนพูดพร้อมกัน แบ่งเป็นกลุ่มในการพูด และ สุ่มเลือกนักเรียนออกมาพูด
2. ให้นักเรียนเขียนวิธีการทำแฮมเบอร์เกอร์เป็นภาษาอังกฤษ ลงสมุด

ชั้นนำไปใช้ (Production)

1. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม 4-5 คน จากนั้นให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาฝึกพูดประโยค How to make hamburger.

ขั้นสรุป (Wrap up)

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปขั้นตอนการทำแฮมเบอร์เกอร์เป็นภาษาอังกฤษ และแปลความหมายของประโยคอีกครั้ง

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. บัตรภาพคำศัพท์

ชั่วโมงที่ 3 (ฝึกพูดประโยคและบทสนทนา)

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up)

1. ครูถามนักเรียน Can you make hamburger? ให้นักเรียนตอบ Yes, I can. / No, I can't.
2. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้แก่นักเรียน

ขั้นนำเสนอ (Presentation)

1. ครูทบทวนตัวอย่างประโยคภาษาอังกฤษเกี่ยวกับขั้นตอนการทำแฮมเบอร์เกอร์ ดังนี้
How to make hamburger
- First, put some beef on a bun / roll.
- Second, put some onion on the beef
- Then put some tomatoes on the other side of the beef.
- After that, put the lettuce on it.
- Finally, put it on a little beautiful plate.
2. ครูสอนบูรณาการกับวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยีโดยสอนวิธีการเลือกวัตถุดิบในการทำอาหาร เพื่อเป็นการเตรียมพร้อมในการเตรียมวัตถุดิบในการทำแฮมเบอร์เกอร์ในชั่วโมงถัดไป

ขั้นฝึก (Practice)

1. ครูให้นักเรียนจับกลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน เพื่อเตรียมความพร้อมในการทำแฮมเบอร์เกอร์ในชั่วโมงต่อไป ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกพูดขั้นตอนการทำแฮมเบอร์เกอร์จากตัวอย่างที่สอนไป
2. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเดินไปพูดให้กลุ่มอื่นๆ ฟัง สลับกันฟังสลับกันพูด จนเกิดความเคยชิน

ขั้นนำไปใช้ (Production)

1. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาพูดขั้นตอนการทำแฮมเบอร์เกอร์หน้าชั้นเรียน

ขั้นสรุป (Wrap up)

1. ครูชื่นชมและให้คำแนะนำแก่นักเรียนเรื่องการพูดหน้าชั้นเรียน การพูดประโยค สำเนียงการพูด และท่าทางการพูด

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

-

ชั่วโมงที่ 4 และ ชั่วโมงที่ 5 (การนำเสนอและการวัดประเมินผล)

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up)

1. ครูถามนักเรียนว่า Are you ready to make hamburger? นักเรียนตอบครูว่า Yes, I am. / No, I am not.
2. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้

ชั้นนำเสนอ (Presentation)

1. ครูให้นักเรียนจัดเตรียมอุปกรณ์และส่วนผสมต่างๆ จัดวางบนโต๊ะให้เรียบร้อย

ชั้นฝึก (Practice)

1. ครูสุ่มเดินไปที่โต๊ะนักเรียนกลุ่มหนึ่ง โชว์อุปกรณ์หรือส่วนประกอบต่างๆ ให้นักเรียนบอกคำศัพท์เป็นภาษาอังกฤษ
2. ครูสุ่มให้นักเรียนออกมาโชว์อุปกรณ์และส่วนประกอบต่างๆ ทีละชิ้น ให้เพื่อนบอกคำศัพท์เป็นภาษาอังกฤษ

ชั้นนำไปใช้ (Production)

1. ครูให้นักเรียนเตรียมความพร้อมที่จะนำเสนอขั้นตอนการทำแฮมเบอร์เกอร์
2. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอโดยครูจับฉลากเลือกว่ากลุ่มใดได้นำเสนอก่อน
3. นักเรียนทำการนำเสนอทีละกลุ่ม

ชั้นสรุป (Wrap up)

1. ครูสรุปคำศัพท์และประโยคเรื่องขั้นตอนการทำแฮมเบอร์เกอร์ และเรื่องการนำเสนอ การพูด และการแสดงท่าทางประกอบในการพูด
2. ครูติชมการนำเสนอของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนนำไปปรับปรุงในภายหน้า
3. นักเรียนและครูร่วมกันทางแฮมเบอร์เกอร์

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. ส่วนประกอบและอุปกรณ์ต่างๆในการทำแฮมเบอร์เกอร์

การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์	วิธีการวัด	เครื่องมือที่ใช้	เกณฑ์การประเมิน
1. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับส่วนผสมในการทำแฮมเบอร์เกอร์จากการฟังได้	- กิจกรรมชั้นฝึก	- แบบสังเกตพฤติกรรม การเรียนรู้	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70
2. นักเรียนสามารถพูดบอกขั้นตอนการทำแฮมเบอร์เกอร์ได้	- การนำเสนอหน้าชั้นเรียน	- แบบประเมินการพูด	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70
3. นักเรียนมีความใฝ่เรียนรู้	- การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ตามเกณฑ์คุณลักษณะอันพึงประสงค์

แบบประเมินทักษะการฟังและพูด
ภาษาอังกฤษของนักเรียน
ก่อนเรียน (Post-test)

- คำชี้แจง
1. แบบประเมินมีจำนวนทั้งหมด 20 ข้อ 20 คะแนน
  2. ให้ครูถามเป็นประโยคภาษาอังกฤษแล้วให้นักเรียนปฏิบัติตามหรือตอบคำถาม

Direction : A teacher reads the short passage two rounds and asks the questions to the students. (Item 1-3) ครูอ่านบทความสั้นๆ สองรอบ จากนั้นถามคำถามแล้วให้นักเรียนตอบ (ข้อ 1-3)

“How to make hamburger”

- First, put some beef on a bun / roll.
- Second, put some onion on the beef
- Then put some tomatoes on the other side of the beef.
- After that, put the lettuce on it.
- Finally, put it on a little beautiful plate.

1. What kind of food did you hear?
2. From the passage, how many vegetables are there?
3. Could you please tell me three things you use to make a hamburger?

Direction : A teacher asks the questions and the students answer.

(Item 4-12) ครูถามคำถาม แล้วให้นักเรียนตอบคำถาม (ข้อ 3-12)

4. What do you want to be when you grow up,?
5. Anda wears a white uniform. She helps sick people. What does she do ?
6. What sport do you like?

7. Could you please tell me three sports do you know?

8. A :Where did you go on holiday?

B : .....(8).....

A : What did you do on holiday?

9. B : .....(9).....

10. Could you please tell me three places can you see in the map?

11. What places are there in your province?

12. A : What type of TV programs do you like?

B : .....(12).....

13. A : How often do you watch game show?

B : .....(13).....

Direction : Listen and answer today's weather report.

It's sunny and hot this morning. It's cloudy and windy in the afternoon. It's rains in the evening. You should have an umbrella.

14. What's the weather like this morning?

15. What's the weather like this evening?

16. Why should you have an umbrella?

Direction : Answer the questions from the map. (Item 17-20)

จงตอบคำถามจากแผนที่ที่กำหนดให้ (ข้อ 17-20)

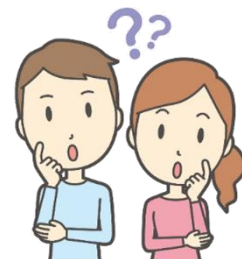
17. Do you know where is the school?

18. What place is near the cinema?

(19-20) If you are at the school.

19. How do I get to the bank?

20. How do I get to the police station?

เกณฑ์การให้คะแนนทักษะการฟังและพูด
แบบประเมินทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังเรียน

1. What kind of food did you hear?

ตอบ - hamburger

ให้ 1 คะแนน

- ตอบชื่อเมนูอื่นหรือไม่ตอบ

ให้ 0 คะแนน

2. From the passage, how many vegetables are there?

ตอบ - There are three vegetables. หรือ three

ให้ 1 คะแนน

- ตอบจำนวนอื่นหรือไม่ตอบ

ให้ 0 คะแนน

3. Could you please tell me three things you use to make a hamburger?

ตอบ - ชื่อส่วนประกอบ hamburger เช่น beef, bun, onions, tomatoes, lettuce

ให้ 1 คะแนน

- ตอบส่วนประกอบ hamburger 1-2 อย่าง

ให้ 0.5 คะแนน

- ตอบส่วนประกอบอื่นที่ไม่เกี่ยวกับการทำ hamburger หรือไม่ตอบ

ให้ 0 คะแนน

4. What do you want to be when you grow up,?

ตอบ - I want to be .....อาชีพ..... . หรือตอบ อาชีพ

ให้ 1 คะแนน

- ตอบคำ หรือประโยค ที่สื่อถึงการบอกอาชีพ

ให้ 0.5 คะแนน

- ตอบไม่ตรงประเด็นหรือไม่ตอบ

ให้ 0 คะแนน

5. Anda wears a white uniform. She helps sick people. What does she do ?

ตอบ - She is a nurse. หรือ Nurse

ให้ 1 คะแนน

- ตอบอาชีพอื่นหรือไม่ตอบ

ให้ 0 คะแนน

6. What sport do you like?

ตอบ - I like to play/go/do+ (sport). หรือตอบ ชื่อกีฬา

ให้ 1 คะแนน

- ตอบคำ หรือประโยค ที่สื่อถึงกีฬา

ให้ 0.5 คะแนน

- ตอบไม่ตรงประเด็นหรือไม่ตอบ

ให้ 0 คะแนน

7. Could you please tell me three sports do you know?

ตอบ ชื่อกีฬา 3 ชนิด

- ตอบชื่อกีฬา 1-2 ชนิด
- ตอบไม่ตรงประเด็นหรือไม่ตอบ

ให้ 1 คะแนน

ให้ 0.5 คะแนน

ให้ 0 คะแนน

8. Where did you go on holiday?

ตอบ – I went to the (places). เช่น Opera house, Eiffel tower, Museum, Disney Land, Camp, Farm, beach

- ตอบไม่ตรงประเด็นหรือไม่ตอบ

ให้ 1 คะแนน

ให้ 0 คะแนน

9. Where did you go on holiday?

ตอบ – I went to the (places). เช่น Opera house, Eiffel tower, Museum, Disney Land, Camp, Farm, beach

- ตอบไม่ตรงประเด็นหรือไม่ตอบ

ให้ 1 คะแนน

ให้ 0 คะแนน

10. Could you please tell me three places can you see in the map?

ตอบ ชื่อสถานที่ 3 สถานที่ที่อยู่ในแผนที่

- ตอบชื่อสถานที่ 1-2 สถานที่
- ตอบไม่ตรงประเด็นหรือไม่ตอบ

ให้ 1 คะแนน

ให้ 0.5 คะแนน

ให้ 0 คะแนน

11. What places are there in your province?

ตอบ –Internet café’, mall, Train station, Bus stop, Pizza place, Hospital, School, Bookshop, Supermarket, library หรือสถานที่ที่อยู่ในจังหวัด

- ตอบไม่ตรงประเด็นหรือไม่ตอบ

ให้ 1 คะแนน

ให้ 0 คะแนน

12. What type of TV programs do you like?

ตอบ – I like (Tv programs) .เช่น Cartoon, Film, Documentary, Sport program, Game show, The news, Music, concert, drama, Gossip news

- ตอบไม่ตรงประเด็นหรือไม่ตอบ

ให้ 1 คะแนน

ให้ 0 คะแนน

13. How often do you watch game show?

ตอบ – ตอบช่วงเวลาความถี่ของการทำกิจกรรม เช่น Once a week, Every day, Twice a day, Twice a week

- ตอบไม่ตรงประเด็นหรือไม่ตอบ

ให้ 1 คะแนน

ให้ 0 คะแนน

14. What's the weather like this morning?

ตอบ – It's sunny and hot.

- ตอบไม่ตรงประเด็นหรือไม่ตอบ

ให้ 1 คะแนน

ให้ 0 คะแนน

15. What's the weather like this evening?

ตอบ – It rains.

- ตอบไม่ตรงประเด็นหรือไม่ตอบ

ให้ 1 คะแนน

ให้ 0 คะแนน

16. Why should you have an umbrella?

ตอบ – Because, It rains in the evening.

- ตอบไม่ตรงประเด็นหรือไม่ตอบ

ให้ 1 คะแนน

ให้ 0 คะแนน

17. Do you know where is the school?

ตอบ – Yes, I do. / No, I don't. หรือ It's near the museum. / It's opposite to the bus station. / It's opposite to the fire house.

- ตอบไม่ตรงประเด็นหรือไม่ตอบ

ให้ 1 คะแนน

ให้ 0 คะแนน

18. What place is near the cinema?

ตอบ – the pharmacy. / the park.

- ตอบไม่ตรงประเด็นหรือไม่ตอบ

ให้ 1 คะแนน

ให้ 0 คะแนน

(19-20) If you are at the school.

19. How do I get to the bank?

ตอบ – Turn left . Walk along Main Street and turn left. It's on your right.

- ตอบคำ หรือประโยค ที่สื่อถึงการบอกทาง

- ตอบไม่ตรงประเด็นหรือไม่ตอบ

ให้ 1 คะแนน

ให้ 0.5 คะแนน

ให้ 0 คะแนน

20. How do I get to the police station?

ตอบ – Turn right . Walk along Main Street It's on the corner.

- ตอบคำ หรือประโยค ที่สื่อถึงการบอกทาง
- ตอบไม่ตรงประเด็นหรือไม่ตอบ

ให้ 1 คะแนน

ให้ 0.5 คะแนน

ให้ 0 คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนน และแบบบันทึกคะแนน
การประเมินทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
ระหว่างการทำกิจกรรมที่ 1-8

เกณฑ์การให้คะแนนทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียน

ระดับคะแนน ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				น้ำหนัก/ ความสำคัญ	คะแนน รวม
	2	1.5	1	0.5		
ความเข้าใจ ในการฟัง	สามารถ ตอบ คำถาม หลังจาก ที่ฟังได้ ทั้งหมด	สามารถ ตอบ คำถาม หลังจากที่ ฟังได้เป็น ส่วนใหญ่	สามารถ ตอบ คำถาม หลังจากที่ ฟัง ได้เล็กน้อย	ตอบคำถาม หลังจากที่ ฟัง ได้น้อยมาก	1	2
การจับใจความ สำคัญ	จับใจความ สำคัญของ เนื้อหาได้ ทั้งหมด	จับใจความ สำคัญของ เนื้อหาได้ เกือบ ทั้งหมด	จับใจความ สำคัญของ เนื้อหาได้ เล็กน้อย	จับใจความ สำคัญของ เนื้อหาได้ น้อยมาก	2	4
การบอก ความหมาย คำศัพท์	รู้ความหมาย คำศัพท์ ทั้งหมด	รู้ความหมาย คำศัพท์โดย ส่วนใหญ่ และ ชัดเจน	รู้ความหมาย คำศัพท์ ทั้งหมด	รู้ความหมาย คำศัพท์ เล็กน้อย และไม่ ชัดเจน	1	2
การปฏิบัติตาม คำสั่ง	ปฏิบัติตาม คำสั่ง ได้ถูกต้อง และ คล่องแคล่ว	ปฏิบัติตาม คำสั่ง ได้ถูกต้องแต่ ค่อนข้างช้า	ปฏิบัติตาม คำสั่ง ไม่ค่อย ถูกต้อง และค่อนข้าง ช้า	ปฏิบัติตาม คำสั่ง ได้ถูกต้อง น้อยมาก	1	2
รวม					5	10

แบบบันทึกคะแนนการประเมินทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียน

เลขที่	ประเด็น/คะแนน	ความเข้าใจในการฟัง	การจับใจความสำคัญ	การบอกความหมายคำศัพท์	การปฏิบัติตามคำสั่ง	รวมคะแนน
	ชื่อ-สกุล	2	4	2	2	10
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						
10						
11						
12						
13						
14						
15						
16						
17						
18						
19						
20						
21						
22						
23						
24						
25						

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
 (.....)
 วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

เกณฑ์การให้คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

ระดับคะแนน ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				น้ำหนัก/ ความสำคัญ	คะแนน รวม
	2	1.5	1	0.5		
ความถูกต้อง	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้องตาม หลักการ ออกเสียง ออกเสียงเน้น หนักในคำ/ ประโยคอย่าง สมบูรณ์	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้องตาม หลักการ ออกเสียง มีเสียงเน้น หนักในคำ/ ประโยคเป็น ส่วนใหญ่	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้องเป็น ส่วนใหญ่ ขาดการออก เสียง เน้นหนัก	ออกเสียงคำ/ ประโยคผิด หลักการออก เสียงทำให้ สื่อสารไม่ได้	2	4
ความ คล่องแคล่ว	พูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัด พูดชัดเจน ทำให้สื่อสาร ได้	พูดตะกุก ตะกักบ้าง แต่ยังพอ สื่อสารได้	พูดเป็นคำ ๆ หยุดเป็น ช่วง ๆ เพื่อทำให้ สื่อสารได้ไม่ ชัดเจน	พูดได้บางคำ ทำให้สื่อ ความหมาย ไม่ได้	2	4
การแสดง ท่าทาง/ น้ำเสียง ประกอบ การพูด	แสดงท่าทาง และพูดด้วย น้ำเสียง เหมาะสมกับ บทบรรยาย	พูดด้วย น้ำเสียง เหมาะสมกับ บทบรรยาย แต่ไม่มี ท่าทาง ประกอบ	พูดเหมือน อ่านไม่เป็น ธรรมชาติ ขาดความ น่าสนใจ	พูดได้ น้อยมาก	1	2
รวม					5	10

แบบบันทึกคะแนนการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

เลขที่	ประเด็น/คะแนน ชื่อ-สกุล	ความถูกต้อง ในการออก เสียง	ความ คล่องแคล่ว	การแสดง ท่าทาง/น้ำเสียง ประกอบการพูด	รวม คะแนน
		4	4	2	10
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
11					
12					
13					
14					
15					
16					
17					
18					
19					
20					
21					
22					
23					
24					
25					

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

ส่วนที่ 5

การปฏิบัติงานของครูเครือข่าย

ตารางที่ 5.1 กลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครูเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม

วัน/เดือน/ปี	กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
9 กรกฎาคม 2563	อบรมเชิงปฏิบัติการ ครูผู้สอนกลุ่มเป้าหมาย	ประธานกลุ่มเครือข่าย ผู้อำนวยการในศูนย์ เครือข่าย และครูเครือข่าย	
20 กรกฎาคม - 14 กันยายน 2563	ครูผู้สอนที่ผ่านการอบรม ดำเนินการจัดการเรียน การสอนเพื่อพัฒนาทักษะ การฟังและพูด ภาษาอังกฤษของนักเรียน	ครูเครือข่าย	
2 ตุลาคม 2563	ประชุม ปรึกษาหา แนวทางในการพัฒนา ต่อไปในอนาคต (PLC)	ครูเครือข่าย	

เอกสารอ้างอิง

- กันยารัตน์ เฟิงสา. (2553). การศึกษาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านเบิกไพรด้วยวิธีสอนโดยกิจกรรมเพลงและเกม. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- เกศรา อนิทะนนท์. (2556). ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2543). การจัดการเครือข่ายกลยุทธ์สำคัญสู่ความสำเร็จของการปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ : บริษัทซัคเซสมิเดียจำกัด.
- เฉลิม ดาวเรือง. (2559). สภาพปัจจุบัน และปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษในกิจกรรมและสื่อการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชายุดา จันทะปิตตา. (2555). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบัวหลวงวิทยาคม จังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชูชาติ มงคลเมฆ. (2553). การเปรียบเทียบทักษะปฏิบัติดนตรีสากลและความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อวีดิทัศน์มีครูแนะนำ
- เชษฐมาศ วิลาวรรณ. (2553). การศึกษาความสามารถทางการฟัง-พูดและเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดไผ่ล้อมที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน โดยใช้รรถลักษณะของการเล่านิทาน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- ทิตนา แคมมณี. (2550). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 10 กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ทิตยา อินถ์ล้อม. (2558). การศึกษาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนบ้านเก่าตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยกิจกรรมเพลง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). บัณฑิตวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.

- พัชรินทร์ จันทาพูน. (2555). การพัฒนากลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็ก. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรสวรรค์ สีป้อ. (2550). **สุดยอดวิธีสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์
- ไพฑูรย์ นิยมมา และคณะ. (2552). **โครงการศึกษารูปแบบการบริหารจัดการเครือข่ายกองทุนสวัสดิการสังคมระดับอำเภอกรณีศึกษาอำเภอราชสีห์ จังหวัดศรีสะเกษ**. รายงานการวิจัย. ชุดโครงการวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาระบบการบริหารจัดการ เครือข่ายกองทุนสวัสดิการระดับอำเภอ เพื่อการพึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืน สนับสนุนโดยสำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 5 จังหวัดนครราชสีมา
- ศักดิ์สิทธิ์ หมั่นกุล. (2545). “**ทรงพระชนม์ของชาวบ้านในพื้นที่แนวกันชนบท ทิศของชาวบ้านในพื้นที่แนวกันชนป่าภูเขียวต่อการดำเนินงานของกลุ่มเครือข่ายเกษตรอินทรีย์พัฒนา อำเภอเกษตรสมบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ**.” สารนิพนธ์มหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศตพร ศิริหาคำ. (2551). **การพัฒนารายการโทรทัศน์ฝึกปฏิบัติประกอบการเรียน เรื่อง การเต้นบัลเลต์เบื้องต้น**. (สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- ศิริพร ตันติยมาศ. (2550). **รูปแบบการบริหารเครือข่ายโรงเรียนแบบมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิผล สังกัดกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วารุณี ยะปาน. (2556). **การศึกษาความสามารถด้านการฟัง-พูดและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชุมชนบ้านบ่อ ด้วยวิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้เพลงและเกม**. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (วิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- สร้อยญา จุฑานิล. (2556). **การบริหารเครือข่ายของสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชนสำนักงานปฏิบัติการภาคตะวันออกเฉียงเหนือ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์**.
- สุทธิชัย อากาศโร . (2547). **เครือข่าย : ธรรมชาติ ความรู้ และการจัดการ**. กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์เดือนตุลา.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2559). **วิธีสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย . พิมพ์ครั้งที่ 4
- สนธยา พลศรี. (2550). **เครือข่ายการเรียนรู้ในงานพัฒนาชุมชน**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2550). **การทดสอบและการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2550). **หลักการสอน**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ. เลิฟแอนด์ ลิฟเฟิลส.
- ฮาสีดี๊ะ ดินามอ (2553). **การศึกษาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของคีร์ จอห์นสัน**. ปริญญานิพนธ์ ศษ.ม. (หลักสูตรและการสอน) : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ.

รายชื่อกลุ่มเป้าหมายในการวิจัย

รายชื่อครูเครือข่าย

1. นางอุไร	กัณทภา	ครูโรงเรียนนิคมสร้างตนเองเขื่อนเพชร
2. นางสาวปิ่นทอง	เอกวัฒน์	ครูโรงเรียนชาวไร่
3. นางสาวอารีรัตน์	จันทร์จิตร	ครูโรงเรียนบ้านร่องระกำ
4. นางสาวจินดาวรรณ	เพชรนิล	ครูโรงเรียนบ้านหุบกะพง
5. นางสาวธนพร	ช่อมิมฤกษ์	ครูโรงเรียนบ้านหนองยาว
6. นางสาวนีย์	พ่วงทอง	ครูโรงเรียนบ้านดอนขุนห้วย
7. นางสาวทัศนีย์	กัณทบุตร	ครูโรงเรียนบ้านหนองเผาถ่าน

รายนามนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนนิคมสร้างตนเองเขื่อนเพชร

1. ด.ช.นันทรัฐภูมิ	ทัตแก้ว	2. ด.ช.รัชพล	สงวนให้
3. ด.ญ.ปิยมณ	ศรีตวาทิน	4. ด.ช.เกรียงไกร	เกิดศรี
5. ด.ช.เมธัส	แจ้สุวรรณ	6. ด.ช.เอกชัย	ทัตแก้ว
7. ด.ช.ชาร์ลี	ทอร์पी	8. ด.ช.ณัฐพร	รอดพัน
9. ด.ช.ณัฐภัทร	ถาวรทรัพย์	10. ด.ญ.กิตติยา	คำแสง
11. ด.ญ.ชนัดดา	พินดง	12. ด.ญ.ศศิกานต์	สิงห์โย
13. ด.ญ.ณัฐทิศา	อยู่ชมบุญ	14. ด.ญ.อรุณรัตน์	พุทธชาติ
15. ด.ช.ปรเมธ	ยงเยื้องพันธ์	16. ด.ช.อัษฎุทธิ	เฉลิมพิศ
17. ด.ช.สมนึก	กลีนงาม	18. ด.ญ.รจนา	แก้วคำ
19. ด.ญ.วิญวิสา	มณี	20. ด.ช.วาสนา	นิล
21. ด.ช.นที	เขี้ยววิราช	22. ด.ช.รัชชานนท์	ศรีกฤษะ
23. ด.ช.พรรชกร	ลิ้มโกศล	24. ด.ญ.ภัทรพร	บุญมา
25. ด.ช.วรเทพ	แท่นทอง	26. ด.ช.บุญยวัตร์	กลีนงาม

รายนามนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชาวไร่

1. เด็กหญิงอัมภิรา	เพิ่มพูนทวี	2. เด็กชายมงคล	สอยเหลือง
3. เด็กชายศุภมงคล	รอดคลองตัน	4. เด็กชายภูมิภัทร	เดชาอมรกิต
5. เด็กชายรัฐภูมิ	พระจันทร์ชัย	6. เด็กหญิงกรกช	มาใจ
7. เด็กชายปวีณ	ภัสสรภลทัต	8. เด็กชายธีรวัฒน์	เขื่อนศิริ
9. เด็กชายกนต์โชติ	เมืองสมัย	10. เด็กชายพิชญุตม์	อินทสมมุติ
11. เด็กหญิงกมลพัฒน์	สอยเหลือง	12. เด็กชายปรเมธ	เมืองสมัย

รายนามนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนร่องระกำ

1. เด็กชายธัญญา	อินสวาสดี	2. เด็กชายกิตติพงษ์	สว่างโชติ
3. เด็กชายพัชรพล	จันทร์โชติ	4. เด็กชายธนากร	คุณทวี
5. เด็กชายธนภัทร	อบอุ้น	6. เด็กชายวีรยุทธ	เงินดี
7. เด็กชายยุทธนา	แซ่โก้	8. เด็กหญิงอาทิตย์ยา	มีมาแก้ว
9. เด็กหญิงพรรณธิชา	ด้วงไพร	10. เด็กหญิงปิยะพร	ปานรอด
11. เด็กหญิงปิยะรัตน์	บุษราคัม	12. เด็กหญิงสุภิตรา	ไยบำรุง

รายนามนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนหุบกะพง

1. เด็กชายวีรยุทธ์	ทำหวี	2. เด็กชายวีรปิยะ	พลอยจิ้น
3. เด็กหญิงพรไพลิน	บัวเจริญ	4. เด็กชายพรพงษ์	ทองมี
5. เด็กชายธนดล	ลีกุล	6. เด็กชายวิเชียร	ชูสงฆ์
7. เด็กชายอานัส	ก๊กใหญ่	8. เด็กชายณัฐพิพัฒน์	พงษ์เถื่อน
9. เด็กชายณัฐวุฒิ	กองชุมพล	10. เด็กชายณัฐวุฒิ	รัชทูล
11. เด็กชายกฤษฎา	เจริญประสิทธิชัย	12. เด็กชายณัฐวุฒิ	ทองมี

รายนามนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนหนองยาว

1. เด็กชายธนบดี	บุญธรรม	2. เด็กชายอัจฉริยะกุล	เสมาพิทักษ์
3. เด็กชายจิตติพัฒน์	เรืองทับ	4. เด็กชายธยานนท์	ชุกกลิ่นหอม
5. เด็กชายณัฐพนธ์	รอดบรรจง	6. เด็กชายตามใจ	สว่างจิตต์
7. เด็กชายกรวิษฐ์	น้อยมหาพรหม	8. เด็กชายทะนงศักดิ์	แดงกำ
9. เด็กชายศราวุธ	เดชะ	10. เด็กชายณัฐวุฒิ	วิเศษสิงห์
11. เด็กชายพรหมภริยะ	ปิ่นคำ	12. เด็กชายเอกชาติ	กำปันทอง
13. เด็กชายพิชัย	เพชรงาม	14. เด็กชายธนวัฒน์	ปราบไกรษี
15. เด็กชายกมนันท์	รัตนวรรณ	16. เด็กหญิงกมลพัฒน์	สอยเหลือง
17. เด็กหญิงปัญจพาณีย์	ทองแห่ง	18. เด็กหญิงกันยารัตน์	ฉายามนตรี
19. เด็กหญิงอริสรา	คำตัน	20. เด็กหญิงกัลยา	เจริญพร
21. เด็กหญิงวีรภัทรา	สเคอริ	22. เด็กหญิงดวงฤทัย	ชำนาญเวทย์
23. เด็กหญิงเพียงฟ้า	ปฏิธานพิพัฒน์	24. เด็กชายพัฒน์พงศ์	คำดี
25. เด็กหญิงณัฐธิดา	ลำนานใส	26. เด็กชายธีรโชติ	ศรีม่วง
27. เด็กชายวิษุวัตม์	เกตแก้ว	28. เด็กชายจักรกฤษ	นันทา

29. เด็กชายธนาภรณ์	สุขานันท์	30. เด็กชายเนติรัฐ	จิ้นฮี้
31. เด็กชายภาณุเดช	ฉิมกล่อม	32. เด็กชายจิระเดช	คงยา
33. เด็กชายจตุพงศ์	เจตตุ	34. เด็กชายธีรภัทร์	คำมุง
35. เด็กชายณัฐวัฒน์	เครื่องทิพย์	36. เด็กชายกรวิษฐ์	แตงหวาน
37. เด็กชายกรวีร์	น้อยมหาพรหม	38. เด็กชายสรารุฒิ	บาลลา
39. เด็กชายปฏิภาณ	ทองทิว	40. เด็กหญิงชนพร	คำตัน
41. เด็กหญิงศิริวรรณ	ศรีกรศรี	42. เด็กหญิงจันทรา	พราหมณ์เพชร
43. เด็กหญิงสุธีธิดา	ชูเชิด	44. เด็กหญิงครองขวัญ	บุญลือพันธ์
45. เด็กหญิงศศิณา	แก้วประดับ	46. เด็กหญิงจุฑาทิพย์	ผู้ช่วย
47. เด็กหญิงกชพร	ทรัพย์เอี่ยม	48. เด็กหญิงวรินยุพา	แก้วทอง

รายชื่อนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนดอนขุนห้วย

1. เด็กชายณัฐชนน	มากดี	2. เด็กชายจิรววัฒน์	สุขคล้าย
3. เด็กชายพาธิศ	คล้ายละมั่ง	4. เด็กชายอนณ	แข่งเหลียน
5. เด็กชายจิรายุ	จันทร์ทองสุข	6. เด็กชายสุธาสิน	จันทร์วิจิตร
7. เด็กชายเอกธนา	ข่มแก้ว	8. เด็กชายคณสันนท์	อยู่สวัสดิ์
9. เด็กชายณภัทร์	บุปผารักษ์	10. เด็กหญิงปวันรัตน์	อิงลิ
11. เด็กหญิงปิยฉัตร	สุขจำเริญ	12. เด็กหญิงภาณุชญาดา	วรรณอุบล
13. เด็กหญิงศศิกันต์	อบอุ้น	14. เด็กหญิงอนงค์วรรณ	ปานน้อย
15. เด็กหญิงวรวรรณ	กวางเลาะพุง		

รายชื่อนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หนองเฝ้าถ่าน

1. เด็กชายคมกฤษ	ไยบำรุง	2. เด็กชายกิตติชัย	วังเวงจิตร
3. เด็กชายธนภูมิ	ม่วงไหมทอง	4. เด็กชายปฐวี	ข้าเจริญ
5. เด็กชายบุญชนะ	เครื่องทิพย์	6. เด็กชายสุรชัย	ศิลปธรรม
7. เด็กชายพัชรพล	อินสวาสดี	8. เด็กหญิงจุฑามาศ	จันทร์วิจิตร
9. เด็กหญิงชลธิชา	ศรีจัดการ	10. เด็กหญิงเปรมยุดา	ทองมา
11. เด็กหญิงกัญภาภรณ์	ทองดี	12. เด็กชายชาญณรงค์	ภูมิชัย

ประมวลภาพการดำเนินงานกิจกรรม

ภาพที่ ก.1 แสดงการประชุมเพื่อวางแผนการดำเนินงานการจัดตั้งเครือข่ายการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

ภาพที่ ก.2 แสดงการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ “การพัฒนาครูเครือข่ายเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม

ภาพที่ ก.3 แสดงครูเครือข่ายประเมินทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Pre-test)

ภาพที่ ก.4 แสดงนักเรียนจับคู่ฝึกสนทนาเกี่ยวกับอาชีพ

ภาพที่ ก.5 แสดงนักเรียนทำกิจกรรมโดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้

ภาพที่ ก.6 แสดงนักเรียนทำกิจกรรมใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้

ภาพที่ ก.7 แสดงนักเรียนนำเสนอขั้นตอนการทำแฮมเบอร์เกอร์เป็นภาษาอังกฤษ

ภาพที่ ก.8 แสดงนักเรียนจับคู่ฝึกสนทนาเป็นภาษาอังกฤษ

ภาพที่ ก.9 แสดงนักเรียนดูวิดีโอหลังทำกิจกรรมจากสื่อวีดิทัศน์

ภาพที่ ก.10 แสดงครูเครือข่ายประเมินทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Post-test)

ผลคะแนนการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ก่อนและหลังเรียน

นักเรียน คนที่	การประเมิน (คะแนน)		คะแนน ความก้าวหน้า	ร้อยละ ความก้าวหน้า
	ก่อนเรียน (20)	หลังเรียน (20)		
1	7	13	6	30.00
2	8	15	7	35.00
3	13	17	4	20.00
4	10	16	6	30.00
5	12	18	6	30.00
6	8	14	6	30.00
7	10	16	6	30.00
8	5	12	7	35.00
9	9	15	6	30.00
10	15	19	4	20.00
11	13	19	6	30.00
12	9	13	4	20.00
13	8	14	6	30.00
14	8	14	6	30.00
15	6	11	5	25.00
16	8	15	7	35.00
17	13	18	5	25.00
18	8	14	6	30.00
19	9	14	5	25.00
20	8	16	8	40.00
21	6	14	8	40.00
22	6	15	9	45.00
23	8	15	7	35.00
24	7	15	8	40.00
25	9	16	7	35.00
26	8	14	6	30.00
27	12	16	4	20.00
28	9	14	5	25.00
29	11	15	4	20.00
30	13	18	5	25.00

นักเรียน คนที่	การประเมิน (คะแนน)		คะแนน ความก้าวหน้า	รอยละ ความก้าวหน้า
	ก่อนเรียน (20)	หลังเรียน (20)		
31	5	11	6	30.00
32	7	12	5	25.00
33	4	10	6	30.00
34	5	11	6	30.00
35	8	15	7	35.00
36	12	16	4	20.00
37	9	15	6	30.00
38	13	18	5	25.00
39	10	16	6	30.00
40	9	14	5	25.00
41	11	16	5	25.00
42	8	16	8	40.00
43	5	11	6	30.00
44	7	12	5	25.00
45	4	10	6	30.00
46	5	11	6	30.00
47	8	15	7	35.00
48	10	17	7	35.00
49	9	16	7	35.00
50	13	18	5	25.00
51	9	13	4	20.00
52	6	11	5	25.00
53	9	12	3	15.00
54	5	10	5	25.00
55	6	10	4	20.00
56	10	19	9	45.00
57	10	16	6	30.00
58	7	17	10	50.00
59	8	17	9	45.00
60	10	18	8	40.00
61	8	16	8	40.00
62	9	19	10	50.00
63	4	13	9	45.00

นักเรียน คนที่	การประเมิน (คะแนน)		คะแนน	รอยละ
	ก่อนเรียน (20)	หลังเรียน (20)	ความก้าวหน้า	ความก้าวหน้า
64	10	14	4	20.00
65	4	10	6	30.00
66	5	10	5	25.00
67	5	14	9	45.00
68	4	11	7	35.00
69	10	18	8	40.00
70	13	16	3	15.00
71	6	13	7	35.00
72	7	14	7	35.00
73	6	16	10	50.00
74	7	15	8	40.00
75	4	11	7	35.00
76	8	14	6	30.00
77	5	15	10	50.00
78	5	12	7	35.00
79	9	16	9	45.00
80	9	13	4	20.00
81	10	15	5	25.00
82	10	16	6	30.00
83	10	17	7	35.00
84	8	18	10	50.00
85	9	18	9	45.00
86	8	16	8	40.00
87	8	17	9	45.00
88	7	15	5	25.00
89	6	14	8	40.00
90	8	15	7	35.00
91	7	16	9	45.00
92	7	16	9	45.00
93	6	13	7	35.00
94	5	11	6	30.00
95	7	13	6	30.00
96	7	13	6	30.00

นักเรียน คนที่	การประเมิน (คะแนน)		คะแนน	รอยละ
	ก่อนเรียน (20)	หลังเรียน (20)	ความก้าวหน้า	ความก้าวหน้า
97	8	15	7	35.00
98	7	14	7	35.00
99	7	15	8	40.00
100	6	17	11	55.00
101	5	14	9	45.00
102	9	17	8	40.00
103	5	16	11	55.00
104	5	15	10	50.00
105	6	17	11	55.00
106	9	17	8	40.00
107	10	18	8	40.00
108	7	16	9	45.00
109	8	16	8	40.00
110	9	16	7	35.00
111	5	15	10	50.00
112	6	17	11	55.00
113	9	17	8	40.00
114	5	10	5	25.00
115	6	10	4	20.00
116	10	19	9	45.00
117	10	16	6	30.00
118	7	17	10	50.00
119	8	17	9	45.00
120	10	18	8	40.00
121	8	16	8	40.00
122	9	19	10	50.00
123	9	13	4	20.00
124	6	11	5	25.00
125	9	12	3	15.00
126	5	15	10	50.00
127	5	12	7	35.00
128	9	16	9	45.00
129	9	13	4	20.00

นักเรียน คนที่	การประเมิน (คะแนน)		คะแนน ความก้าวหน้า	ร้อยละ ความก้าวหน้า
	ก่อนเรียน (20)	หลังเรียน (20)		
130	10	15	5	25.00
131	15	19	4	20.00
132	13	19	6	30.00
133	9	13	4	20.00
134	8	14	6	30.00
135	8	14	6	30.00
136	8	16	8	40.00
137	8	17	9	45.00
$\bar{X}$	8.30	14.81	6.53	32.65
ร้อยละ	41.5	74.05	32.65	
S.D.	0.68	0.39	0.79	
ระดับผล	ต่ำกว่าเกณฑ์	ดี		

ผลคะแนนการพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ระหว่างการดำเนินกิจกรรม

นักเรียน คนที่	กิจกรรม																รวม คะแนน	ร้อยละ
	1) What do you want to be?		2) Sports		3) The Weather		4) On holiday		5) Places		6) Giving direction		7) That's entertainment		8) How to make hamburger.			
	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)		
1	6	7	6	6	7	6	8	7	6	6	6	7	6	6	7	6	103	64.38
2	7	7	8	8	8	7	8	7	7	8	7	7	8	8	8	7	120	75.00
3	8	8	8	7	9	8	9	8	8	9	8	8	8	7	9	8	130	81.25
4	7	7	8	6	8	8	9	8	7	8	7	7	8	6	8	8	120	75.00
5	7	7	6	8	8	8	8	6	9	8	7	7	6	8	8	8	119	74.38
6	6	6	6	7	8	7	8	6	8	7	6	6	6	7	8	7	109	68.13
7	6	5	7	7	8	7	7	6	8	7	6	5	7	7	8	7	108	67.50
8	6	6	8	8	8	6	6	5	8	8	7	7	6	8	8	8	113	70.63
9	8	8	7	7	8	7	7	7	6	7	6	6	6	7	8	7	112	70.00
10	7	8	7	7	9	7	7	8	7	8	6	5	7	7	8	7	115	71.88
11	7	8	7	8	9	8	7	7	7	7	6	7	6	7	6	6	113	70.63
12	7	7	7	6	7	8	7	7	8	8	7	6	6	6	6	7	110	68.75

นักเรียน คนที่	กิจกรรม																รวม คะแนน	ร้อยละ
	1) What do you want to be?		2) Sports		3) The Weather		4) On holiday		5) Places		6) Giving direction		7) That's entertainment		8) How to make hamburger.			
	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)		
13	7	6	8	7	7	8	8	7	8	7	7	8	6	6	7	6	113	70.63
14	5	6	8	8	7	7	6	7	8	9	5	7	6	6	7	5	107	66.88
15	6	6	7	7	8	8	6	6	8	7	6	6	6	7	8	7	109	68.13
16	8	8	8	8	6	7	7	8	7	6	6	5	7	7	8	7	113	70.63
17	7	8	8	7	8	8	8	9	7	5	7	7	6	8	8	8	119	74.38
18	7	8	8	7	6	7	6	7	6	6	6	6	6	7	8	7	108	67.50
19	7	7	7	6	7	6	6	6	6	7	6	5	7	7	8	7	105	65.63
20	7	6	7	6	7	8	6	6	7	6	6	5	7	7	8	7	106	66.25
21	5	6	5	7	5	7	6	6	7	5	7	7	6	8	8	8	103	64.38
22	6	7	6	6	6	7	5	6	5	8	6	6	6	7	8	7	102	63.75
23	5	6	8	8	7	7	7	6	8	5	6	5	7	7	8	7	107	66.88
24	6	7	8	7	7	7	7	8	7	6	7	7	6	8	8	8	114	71.25
25	8	7	8	6	7	9	8	9	7	6	6	6	6	7	8	7	115	71.88
26	7	7	6	8	6	7	9	8	7	6	6	5	7	7	8	7	111	69.38
27	8	5	8	7	6	8	8	7	7	8	8	6	7	7	8	8	116	72.50
28	10	10	9	7	9	7	9	6	7	8	9	9	7	7	8	7	129	80.63

นักเรียน คนที่	กิจกรรม																รวม คะแนน	ร้อยละ
	1) What do you want to be?		2) Sports		3) The Weather		4) On holiday		5) Places		6) Giving direction		7) That's entertainment		8) How to make hamburger.			
	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)		
29	7	7	7	7	7	8	8	7	6	8	8	8	8	7	7	6	116	72.50
30	7	9	8	7	6	8	6	7	6	8	6	7	8	7	7	6	113	70.63
31	7	7	10	8	8	7	8	7	9	7	8	7	9	7	9	7	125	78.13
32	8	6	8	8	8	7	6	8	7	6	6	6	8	8	8	7	115	71.88
33	6	8	8	8	9	7	8	9	8	9	6	6	9	8	7	7	123	76.88
34	7	6	7	9	8	6	6	6	7	8	9	7	6	7	7	7	113	70.63
35	8	8	8	7	7	8	8	7	7	7	6	7	6	7	8	7	116	72.50
36	9	6	9	7	7	8	8	7	8	8	8	8	6	7	6	7	119	74.38
37	10	9	7	8	7	8	8	8	9	8	6	8	7	8	7	8	126	78.75
38	7	8	6	8	8	9	8	9	7	7	7	9	8	8	7	8	124	77.50
39	6	7	7	6	7	6	8	7	6	6	7	7	6	6	9	9	110	68.75
40	7	6	7	8	8	7	8	8	7	8	6	7	8	8	9	9	121	75.63
41	8	7	8	7	9	8	9	9	8	9	6	8	8	7	8	8	127	79.38
42	7	7	8	6	8	8	9	8	7	8	6	7	8	6	8	7	118	73.75
43	7	7	6	8	8	8	8	8	9	8	7	7	6	8	7	7	119	74.38
44	6	8	6	7	8	7	8	8	8	7	7	6	6	7	7	8	114	71.25

นักเรียน คนที่	กิจกรรม																รวม คะแนน	ร้อยละ
	1) What do you want to be?		2) Sports		3) The Weather		4) On holiday		5) Places		6) Giving direction		7) That's entertainment		8) How to make hamburger.			
	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)		
45	6	9	6	7	8	7	7	8	8	7	7	5	7	7	7	7	113	70.63
46	7	6	5	8	8	6	6	8	8	8	9	7	6	8	8	7	115	71.88
47	6	7	7	7	8	7	7	8	6	7	6	6	6	7	7	7	109	68.13
48	6	7	8	7	8	7	7	9	7	8	7	5	7	7	6	7	113	70.63
49	6	8	7	8	6	8	7	9	7	7	7	7	6	7	8	6	114	71.25
50	7	9	8	7	6	8	6	7	6	8	6	7	8	7	7	6	113	70.63
51	9	8	6	6	6	6	6	7	6	6	6	7	6	6	7	8	106	66.25
52	9	8	8	8	8	7	8	8	7	8	7	7	8	8	7	8	124	77.50
53	8	8	8	7	8	8	8	9	8	9	8	8	8	7	7	7	126	78.75
54	8	7	8	6	8	8	8	8	7	8	7	7	8	6	8	8	120	75.00
55	7	8	6	8	6	8	6	8	9	8	7	7	6	8	7	9	118	73.75
56	7	7	6	7	6	7	6	8	8	7	6	6	6	7	9	9	112	70.00
57	8	9	7	7	7	7	7	8	8	7	6	5	7	7	8	9	117	73.13
58	7	9	8	8	8	6	8	8	8	8	7	7	6	8	7	8	121	75.63
59	8	9	7	7	7	7	7	8	6	7	6	6	6	7	6	8	112	70.00
60	8	6	7	7	7	7	7	9	7	8	6	5	7	7	8	8	114	71.25

นักเรียน คนที่	กิจกรรม																รวม คะแนน	ร้อยละ
	1) What do you want to be?		2) Sports		3) The Weather		4) On holiday		5) Places		6) Giving direction		7) That's entertainment		8) How to make hamburger.			
	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)		
61	8	7	7	8	7	8	7	9	7	7	6	7	6	7	7	8	116	72.50
62	8	7	7	8	7	8	7	9	7	7	6	6	6	6	8	8	115	71.88
63	6	7	6	6	7	6	8	7	6	6	6	7	6	6	7	6	103	64.38
64	7	7	8	8	8	7	8	7	7	8	7	7	8	8	8	7	120	75.00
65	8	8	8	7	9	8	9	8	8	9	8	8	8	7	9	8	130	81.25
66	7	7	8	6	8	8	9	8	7	8	7	7	8	6	8	8	120	75.00
67	7	7	6	8	8	8	8	6	9	8	7	7	6	8	8	8	119	74.38
68	6	6	6	7	8	7	8	6	8	7	6	6	6	7	8	7	109	68.13
69	6	5	7	7	8	7	7	6	8	7	6	5	7	7	8	7	108	67.50
70	6	6	8	8	8	6	6	5	8	8	7	7	6	8	8	8	113	70.63
71	8	8	7	7	8	7	7	7	6	7	6	6	6	7	8	7	112	70.00
72	7	8	7	7	9	7	7	8	7	8	6	5	7	7	8	7	115	71.88
73	7	8	7	8	9	8	7	7	7	7	6	7	6	7	6	6	113	70.63
74	7	7	7	6	7	8	7	7	8	8	7	6	6	6	6	7	110	68.75
75	7	6	8	7	7	8	8	7	8	7	7	8	6	6	7	6	113	70.63
76	5	6	8	8	7	7	6	7	8	9	5	7	6	6	7	5	107	66.88

นักเรียน คนที่	กิจกรรม																รวม คะแนน	ร้อยละ
	1) What do you want to be?		2) Sports		3) The Weather		4) On holiday		5) Places		6) Giving direction		7) That's entertainment		8) How to make hamburger.			
	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)		
77	6	6	7	7	8	8	6	6	8	7	6	6	6	7	8	7	109	68.13
78	8	8	8	8	8	7	7	8	7	6	6	5	7	7	8	7	115	71.88
79	8	8	8	7	8	8	8	9	7	5	7	7	6	8	7	8	119	74.38
80	8	8	8	7	8	7	6	7	6	6	6	6	6	7	7	7	110	68.75
81	7	7	7	6	8	6	6	6	6	7	6	5	7	7	7	7	105	65.63
82	7	6	7	6	8	8	6	6	7	6	6	5	7	7	7	7	106	66.25
83	5	6	5	7	8	7	6	6	7	5	7	7	6	8	5	8	103	64.38
84	6	7	6	6	8	7	5	6	5	8	6	6	6	7	6	7	102	63.75
85	8	6	8	8	8	7	7	6	8	5	6	5	7	7	5	7	108	67.50
86	8	7	8	7	8	7	7	8	7	6	7	7	6	8	6	8	115	71.88
87	8	7	8	6	8	9	8	9	7	6	6	6	6	7	8	7	116	72.50
88	6	7	6	8	8	7	9	8	7	6	6	5	7	7	7	7	111	69.38
89	8	8	8	7	8	7	6	7	6	6	6	6	6	7	7	7	110	68.75
90	7	7	7	6	8	6	6	6	6	7	6	5	7	7	7	7	105	65.63
91	7	6	7	6	8	8	6	6	7	6	6	5	7	7	7	7	106	66.25
92	5	6	5	7	8	7	6	6	7	5	7	7	6	8	5	8	103	64.38

นักเรียน คนที่	กิจกรรม																รวม คะแนน	ร้อยละ
	1) What do you want to be?		2) Sports		3) The Weather		4) On holiday		5) Places		6) Giving direction		7) That's entertainment		8) How to make hamburger.			
	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)		
93	6	7	6	6	8	7	5	6	5	8	6	6	6	7	6	7	102	63.75
94	7	8	6	8	6	8	6	8	9	8	7	7	6	8	7	9	118	73.75
95	7	7	6	7	6	7	6	8	8	7	6	6	6	7	9	9	112	70.00
96	8	9	7	7	7	7	7	8	8	7	6	5	7	7	8	9	117	73.13
97	7	9	8	8	8	6	8	8	8	8	7	7	6	8	7	8	121	75.63
98	8	9	7	7	7	7	7	8	6	7	6	6	6	7	6	8	112	70.00
99	7	8	6	8	6	8	6	8	9	8	7	7	6	8	7	9	118	73.75
100	7	7	6	7	6	7	6	8	8	7	6	6	6	7	9	9	112	70.00
101	8	9	7	7	7	7	7	8	8	7	6	5	7	7	8	9	117	73.13
102	7	9	8	8	8	6	8	8	8	8	7	7	6	8	7	8	121	75.63
103	8	9	7	7	7	7	7	8	6	7	6	6	6	7	6	8	112	70.00
104	8	8	8	7	8	7	6	7	6	6	6	6	6	7	7	7	110	68.75
105	7	7	7	6	8	6	6	6	6	7	6	5	7	7	7	7	105	65.63
106	7	6	7	6	8	8	6	6	7	6	6	5	7	7	7	7	106	66.25
107	5	6	5	7	8	7	6	6	7	5	7	7	6	8	5	8	103	64.38
108	6	7	6	6	8	7	5	6	5	8	6	6	6	7	6	7	102	63.75

นักเรียน คนที่	กิจกรรม																รวม คะแนน	ร้อยละ
	1) What do you want to be?		2) Sports		3) The Weather		4) On holiday		5) Places		6) Giving direction		7) That's entertainment		8) How to make hamburger.			
	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)		
109	7	8	6	8	6	8	6	8	9	8	7	7	6	8	7	9	118	73.75
110	7	7	6	7	6	7	6	8	8	7	6	6	6	7	9	9	112	70.00
111	8	8	8	8	8	6	8	8	8	8	7	7	6	8	8	7	121	75.63
112	8	8	7	7	7	7	7	8	6	7	6	6	6	7	8	8	113	70.63
113	8	8	6	8	6	8	6	8	9	8	7	7	6	8	8	7	118	73.75
114	7	9	6	7	6	7	6	8	8	7	6	6	6	7	7	6	109	68.13
115	8	9	7	7	7	7	7	8	8	7	6	5	7	7	7	6	113	70.63
116	9	8	8	8	8	6	8	8	8	8	7	7	6	8	6	7	120	75.00
117	9	7	7	7	7	7	7	8	6	7	6	6	6	7	7	7	111	69.38
118	8	8	6	8	6	8	6	8	9	8	7	7	6	8	8	7	118	73.75
119	7	9	6	7	6	7	6	8	8	7	6	6	6	7	8	7	111	69.38
120	6	8	7	7	7	7	7	8	8	7	6	5	7	7	9	8	114	71.25
121	7	9	7	7	7	8	6	7	6	6	6	7	6	7	9	8	113	70.63
122	8	8	6	6	7	6	8	7	6	6	6	7	6	6	9	9	111	69.38
123	8	7	8	8	8	7	8	7	7	8	7	7	8	8	9	9	124	77.50
124	9	6	8	7	9	8	9	8	8	9	8	8	8	7	8	8	128	80.00

นักเรียน คนที่	กิจกรรม																รวม คะแนน	ร้อยละ
	1) What do you want to be?		2) Sports		3) The Weather		4) On holiday		5) Places		6) Giving direction		7) That's entertainment		8) How to make hamburger.			
	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)	ฟัง (10)	พูด (10)		
125	9	7	6	6	7	6	8	7	6	6	6	7	6	6	7	8	108	67.50
126	6	8	7	7	7	7	7	8	8	7	6	5	7	7	9	8	114	71.25
127	7	9	7	7	7	8	6	7	6	6	6	7	6	7	9	8	113	70.63
128	8	8	6	6	7	6	8	7	6	6	6	7	6	6	9	9	111	69.38
129	8	7	8	8	8	7	8	7	7	8	7	7	8	8	9	9	124	77.50
130	9	6	8	7	9	8	9	8	8	9	8	8	8	7	8	8	128	80.00
131	9	7	6	6	7	6	8	7	6	6	6	7	6	6	7	8	108	67.50
132	8	7	8	6	6	7	6	5	7	6	7	5	6	7	8	9	108	67.50
133	7	7	7	6	6	6	6	6	7	6	7	6	5	7	7	9	105	65.63
134	7	7	7	6	6	7	6	6	6	6	6	6	6	6	7	9	104	65.00
135	7	8	6	8	6	8	6	8	9	8	7	7	6	8	7	9	118	73.75
136	7	7	6	7	6	7	6	8	8	7	6	6	6	7	9	9	112	70.00
137	8	9	7	7	7	7	7	8	8	7	6	5	7	7	8	9	117	73.13
$\bar{X}$	7.54	7.30	7.58	7.85	7.50	7.23	7.29	7.71	7.21	7.34	7.21	7.74	7.43	7.22	7.62	7.67	121	75.62
ร้อยละ	75.4	73.0	75.8	78.5	75.0	72.3	72.9	77.1	72.1	73.4	72.1	77.4	74.3	72.2	76.2	76.7	75.62	
S.D.	1.11	0.22	0.91	1.12	0.10	0.04	0.09	0.95	0.08	0.16	0.08	1.08	0.21	0.08	0.14	1.05	0.73	

นักเรียน คนที่	กิจกรรม																รวม คะแนน	ร้อยละ
	1) What do you want to be?	2) Sports	3) The Weather	4) On holiday	5) Places	6) Giving direction	7) That's entertainment	8) How to make hamburger.	ฟัง	พูด	ฟัง	พูด	ฟัง	พูด	ฟัง	พูด		
	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(160)	(100)
ระดับ	ดีมาก	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี		
ผล			มาก	มาก	มาก		มาก				มาก			มาก	มาก			
อันดับ	5		1		6		3		8		4		7		2			

ภาคผนวก ข

- รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบประเมินทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
- รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคู่มือที่ใช้ในงานวิจัย
- ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษ
ของนักเรียน
- ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของคู่มือที่ใช้ในงานวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบประเมินทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปัญญาทองนิล คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชณา พานิช อาจารย์ผู้สอนสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีผู้เชี่ยวชาญผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษาและการสอนภาษาต่างประเทศ
3. นางอรพิน ประดับมุกข์ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านต้นเกต สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษาและการสอนภาษาอังกฤษ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคู่มือกลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครูเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง
และพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายนิคม
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปัญญาทองนิล คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชญา พานิช อาจารย์ผู้สอนสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีผู้เชี่ยวชาญผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษาและการสอนภาษาต่างประเทศ
3. นางอรพิน ประดับมุข ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านต้นเกด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษาและการสอนภาษาอังกฤษ

ตารางวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อแบบประเมิน
ทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

ข้อคำถาม	ประมาณค่าความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่			ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3		
ข้อที่ 1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
ข้อที่ 2	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
ข้อที่ 3	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
ข้อที่ 4	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
ข้อที่ 5	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
ข้อที่ 6	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
ข้อที่ 7	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
ข้อที่ 8	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
ข้อที่ 9	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
ข้อที่ 10	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
ข้อที่ 11	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
ข้อที่ 12	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
ข้อที่ 13	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
ข้อที่ 14	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
ข้อที่ 15	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
ข้อที่ 16	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
ข้อที่ 17	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
ข้อที่ 18	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
ข้อที่ 19	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
ข้อที่ 20	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้

ค่า IOC =

$$\frac{1.0+1.0+1.0+1.0+1.0+1.0+1.0+1.0+1.0+1.0+1.0+1.0+1.0+1.0+1.0+1.0+1.0+1.0+1.0}{20}$$

20.0

$$= \frac{20.0}{20.0}$$

$$= 1.0$$

$$= 1.0$$

สรุปว่า แบบประเมินทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษ ใช้ได้

ตารางวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อคู่มือกลไกการขับเคลื่อน
เครือข่ายครูเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนิคม
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2

ข้อคำถาม	ประมาณค่าความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ คนที่			ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3		
1. ความสอดคล้องเหมาะสมกับหลักสูตร	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
2. ความสอดคล้องเหมาะสมกับธรรมชาติ วิชา	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
3. ความสอดคล้องเหมาะสมกับวัย ของผู้เรียน	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
4. ความสอดคล้องเหมาะสมกับสภาพ ปัจจุบันและปัญหา	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
5. ความเหมาะสมต่อกระบวนการพัฒนา ผู้เรียน	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
6. ความเหมาะสมของเนื้อหา	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
7. ความเหมาะสมของขนาดตัวอักษร	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
8. ความเหมาะสมของการใช้ภาษา	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
9. ความเหมาะสมกับความสนใจ ของนักเรียน	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
10. ความเหมาะสมของรูปแบบ	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้

$$\begin{aligned} \text{ค่า IOC} &= \frac{1.0+1.0+1.0+1.0+1.0+1.0+1.0+1.0+1.0+1.0}{10.0} \\ &= \frac{10.0}{10.0} \\ &= 1.0 \end{aligned}$$

สรุปว่า นวัตกรรมคู่มือ ใช้ได้

ภาคผนวก ค

- หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย
- หนังสือขออนุญาตให้นักศึกษาเก็บข้อมูลการวิจัย
- บัญชีลงเวลาการอบรมเชิงปฏิบัติการสำหรับครูเครือข่ายงานวิจัย
- บัญชีลงเวลาการนำเสนอผลการพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยครูเครือข่ายงานวิจัย

ที่ อว ๐๖๓๔.๑๑/ว ๑๒๗

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
๗๖๐๐๐

๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปัญญา ทองนิล

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสอบถาม เรื่อง ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะฯ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. แบบทดสอบ เรื่อง แบบประเมินทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษฯ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวอารีรัตน์ จัทรวิจิตร รหัสนักศึกษา ๖๑๙๑๙๑๐๑๖ เป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “กลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครูเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ในศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต ๒” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิชาติ เสนะนันท์ เป็นประธานที่ปรึกษา ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์แล้ว นั้น

ในการนี้ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์ ในทางวิชาการเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยในการทำวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้ นักศึกษาได้ส่งต้นฉบับโครงร่างวิทยานิพนธ์มาเพื่ออ่านและพิจารณาประกอบด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปัญญา ทองนิล)
คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

สำนักงานคณบดี

โทร. ๐๓๒-๗๐๘-๖๒๑

ที่ อว ๐๖๓๔.๑๑/ว ๑๒๗

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
๗๖๐๐๐

๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน นางอรพิน ประดับมุกข์ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านต้นเกด

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสอบถาม เรื่อง ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะฯ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. แบบสทศสอบ เรื่อง แบบประเมินทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษฯ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวอารีรัตน์ จัทรวิจิตร รหัสนักศึกษา ๖๑๙๑๙๑๐๑๖ เป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “กลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครูเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ในศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต ๒” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิชาติ เสนะนันท์ เป็นประธานที่ปรึกษา ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์แล้ว นั้น

ในการนี้ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์ ในทางวิชาการเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยในการทำวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้ นักศึกษาได้ส่งต้นฉบับโครงร่างวิทยานิพนธ์มาเพื่ออ่านและพิจารณาประกอบไปด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิญญา ทองนิล)
คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

สำนักงานคณบดี
โทร. ๐๓๒-๗๐๘-๖๒๑

ที่ อว ๐๖๓๔.๑๑/ว ๑๒๗

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
๗๖๐๐๐

๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน นางอรพิน ประดับมุกข์ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านต้นเกด

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสอบถาม เรื่อง ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะฯ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. แบบสททดสอบ เรื่อง แบบประเมินทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษฯ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวอารีรัตน์ จัทรวิจิตร รหัสนักศึกษา ๖๑๙๑๙๑๐๑๖ เป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “กลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายครูเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ในศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต ๒” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิชาติ เสนะนันท์ เป็นประธานที่ปรึกษา ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์แล้ว นั้น

ในการนี้ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์ ในทางวิชาการเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยในการทำวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้ นักศึกษาได้ส่งต้นฉบับโครงร่างวิทยานิพนธ์มาเพื่ออ่านและพิจารณาประกอบไปด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิญา ทองนิล)
คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

สำนักงานคณบดี
โทร. ๐๓๒-๗๐๘-๖๒๑

ที่ อว ๐๖๓๔.๑๑/ว ๑๗๓

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
๗๖๐๐๐

๓๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอมอบอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านดอนขุนห้วย

ด้วย นางสาวอารีรัตน์ จันทระจิตร รหัสนักศึกษา ๖๑๙๑๙๑๐๑๖ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “กลไก การขับเคลื่อนเครือข่ายครูเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต ๒” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิชาติ เสนะนันท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งนักศึกษาได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์แล้ว

ในการนี้ คณะครุศาสตร์ โดยสาขาวิชาการบริหารการศึกษา ไคร่ขอมอบอนุเคราะห์จากท่าน อนุญาตให้นักศึกษาดังกล่าวได้เก็บข้อมูลการวิจัยจากนักเรียนในโรงเรียนของท่าน จำนวน ๑๖ คน ซึ่งผล การเก็บข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป ทั้งนี้ หากประสงค์ข้อมูลเพิ่มเติม สามารถ ประสานงานได้ที่ นางสาวอารีรัตน์ จันทระจิตร หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙ ๑๗๑๐ ๑๔๙๐

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิญญา ทองนิล)
คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์

โทร. ๐ ๓๒๗๐ ๘๖๒๑

โทรสาร. ๐ ๓๒๗๐ ๘๖๖๔

ที่ อว ๐๖๓๔.๑๑/ว ๑๗๓

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
๗๖๐๐๐

๓๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหุบกระพง

ด้วย นางสาวอารีรัตน์ จันทจริตร รหัสนักศึกษา ๖๑๙๑๙๑๐๑๖ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “กลไก การขับเคลื่อนเครือข่ายครูเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต ๒” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิชาติ เสนะนันท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งนักศึกษาได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์แล้ว

ในการนี้ คณะครุศาสตร์ โดยสาขาวิชาการบริหารการศึกษา ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน อนุญาตให้นักศึกษาดังกล่าวได้เก็บข้อมูลการวิจัยจากนักเรียนในโรงเรียนของท่าน จำนวน ๑๕ คน ซึ่งผลการเก็บข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป ทั้งนี้ หากประสงค์ข้อมูลเพิ่มเติม สามารถประสานงานได้ที่ นางสาวอารีรัตน์ จันทจริตร หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙ ๑๗๑๐ ๑๔๙๐

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิญา ทองนิล)
คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์

โทร. ๐ ๓๒๗๐ ๘๖๒๑

โทรสาร. ๐ ๓๒๗๐ ๘๖๖๔

ที่ อว ๐๖๓๔.๑๑/ว ๑๗๓

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
๗๖๐๐๐

๓๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองยาว

ด้วย นางสาวอารีรัตน์ จันทระจิตร รหัสนักศึกษา ๖๑๙๑๙๑๐๑๖ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “กลไก การขับเคลื่อนเครือข่ายครูเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต ๒” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิชาติ เสนะนันท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งนักศึกษาได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์แล้ว

ในการนี้ คณะครุศาสตร์ โดยสาขาวิชาการบริหารการศึกษา ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน อนุญาตให้นักศึกษาดังกล่าวได้เก็บข้อมูลการวิจัยจากนักเรียนในโรงเรียนของท่าน จำนวน ๔๕ คน ซึ่งผลการเก็บข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป ทั้งนี้ หากประสงค์ข้อมูลเพิ่มเติม สามารถประสานงานได้ที่ นางสาวอารีรัตน์ จันทระจิตร หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙ ๑๗๑๐ ๑๔๙๐

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปัญญา ทองนิล)
คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์

โทร. ๐ ๓๒๗๐ ๘๖๒๑

โทรสาร. ๐ ๓๒๗๐ ๘๖๖๔

ที่ อว ๐๖๓๔.๑๑/ว ๑๗๓

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
๗๖๐๐๐

๓๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านร่องระกำ

ด้วย นางสาวอารีรัตน์ จันทจรจิตร รหัสนักศึกษา ๖๑๙๑๙๑๐๑๖ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “กลไก การขับเคลื่อนเครือข่ายครูเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต ๒” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิชาติ เสนะนันท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งนักศึกษาได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์แล้ว

ในการนี้ คณะครุศาสตร์ โดยสาขาวิชาการบริหารการศึกษา ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน อนุญาตให้นักศึกษาดังกล่าวได้เก็บข้อมูลการวิจัยจากนักเรียนในโรงเรียนของท่าน จำนวน ๑๒ คน ซึ่งผลการเก็บข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป ทั้งนี้ หากประสงค์ข้อมูลเพิ่มเติม สามารถประสานงานได้ที่ นางสาวอารีรัตน์ จันทจรจิตร หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙ ๑๗๑๐ ๑๔๙๐

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิญา ทองนิล)
คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์

โทร. ๐ ๓๒๗๐ ๘๖๒๑

โทรสาร. ๐ ๓๒๗๐ ๘๖๖๔

ที่ อว ๐๖๓๔.๑๑/ว ๑๗๓

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
๗๖๐๐๐

๓๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนชาวไร่

ด้วย นางสาวอารีรัตน์ จันทระจิตร รหัสนักศึกษา ๖๑๙๑๙๑๐๑๖ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “กลไก การขับเคลื่อนเครือข่ายครูเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต ๒” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิชาติ เสนะนันท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งนักศึกษาได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์แล้ว

ในการนี้ คณะครุศาสตร์ โดยสาขาวิชาการบริหารการศึกษา ใคร่ขออนุญาตจากท่าน อนุญาตให้นักศึกษาดังกล่าวได้เก็บข้อมูลการวิจัยจากนักเรียนในโรงเรียนของท่าน จำนวน ๑๑ คน ซึ่งผล การเก็บข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป ทั้งนี้ หากประสงค์ข้อมูลเพิ่มเติม สามารถ ประสานงานได้ที่ นางสาวอารีรัตน์ จันทระจิตร หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙ ๑๗๑๐ ๑๔๙๐

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิญา ทองนิล)
คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์

โทร. ๐ ๓๒๗๐ ๘๖๒๑

โทรสาร. ๐ ๓๒๗๐ ๘๖๖๔

ที่ อว ๐๖๓๔.๑๑/ว ๑๗๓

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
๗๖๐๐๐

๓๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาเก็บข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองเฒ่าถ่าน

ด้วย นางสาวอารีรัตน์ จันทระจิตร รหัสนักศึกษา ๖๑๙๑๙๑๐๑๖ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “กลไก การขับเคลื่อนเครือข่ายครูเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต ๒” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิชาติ เสนะนันท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งนักศึกษาได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์แล้ว

ในการนี้ คณะครุศาสตร์ โดยสาขาวิชาการบริหารการศึกษา ใ้ขอขออนุญาตจากท่าน อนุญาตให้นักศึกษาดังกล่าวได้เก็บข้อมูลการวิจัยจากนักเรียนในโรงเรียนของท่าน จำนวน ๑๓ คน ซึ่งผล การเก็บข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป ทั้งนี้ หากประสงค์ข้อมูลเพิ่มเติม สามารถ ประสานงานได้ที่ นางสาวอารีรัตน์ จันทระจิตร หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙ ๑๗๑๐ ๑๔๙๐

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปัญญา ทองนิล)
คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์

โทร. ๐ ๓๒๗๐ ๘๖๒๑

โทรสาร. ๐ ๓๒๗๐ ๘๖๖๔

ที่ อว ๐๖๓๔.๑๑/ว ๑๗๓

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
๗๖๐๐๐

๓๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนนิคมสร้างตนเองเขื่อนเพชร

ด้วย นางสาวอารีรัตน์ จันทระจิตร รหัสนักศึกษา ๖๑๙๑๙๑๐๑๖ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “กลไก การขับเคลื่อนเครือข่ายครูเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนศูนย์เครือข่ายนิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต ๒” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิชาติ เสนะนันท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งนักศึกษาได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์แล้ว

ในการนี้ คณะครุศาสตร์ โดยสาขาวิชาการบริหารการศึกษา ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน อนุญาตให้นักศึกษาดังกล่าวได้เก็บข้อมูลการวิจัยจากนักเรียนในโรงเรียนของท่าน จำนวน ๒๕ คน ซึ่งผลการเก็บข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป ทั้งนี้ หากประสงค์ข้อมูลเพิ่มเติม สามารถประสานงานได้ที่ นางสาวอารีรัตน์ จันทระจิตร หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙ ๑๗๑๐ ๑๔๙๐

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิญญา ทองนิล)
คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์

โทร. ๐ ๓๒๗๐ ๘๖๒๑

โทรสาร. ๐ ๓๒๗๐ ๘๖๖๔

บัญชีลงเวลาอบรมเชิงปฏิบัติการสำหรับครูเครือข่ายการวิจัย

วันที่ 9 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2563

ที่	ชื่อ-สกุล	โรงเรียน	ลายมือชื่อ	เวลามา	ลายมือชื่อ	เวลากลับ	หมายเหตุ
1	ดร.สุวิโร ภัคพาทน	พิศม		08.30		16.00	
2	ดร.วิมลพร ช่อสิงห์กุล	บ้านหนองทราย		08.30		16.00	
3	น.ส. จิณ ภารณ เพชรหงษ์	บ้านหนองทราย		08.30		16.00	
4	น.ส. ปิ่นนิตา เขกัฒ	พิศม		08.30		16.00	
5	นางเสาวณี น้อยทอง	บ้านหนองทราย		08.30		16.00	
6	ท.ล. กัตติณี กัณฑามสาร	บ้านหนองทราย		08.30		16.00	
7							

บัญชีลงเวลาการนำเสนอผลการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

โดยครูเครือข่ายการวิจัย

วันที่ 29 เดือน กันยายน พ.ศ. 2563

ที่	ชื่อ-สกุล	โรงเรียน	ลายมือชื่อ	เวลามา	ลายมือชื่อ	เวลากลับ	หมายเหตุ
1	ดร.อุไร ภัณฑาท	พิศม		๑๕.๓๐		๑๗.๐๐	
2	ศอรณพร โชติมงคล	บ้านหนองทราย		๑๕.๓๐		๑๗.๐๐	
3	ส.อ. จันทวรรณ เพชรใส	บ้านชุมเกาะทอง		๑๕.๓๐		๑๗.๐๐	
4	น.ส. นันทา เอกคุ้ม	ชานใต้		๑๕.๓๐		๑๗.๐๐	
5	นางเรณูศรี ฟูทอง	ดงขุนน้ำ		๑๕.๓๐		๑๗.๐๐	
6	น.ส. ศักดิ์ชัย กิ่งงามสาร	หนองอโศกท่าข		๑๕.๓๐		๑๗.๐๐	
7							